INSTITUTIO GRÆCÆ GRAMMATICES COMPENDIARIA, IN USUM REGIÆ SCHOLÆ *Weſtmonaſterienſis.*

In uſum ſtudioſæ juventutis adduntur etiam quidam literarum nexus & ſcripturæ compendia, quæ partim elegantiæ, partim brevitatis causâ uſurpari ſolent.

Scientiarum janitrix Grammatica

LONDINI,
Excudit *Rogerus Nortonus*, Regius in *Latinis*, *Græcis* & *Hebraicis* Typographus.
1670.

Studium Grammatices omnibus esse necessarium.

Ἡ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ.
Τῶν ἱστειῶν συναγωγὸς τυγχάνω,
Καὶ λέξιν ὀρθῶ, καὶ μέτροις ἐφίστανω.
Μιχ. ὁ Ψελλός.

Literarum nexus, qui in initio hujus libri antehâc positi fuêre, in hac editione commodiùs in fine libri postponuntur.

Gra-

Græcorum Literæ.

Figura.	*Nomen.*	*Poteſtas:*
Α α	ἄλφα	Alpha	a
Β β ϐ	βῆτα	Beta	v
Γ γ ſ	γάμμα	Gamma	g
Δ δ ∂	δέλτα	Delta	d
Ε ε	ἒ ψιλὸν	Epſilon	e breve
Ζ ζ ζ	ζῆτα	Zeta	z
Η η	ἦτα	Eta	e longum
Θ ϑ θ	θῆτα	Theta	th
Ι ι	ἰῶτα	Iota	i
Κ κ	κάππα	Kappa	k c
Λ λ	λάμβδα	Lambda	l
Μ μ	μῦ	My	m
Ν ν	νῦ	Ny	n
Ξ ξ	ξῖ	Xi	x
Ο ο	ὂ μικρὸν	o micron	o parvum
Π π ϖ	πῖ	Pi	p
Ρ ρ ῥ	ῥῶ	Rho	r
Σ ς σ	σῖγμα	Sigma	ſ
Τ τ ⊺	ταῦ	Tau	t
Υ υ	ὐ ψιλὸν	Ypſilon	u
Φ φ	φῖ	Phi	ph
Χ χ	χῖ	Chi	ch
Ψ ψ	ψῖ	Pſi	pſ
Ω ω	ὦ μέγα	Omega	O magnum

Ex literis ſeptẽ ſunt vocales, Φωνήεντα, α, ε, η, ι, ο, υ, ω.
Reliquæ ſeptendecim ſunt conſonantes, σύμφωνα.

Inſtitutio Græcæ

Diviſio Vocalium.

Vocales { Longæ, μακρὰ, η, ω.
Breves, βραχέα, α, ε, ο.
Ancipites, ἀμφίβολα, α, ι, υ.

Vocales { Mutabiles, μεταβολικὰ, ε, ο.
Immutabiles, ἀμετάβολα, η, ι, υ, ω.

Vocales { Præpoſitivæ, προτακτικὰ, α, ε, η, ο, ω.
Subjunctivæ, ὑποτακτικὰ, ι, υ.

Diphthongi { Propriæ, κύριαι, αι, αυ, ει, ᾳ, οι, ῳ.
Impropriæ, καταχρηστικαὶ, ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, ῃ, ωυ.

Diphthongi { Mutabiles, αι, αυ, οι.
Immutabiles, ει, ᾳ, ῳ.

Diviſio Conſonantium.

Conſonantes ſunt duplices: mutæ, ἄφωνα, & ſemivocales, ἡμίφωνα.

Mutæ dividuntur in { Tenues, ψιλὰ, π, κ, τ.
Medias, μέσα, β, γ, δ.
Aſpiratas, δασέα, φ, χ, θ.

Antiſtoicha, i. oppoſita earum { π, β, φ.
κ, γ, χ.
τ, δ, θ.

Semivocales ſunt vel { Duplices, διπλὰ, ζ, ξ, ψ.
Liquidæ vel immutabiles, ἀμετάβολα, λ, μ, ν, ρ.

σ eſt ſuæ poteſtatis litera.

Accentus.

Accentus, προσῳδίαι, ſunt tres; acutus ὀξεῖα, gravis βαρεῖα, circumflexus περισπωμένη. Acutus habet locum in ultimâ ſyllabâ, penultimâ, antepenultimâ: Circumflexus in ultimâ & penultimâ: Gravis tantùm in ultimâ ſignatur, ſed in omni ſyllabâ intelligitur, in qua nullus eſt accentus.

Omnis

Omnis acutus finalis in orationis contextu vertitur in gravem, præter τίς interrogativum.

Spiritus, πνεύματα, duo sunt; lenis, ψιλὸν, asper, δασύ.

Omnis dictio incipiens à vocali vel diphthongo spiritum tenuem vel asperum accipit in principio. Omnes dictiones incipientes ab υ vel ῥ aspirantur. Sed si medio ῥ geminatur, prius levigatur, alterum aspiratur, ut ἔῤῥωσο vale.

Apostrophe est nota rejectæ vocalis ob vocalem sequentem, ad hunc modum [᾽].

Rejiciuntur per Apostrophen vocales, α, ε, ι, ο, diphthongi αι, οι, ut κατ᾽ αὐτὸν pro κατὰ αὐτόν. Si sequens vocalis aspiretur, mutatur tenuis præcedens in aspiratam, ut ἀφ᾽ ἡμῶν, pro ἀπὸ ἡμῶν.

Octo sunt partes Orationis.

Articulus, ἄρθρον. Nomen, ὄνομα. Pronomen, ἀντωνυμία. Verbum, ῥῆμα. Participium, μετοχή. Adverbium, ἐπίῤῥημα. Conjunctio, σύνδεσμος. Præpositio, πρόθεσις.

Numeri, ἀριθμοὶ, tres. Singularis, ἑνικός. Dualis, δυϊκός. Pluralis, πληθυντικός.

Casus, πτώσεις, sunt quinque. Nominativus, ὀρθή. Genitivus, γενική. Dativus, δοτική. Accusativus, αἰτιατική. Vocativus, κλητική.

Genera sunt tria. Masculinum, ἀρσενικόν. Fœmininum, θηλυκόν. Neutrum, οὐδέτερον.

ARTICULUS.

Articulus duplex. Præpositivus, προτακτικὸς, ut ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc. Subjunctivus, ὑποτακτικὸς, ut ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod.

Singular.	Dual.	Plural.
N. G. D. A.	N. A. G. D.	N. G. Dat. Acc.
Masc. ὁ, τοῦ, τῷ, τόν,	τὼ, τοῖν,	οἱ, τῶν, τοῖς, τοὺς,
Fœm. ἡ, τῆς, τῇ, τήν,	τὰ, ταῖν,	αἱ, τῶν, ταῖς, τὰς,
Neut. τὸ, τοῦ, τῷ, τό.	τὼ, τοῖν.	τὰ, τῶν, τοῖς, τὰ

Articulus Subjunctivus.

Singular. N.G.D.A.	Dual. N.A.G.D.	Plural. N.G.Dat. Acc.
Masc. ὃς, ὅ, ᾧ, ὃν,	ὼ, οἷν,	οἱ, ὧν, οἷς, οὓς,
Fœm. ἣ, ἧς, ᾗ, ἣν,	ᾱ, ᾶν,	αἱ, ὧν, αἷς, ᾱς,
Neut. ὃ, ὅ, ᾧ ὅ.	ὼ, οἷν.	ᾰ, ὧν, οἷς, ᾰ.

Sic ὅστις, ἥτις, ὅτι, & ὁστισοῦν, ἥτισοῦν, ὅτιοῦν.

Declinationes, κλίσεις, sunt decem, quinque nominum simplicium, quinque nominum contractorum.

Quatuor priores declinationes simplicium sunt parisyllabicæ, non crescentes Genitivo. Quinta verò est imparisyllabica, i. genitivo crescens, ex quâ oriuntur omnes declinationes contractorum.

Declinatio prima.

Declinatio prima duas habet terminationes, ας & ης, generis tantùm masculini; ut ὁ Αἰνείας, Æneas, ὁ Χρύσης, Chryses: sed ὁ καὶ ἡ λῃστὴς, latro, communis generis, ut aliqui volunt.

Sing. Nom. ὁ Αἰνείας, Gen. τοῦ Αἰνείου, Dat. τῷ Αἰνείᾳ, Acc. τὸν Αἰνείαν, Voc. ὦ Αἰνεία.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Αἰνείᾳ, Gen. & Dat. τοῖν Αἰνείαιν, Voc. ὦ Αἰνείᾳ.

Plur. Nom. οἱ Αἰνεῖαι, Gen. τῶν Αἰνειῶν, Dat. τοῖς Αἰνείαις, Acc. τοὺς Αἰνείας, Voc. ὦ Αἰνεῖαι.

Sing. Nom. ὁ Χρύσης, Gen. τοῦ Χρύσου, Dat. τῷ Χρύσῃ, Acc. τὸν Χρύσην, Voc. ὦ Χρύσης.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Χρύσᾱ, Gen. & Dat. τοῖν Χρύσαιν, Voc. ὦ Χρύσᾱ.

Plur. Nom. οἱ Χρύσαι, Gen. τῶν Χρυσῶν, Dat. τοῖς Χρύσαις, Acc. τοὺς Χρύσας, Voc. ὦ Χρύσαι.

Sing. Nom. ὁ κριτὴς, Judex. Gen. τοῦ κριτοῦ, Dat. τῷ κριτῇ, Acc. τὸν κριτὴν, Voc. ὦ κριτά.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ κριτά, Gen. Dat. τοῖν κριταῖν.

Plural,

Plur. Nom. οἱ κειταὶ, Gen. τῶν κειτῶν, Dat. τοῖς κειταῖς, Acc. τοὺς κειτὰς, Voc. ὦ κειταί.

De Genitivo.

Omnis Genitivus pluralis desinit perpetuò in ων. In prima autem & secunda declinatione semper circumflectitur in ultima.

De Dativo.

Dativus singularis in quatuor primis declinationibus habet ι semper subscriptum, scilicet α, η, ω, punctulo subjecto.

Quædam nomina in ας Doricè declinata formant Gen. in α, ut ὁ Θωμᾶς, τοῦ Θωμᾶ.

De Vocativo.

Atticè semper Vocativus idem est cum Nominativo, & Poëticè sæpè usurpatur pro Nominativo.

Nomina in
- της, ut μητιέτης consiliarius,
- Gentilia, ut Σκύθης Scytha,
- Poëtica in πης, ut κυνώπης impudens,
- Composita à πωλῶ vendo, μέτρῶ metior, τρίβω tero,

formant vocativum in α brevi, ut ὦ μητιέτα, ὦ σκύθα.

Secunda Declinatio.

Duas complectitur terminationes, α & η, generis fœminini; ut ἡ μοῦσα, musa, ἡ τιμὴ, honos.

Sing. Nom. ἡ μοῦσα, Gen. τῆς μούσης, Dat. τῇ μούσῃ, Acc. τὴν μοῦσαν, Voc. ὦ μοῦσα.

Dual. Nom. & Acc. τὰ μούσα, Gen. & Dat. ταῖν μούσαιν, Voc. ὦ μούσα.

Plural. Nom. αἱ μοῦσαι, Gen. τῶν μουσῶν, Dat. ταῖς μούσαις, Acc. τὰς μούσας, Voc. ὦ μοῦσαι.

Sing. Nom. ἡ φιλία, Gen. τῆς φιλίας, Dat. τῇ φιλίᾳ. In reliquis, ut μοῦσα.

Sing. Nom. ἡ θάλασσα, Gen. τῆς θαλάσσης, Dat. τῇ

τῇ θαλάσσῃ, Acc. τὴν θάλασσαν, Voc. ὦ θάλασσα.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ θάλασσα, Gen. & Dat. ταῖν θαλάσσαιν.
Plur. Nom. αἱ θάλασσαι, Gen. τῶν θαλασσῶν, Dat. ταῖς θαλάσσαις, Acc. τὰς θαλάσσας, Voc. ὦ θάλασσαι.
Sing. Nom. ἡ τιμὴ, Gen. τῆς τιμῆς, Dat. τῇ τιμῇ, Acc. τὴν τιμὴν, Voc. ὦ τιμή.
Dual. Nom. & Acc. τὰ τιμὰ, Gen. & Dat. ταῖν τιμαῖν, Voc. ὦ τιμά.
Plural. Nom. αἱ τιμαὶ, Gen. τῶν τιμῶν, Dat. ταῖς τιμαῖς, Acc. τὰς τιμὰς, Voc. ὦ τιμαί.
Sing. Nom. ἡ λύπη, Gen. τῆς λύπης, Dat. τῇ λύπῃ, Acc. τὴν λύπην, Voc. ὦ λύπη.
Dual. Nom. Acc. Voc. τὰ λυπὰ, Gen. & Dat. ταῖν λύπαιν.
Plural. Nom. αἱ λύπαι, Gen. τῶν λυπῶν, Dat. ταῖς λύπαις, Acc. τὰς λύπας, Voc. ὦ λύπαι.

Finita in δα, θα, ρα, & α purum, faciunt genitivum in ας, & Dativum in ᾳ· sic Ἀθλωᾶ, Minerva, Ναυσικᾶ, Nausica, μνᾶ mina, contracta ex Ἀθλωάα, Ναυσικάα, μνάα. A purum dicitur cùm vocalis vel diphthongus præcedit α.

Quædam nomina secundæ Declinationis in Dativo & Accusativo singulari patiuntur Metaplasmum, ut ἀλκὶ pro ἀλκῇ robori; & plurima augentur syllabis φι & φιν, ut θύρα janua, θύρῃφι.

Tertia Declinatio.

Duas continet terminationes, ος & ον· ος masculini, fœminini, & communis; & ον neutrius: ut ὁ λόγος sermo, τὸ ξύλον lignum.
Sing. Nom. ὁ λόγος, Gen. τοῦ λόγου, Dat. τῷ λόγῳ, Acc. τὸν λόγον, Voc. ὦ λόγε.
Dual. Nom. & Acc. τὼ λόγω, Gen. & Dat. τοῖν λόγοιν, Voc. ὦ λόγω.

Plural.

Plur. Nom. οἱ λόγοι, Gen. τῶν λόγων, Dat. τοῖς λόγοις, Acc. τοὺς λόγους, Voc. ὦ λόγοι.

Sing. Nom. ὁ καρπὸς, Gen. τοῦ καρποῦ, Dat. τῷ καρπῷ, Acc. τὸν καρπὸν, Voc. ὦ καρπέ.

Dual. No. Ac. Vo. τὼ καρπὼ, Gen. Da. τοῖν καρποῖν.

Plural. Nom. οἱ καρποὶ, Gen. τῶν καρπῶν, Dat. τοῖς καρποῖς, Acc. τοὺς καρποὺς, Voc. ὦ καρποί.

Sing. Nom. ὁ ἄγγελος, Gen. τοῦ ἀγγέλου, Dat. τῷ ἀγγέλῳ, Acc. τὸν ἄγγελον, Voc. ὦ ἄγγελε.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ ἀγγέλω, Gen. Dat. τοῖν ἀγγέλοιν.

Plural. Nom. οἱ ἄγγελοι, Gen. τῶν ἀγγέλων, Dat. τοῖς ἀγγέλοις, Acc. τοὺς ἀγγέλους, Voc. ὦ ἄγγελοι.

Nomina contracta ὁλοπαθῆ, tertiæ Declinationis.

Sing. Nom. ὁ νόος, νοῦς, Gen. τοῦ νόου, νοῦ, Dat. τῷ νόῳ, νῷ, Acc. τὸν νόον, νοῦν, Voc. ὦ νόε, νοῦ.

Dual. Nom. Acc. Voc. τὼ νόω, νώ cum acuto, Gen. Dat. τοῖν νόοιν, νοῖν.

Plur. Nom οἱ νόοι, νοῖ, Gen. τῶν νόων, νῶν, Dat. τοῖς νόοις, νοῖς, Acc. τοὺς νόους, νοῦς, Voc. ὦ νόοι, νοῖ.

Sing. Nom. τὸ ξύλον, Gen. τοῦ ξύλου, Dat. τῷ ξύλῳ, Acc. τὸ ξύλον, Voc. ὦ ξύλον.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ξύλω, Gen. & Dat. τοῖν ξύλοιν, Voc. ὦ ξύλω.

Plural. Nom. τὰ ξύλα, Gen. τῶν ξύλων, Dat. τοῖς ξύλοις, Acc. τὰ ξύλα.

Poeticè Dativus & Accusativus singularis & Dativus pluralis mutantur per Metaplasmum; ut παρθένι pro παρθένῳ, ἄστρεσι pro ἄστροις, σάλπασι pro σαλπάτοις: pauca patiuntur Apocopen, ut ἕει pro ἕειμι, lana: & nonnullis φι & φιν adjungitur, ut στόλφι pro στόλῳ, exercitus.

Quarta declinatio Atticorum propria.

Duas habet terminationes, ως & ων· ως masculini, fœminini, & communis generis, & ων neutrius: ut ὁ Μενέλεως, Menelaus, τὸ ἐύγεων, fertile.

Sing.

Sing. Nom. ὁ Μενέλεως, Gen. τοῦ μενέλεω, Dat. τῷ μενέλεῳ, Acc. τὸν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεως.
Dual. Nom. & Acc. τὼ μενέλεω, Gen. & Dat. τοῖν μενέλεων, Voc. ὦ μενέλεω.
Plur. Nom. οἱ μενέλεῳ, Gen. τῶν μενέλεων, Dat. τοῖς μενέλεως, Acc. τοὺς μενέλεως, Voc. ὦ μενέλεω
Sing. Nom. τὸ ἔυγεων, Gen. τοῦ ἔυγεω, Dat. τῷ ἔυγεῳ, Acc. τὸ ἔυγεων, Voc. ὦ ἔυγεων.
Dual. Nom. & Acc. τὼ ἔυγεω, Gen. & Dat. τοῖν ἔυγεῳν, Voc. ὦ ἔυγεω.
Plur. Nom. τὰ ἔυγεω, Gen. τῶν ἔυγεων, Dat. τοῖς ἔυγεως, Acc. τὰ ἔυγεω, Voc. ὦ ἔυγεω.

Quinque nomina hujus declinationis formant Accusativum in ω, uti ἄδως, ἄδω, Atho mons, ἔως, ἕω, aurora, χέως, χέω, Ceos insula, χῶς, χῶ, Cos insula, λαγὼς, λαγὼ, lepus.

Veteres Attici ν finalem ex Accusativo removerunt, ut ἀγήῳω pro ἀγήῳων. Unicum est nomen hujus Declinationis in ως neutrius generis, τὸ χέως *debitum.*

Quinta Declinatio imparisyllabica.

Novem habet terminationes, quatuor vocales, α, ι, υ, ω, & quinque consonantes, ν, ρ, σ, ξ, ψ, genera verò comprehendit omnia.

Sing. Nom. ὁ πτᾶν, Gen. τοῦ πτᾶνος, Dat. τῷ πτᾶνι, Acc. τὸν πτᾶνα, Voc. ὦ πτᾶν.
Dual. Nom. & Acc. τὼ πτᾶνε, Gen. & Dat. τοῖν πτάνοιν, Voc. ὦ πτᾶνε.
Plur. Nom. οἱ πτᾶνες, Gen. τῶν πτάνων, Dat. τοῖς πτᾶσι, Acc. τοὺς πτᾶνας, Voc. ὦ πτᾶνες.
Sing. Nom. τὸ σῶμα, Gen. τοῦ σώματος, Dat. τῷ σώματι, Acc. τὸ σῶμα, Voc. ὦ σῶμα.
Dual. Nom. & Acc. τὼ σώματε, Gen. & Dat. τοῖν σωμάτοιν, Voc. ὦ σώματε.
Plur. Nom. τὰ σώματα, Gen. τῶν σωμάτων, Dat. τοῖς σώμασι, Acc. τὰ σώματα, Voc. ὦ σώματα.

Accu-

Accusativus desinit in α.

Exceptiones

Gravitona in ις & υς pura in genitivo, quæ formant accusativum in ιν & υν; ut ὁ ὄφις serpens, τ̃ ὄφιν· ὁ βότρυς racemus, τ̃ βότρυν.

Gravitona in ις & υς non purè declinata, utramque retinent terminationem, α & ν, ut ἡ ἔρις contentio, τ̃ ἔριδα & ἔριν· ὁ νέηλυς advena, τ̃ νεήλυδα & νέηλυν.

Nomina in αυς & υς formant accusativum in αυν & υν, ut γραῦς anus, γραῦν, βοῦς bos, βοῦν, Poëticè βόα. Sed πούς pes habet πόδα, & ὀδούς dens, ὀδόντα.

Vocativus similis est Nominativo.

Exceptiones

Quæ declinantur per εντ& in genitivo, & adjectiva in ων & εις, vocativum enim formant in εν, ut ὁ χὴ ἡ τέρων, ὦ τέρεν tener; ὁ χαρίεις gratiosus, ὦ χαρίεν & ὦ χαρίεις.

Gravitona in ηρ formant vocativum in ερ, ut ἡ μήτηρ, mater, ὦ μῆτερ· & quatuor acutitona, ὁ πατήρ, pater, ὁ δαὴρ, levir, ἀνὴρ, vir, σωτὴρ, salvator, ὦ πάτερ, δαέρ, ἄνερ, σῶτερ.

Nomina in δς & υς abjiciunt σ, ut βασιλεύς, rex, ὦ βασιλεῦ· præter πούς pes, ὦ πούς, & ὀδούς, dens, ὦ ὀδούς, ad differentiam adverbii πού ubi, & ὀδοῦ, obiter.

Gravitona in ις & υς formant vocativum in ι & υ, ut βότρυς botrus, ὦ βότρυ, ὄφις serpens, ὦ ὄφι, & παῖς, ὦ παῖ, puer. Excipe Σαλαμίς.

Quædam polysyllaba composita in ων formant vocativum in ον, ut Ἀγαμέμνων, ὦ Ἀγάμεμνον.

De Dativo plurali.

Dativus pluralis formatur vel à Dativo singulari assumendo σ ante ι, & abjiciendo δ, θ, ν, τ, vel à nominativo singulari, addendo ι in nominibus exeuntibus

tibus in ξ, ψ, vel diphthongo: ut Ἄραψ Arabs, Ἄραβες ψι· βασιλεὺς rex, βασιλεῦσι· κόραξ cōrvus, κόρακσι.

Cùm penultima Dativi singularis sit longa positione, sit longa in Dativo plurali, addendo ι post ε, & υ post ο, ut πᾶσι τιθεῖσι, λέουσι λέυσι.

Nomina quæ Syncopen patiuntur formant dativum pluralem in ασι, ut πατὴρ πατράσι. Sed in Acc. Sing. πατέρα & μητέρα tantum leguntur, quia πάτερα patriam & μήτρα matricem significant.

Dativus Poeticus formatur à genitivo singulari mutando ος in εσι vel εσσι· ut ἥρωος, ἥρωεσι, & ἥρωεσσι, heros: ἔπος, ἐπέεσσι, verbum.

Quibusdam neutris hujus declinationis in ος additur syllaba φι vel φιν, ut στῆθος, pectus, στήθεσφι μελεδὼν, cura, μελεδονόφι· juntque indeclinabilia.

Apocope etiam accidit in hac declinatione in omnibus casibus singularibus: ut in Nominativo τὸ σκέπ pro σκέπασμα, tegmen. In genitivo, τῆς αἴαν pro αἴαντος. In Dativo τῇ δαΐ pro δαΐδι, pugnæ; θοῴχοι pro θοαχοίπδι, uxori; τῷ ἰδρῷ pro ἰδρῶτι, sudori. In Accusativo, τὸν Ἀπόλλω pro Ἀπόλλωνα· τὸ ἰδρῷ pro ἰδρῶτα, sudorem. In Vocativo, ὦ Λαοδάμα pro Λαοδάμαν, Laodamas; Αἶα pro Αἶαν, Ajax.

Nominibus & verbis in ι vel ε desinentibus ν additur, si vocalis vel diphthongus sequatur: ut λέουσι ἐκείνοις· τύπτουσιν ἐκεῖνον· ἔτυπτεν αὐτόν.

Ut variæ sunt terminationes Nominativi, ita variæ etiam vocales & consonantes sunt ante ος Genitivi, quæ hic subjiciuntur.

α. τὸ γράμμα, τος, litera.
ι. τὸ μέλι, τος, mel.
υ. τὸ γόνυ, υος, genu.
τὸ ἄστυ, εος, urbs.
ω. ἡ Λητὼ, οῦς, Latona.
αν. ὁ παιὰν, ᾶνος, Pæan.
τὸ τύψαν, αντος, quod verberaverit.
εν. τὸ τέρεν, ενος, tenerum.
τὸ χαρίεν, εντος, gratiosum.
ων. ὁ Ἕλλην, ωνος, Græcus.
ὁ ποιμὴν, ένος, pastor.
ις. ἡ ἀκτὶς, ῖνος, radius.
ον. τὸ μεῖζον, ονος, majus.
τὸ τύπον, οντος, verberans.

αν. τ

ιν. τὸ δίπεν, οδ Θ, bipes.
τὸ τυπτῶν, οῦντ Θ, verberaturum.
υν. ὁ μάσων, υν Θ, turris.
τὸ ζεύγνυω, γνύτος, jungens.
ων. ὁ κλών, ωνὸς, ramus.
ἡ χελιδών, όν Θ, hirundo.
ὁ Ξενοφῶν, ῶντος, Xenophon
ὁ δράκων, οντ Θ, draco.
ξ. ὁ θώραξ, ακ Θ, thorax.
ὁ ἄναξ, ακ Θ, rex.
ὁ ἅρπαξ, αγ Θ, rapax.
ἡ θρίξ, τριχὸς, capillus.
ἡ πτέρυξ, υγ Θ, ala.
ὁ ὄνυξ, υχ Θ, unguis.
ἡ ἀλώπηξ, εκ Θ, vulpes.
ἡ γάμαξ, αξ Θ, uxor.
τὸ ἧπαρ, ατ Θ, hepar.
ὁ φθεὶρ, ειρὸς, pediculus.
ἡ χεὶρ, χειρὸς, manus.
ρ. ὁ σκὼρ, ηρὸς, vermis.
ὁ σωτὴρ, ῆρ Θ, servator.
ὁ αἰθὴρ, έρ Θ, æther.
ὁ ἀνὴρ, ἔρ Θ & ἀνδρὸς, vir.
τὸ ἦτορ, ορ Θ, cor.
ὁ μὴ ἡ, μάρτυρ, υρ Θ, testis.
ὁ φῶρ, ωρὸς, fur.
ὁ Ἕκτωρ, ορος, Hector.
τὸ ὕδωρ, ατ Θ, aqua.
ς. ὁ Αἴας, αντ Θ, Ajax.
ὁ μέλας, αν Θ, niger.
ἡ μονὰς, άδ Θ, unitas.
τὸ γῆρας, ατ Θ, senectus.
ἡ δαὶς, αιτὸς, convivium.
ὁ μὴ ἡ παῖς, αιδὸς, puer, puella
ἡ ναῦς vel νηῦς, αὸς vel ὸς, navis.

εις. ὁ κλεὶς, ειδὸς, pecten.
ὁ χαρίεις, εντ Θ, gratus.
ἡ κλεὶς, ειδὸς, clavis.
ας. ὁ βασιλεὺς, έ Θ, rex.
ης. ἡ ἐσθὴς, ῆτ Θ, vestis.
ὁ τιμῆς, ῆντ Θ, honoratus.
ὁ Κλήμης, εντ Θ, Clemens.
ὁ Δημοσθένης, ε Θ, Demosthenes.
ις. ὁ ὄφις, ι Θ, serpens.
ὁ Πάρις, ιδ Θ, Paris.
ὁ μὴ ἡ ὄρνις, ιθ Θ, avis.
Θ. τὸ τεῖχ Θ, ε Θ, murus.
τὸ τεμνὸς, ότ Θ, verberans.
υς. ὁ μὴ ἡ βοῦς, οὸς, bos.
ὁ πλακοῦς, οῦντ Θ, placenta.
ὁ ὀδὼς, όντ Θ, dens.
ὁ πούς, οδὸς, pes.
τὸ οὖς, ὠτὸς, auris.
υς. ὁ μῦς, μυὸς, mus.
ὁ πέλεκυς, ε Θ, securis.
ἡ χλαμὺς, ύδ Θ, chlamys.
ὁ ζεύγνυὺς, ύντ Θ, jungens.
ἡ κόρυς, υθος & υ Θ, galea.
ως. ὁ γέλως, οτ Θ, risus.
ἡ αἰδὼς, ό Θ, pudor.
ὁ Τρωὼς, ωὸς, Trojanus.
λς. ὁ ἅλς, ἁλὸς, sal.
ἡ ἅλς, ἁλὸς, mare.
νς. ἡ ἔλμυς, νθ Θ, tinea.
ρς. ὁ μὴ ἡ μάκαρς, ρτος, beatus.
ψ. ὁ ὤψ, πὸς, vultus.
ὁ Ἄραψ, βος, Arabs.
ἡ κατήλιψ, φ Θ, scala.

Quinque

Quinque Declinationes nominum contractorum.

Declinationes nominum contractorum oriuntur è quinta Simplicium.

Appellantur nomina contracta, quia in illis duæ syllabæ contrahuntur in unam, vel Synæresi, quæ fit cum duæ vocales in unam ita coëunt, ut ambæ servantur, ut τείχεϊ, τείχει· vel Crasi, cum utraque vocalis, vel altera mutetur, ut τείχεα, τείχη.

Prima Declinatio Contractorum.

Tres continet terminationes: in ης masculini, fœmini, & communis generis, ut ὁ Δημοσθένης, ἡ τριήρης, triremis, ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, verus; in ες & ⊖ neutrius, ut, τὸ μέλ⊖, membrum, τὸ ἀληθὲς, verum.

Sing. Nom. ὁ Δημοσθένης, Gen. τοῦ Δημοσθένε⊖ους, Dat. τῷ Δημοσθένεϊ. ει, Acc. τὴ Δημοσθένη, Voc. ὦ Δημόσθενες.

Dual. Nom. & Acc. τὼ Δημοσθένεε, η, Gen. & Dat. τοῖν Δημοσθενέοιν, οῖν, Voc. ὦ Δημοσθένεε, η.

Plur. Nom. οἱ Δημοσθένεες, εις, Gen. τῶν Δημοσθενέων, ῶν, Dat. τοῖς Δημοσθένεσι, Acc. τοὺς Δημοσθένεας, εις, Voc. ὦ Δημοσθένεες, εις.

Sing. Nom. τὸ τεῖχ⊖, Gen. τοῦ τείχε⊖ους, Dat. τῷ τείχεϊ, τείχει, Acc. τὸ τεῖχ⊖, Voc. ὦ τεῖχ⊖

Dual. Nom. & Acc. τὼ τείχεε, τείχη, Gen. & Dat. τοῖν τειχέοιν, οῖν, Voc. ὦ τείχεε, τείχη.

Plural. Nom. τὰ τείχεα, η, Gen. τῶν τειχέων, ῶν, Dat. τοῖς τείχεσι, Acc. τὰ τείχεα, τείχη, Voc. τείχεα, χη.

Sing. Nom. ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, Gen. τοῦ τ' καὶ τοῦ ἀληθέ⊖ους, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀληθέϊ, εῖ, Acc. τ' καὶ τ' ἀληθέα, ῆ, καὶ τὸ ἀληθὲς, Voc. ὦ ἀληθὴς, καὶ ἀληθές.

Dual. Nom. & Acc. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀληθέε, ῆ, Gen. & Dat. τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν ἀληθέοιν, οῖν, Voc. ἀληθέε, ῆ.

Plur.Nom. οἱ καὶ αἱ ἀληθέες, εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα ᾶ, Gen. τῶν ἀληθέων, Dat. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀληθέσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς ἀληθέας εῖς, καὶ τὰ ἀληθέα ᾶ, Voc. ὦ ἀληθέες εῖς, & neut. ἀληθέα ᾶ.

Regula.

Nomina propria hujus declinationis, & composita ab ἔτης, in quibusdam casibus parisyllabicè inflectuntur; ut ὁ Ἀεισοφάνης, τοῦ Ἀεισοφάνλω, Aristophanes: ὁ ἐπιστάτης, τοῦ ἐπιστάτας.

Nomina quæ desinunt in υς purum contrahuntur Atticè in Accusativo in α. ut ὁ καὶ ἡ εὐφυὴς, ingeniosus, Accus. τὸν καὶ τλὼ εὐφυέα, εὐφυᾶ.

Secunda Declinatio

Duas habet terminationes: ις masculini & fœminini generis, ut ὁ ὄφις serpens, ἡ πόλις, civitas; & ι neutrius, ut τὸ σίνηπι sinapi.

Sing. Nom. ὁ ὄφις, Gen. τοῦ ὄφιος, Dat. τῷ ὄφῑι, ὄφι, Acc. τὸν ὄφιν, Voc. ὦ ὄφι.

Dual. Nom. & Acc. τὼ ὄφιε, Gen. & Dat. τοῖν ὀφίοιν, Voc. ὦ ὄφιε.

Plur. Nom. οἱ ὄφιες, ὄφις, Gen. τῶν ὀφίων, Dat. τοῖς ὄφισι, Acc. τοὺς ὄφιας, ὄφις, Voc. ὦ ὄφιες, ὄφις.

Sing. Nom. τὸ σίνηπι, Gen. τοῦ σινήπιος, Dat. τῷ σινήπῑι, ῑ, Acc. τὸ σίνηπι, Voc. ὦ σίνηπι.

Dual. Nom. & Acc τὼ σινήπιε, Gen. & Dat. τοῖν σινηπίοιν, Voc. ὦ σινήπιε.

Plural. Nom. τὰ σινήπια, σίνηπι, Gen. τῶν σινηπίων, Dat. τοῖς σινήπισι, Acc. τὰ σινήπια, ῑ, Voc. ὦ σινήπια, ῑ.

Regula.

Casus Attici accentum habent in antepenultima, quamvis ultima sit longa.

Tertia Declinatio

Unicam habet terminationem, generis masculini tantùm, in ας, ut ὁ βασιλᾶς, rex.

Sing.Nom. ὁ βασιλεύς, Gen. τοῦ βασιλέως, Dat. τῷ βασιλεῖ, λεῖ, Acc. τὸν βασιλέα, λᾶ, Voc. ὦ βασιλεῦ.
Dual.Nom.& Acc. τὼ βασιλέε, λᾶ, Gen. & Dat. τοῖν βασιλέοιν, Voc. ὦ βασιλέε, λᾶ.
Plural.Nom.οἱ βασιλέες, εῖς, Gen. τῶν βασιλέων, Dat. τοῖς βασιλεῦσι, Acc. τοὺς βασιλέας, λεῖς, Voc. ὦ βασιλέες, λεῖς.

Quarta Declinatio.

Duas habet terminationes, ως & ω, generis fœminini tantùm; ut ἡ Λητὼ, Latona, ἡ αἰδὼς, verecundia.

Sing.Nom. ἡ λητὼ, Gen. τῆς λητόος, οῦς, Dat. τῇ λητοΐ, οῖ, Acc. τὴν λητόα, τὼ, Voc. ὦ λητοῖ.

Dual.Nom. & Acc. τὰ λητὼ, Gen. & Dat. ταῖν λητοῖν, Voc. ὦ λητὼ.

Plural. Nom. αἱ λητοὶ, Gen. τῶν λητῶν, Dat. ταῖς λητοῖς, Acc. τὰς λητοὺς, Voc. ὦ λητοὶ.

Numerus singularis tantùm in hac Declinatione contrahitur: Numerus Dualis & Pluralis sequuntur formam tertiæ Declinationis simplicium.

Vocativus singularis similis est Dativo, qui desinit in οῖ.

Quinta Declinatio.

Quinta Declinatio duas complectitur terminationes, ας purum, & ρας, generis neutrius: ut τὸ κρέας, caro, τὸ κέρας, cornu.

Sing.Nom. τὸ κέρας, Gen. τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως, Dat. τῷ κέρατι, κέραϊ, κέρᾳ, Acc. τὸ κέρας, Voc. ὦ κέρας.

Dual. Nom. & Acc. τὼ κέρατε, κέραε, κέρᾳ, Gen. & Dat. τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῶν, Voc. ὦ κέρατε, κέραε, κέρᾳ.

Plural. Nom. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ, Gen. τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν, Dat. τοῖς κέρασι, Acc. τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ, Voc. ὦ κέρατα, κέραα, κέρᾳ. Contractio fit tollendo τ, ut κέρας, κέρατος, κέρᾳ.

Nomi-

Nomina Anomalia quæ contrahunt

Nomina Anomalia quæ contrahuntur, sunt vel

'Ολοπαδῆ, quæ contrahuntur in omnibus, ut

1 νόος νοῦς mens: ῥόος ῥοῦς fluxus; πλόος πλοῦς navigatio; ἁπλόος ἁπλοῦς simplex; διπλόος διπλοῦς duplex; σάος salvus, σῶς Att. & σῶν Acc.

2 χρυσοῦς aureus, ἀργυροῦς, argenteus, χαλκοῦς æreus, à nominibus in εος.

3 Σιμόεις, σιμοῦς, σιμόεντος, σιμοῦντος, πλακόεις, πλακοῦς, πλακόεντος, πλακοῦντος, placenta.

4 ὁ πρᾶος, πρῶντος, à πρήεις honoratus

5 In ης circumflexa, ut κῆρ κῆρος, à κέαρ, cor; & παῖς παιδὸς, à πάϊς, puer.

6 ὁ μωσῆς, τ̃ μωσοῦ· ὁ μωϋσῆς, τ̃ μωϋσοῦ· ὁ μωσοῦς μωσέως· ὁ μωϋσοῦς, μωϋσέως

7 ὁ Ἁλῆς, Ἁλοῦ· ὁ Ἅλης, Ἅλητος. Οἰδίπους Οἰδίποδος· Οἰδιπόδης Οἰδιπόδου, Oedipus. Item ὀστέον, os ossis, ὀστοῦν, Gen. ου, ῦ, Dat. ῳ, ῷ.

'Ολιγοπαδῆ, quæ paucioribus casibus contrahuntur: ea sunt vel

1 Substantiva Barytona in υς, quæ contrahuntur in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali in υς, ut ἐρινύες ἐριννῦς, furiæ.

2 Imparisyllabica in ως, quæ contrahuntur in Nominat. Accus. & Voc. plur. in ως, ut βόες boves, βοῦς, Dor. βῶς.

3 Adjectiva in υς, quorum masculina in Dat. singulari, Nominat. Accus. & Voc. plu. contrahuntur more primæ Declinationis contractorum, ut ἡδὺς, ἡδέος, ἡδέϊ, ἡδεῖ.

4 Comparativa, quæ contrahuntur in Acc. singulari, Nominat. Acc. & Voc. plurali; ut Accus. μείζονα, μείζοα, μείζω, Nom. μείζονες, μείζοες, μείζυς, Acc. μείζονας, μείζοας, μείζυς; Voc. τὰ μείζονα, μείζοα, μείζω.

Heteroclita.

Heteroclita sunt, quæ à communi declinandi ratione deflectunt.

Heteroclita genere.

In singulari numero generis sunt masculini, in pluralia neutrius, δεσμὸς vinculum, τὰ δεσμὰ, ἐρε-μὸς remus, τὰ ἐρέμα, ζυγὸς jugum, τὰ ζυγὰ, κύκλος circulus, τὰ κύκλα, λύχνος lucerna, τὰ λύχνα, μοχλὸς vectis, τὰ μοχλὰ, νῶτος dorsum, τὰ νῶτα, σταθμὸς statio, τὰ σταθμὰ, τράχηλος collum, τὰ τράχηλα.

In singulari numero generis fœminini, in plurali neutrius sunt, ἡ κέλευθος via, τὰ κέλευθα, ἡ ἅρμα currus, τὰ ἅρματα quibus addi potest, ὁ ἢ ἡ τάρταρος, τὰ τάρταρα.

Quatuor singulari numero generis sunt fœminini, duali verò masculini; ut ἡ γυνὴ mulier, τὼ γυναῖκε, ἡ ὁδὸς via, τὼ ὁδὼ, cum compositis, ἡ πόλις civitas, τὼ πόλει, ἡ χεὶρ manus, τὼ χεῖρε.

Heteroclita casibus.

Aptôta sunt
- Nomina literarum, ut ἄλφα, βῆτα.
- Quæ Apocopen patiuntur, ut δῶ pro δῶμα, domus; πρόφι pro πρόφιμον, neutrimentum.
- Omnes numeri à quatuor.
- Poëtica in φι & φιν.
- Similiter βρέτας statua, δέμας corpus, σέβας veneratio, ὄναρ somnium, δέπας, poculum, ὄφελος utilitas, σέλας lumen, νῶχαρ torpor, δῶς donum, &c.

Monoptôton tantùm unum est, ὦ 'τὰν, ô amice vel amici, ab ἔτης.

Diptôta, ἄμφω, ἀμφοῖν· οἱ φθοῖες, τοὺ φθοῖας placentæ: ἄππα pro ἄππια, quædam, Nominat. & Accusat. plural.

Triptôt

Triptôta, ἀλλήλων, λων, λων· ἀλλήλοις, αις, οις· ἀλλήλους, λας, λα. ☞ ἀρνὸς, ☜ ἄρνα, οἱ ἄρνες, ☞ ἀρνῶν, agnus. His adde ſanctum nomen, Ιησοῦς, Ιησοῦ, Ιησοῦν, Ιησοῦ. Sic diminutiva circumflexa in οῦς, ut ὁ δονοῦς, baculus, Gen. ☞ οῦ. Dat. ☞ οῦ. Acc. ☜ οῦν. Vocativo carent Indefinita & Interrogativa.

Heteroclita numero.

Plurali carent, ἡ ἅλς mare, γῆ terra, ὁ ἀὴρ aër, τὸ πῦρ ignis, τὸ ἔλαιον oleum, & nomina propria.

Singulari carent, ἄλφιτα ἐπτίμια, μέγερα, ἀθῆναι, θῆβαι, ὀνείρατα, & feſta deorum, cum plurimis aliis.

Heteroclita Declinatione.

Quædam ſunt neutra in αρ quæ à nominibus in ας genitivum mutuantur; ut φρέαρ puteus, ἧπαρ jecur, ὕδωρ aqua, ἦμαρ dies, Gen. φρέατος, ἥπατος, ὕδατος, ἤματος. His addi poteſt γάλα lac, γάλακτος· γυνὴ mulier, γυναικός.

Redundantia in Nominativo.

Ζεύς, Jupiter, decem habet rectos; Δεύς, Βδεύς, Ζῆν, Ζὰν, Ζῆς, Ζὰς, Δὶς, Δῖν, Δὰν, Gen. Ζηνὸς vel Διὸς, Dat. Ζηνὶ vel Δῖ, Acc. Ζῆνα vel Δία, Voc. ὦ Ζεῦ. Τὸ κάρα, κάρηνον, κὰρ, indeclinabile, κρᾶς, κρατὸς, κράς, κράτος, caput· ὁ ὑὸς, ☞ ὑῦς, ὁ ὑδὸς, ☞ ὑέως, ὁ υἷις, ☞ υἷος, ὑὸς, filius· ἡ ναῦς, νηὸς, navis, Gen. ναὸς & νηός· μάκαρ, μάκαρος, μακάριος, felix: ἡ ἀκτὶς καὶ ἀκτὶν, radius: ὁ δεῖπνος, καὶ τὸ δεῖπνον, cœna: ὁ δένδρος, καὶ τὸ δένδρον, lignum: μάρτυς, μάρτυρ, μάρτυρος, teſtis: ὁ σκότος, καὶ τὸ σκότος, tenebræ: ὁ ἔλεος, καὶ τὸ ἔλεος, miſericordia: τὸ δάκρυ καὶ δάκρυον, lachrymæ.

Redundantia Genitivo.

Δάρης, Δάρεω, Δάρεως, Δάρητος, Dares: γόνυ, γόνυος, γόνατος, genu: ὁ λᾶας, lapis, λάας, & Crasi

λᾶος· ὁ λᾶς, ᾶ λάϊ· ὁ λάας, ᾶ λάα· τὸ λᾶς, ᾶ λάε· ὁ λάϊς, τῦ λάϊ· ὁ λᾶς, ᾶ λαός. Μίνως, Μίνω, Minos: γέλως, γέλω, & γέλω, risus: δόρυ hasta, δόρυ & δωρός per Metathesin, & δόρας, δόρατ, δόραπι, Poet. δοεί· δόρας, δόρατ· δόρ, δόρε, δόρως.

De Patronymicis.

Patronymicum est, quod vel à patre, vel ab alia quapiam suæ familiæ persona derivatur.

Patronymica
- Masculina desinunt vel
  - *In ίδης, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando terminationem in ίδης, ut* Πηλέως, Πηλείδης, *per Synæresin* Πηλείδης, *per Epenthesin* Πηληϊάδης, *& Ionicâ prod.*
  - *In άδης, cùm nomen sit vel primæ declinationis, ut* Βορέας, Βορεάδης· *vel desinat purè, ut* ἥλι, ἡλιάδης.
- Fœminina desinunt vel
  - *In ις vel ας, quæ fiunt à Masculinis removendo δη, ut* Νηρεύς, Νηρείς· ἡλιάδης, ἡλιάς.
  - *In ίνη vel ώνη, quæ fiunt à genitivis primitivorum mutando ultimam syllabam in ίνη vel ώνη, ut* Αἰακός, Αἰακίνη· Ἰκάριος, Ἰκαρίη, Ἰκαριώνη.

Patronymica Ionica desinunt in ίων, ut Κεκρίων, Πηλείων, Ἀρείων.

Diminu-

Diminutiva varias habent terminationes.

Fœm. in Masc. in
- ων, μωείων, ſtultulus.
- αξ, λίθαξ, lapillulus.
- σκ Θ, νεανίσκ Θ, juvenis.
- λ Θ, ναυπήλ Θ, nautila.

Fœm. in
- ις, κρήνις, fonticulus.
- σκη, παιδίσκη, puellula.
- νη, πολίχνη, urbecula.

Neutra in
- ιον, γνωμίδιον, ſententiola.
- πολίχνιον, urbecula.

Poſſeſſiva terminantur in
- κ Θ, ut μυσικὸς, muſicus, à μῦσα.
- ι Θ, ut οὐράνι Θ, cœleſtis, ab οὐρανός.
- ν Θ, ut ἀνθρώπιν Θ, humanus, ab ἄνθρωπ Θ.
- ει Θ, ut ἀνθρώπει Θ, humanus, ab ἄνθρωπ Θ.
- ώδης, ut λιθώδης, lapidoſus, à λίθ Θ.
- Θ purum, ut πατρῷος paternus, à πατήρ.

Adjectiva.

Adjectiva in Θ purum & ρ Θ faciunt fœmininum per α, reliqua per η, ut ἅγι Θ, ἁγία, ἅγιον, ſanctus: ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν, floridus: excipitur ὄγδο Θ, ὁη, οον, octavus.

Quatuor adjectiva formant neutrum genus per ο ἄλλ Θ, πηλικοῦτ Θ, τοσοῦτ Θ, τοιοῦτ Θ· & tria pronomina, ὅσ Θ, αὐτὸς, ἐμοῦ Θ.

Adjectiva in
- υς, εις, ῦς — formant fœmin. per — εῖα, ϝεσσα, ῆ — neutrum per — ὺ, ες, ῦν

ut
- ὀξὺς, ὀξεῖα, ὀξὺ, acutus.
- χαείεις, χαείεσσα, χάειεν, gratioſus.
- ἁπλοῦς, ἁπλῆ, ἁπλοῦν, ſimplex.

Excipe πολὺς, πολλὴ, πολὺ, Acc. πολυὼ, πολλὼ, πολὺ, Poët. πολλὸν, Gen. πολέος, Dat. πολέϊ. Plural. Nom. πολέες, Ge. πολέων, Dat. πολέσι, Acc. πολέας.

Adjectiva in ας habent fœmininum in α, neutrum in αν, ut πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis. Sed μέγας, μεγάλη, μέγα, Gen. μεγάλου, μεγάλης, μεγάλου, Dat. μεγάλῳ, μεγάλῃ, μεγάλῳ, Acc. μέγαν, μεγάλην, μέγα· μέλας, μέλαινα, μέλαν, niger, Gen. μέλανος, μελαίνης, μέλανος. τάλας, τάλαινα, τάλαν, miſer, Gen. τάλανος, ταλαίνης, τάλανος.

Sing. Nom. ὁ πᾶς, ἡ πᾶσα, τὸ πᾶν, Gen. παντὸς, πάσης, παντὸς, Dat. παντὶ, πάσῃ, παντὶ, Acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν, Voc. ὦ πᾶς, πᾶσα, πᾶν.

Dual. Nom. Acc. Voc. πάντε, πάσα, πάντε, Gen. & Dat. πάντοιν, πάσαιν, πάντοιν.

Plural. Nom. πάντες, πᾶσαι, πάντα, Gen. πάντων, πασῶν, πάντων, Dat. πᾶσι, πᾶσαις, πᾶσι, Acc. πάντας, πάσας, πάντα, Voc. ὦ πάντες, πᾶσαι, πάντα.

Adjectiva per tria genera & duas terminationes declinata deſinunt in ης, ις, υς, ως, ων, neutrum per & formant ες, ι, υ, ον, εν, ον

ut
ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, καὶ τὸ ἀληθὲς, verus.
ὁ καὶ ἡ εὔχαρις, καὶ τὸ εὔχαρι, gratioſus.
ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ, ſine lachrymis.
ὁ καὶ ἡ πολύπους, καὶ τὸ πολύπουν, multipes.
ὁ καὶ ἡ τέρμων, καὶ τὸ τέρμον, tener.
ὁ καὶ ἡ εὐδαίμων, καὶ τὸ εὔδαιμον, felix.

Sic ὁ καὶ ἡ τὶς, καὶ τὸ τὶ, aliquis, Gen. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ τινὸς, Dat. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ τινὶ, Acc. τὸν καὶ τὴν τινὰ, καὶ τὸ τὶ, &c. τίς, τί τίνος; quis, quæ, quid?

Quædam ſunt trium generum, ut ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ felix, ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ rapax.

Numeralia.

Numeralia quædam ſunt ordinalia, quædam cardinalia.

Cardi-

Cardinalia ſunt, εἷς unus, δύο vel δύω duo, τρεῖς tres, τέτταρες, quatuor, quæ ſic inflectuntur.

Maſculino εἷς ἑνὸς ἑνὶ ἕνα unus.

Fœminino μία μιᾶς μιᾷ μίαν una.

Neutro ἓν ἑνὸς ἑνὶ ἓν unum.

Eodem modo declinantur compoſita ab εἷς, οὐδεὶς & μηδεὶς nemo, nullus, οὐδεμία, μηδεμία, οὐδὲν, μηδέν.

Δύο, Atticè δύω, duo, Genitivo & dativo δυοῖν & δυεῖν Atticè, Dativo δυσὶ Poëticè.

Sed δύο omnium generum & omnium caſuum eſſe obſervatur.

Plur. οἱ καὶ αἱ τρεῖς, καὶ τὰ τρία, Gen. τῶν τριῶν, Dat. τοῖς τρισὶ, Acc. τοὺς καὶ τὰς τρεῖς, καὶ τὰ τρία, tres.

Plur. οἱ καὶ αἱ τέτταρες, καὶ τὰ τέτταρα, Gen. τῶν τεττάρων, Dat. τοῖς τέτταρσι, Acc. τοὺς καὶ τὰς τέτταρας, καὶ τὰ τέτταρα.

A quatuor uſq; ad centum non declinantur numeralia, ut πέντε quinque, ἕξ ſex, ἑπτὰ ſeptem, ὀκτὼ octo, ἐννέα novem, δέκα decem, ἕνδεκα undecim, δώδεκα duodecim, δεκατρεῖς tredecim, δεκατέτταρες quatuordecim, δεκαπέντε quindecim, &c. εἴκοσι viginti, εἰκοσιεἷς viginti unus, εἰκοσιδύο viginti duo, &c. τριάκοντα triginta, τεσσαράκοντα quadraginta, πεντήκοντα quinquaginta, ἑξήκοντα ſexaginta, ἑβδομήκοντα ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα octoginta, ἐννενήκοντα nonaginta, ἑκατὸν centum. Quæ numerum centenarium ſequuntur declinabilia ſunt, οἱ διακόσιοι, αἱ διακόσιαι, τὰ διακόσια, ducenti, ducentæ, ducenta. διακόσιοι trecenti, τετρακόσιοι quadringenti, πεντακόσιοι quingenti, ἑξακόσιοι ſexcenti, ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι, ἐννακόσιοι. χίλιοι mille, διχίλιοι bis mille, τριχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & ſic deinceps, &c.

Ordinalia ſunt quæ interrogationi πόσος, quotus, *aptè reſpondent; ut* πρῶτος primus, δεύτερος ſecundus, τρίτος tertius, τέταρτος quartus, πέμπτος quintus, ἕκτος ſextus, ἕβδομος ſeptimus, ὄγδοος octavus, ἔνατος nonus, δέκατος decimus, ἑνδέκατος undecimus, δωδέκατος duodecimus, δέκατος τρίτος decimus tertius, δέκατος τέταρτος decimus quartus, δέκατος πέμπτος decimus quintus, δέκατος ἕκτος decimus ſextus, δέκατος ἕβδομος decimus ſeptimus, δέκατος ὄγδοος decimus octavus, δέκατος ἔνατος decimus nonus, εἰκοστὸς vicesimus, εἰκοστὸς πρῶτος vicesimus primus, εἰκοστὸς δεύτερος vicesimus ſecundus, τριακοστὸς tricesimus, τεσσαρακοστὸς quadragesimus, πεντηκοστὸς quinquagesimus, ἑξηκοστὸς ſexagesimus, ἑβδομηκοστὸς ſeptuagesimus, ὀγδοηκοστὸς octogesimus, ἐννενηκοστὸς nonagesimus, ἑκατοστὸς centesimus, διακοσιοστὸς ducentesimus, τριακοσιοστὸς trecentesimus, τετρακοσιοστὸς quadringentesimus, πεντακοσιοστὸς quingentesimus, ἑξακοσιοστὸς ſexcentesimus, ἑπτακοσιοστὸς, ὀκτακοσιοστὸς, ἐννακοσιοστὸς, χιλιοστὸς milleſimus, διχιλιοστὸς bis milleſimus, τριχιλιοστὸς, τετρακισχιλιοστὸς, πεντακισχιλιοστὸς, &c. μυριοστὸς decies milleſimus, δισμυριοστὸς, τρισμυριοστὸς, & ſic deinceps, &c.

Multiplicativa ſunt quæ interrogationi πόσαπλος, quotuplex, *aptè reſpondent; ut* ἁπλοῦς ſimplex, διπλοῦς duplex, τριπλοῦς triplex, τετραπλοῦς quadruplex, πενταπλοῦς quintuplex, ἑξαπλοῦς ſextuplex, ἑπταπλοῦς, ὀκταπλοῦς, ἐνναπλοῦς, δεκαπλοῦς decuplex, ἑνδεκαπλοῦς, δωδεκαπλοῦς, δεκατριπλοῦς, δεκατετραπλοῦς, δεκαπενταπλοῦς, δεκαεξαπλοῦς, δεκαεπταπλοῦς, δεκαοκταπλοῦς, δεκαεννεαπλοῦς, εἰκοσαπλοῦς, εἰκοσιεἷς, εἰκοσιδύο, τριακοντατριπλοῦς, τεσσαρακοντατετραπλοῦς, πεντηκοντατετραπλοῦς, ἑξηκοντατετραπλοῦς, ἑβδομηκοντατετραπλοῦς, ὀγδοηκοντατετραπλοῦς, ἐννενηκοντατετραπλοῦς, ἑκατονταπλοῦς centuplex, διακοσιοτριπλοῦς, τριακοσιοτριπλοῦς, τετρακοσιοτριπλοῦς, πεντακοσιοτριπλοῦς, ἑξακοσιοτριπλοῦς, ἑπτακοσιοτριπλοῦς, ὀκτακοσιοτριπλοῦς, ἐννακοσιοτριπλοῦς, χιλιοπλοῦς milleplex, διχιλιοπλοῦς, τριχιλιοπλοῦς, τετρακισχιλιοπλοῦς, πεντακισχιλιοπλοῦς, &c. μυριοπλοῦς decies milleplex, δισμυριοπλοῦς, τρισμυριοπλοῦς, & ſic deinceps, &c.

Multiplicativa ſunt quæ interrogationi πόσαπλάσιος, quotuplus, *aptè reſpondent; ut* ἁπλάσιος ſimplus, διπλάσιος duplus, τριπλάσιος triplus, τετραπλάσιος quadruplus, πενταπλάσιος quintuplus, ἑξαπλάσιος ſextuplus, ἑπταπλάσιος, ὀκταπλάσιος, ἐνναπλάσιος, δεκαπλάσιος decuplus, ἑνδεκαπλάσιος, δωδεκαπλάσιος, δεκατριπλάσιος, δεκατετραπλάσιος, δεκαπενταπλάσιος, δεκαεξαπλάσιος, δεκαεπταπλάσιος, δεκαοκταπλάσιος, δεκαεννεαπλάσιος, εἰκοσαπλάσιος, εἰκοσιεἷς, εἰκοσιδύο, τριακοντατριπλάσιος, τεσσαρακοντατετραπλάσιος, πεντηκοντατετραπλάσιος, ἑξηκοντατετραπλάσιος, ἑβδομηκοντατετραπλάσιος, ὀγδοηκοντατετραπλάσιος, ἐννενηκοντατετραπλάσιος, ἑκατονταπλάσιος centuplus, διακοσιοτριπλάσιος, τριακοσιοτριπλάσιος, τετρακοσιοτριπλάσιος, πεντακοσιοτριπλάσιος, ἑξακοσιοτριπλάσιος, ἑπτακοσιοτριπλάσιος, ὀκτακοσιοτριπλάσιος, ἐννακοσιοτριπλάσιος, χιλιοπλάσιος milleplus, διχιλιοπλάσιος, τριχιλιοπλάσιος, τετρακισχιλιοπλάσιος, πεντακισχιλιοπλάσιος, &c. μυριοπλάσιος decies milleplus, δισμυριοπλάσιος, τρισμυριοπλάσιος, & ſic deinceps, &c.

Diſtributiva ſunt quæ interrogationi πόσοι κατὰ, quotini, *aptè reſpondent; ut* ἕνα κατὰ ἕνα unus & unus, δύο κατὰ δύο duo & duo, τρεῖς κατὰ τρεῖς tres & tres, τέτταρες κατὰ τέτταρες quatuor & quatuor, πέντε κατὰ πέντε quinque & quinque, ἕξ κατὰ ἕξ ſex & ſex, ἑπτὰ κατὰ ἑπτὰ ſeptem & ſeptem, ὀκτὼ κατὰ ὀκτὼ octo & octo, ἐννέα κατὰ ἐννέα novem & novem, δέκα κατὰ δέκα decem & decem, ἕνδεκα κατὰ ἕνδεκα undecim & undecim, δώδεκα κατὰ δώδεκα duodecim & duodecim, δεκατρεῖς κατὰ δεκατρεῖς tredecim & tredecim, δεκατέτταρες κατὰ δεκατέτταρες quatuordecim & quatuordecim, δεκαπέντε κατὰ δεκαπέντε quindecim & quindecim, &c. εἴκοσι κατὰ εἴκοσι viginti & viginti, εἰκοσιεἷς κατὰ εἰκοσιεἷς viginti unus & viginti unus, εἰκοσιδύο κατὰ εἰκοσιδύο viginti duo & viginti duo, &c. τριάκοντα κατὰ τριάκοντα triginta & triginta, τεσσαράκοντα κατὰ τεσσαράκοντα quadraginta & quadraginta, πεντήκοντα κατὰ πεντήκοντα quinquaginta & quinquaginta, ἑξήκοντα κατὰ ἑξήκοντα ſexaginta & ſexaginta, ἑβδομήκοντα κατὰ ἑβδομήκοντα ſeptuaginta & ſeptuaginta, ὀγδοήκοντα κατὰ ὀγδοήκοντα octoginta & octoginta, ἐννενήκοντα κατὰ ἐννενήκοντα nonaginta & nonaginta, ἑκατὸν κατὰ ἑκατὸν centum & centum, διακόσιοι κατὰ διακόσιοι ducenti & ducenti, τριακόσιοι κατὰ τριακόσιοι trecenti & trecenti, τετρακόσιοι κατὰ τετρακόσιοι quadringenti & quadringenti, πεντακόσιοι κατὰ πεντακόσιοι quingenti & quingenti, ἑξακόσιοι κατὰ ἑξακόσιοι ſexcenti & ſexcenti, ἑπτακόσιοι κατὰ ἑπτακόσιοι, ὀκτακόσιοι κατὰ ὀκτακόσιοι, ἐννακόσιοι κατὰ ἐννακόσιοι, χίλιοι κατὰ χίλιοι mille & mille, διχίλιοι κατὰ διχίλιοι bis mille & bis mille, τριχίλιοι, τετρακισχίλιοι, πεντακισχίλιοι, &c. μύριοι κατὰ μύριοι decies mille & decies mille, δισμύριοι, τρισμύριοι, & ſic deinceps, &c.

Temporalia ſunt quæ interrogationi πόσακις, quoties, *aptè reſpondent; ut* ἅπαξ ſemel, δὶς bis, τρὶς ter, τετράκις quater, πεντάκις quinquies, ἑξάκις ſexies, ἑπτάκις, ὀκτάκις, ἐννάκις, δεκάκις decies, ἑνδεκάκις, δωδεκάκις, δεκατρὶς, δεκατετράκις, δεκαπεντάκις, δεκαεξάκις, δεκαεπτάκις, δεκαοκτάκις, δεκαεννάκις, εἰκοσάκις, εἰκοσιεἷς, εἰκοσιδύο, τριακοντατρὶς, τεσσαρακοντατετράκις, πεντηκοντατετράκις, ἑξηκοντατετράκις, ἑβδομηκοντατετράκις, ὀγδοηκοντατετράκις, ἐννενηκοντατετράκις, ἑκατονταπλοῦς centies, διακοσιοτρὶς, τριακοσιοτρὶς, τετρακοσιοτρὶς, πεντακοσιοτρὶς, ἑξακοσιοτρὶς, ἑπτακοσιοτρὶς, ὀκτακοσιοτρὶς, ἐννακοσιοτρὶς, χιλιοπλοῦς milleplex, διχιλιοπλοῦς, τριχιλιοπλοῦς, τετρακισχιλιοπλοῦς, πεντακισχιλιοπλοῦς, &c. μυριοπλοῦς decies milleplex, δισμυριοπλοῦς, τρισμυριοπλοῦς, & ſic deinceps, &c.

Adverbialia ſunt quæ interrogationi πόσον, quotum, *aptè reſpondent; ut* ἕνατον nonum, δεύτερον ſecundum, τρίτον tertium, τέταρτον quartum, πέμπτον quintum, ἕκτον ſextum, ἕβδομον ſeptimum, ὄγδοον octavum, ἔνατον nonum, δέκατον decimum, ἑνδέκατον undecimum, δωδέκατον duodecimum, δέκατον τρίτον decimum tertium, δέκατον τέταρτον decimum quartum, δέκατον πέμπτον decimum quintum, δέκατον ἕκτον decimum ſextum, δέκατον ἕβδομον decimum ſeptimum, δέκατον ὄγδοον decimum octavum, δέκατον ἔνατον decimum nonum, εἰκοστὸν vicesimum, εἰκοστὸν πρῶτον vicesimum primum, εἰκοστὸν δεύτερον vicesimum ſecundum, τριακοστὸν tricesimum, τεσσαρακοστὸν quadragesimum, πεντηκοστὸν quinquagesimum, ἑξηκοστὸν ſexagesimum, ἑβδομηκοστὸν ſeptuagesimum, ὀγδοηκοστὸν octogesimum, ἐννενηκοστὸν nonagesimum, ἑκατοστὸν centesimum, διακοσιοστὸν ducentesimum, τριακοσιοστὸν trecentesimum, τετρακοσιοστὸν quadringentesimum, πεντακοσιοστὸν quingentesimum, ἑξακοσιοστὸν ſexcentesimum, ἑπτακοσιοστὸν, ὀκτακοσιοστὸν, ἐννακοσιοστὸν, χιλιοστὸν milleſimum, διχιλιοστὸν bis milleſimum, τριχιλιοστὸν, τετρακισχιλιοστὸν, πεντακισχιλιοστὸν, &c. μυριοστὸν decies milleſimum, δισμυριοστὸν, τρισμυριοστὸν, & ſic deinceps, &c.

Partitiva ſunt quæ interrogationi πόσοστον, quotum, *aptè reſpondent; ut* ἕνατον nonum, δεύτερον ſecundum, τρίτον tertium, τέταρτον quartum, πέμπτον quintum, ἕκτον ſextum, ἕβδομον ſeptimum, ὄγδοον octavum, ἔνατον nonum, δέκατον decimum, ἑνδέκατον undecimum, δωδέκατον duodecimum, δέκατον τρίτον decimum tertium, δέκατον τέταρτον decimum quartum, δέκατον πέμπτον decimum quintum, δέκατον ἕκτον decimum ſextum, δέκατον ἕβδομον decimum ſeptimum, δέκατον ὄγδοον decimum octavum, δέκατον ἔνατον decimum nonum, εἰκοστὸν vicesimum, εἰκοστὸν πρῶτον vicesimum primum, εἰκοστὸν δεύτερον vicesimum ſecundum, τριακοστὸν tricesimum, τεσσαρακοστὸν quadragesimum, πεντηκοστὸν quinquagesimum, ἑξηκοστὸν ſexagesimum, ἑβδομηκοστὸν ſeptuagesimum, ὀγδοηκοστὸν octogesimum, ἐννενηκοστὸν nonagesimum, ἑκατοστὸν centesimum, διακοσιοστὸν ducentesimum, τριακοσιοστὸν trecentesimum, τετρακοσιοστὸν quadringentesimum, πεντακοσιοστὸν quingentesimum, ἑξακοσιοστὸν ſexcentesimum, ἑπτακοσιοστὸν, ὀκτακοσιοστὸν, ἐννακοσιοστὸν, χιλιοστὸν milleſimum, διχιλιοστὸν bis milleſimum, τριχιλιοστὸν, τετρακισχιλιοστὸν, πεντακισχιλιοστὸν, &c. μυριοστὸν decies milleſimum, δισμυριοστὸν, τρισμυριοστὸν, & ſic deinceps, &c.

ἕκτος sextus, ἕβδομος septimus, ὄγδοος octavus, ἔνναλος nonus, δέκαλ῀ decimus, ἑνδέκαλ῀ undecimus, δωδέκαλος duodecimus, τρισκαιδέκαλος decimus tertius, τεσσαρεσκαιδέκαλ῀, &c. εἰκοστὸς vigesimus, εἰκοστὸς πρῶτος, εἰκοστὸς δεύτερος, &c. τριακοστὸς, τεσσαρακοστὸς, πεντηκοστὸς, ἑξηκοστὸς, ἑβδομηκοστὸς, ὀγδοηκοστὸς, ἐννενηκοστὸς, ἑκατοστὸς centesimus: διακοσιοστὸς, τριακοσιοστὸς, &c. χιλιοστὸς, millesimus, δισχιλιοστὸς, bis millesimus, &c. μυριοστὸς, decies millesimus, δισμυριοστὸς vicies millesimus, &c. Præterea sunt nomina dialia, quæ dierum spatium significant, τριταῖ῀, tertianus, τεταρταῖ῀ quartanus, &c. id est erumpens, aut aliquid agens die 3, 4, &c.

Græci numeros his literis exprimunt.

α 1.	β 2.	γ 3.	δ 4.	ε 5.	ϛ 6.	ζ 7.	η 8.
θ 9.	ι 10.	ια 11.	ιβ 12.	ιγ 13.	ιδ 14.	ιε 15.
ις 16.	ιζ 17.	ιη 18.	ιθ 19.	κ 20.	λ 30	μ 40.
ν 50.	ξ 60.	ο 70.	π 80.	ϟ 90.	ρ 100.	σ 200.
τ 300.	υ 400.	φ 500.	χ 600.	ѱ 700.	ω 800.
ϡ 900.	͵α 1000.					

Comparatio Nominum.

Adjectiva in ῀ formant comparativum mutando ς in τερ῀, & superlativum in τα῀.

ut ἔνδοξ῀, ἐνδοξότερ῀, ἐνδοξότα῀.
ἐνδόξη, ἐνδοξοτέρα, ἐνδοξοτάτη.
ἔνδοξον, ἐνδοξότερον, ἐνδοξότα῀ον.

Quæ penultimam habent brevem, mutando ο in ω in comparativo & superlativo, ut φρόνιμ῀, φρονιμώτερ῀, φρονιμώτα῀, prudens, prudentior, prudentissimus. Excipe κενὸς, κενότερ῀, κενότα῀, vacuus: στενὸς, στενότερ῀, στενότα῀, angustus.

Reliqua adjectiva comparantur per ἐστερ῀ & ἐστα-

τος.

τος· sed in ας per ἀντερος & ἀνταλος· in υς sæpe per ίων & ιστος, ut

θετικὸν	συγκριτικὸν	ὑπερθετικὸν
Positivus	Comparativus	Superlativus

In
- ων. σώφρων, σωφρονέστερος, σωφρονέσταλος, modestus.
- ας, μέλας, μελάντερος, μελάνταλος, niger.
- ις, χαρίεις, χαριέστερος, χαριέσταλος, gratiosus.
- ης, εὐσεβὴς, εὐσεβέστερος, εὐσεβέσταλος, religiosus.
- ους, ἁπλοῦς, ἁπλούστερος, ἁπλούσταλος, simplex.
- υς, εὐρὺς, εὐρύτερος & εὐρύων, εὐρύταλος & ἔυρυστος, latus

Comparatio irregularis.

Bonus	ἀμείνων, melior	optimus.
	ἀρείων	ἄριστος.
Ἀγαθὸς	βελτίων vel βέλτερος,	βέλτιστος.
Ἐσθλὸς	κρείττων vel κρείσσων,	κράτιστος.
	λωΐων vel λωΐτερος, λώων	λῶστος.
Καλὸς	καλλίων	κάλλιστος.
	φέρτερος	φέριστος & φέρταλος.

Malus	κακότερος	pejor	pessimus.
Καλὸς	κακίων	κάκιστος	
	χείρων	χείριστος	
	χερείων		

Parvus	μικρότερος	μικρόταλος, minimus.
	μείων minor	
Μικρὸς	ἧττων, ἧσσων	
	ἐλάττων, ἐλάσσων	ἐλάχιστος.

Μέγας, μείζων & μάσσων, μέγιστος, magnus, major, maximus.
Αἰσχρὸς, αἰσχίων, αἴσχιστος, turpis.
Ἐχθρὸς, ἐχθίων, ἔχθιστος, inimicus.
Ῥᾴδιος, ῥᾴων, ῥᾷστος, facilis.
Πολὺς, πλείων & πλέων, πλεῖστος, multus.
Φίλος, φίλτερος, φίλταλος, Poët. multus.

Attici formant multa per ίστερος & ίσατος, & nonnulla per ίστερος & έσταλος, à positivis in ος.

Ἀάλιος,

Λάλος, λαλίστερος, λαλίστατος, loquax.
Ὀλίγος, ὀλιγίστερος, ὀλιγίστατος vel ὀλίγιστος, paucus, &c.

Comparantur etiam
- Substantiva: ut κέρδος lucrum, κερδίων, κέρδιστος. / κῦδος gloria, κυδίων, κύδιστος.
- Pronomen: αὐτὸς, αὐτότατος.
- Verbum: Βάλλω, βέλτερος, βέλτιστος. / Φέρω, φέρτερος, φέρταλος, φέρτιστος & φέρτιστος
- Adverbia: Ἄνω suprà, ἀνώτερος, ἀνώτατος. / Μάλα valde, μᾶλλον, μάλιστα. / Κάτω infrà, κατώτερος, κατώτατος. / Πόρρω longè, πορρώτερος, πορρώτατος. / Πέρα ultra, πραίτερος, πραίτατος. / Ἔξω extrà, ἐξώτερος, ἐξώτατος. / Ἐγγὺς propè, ἐγγύτερος, ἐγγύτατος vel ἔγγιστος.
- Præpositiones: Ὑπὲρ super, ὑπέρτερος, ὑπέρτατος, per Syncop. ὕπατος. / Πρὸ ante, πρότερος, πρότατος, πρόαλος, πρώτος.
- Participium: Ἐρρωμνὸς robustus, ἐρρωμνέστερος, ἐρρωμνέστατος.

Pronomina.

Pronomina primitiva sunt ἐγὼ ego, σὺ tu, ἕ sui.

Possessiva sunt ἐμὸς meus, σὸς tuus, ὅς vel ἑὸς suus, νωΐτερος noster duorum, σφωΐτερος vester duorum, ἡμέτερος noster, ὑμέτερος vester, σφέτερος suus.

Demonstrativa sunt ὅδε hic, ἐκεῖνος ille.

Relativum unum, αὐτὸς ipse.

Composita sunt, ἐμαυτοῦ meiipsius, σεαυτοῦ tuiipsius, ἑαυτοῦ suiipsius.

Ἐγὼ ego.

Sing. Nom. ἐγὼ, Gen. ἐμοῦ, Dat. ἐμοὶ, Acc. ἐμὲ, & per Aphæresin, μοῦ, μοὶ, μέ.
Dual. Nom. & Acc. νῶϊ, νὼ, Gen. & Dat. νῶϊν, νῷν.
Plural. Nom. ἡμεῖς, Gen. ἡμῶν, Dat. ἡμῖν, Acc. ἡμᾶς.

Σὺ tu.

Sing. σύ, σοῦ, σοὶ, σέ. Dual. σφῶϊ, σφῶ, σφῶϊν, σφῷν. Plural. ὑμεῖς, ὑμῶν, ὑμῖν, ὑμᾶς.

ἕ sui.

Sing. Nom. caret, Gen. ἕ, οἷ vel ἑοῖ, ἕ. Dual. σφωέ, σφώ, σφωΐν, σφίν. Plural. σφεῖς, σφῶν, σφίσι, σφᾶς.

Reliqua per tria genera, more Adjectivorum, & ut nomina secundæ & tertiæ Declinationis inflectuntur.

ἐμὸς, ἐμὴ ἐμὸν.	οὗτος, αὕτη, τοῦτο.
ἡμέτερος, ἡμετέρα, ἡμέτερον.	ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο.
νωΐτερος, νωϊτέρα, νωΐτερον.	αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτό.
σὸς vel τεὸς, σὴ, τεὴ, σὸν, τεόν.	ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ.
σφωΐτερος, σφωϊτέρα, σφωΐτερον.	σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ.
ἑὸς vel ὅς, ἑὴ vel ἥ, ἑὸν vel ὅν.	ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.
σφέτερος, σφετέρα, σφέτερον.	

Sing. Nom. οὗτος, αὕτη τοῦτο. Gen. τούτου, ταύτης, τούτου. Dat. τούτῳ, ταύτῃ, τούτῳ. Acc. τοῦτον, ταύτην, τοῦτο.

Dual. Nom. Acc. & Voc. τούτω, ταύτα, τούτω. Gen. & Dat. τούτοιν, ταύταιν, τούτοιν.

Plural. Nom. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. Gen. τούτων. Dat. τούτοις, ταύταις, τούτοις. Acc. τούτους, ταύτας, ταῦτα.

Sic variatur ἐκεῖνος.

Pronomina composita quæ carent Nominativo.

Gen. ἐμαυτοῦ, ἐμαυτῆς, ἐμαυτοῦ. Gen. σεαυτοῦ, σεαυτῆς, σεαυτοῦ, Gen. ἑαυτοῦ, ἑαυτῆς, ἑαυτοῦ.

Pronomen infinitum τὶς τὶ.

Ὁ τὶς vel τὶς, ὁ τινος & τεινὸς, τῷ τινι & τέῳ, τὸν τινα, ὦ τὶ.

Ἡ τὶς, τῆς τινος, τῇ τινι, τὴν τινα.

Τὸ τὶ, τοῦ τινος, τῷ τινι, τὸ τὶ.

Verbum.

Verbum.

Conjugationes συζυγίαι sunt tredecim; sex Barytonorum, tres Contractorum, quatuor Verborum in μι.

Vocantur Barytona, quia gravem habent tonum in ultima, qui non appingitur, sed intelligitur, ut accentus sit in penultima.

Conjugationes verborum dignoscuntur per literas Characteristicas, quæ figurativæ, vel indices appellantur.

Litera Characteristica est, quæ præcedit ω vel ομαι. Sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Characteristicæ Conjugationis

Primæ	π τέρπω	τέρψω	τέτερφα		Delecto.
	β λείβω Fu.	λείψω Præt.	λέλειφα		Sacrifico.
	φ γεάφω ψω	γεγράψω φα	γέγραφα		Scribo.
	πτ τύπτω	τυψω	τέτυφα		Verbero.
Secundæ	κ πλέκω	πλέξω	πέπλεχα		Plico.
	γ λέγω Fu.	λέξω Præt.	λέλεχα		Dico.
	χ δρέχω ξω	δραμοῦμαι χα	δέδρομα		Curro.
	κτ τίκτω	τέξω	τέτοκα		Pario.
Tertiæ	τ ἀνύτω Fut.	ἀνύσω Præ.	ἤνυκα		Perficio
	δ ᾄδω σω	ᾄσω κα	ᾖκα		Cano.
	θ πλήθω	πλήσω	πέπλυκα		Impleo.
Quartæ	ω πλάσω Fu.	πλάσω Præ.	πέπλικα		Fingo.
	π ὀρύττω σω &	ὀρύξω κα &	ὤρυχα		Fodio.
	ζ * φράζω ξω	φράσω χα	πέφρακα		Dico.
Quintæ	λ ψάλλω	ψαλῶ	ἔψαλκα		Psallo.
	μ νέμω	νεμῶ	νενέμηκα		Distribuo.
	ν φαίνω Fu.	φανῶ Præt.	πέφασκα		Ostendo.
	ρ σπείρω ῶ	σπερῶ κα	ἔσπαρκα		Sero.
	μν τέμνω	τεμῶ	τετέμηκα		Scindo.

Sexta ω purum, πτω, Fut. πτσω, Præt. τέπτκα, Honoro.

* Nonnulla in ζω habent ξω, ut ὀιμώζω, ὀιμώξω, & alia in αζω habent σω & ξω.

In Activo Medio octo sunt tempora. Præsens, χρόνος ἐνεστώς. Præteritum imperfectum, Παρατατικός. Perfectum, Παρακείμενος. Plusquam perfect. Ὑπερσυντελικός. Aoristus primus & secundus, Ἀόριστος, πρῶτος καὶ δεύτερος. Futurum primum & secundum, Μέλλων, πρῶτος καὶ δεύτερος. In Passivo additur Paulò post Fut. Μετ' ὀλίγον μέλλων χρόνος.

Modi Ἐγκλίσεις

Quinque, ut apud Latinos; Indicativus Φαντική. Imperativus Προστακτική. Optativus Εὐκτική. Subjunctivus Ὑποτακτική. Infinitivus Ἀπαρέμφατος.

Regula.

Cum prima persona Pluralis exit in μεν, prima dualis deest: Cum tertia pluralis exit in σι vel ται, tertia dualis eadem est cum secunda.

Modus Indicativus, à quo omnes alii Modi deducuntur.

Tempus Præsens.

S. τύπτω, τύπτεις, τύπτει. *Verbero.*
D. τύπτετον, τύπτετον.
P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Unde Imperfectum.

S. ἔτυπτον, ἔτυπτες, ἔτυπτε. *Verberabam.*
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Futurum prius.

S. τύψω, τύψεις, τύψει. *Verberabo.*
D. τύψετον, τύψετον.
P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Unde Aoristus primus.

S. ἔτυψα, ἔτυψας, ἔτυψε. *Verberavi.*
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν

Perfe-

Perfectum.

S. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε· *Verberavi.*
D. τετύφατον, τετύφατον·
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύφειν, ἐτετύφεις, ἐτετύφει· *Verberaveram.*
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην·
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε· *Verberavi.*
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην·
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Unde Futurum ſecundum.

S. τυπῶ, τυπεῖς, τυπεῖ· *Verberabo.*
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον·
P. τυποῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέτω· *Verbera.*
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Aoriſtus primus.

S. τύψον, τυψάτω· *Verberato.*
D. τύψατον, τυψάτων·
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſtus ſecundus.

S. τύπε, τυπέτω· *Verberato.*
D. τύπετον, τυπέτων·
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Perfectum & pluſquam perfectum.

S. τέτυφε, τετυφέτω· *Verberavi.*
D. τετύφετον, τετυφέτων·
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

S.	τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι·	*Verberarem.*
D.	τύπτοιτον, τυπτοίτην·	
P.	τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.	

Futurum primum.

S.	τύψοιμι, τύψοις, τύψοι·	*Verberem.*
D.	τύψοιτον, τυψοίτην·	
P.	τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.	

Aoristus primus.

S.	τύψαιμι, τύψαις, τύψαι·	*Verberaverim.*
D.	τύψαιτον, τυψαίτην·	
P.	τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.	

Aoristus Æolicus Atticis usitatissimus.

S.	τύψειας, τύψειας, τύψειε·	*Verberaverim.*
D.	τυψείατον, τυψειάτην·	
P.	τυψείαμεν, τυψείατε, τύψειαν.	

Perfectum & plusquam perfectum.

S.	τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι·	*Verberavissem.*
D.	τετύφοιτον, τετυφοίτην·	
P.	τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.	

Aoristus secundus.

S.	τύποιμι, τύποις, τύποι·	*Verberaverim.*
D.	τύποιτον, τυποίτην·	
P.	τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.	

Futurum secundum.

S.	τυποῖμι, τυποῖς, τυποῖ·	*Verberem.*
D.	τυποῖτον, τυποίτην·	
P.	τυποῖμεν, τυποῖτε, τοποῖεν.	

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S.	τύπτω, τύπτῃς, * τύπτῃ·	*Si verberem, vel verberarem.*
D.	τύπτητον, τύπτητον·	
P.	τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.	

* *Iones addunt σι tertiis personis singularibus, ut* τύπτησι *pro* τύπτῃ.

Aoristus primus, ἐὰν

S. τύψω, τύψῃς, τύψῃ· *Si verberavero.*
D. τύψητον, τύψητον·
P. τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristus secundus, ἐὰν

S. τύπω, τύπῃς, τύπῃ· *Si verberavero.*
D. τύπητον, τύπητον·
P. τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Perfectum & plusquam perf. ἐὰν

S. τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ· *Si verberaverim.*
D. τετύφητον, τετύφητον·
P. τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Modus Infinitivus.

Præsens & Imperf. τύπτειν.
Futurum primum, τύψειν.
Aoristus primus, τύψαι.
Perfect. & pluſquam, τετυφέναι.
Aoristus secundus, τυπεῖν.
Futurum secundum, τυπεῖν.

Participium.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τύπτων, τοῦ τύπτοντος· *Verberans.*
F. ἡ τύπτουσα, τῆς τυπτούσης·
N. τὸ τύπτον, τοῦ τύπτοντος.

Futurum primum.

M. ὁ τύψων, τοῦ τύψοντος· *Verberaturus.*
F. ἡ τύψουσα, τῆς τυψούσης·
N. τὸ τύψον, τοῦ τύψοντος.

Aoristus primus.

M. ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος·
F. ἡ τύψασα, τῆς τυψάσης·
N. τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος.

Perfect.

Perfectum & pluſquam perf.

M. ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυφότος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τετυφυῖα, τῆς τετυφυίας.
N. τὸ τετυφὸς, τοῦ τετυφότος.

Aoriſtus ſecundus.

M. ὁ τυπὼν, τοῦ τυπόντος. *Qui verberavit.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυπὸν, τοῦ τυπόντος.

Futurum ſecundum.

M. ὁ τυπῶν, τοῦ τυπεῖντος. *Verberaturus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπούσης.
N. τὸ τυπῶν, τοῦ τυπεῖντος.

Cognata tempora in voce Activa.

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	τύπτω	τύπτε	τύπτοιμι	τύπτω	τύπτειν	τύπτων
Imp.	ἔτυπτον					
Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφοιμι	τετύφω	τετυφέναι	τετυφὼς
Pluſq.	ἐτετύφειν					
Fut. α	τύψω		τύψοιμι		τύψειν	τύψων
Aor. α	ἔτυψα	τύψον	τύψαιμι	τύψω	τύψαι	τύψας
Aor. β	ἔτυπον	τύπε	τύποιμι	τύπω	τυπεῖν	τυπὼν
Fut. β	τυπῶ		τυποῖμι		τυπεῖν	τυπῶν

	Indicat.	Imper.	Optat.	Subjun.	Infin.	Partic.
Præſ.	λέγω	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λέγειν	λέγων
Imp.	ἔλεγον					
Perf.	λέλεχα	λέλεχε	λελέχοιμι	λελέχω	λελεχέναι	λελεχὼς
Pluſq.	ἐλελέχειν					
Fut. α	λέξω		λέξοιμι		λέξειν	λέξων
Aor. α	ἔλεξα	λέξον	λέξαιμι	λέξω	λέξαι	λέξας
Aor. β	ἔλεγον	λέγε	λέγοιμι	λέγω	λεγεῖν	λεγὼν
Fut. β	λεγῶ		λεγοῖμι		λεγεῖν	λεγῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	πείθω	πεῖθε	πείθοιμι	πείθω	πείθειν	πείθων
Imperf.	ἔπειθον					
Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκοιμι	πεπείκω	πεπεικέναι	πεπεικὼς
Pluſq.	ἐπεπείκειν					
Fut. α	πείσω		πείσοιμι		πείσειν	πείσων
Aor. α	ἔπεισα	πεῖσον	πείσαιμι	πείσω	πεῖσαι	πείσας
Aor. β	ἔπειθον	πίθε	πίθοιμι	πίθω	πιθεῖν	πιθὼν
Fut. β	πιθῶ		πιθοῖμι		πιθεῖν	πιθὼν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φεύζω	φεύζε	φρέζοιμι	φεύζω	φεύζειν	φεύζων
Imperf.	ἔφευζον					
Perf.	πέφευγα	πέφευγε	πεφεύγοιμι	πεφεύγω	πεφευγέναι	πεφευγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. α	φεύσω		φεύσοιμι		φεύσειν	φρέσων
Aor. α	ἔφευσα	φεῦσον	φεύσαιμι	φρέσω	φεῦσαι	φεύσας
Aor. β	ἔφραδον	φράδε	φραδοίμι	φράδω	φραδεῖν	φραδὼν
Fut. β	φραδῶ		φραδοῖμι		φραδεῖν	φραδῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Pref.	σπείρω	σπεῖρε	σπείροιμι	σπείρω	σπείρειν	σπείρων
Imperf.	ἔσπειρον					
Perf.	ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκοιμι	ἐσπάρκω	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
Pluſq.	ἐσπάρκειν					
Fut α	σπερῶ		σπερῶιμι		σπερεῖν	σπερῶν
Aor. α	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείραιμι	σπείρω	σπεῖραι	σπείρας
Aor. β	ἔσπαρον	σπάρε	σπάροιμι	σπάρω	σπαρεῖν	σπαρὼν
Fut. β	σπαρῶ		σπαροῖμι		σπαρεῖν	σπαρῶν

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	ἀκούω	ἄκουε	ἀκούοιμι	ἀκούω	ἀκούειν	ἀκούων
Imperf.	ἤκουον					
Perf.	ἤκουκα	ἤκουκε	ἠκούκοιμι	ἠκούκω	ἠκουκέναι	ἠκουκὼς
Pluſq.	ἠκούκειν					
Fut. α	ἀκούσω		ἀκούσοιμι		ἀκούσειν	ἀκούσων
Aor. α	ἤκουσα	ἄκουσον	ἀκούσαιμι	ἀκούσω	ἀκοῦσαι	ἀκούσας
Aor. β	ἤκοον	ἄκοε	ἀκόοιμι	ἀκόω	ἀκοεῖν	ἀκοὼν
Fut. β	ἀκοῶ		ἀκοοῖμι		ἀκοεῖν	ἀκοῶν

Temporum Formatio.

Præsens.

Præsens est thema & fundamentum, ut τύπτω.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præsenti, mutando ω in ον, & præponendo augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Augmentum.

Augmentum est duplex; Syllabicum, αὔξησις συλλαβικὴ, & Temporale, χρονικὴ. Syllabicum augmentum est ε, cum verbum incipiat à consonante; tunc enim ε præfigitur Imperfecto, Plusquam perfecto, Aoristo primo, Aoristo secundo, modi Indicativi, sed non in reliquis modis.

Attici mutant ε Syllabicum augmentum in Temporale η, ut ἔμελλον, ἤμελλον, futurus eram.

Verbis incipientibus ab ο vel ω Attici præfigunt ε, ut ὁράω, ἑώρων, videbam.

Poëtæ præponunt ε Aoristis sive à vocali, sive à diphthongo incipientibus, ut ἔειπα pro εἶπα, dixi.

Si verbum incipiat à ῥ, geminatur ῥ post ε, ut ῥίπτω, ἔῤῥιπτον.

Temporale augmentum.

Temporale augmentum est, cum verbum incipiat à mutabili vocali, vel à mutabili diphthongo.

Mutabiles vocales sunt, α, ε, ο. α & ε mutantur in η, ut ἀκούω, ἤκουον, audiebam; ἐλαύνω, ἤλαυνον, veniebam: & ο in ω, ὀρύττω, ὤρυττον, fodiebam.

Mutabiles diphthongi sunt, αι, οι, αυ. αι mutatur in η, ut αἴρω, ἦρον, tollebam; αυ in ηυ, ut αὐξάνω, ηὔξανον, augebam; οι in ῳ, ut οἰκίζω, ᾤκιζον, ædificabam.

Si verbum incipiat ab immutabili vocali, vel ab immutabili diphthongo, idem erit initium omnium temporum.

Immuta-

Immurabiles

Vocales η, ἠχέω, ἤχεον, ſono, ſonabam.
ι, ἰξδίω, ἰξδον, viſco aves capio.
υ, ὑϐρίζω, ὕϐριζον, injuriâ afficio.
ω, ὦθω, ὦθον, impello.

Diphthongi ει, εἰκάζω, εἴκαζον, aſſimilo.
ου, εὐθυνω, εὔθυνον, dirigo.
υ, ὑπτάζω, ὕπταζον, vulnero.

Atticè tamen ου mutatur in ηυ, εὔχομαι, ἠυχόμην, oro, orabam: & εἴδω, ſcio, pluſquam perfectum, εἰδήκειν, per Sync. εἴδειν, & Atticè ᾔδειν, ſciveram.

Exceptiones.

Quatuor ſunt verba incipientia ab α quæ augmentum non admittunt: ut ἄω, ἄον, ſpiro: ἀΐω, ἄϊον, audio: ἀηδέω, ἀήδεον, inſuetus ſum: ἀηδίζομαι, ἀηδίζόμην, tædio afficior.

Quædam ab ε incipientia in imperfecto adſciſcunt ι, ut ἔχω, εἶχον, habeo: ἕλω, εἷλον, capio: ἕλκω, εἷλκύω, εἱλκίζω, traho: ἕρπω, εἷρπίζω, ſerpo: ἑστήκω, ſto: ἕπομαι, ſequor: ἐρέω, dico: ἑστιάω, convivio excipio: ἕζω, ſedeo: ἐάω, ſino: ἕω, induo: ἑρύω, traho: ἐθίζω, aſſuefacio: ἐργάζομαι, operor: ἔπω, εἶπον, dico, quod ſervat augmentum in omnibus modis: ἔδω, aſſuefco, præteritum medium εἴωδα, interpoſito ω.

ε ante ο non mutatur, ſed ο in ω vertitur: ἑορτάζω, ἑώρταζον, feſtum celebro.

Quædam etiam ab οι incipientia nullum habent augmentum, ut οἰδάνω, οἴδανον, tumeo: οἰκουρέω, domum cuſtodio: οἰνόω, in vinum verto: οἰμάω, concito: & quædam alia.

Institutio Græcæ
De Augmentis compositorum.

Verba habent augmentum in initio, si componantur vel cum

- Nomine, ut φιλοσοφέω, ἐφιλοσόφουν, philosophor.
- Præpositione quæ non mutat significationem verbi, ut καθεύδω, ἐκάθευδον, dormio: vel si simplicia nullo sunt in usu, ut ἀντιβολῶ, supplico, ἠντιβόλουν· ἐμμελῶ, ἐμμέλουν, curo.
- ὁμῶς vel ὁμός, & α privativâ particulâ, ut ἀφρονέω, ἠφρόνουν, insipiens sum; ὁμολογέω, ὡμολόγουν, confiteor.

Augmentum erit in medio inter præpositionem & verbum, si

- Præpositio mutet significationem verbi, ut καταγινώσκω, κατεγίνωσκον, condemno; ἀπολαύω, fruor, ἀπέλαυον.
- Componatur cum δυς & εὖ, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν, displiceo; εὐεργετέω, εὐηργέτουν, benefacio: nisi consonans vel immutabilis vocalis sequatur, ut δυστυχέω, ἐδυστύχουν, infelix sum.

Quædam & in principio & in medio augentur, ut ἐνοχλέω, ἠνώχλουν, turbo; ἀνορθόω, ἠνώρθουν, corrigo.

Præpositiones in compositis præfixæ vocalibus suam propriam vocalem amittunt, tam in præsenti, quàm in præterito, ut παρακούω, παρήκουον, perperam audio.

Excipe περὶ & προὶ, quæ nunquam vocalem amittunt, & aliquando ἀμφὶ· προὶ autem sæpe contrahitur, ut πρόεχω, πρόσχω, præcedo.

Præpositio mutat suam tenuem in aspiratam, si verbum incipiat ab aspirata, ut καθάπτομαι attingo, à χ & ἅπτομαι.

Regula.

Regula.

Ioues ex omnibus præteritis abjiciunt augmentum, ut τύπτε, pro ἔτυπτε.

Futurum primum

Formatur à præsenti mutando ultimam syllabam in conjugatione

- Prima — in — ψω.
- Secunda — in — ξω.
- Tertia — in — σω.
- Quarta — in — αγω cum duplici αγ & πτω cum duplici πτ in ξω, sed ζω in σω.
- Quinta — in — λῶ, μῶ, νῶ, ῥῶ, circumflexa.
- Sexta — in — σω.

Regula.

Penultima futuri primi semper longa, nisi in quinta conjugatione, ubi semper brevis est, vel elidendo secundam consonantem, ut τέμνω, τεμῶ, scindo; vel secundam vocalem diphthongi, ut φαίνω, φανῶ, ostendo; vel breviando ancipitem, ut κείνω, κεινῶ, judico.

Disyllaba in έω formant futurum in έσω, ut πλέω, navigo, πλεύσω· ῥέω, fluo, ῥεύσω· præter δέω, δήσω, ligo, as.

Tria sunt futura quæ spiritum thematis non servant, ut θρέψω à τρέφω, nutrio; θρέξω, à τρέχω, curro; ἕξω ab ἔχω, habeo, ob differentiam Adverbii ἔξω, extra.

In polysyllabis quartæ conjugationis Attici tollunt σ; & *circumflectunt* ῶ, *ut* νομίζω, νομιῶ, *arbitror*; βαδίζομαι, βαδιοῦμαι, *gradior*.

Dores mutant in quarta conjugatione ζω *in* σδω, *ut* κωμάσδω *pro* κωμάζω, *lascivio*; & *futura in* σω *in* ξω, *ut* βαδίζω, βαδίσω, βαδίξω· & κλείω, *claudo*, κλείσω, κλαξῶ, & κλασῶ.

Æoles

Æoles efferunt Futurum in ῶ per σω, ut ὄρω, concito, ὀρῶ, ὄρσω.

Poëtæ in futuro sextæ conjugationis sæpe abjicium σ, ut δήω inveniam, pro δήσω, à δέω· κλείω, laudabo, pro κλείσω· & κέω, seu κείω, cubabo, pro κέσω, à κέω.

Aoristus primus.

Aoristi sunt tempora incertæ significationis, cum incertum sit an paulò ante, an multò ante præterierit.

Aoristus primus formatur à futuro primo, mutando ω in α, & præponendo augmentum, ut πύθω, ἔπυθα.

Exceptiones.

Quinque sunt Aoristi primi qui futuri primi characteristicam non assumunt, ut ἔθηκα, posui, ἔδωκα, dedi, ἧκα, misi, εἶπα dixi, ἤνεγκα tuli.

Penultima Aoristi primi semper longa est, unde in quinta conjugatione α mutatur in η, ut ψαλῶ, ἔψηλα, cano: ε in ει, ut σπερῶ, ἔσπειρα, sero.

Ex quibusdam Aoristis primis σ excluditur, ut pro ἔχεσα, ἔχεα, ἔχεα, *à* χέω *fundo*: ἔκαυσα, ἔκηα, *à* καίω *uro*: ἔσεσα, ἔσσα, *à* σεύω *moveo*: ἤλσα, *ab* ἀλέω *vito*: & ἤκεια, *ab* ἀκέω *sano*.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à futuro primo mutando in conjugatione

- Prima φω in φα.
- Secunda ξω in χα.
- Tertia σω in κα.
- Quarta ξω in χα, & σω in κα.
- Quinta λῶ, ῥῶ, μῶ, in κα, μῶ in μηκα, & νῶ in κα.
- Sexta σω in κα.

Et repetitur prima consonans thematis cum ε, si verbum incipiat à simplici consonante, ut πύθω, πέπυφα· vel à muta cum liquida. Sin à duplici, tantum ε præponitur, ut ζάω, vivo, ἔζηκα.

Cùm verbum incipiat ab aspirata, adsumit suam tenuem,

tenuem, ut θύω ſacrifico, τέθυκα. Si incipiat à ρ, geminatur ρ, & ε tantùm præfigitur, ut ῥίπτω, præcipito, ἔῤῥιφα.

Regula.

Si verbum incipiat à vocali, vel à diphthongo immutabili, idem erit initium præteriti & imperfecti, ut ἤκουον, ἤκουκα.

Diſſyllaba quintæ conjugationis mutant ε futuri in α, ut στέλλω, στελῶ, mitto, ἔσταλκα.

Diſſyllaba in αίνω, ίνω, ύω, abjiciunt ν futuri in præterito, ut κλείνω, κλενῶ, ἔκτακα, interficio: θύω, θυῶ, τέθυκα, ruo. Cætera mutant ν in γ, ut φαίνω, oſtendo, πέφαγκα· μολύνω, contamino, μεμόλυſκα.

Γρηγορέω & γνωρίζω tantùm ε præponunt, etſi à muta cum liquida incipiant, ἐγρηγόρηκα enim & ἐγνώρικα tantùm ſunt in uſu.

Verba incipientia à πτ, κτ, μν, repetunt primam literam thematis, ut κτάομαι, κέκτημαι, poſſideo: μνάομαι, commemoro, μέμνημαι· præter κτείνω, ἔκτακα, occido.

Attici verbis incipientibus ab α, ε, ο, brevibus, præponunt duas priores literas thematis, ut ἀλήθω, ἤλεκα, ἀλήλεκα, molo: ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα, contendo: & tertia ſyllaba corripitur, ſi numerum trium ſyllabarum exceſſerit.

Si verbum incipiat à λ vel μ, Attici præfigunt ει præterito, ut λείβω, εἴληφα, accipio: μείρομαι, εἵμαρμαι, ſortior, unde εἱμαρμένη, ſors, fatum.

In verbis diſſyllabis primæ & ſecundæ conjugationis Attici convertunt ε penultimam perfecti in ο, ut στρέφω, verto, ἔστροφα· κλέπτω, furor, κέκλοφα.

Pluſquam perfectum

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante; ut τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aoriſtus

Aoristus secundus.

Aoristus secundus formatur à præsenti, mutando ω in ον, præponendo augmentum, & servando characteristicam præsentis, ut τύπτω, ἔτυπον.

Penultima hujus Aoristi plerumque brevis, unless si penultima præsentis sit longa positione, posterior consonans abjicitur, ut κάμνω laboro, ἔκαμον.

Vocales præsentis in penultima Aoristi β ita mutantur.

- ε mutatur in α, ut δέρω, ἔδαρον, excorio. — λήγω, ἔλαγον, accipio. — βρώγω, ἔβραγον, comedo. — κλαίω, ἔκλαυσα, uro. — παύω, ἔπαυσα, sedo.
- ᾰ in υ, ut φᾰ́γω, fugio, ἔφυγον.
- ᾰ in ο, ut ἀκούω, audio, ἤκουσα.
- ει in ι, ut λείπω, ἔλιπον, sed in quinta conjugatione mutatur in
  - Dissyllabis in α, ut σπείρω, sero, ἔσπαρον.
  - Trissyllabis in ε, ut ὀφείλω, debeo, ὤφελον.

Quædam tamen dissyllaba habent penultimam longam, ut ᾄδω, cano, ἦδον· ἕλκω, traho, εἷλκον· & pauca trissyllaba, ἐνέγκω, fero, ἤνεγκον· πέρθω, devasto, ἔπραθον.

Observatio.

Observandum est in quarta conjugatione, si futurum primum exit in σω, Aoristus secundus desinit in δον, si in ζω, in γον· φρᾰ́ζω, φρᾰ́σω, dico, ἔφραδον· τάττω, τάξω, ἔταγον, ordino.

Septem Aoristi secundi formantur irregulariter.

- βλάπτω, ἔβλαβον, noceo.
- καλύπτω, ἐκάλυβον, tego.
- κρύπτω, ἔκρυβον, abscondo.
- βάπτω, ἔβαφον, tingo.
- σκάπτω, ἔσκαφον, fodio.
- ῥάπτω, ἔῤῥαφον, suo.
- θάπτω, ἔταφον, sepelio.

Iones in hoc tempore geminatione uti solent, ut πρᾶγμα, κέκραγμαι, laboravi.

Verb

Verba ſextæ conjugationis carent plerumque Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito medio.

Futurum ſecundum

Formatur ab Aoriſto ſecundo, mutando αν in ω̃ circumflexum, & abjiciendo augmentum, ut ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui modi cum ſuis temporibus formantur ab Indicativo, tempora ſimilia a ſimilibus.

Paradigma Vocis Paſſivæ.

Indicativus Modus.

Præſens.

S.	τύπ|ομαι, * τύπ|ῃ, τύπ|εται.	*Verberor.*
D.	τυπ|όμεθον, τύπ|εσθον, τύπ|εσθον.	
P.	τυπ|όμεθα, τύπ|εσθε, τύπ|ονται.	

Unde Imperfectum.

S.	ἐτυπ|όμην, ἐτύπ|ου, ἐτύπ|ετο.	*Verberabar.*
D.	ἐτυπ|όμεθον, ἐτύπ|εσθον, ἐτύπ|εσθην.	
P.	ἐτυπ|όμεθα, ἐτύπ|εσθε, ἐτύπ|οντο.	

Aoriſtus ſecundus.

S.	ἐτύπην, ἐτύπης, ἐτύπη.	*Verberatus fui.*
D.	ἐτύπητον, ἐτυπήτην.	
P.	ἐτύπημεν, ἐτύπητε, ἐτύπησαν.	

Unde futurum ſecundum.

S.	τυπήσομαι, τυπήσῃ, τυπήσεται.	*Verberatus fui, vel verberabor.*
D.	τυπησόμεθον, τυπήσεσθον, ήσεσθον.	
P.	τυπησόμεθα, τυπήσεσθε, τυπήσονται.	

Perfectum.

S.	τέτυμμαι, τέτυψαι, τέτυπ|αι.	*Verberatus ſum.*
D.	τετύμμεθον, τέτυφθον, τέτυφθον.	
P.	τετύμμεθα, τέτυφθε, τετυμμένοι εἰσί.	

Unde

* **Quatuor verba formant ſecundam perſonam in ει, βάλλομαι, βάλλει· ὄλλομαι ὄλλει· οἴομαι, οἴει· ὄομαι, ὄει, & facta crasi ᾗ.**

Unde pluſquam perfectum.

S. ἐτετύμμην, ἐτέτυφο, ἐτέτυπτο· *Verberatus*
D. ἐτετύμμεθον, ἐτέτυφθον, ἐτετύφθην· *eram*
P. ἐτετύμμεθα, ἐτέτυφθε, ἐτετυμμένοι ἦσαν. *vel*

Unde paulò poſt futurum.

S. τετύψομαι, τετύψῃ, τετύψεται· *Mox verberatus*
D. τετυψόμεθον, τετύψεσθον, ἐσθον· *ero, vel jam ver-*
P. τετυψόμεθα, τετύψεσθε, τετύψονται. *beratus ſum*

Aoriſtus primus.

S. ἐτύφθην, ἐτύφθης, ἐτύφθη· *Verberatus fui*
D. ἐτύφθητον, ἐτυφθήτην·
P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Unde fut. primum.

S. τυφθήσομαι, τυφθήσῃ, τυφθήσεται· *Verberatus*
D. τυφθησόμεθον, τυφθήσεσθον, ἐσθον· *ero vel ver-*
P. τυφθησόμεθα, τυφθήσεσθε, τυφθήσονται. *beratus*

Modus Imperativus.

Præſens & Imperfectum.

S. τύπτε, τυπτέσθω· *Verberare*
D. τύπτεσθον, τυπτέσθων·
P. τύπτεσθε, τυπτέσθωσαν.

Perfectum & pluſquam perf.

S. τέτυφο, τετύφθω· *Verberare*
D. τέτυφθον, τετύφθων·
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoriſtus α.

S. τύφθητι, τυφθήτω· *Verberator tu*
D. τύφθητον, τυφθήτων·
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoriſtus β.

S. τύπηθι, τυπήτω· *Verberator tu*
D. τύπητον, τυπήτων·
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Modus

Modus Optativus.

Præsens & Imperfectum.

τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο· *Verberarer.*
τυπτοίμεθον, τυπτοίσθον, τυπτοίσθην·
τυπτοίμεθα, τυπτοίσθε, τύπτοιντο.

Perfectum & plusquam perf.

τετυμμένος εἴην, εἴης, εἴη· *Verberatus essem.*
τετυμμένω, εἴητον, εἰήτην·
τετυμμένοι εἶημεν, εἶητε, εἶησαν.

Aoristus α.

τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη· *Verberatus sim,*
τυφθείητον, τυφθειήτην· *vel fuerim.*
τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν.

Aoristus β.

τυπείην, τυπείης, τυπείη· *Verberatus sim,*
τυπείητον, τυπειήτην· *vel fuerim.*
τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν.

Futurum α.

τυφθησοίμην, τυφθήσοιο, τυφθήσοιτο· *Verberer.*
τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, σοίσθην·
τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futurum β.

τυπησοίμην, τυπήσοιο, τυπήσοιτο· *Verberer.*
τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, σοίσθην·
τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò post futurum.

τετυφοίμην, τετύφοιο, τετύφοιτο· *Mox verbe-*
τετυφοίμεθον, τετύφοισθον, τετυφοίσθην· *rarer.*
τετυφοίμεθα, τετύφοισθε, τετύφοιντο.

Modus

Modus Subjunctivus.

Præsens & Imperfectum, ἐὰν

S. τύπ]ωμαι, τύπ]ῃ, τύπ]ῃ· *Si verberer,*
D. τυπ]ώμεθον, τύπ]ησθον, τύπ]ησθον· *verberer*
P. τυπ]ώμεθα, τύπ]ησθε, τύπ]ωνται.

Perf. & pluſquam perf. ἐὰν

S. τετυμμένος ὦ, ἦς, ἦ· *Si verberatus*
D. τε]υμμένω ἦτον, ἦτον· *vel eſſ*
P. τε]υμμένοι ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſtus α, ἐὰν

S. τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ· *Si verberatus*
D. τυφθῆτον, τυφθῆτον· *vel fuerim vel fu*
P. τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſtus β, ἐὰν

S. τυπῶ, τυπῇς, τυπῇ· *Si verberatus fu*
D. τυπῆτον, τυπῆτον·
P. τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Modus Infinitivus.

Præſens & Imperf. τύπ]εσθαι.

Perf. & Pluſquam. τετύφθαι.

Aoriſtus primus, τυφθῆναι.

Aoriſtus ſecundus, τυπῆναι.

Futurum α, τυφθήσεσθαι.

Futurum β, τυπήσεσθαι.

Paulò poſt fut. τετύψεσθαι.

PART

PARTICIPIA.

Præsens & Imperfectum.

M. ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου. *Qui verberatur.*
F. ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
N. τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Perfectum & pluſquam perf.

M. ὁ τετυμμένος, τοῦ τετυμμένου. *Verberatus.*
F. ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
N. τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoriſtus α.

M. ὁ τυφθεὶς, τοῦ τυφθέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
N. τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθέντος.

Aoriſtus β

M. ὁ τυπεὶς, τοῦ τυπέντος. *Verberatus.*
F. ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
N. τὸ τυπὲν, τοῦ τυπέντος.

Futurum α.

M. ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
N. τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum β.

M. ὁ τυπησόμενος, τοῦ τυπησομένου. *Verberandus.*
F. ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
N. τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò poſt futurum.

M. ὁ τετυφόμενος, τοῦ τετυφομένου. *Mox verberandus.*
F. ἡ τετυφομένη, τῆς τετυφομένης.
N. τὸ τετυφόμενον, τοῦ τετυφομένου.

Cognata tempora in voce Passiva.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπείην	τυπῶ	τυπῆναι	τυπεὶς
Fut. 2.	τυπήσομαι		τυπησοίμην		τυπήσεσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυμμαι	τέτυφθο	τετυμμένος εἴην	τετυμμένος ὦ	τετύφθαι	τετυμμένος
Pluſq.	ἐτετύμμην					
Paul. p.	τετύφομαι		τετυφοίμην		τετύφεσθαι	τετυφόμενος
Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθείην	τυφθῶ	τυφθῆναι	τυφθεὶς
Fut. 1.	τυφθήσομαι		τυφθησοίμην		τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	λέγομαι	λέγου	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. 2.	ἐλέγην	λέγηθι	λεγείην	λεγῶ	λεγῆναι	λεγεὶς
Fut. 2.	λεγήσομαι		λεγησοίμην		λεγήσεσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλεγμαι	λέλεξο	λελεγμένος εἴην	λελεγμένος ὦ	λελέχθαι	λελεγμένος
Pluſq.	ἐλελέγμην					
Paul. p.	λελέξομαι		λελεξοίμην		λελέξεσθαι	λελεξόμενος
Aor. 1.	ἐλέχθην	λέχθητι	λεχθείην	λεχθῶ	λεχθῆναι	λεχθεὶς
Fut. 1.	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην		λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος

Indicat.

Fut. ει:	λεχθήσομαι		λεχθησοίμην			λεχθήσεσθαι	λεχθησόμενος	

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præs.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπίθην	πίθηθι	πιθείην	πιθῶ	πιθῆναι	πιθεὶς
Fut. β.	πιθήσομαι		πιθησοίμην		πιθήσεσθαι	πιθησόμενος
Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος εἴην	πεπεισμένος ὦ	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
Pluſq.	ἐπεπείσμην					
Paul. p.	πεπείσομαι		πεπεισοίμην		πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
Aor. α.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθείην	πεισθῶ	πεισθῆναι	πεισθεὶς
Fut. α.	πεισθήσομαι		πεισθησοίμην		πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φράζομαι	φράζε	φραζοίμην	φράζωμαι	φράζεσθαι	φραζόμενος
Imperf.	ἐφραζόμην					
Aor. β.	ἐφράδην	φράδηθι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. β.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος
Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος εἴην	πεφρασμένος ὦ	πεφράδαι	πεφρασμένος
Pluſq.	ἐπεφράσμην					
Paul. p.	πεφράσομαι		πεφρασοίμην		πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
Aor. α.	ἐφράδην	φράδητι	φραδείην	φραδῶ	φραδῆναι	φραδεὶς
Fut. α.	φραδήσομαι		φραδησοίμην		φραδήσεσθαι	φραδησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπειροίμην	σπείρωμαι	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
Imperf.	ἐσπειρόμην					
Aor. 2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρείην	σπαρῶ	σπαρῆναι	σπαρεὶς
Fut. 2.	σπαρήσομαι		σπαρησοίμην		σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος
Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
Pluſq.	ἐσπάρμην					
Paul. p.	ἐσπάρσομαι		ἐσπαρσοίμην		ἐσπάρσεσθαι	ἐσπαρσόμενος
Aor. 1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθείην	σπαρθῶ	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
Fut. 1.	σπαρθήσομαι		σπαρθησοίμην		σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præs.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. 2.	ἠκόην	ἀκόηθι	ἀκοείην	ἀκοῶ	ἀκοῆναι	ἀκοεὶς
Fut. 2.	ἀκοήσομαι		ἀκοησοίμην		ἀκοήσεσθαι	ἀκοησόμενος
Perf.	ἤκουσμαι	ἤκουσο	ἠκουσμένος εἴην	ἠκουσμένος ὦ	ἠκοῦσθαι	ἠκουσμένος
Pluſq.	ἠκούσμην					
Paul. p.	ἠκούσομαι		ἠκουσοίμην		ἠκούσεσθαι	ἠκουσόμενος
Aor. 1.	ἠκούσθην	ἀκούσθητι	ἀκουσθείην	ἀκουσθῶ	ἀκουσθῆναι	ἀκουσθεὶς
Fut. 1.	ἀκουσθήσομαι		ἀκουσθησοίμην		ἀκουσθήσεσθαι	ἀκουσθησόμενος

VOX PASSIVA.

Novem ſunt tempora in voce Paſſiva, quorum tria deducuntur ab Activa; { Præſens. Præteritum. Aoriſtus ſecundus.

Præſens.

Præſens formatur à præſenti Activo, mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum.

Imperfectum formatur à præſenti, mutando μαι in μλω, & præponendo augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμλω. Aoriſtus ſecundus.

Aoriſtus ſecundus formatur ab Aoriſto ſecundo Activo, vertendo ον in ην, ut ἔτυπον, ἐτύπην.

Futurum ſecundum.

Futurum ſecundum formatur à tertia perſona Aoriſti ς. addendo σομαι, & abjiciendo augmentum, ut ἐτύπη, τυπήσομαι.

Præteritum perfectum.

Præteritum perfectum formatur à præterito Activo, mutando in conjugatione

- Prima: φα in μμαι, μ geminato, ut τέτυφα, τέτυμμαι.
- Secunda: χα in ſμαι, ut λέλεχα, λέλεſμαι.
- Tertia: κα in σμαι, ut πέπεικα, πέπεισμαι.
- Quarta: χα in ſμαι, ut τέταχα, τέταſμαι. / κα in σμαι, ut πέφρεγκα, πέφρασμαι.
- Quinta: κα in μαι, ut ἔφαλκα, ἔφαλμαι· πέφαſκα, πέφαμμαι.
- Sexta κα in σμαι, ſi penultima præteriti ſit brevis, ut τετέλεκα, τετέλεσμαι. / μαι, cum penultima præteriti Activi ſit longa, ut πεποίηκα, πεποίημαι.

Excipe ἤκουσμαι ab ἀκούω, audio: κέκραγμαι à κράζω, pulso: ἔπταισμαι à πταίω, impingo: κεκέλευσμαι à κελεύω, jubeo: κέκλεισμαι à κλείω, claudo: σέσεισμαι à σείω, quatio: ἔγνωσμαι à γνόω, cognosco.

A verbis in νω Attici faciunt præter. pass. per σμαι, ut μιαίνω inquino, μεμίασμαι· φαίνω appareo, πέφασμαι

Quæ habent ρε implicitum cum consonante, mutant ε in α, ut στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι, verto. Excipe βρέβρεγμαι à βρέχω, rigo.

Plusquam perfectum.

Plusquam perfectum formatur à perfecto, mutando μαι in μλω, & præfigendo ε, si præteritum incipiat à simplici consonante, ut τέτυμμαι, ἐτετύμμην.

Perfectum & plusq. perfectum in secunda & tertia persona duali interserunt σ, cùm tertia singularis desinit in ται vel το purum: cùm verò desinit in ται vel το impurum, circumloquimur tertiam pluralem per participium & εἰσὶ, ut τέτυπται, τετυμμένοι εἰσί.

Iones formant tertiam pluralem à tertia singulari in perfecto & plusquam perfecto. interserendo α ante ται vel το, ut ἔψαλται, ἐψάλατο. Verum si tenuis præcedat, vertitur in suam aspiratam, & σ in θ, aliquando in δ, ut τέτυπται, τετύφατο· πέπεισται, πεπείθατο· ἐσκέδασται, ἐσκεδάσθατο. Si vocalis longa vel diphthongus sequitur, plerumq; corripitur, ut τέθειται, τεθέατο.

Aoristus primus.

Aoristus primus formatur à tertia persona singulari præteriti, mutando αι in ην, & tenues in aspiratas, & detrahendo literam geminationis, ut τέτυπται, ἐτύφθην

Exceptio.

Excipiuntur ἐμνήσθην à μέμνημαι, recordatus sum, quæ adsumunt σ. ἐρρώσθην ab ἔρρωται, convalui, ἐσώσθην à σέσωσται, servatus sum, quod abjicit σ. εὑρέθην ab εὕρηται, inventus sum, ἠρέθην ab ἤρται, sublatus sum, ἐτέθην à τέθειται, positus sum, quæ cum paucis aliis mutât η in ε

Verba

Verba quæ in præterito verterant ε in α, in Aoristo primo resumunt ε, ut ἔτεθαμμαι, ἐτετάφθην· & quæ abjecerant ν, poëticè hic illud recipiunt, ut ἐκλίνθην pro ἐκλίθην, inclino.

Futurum primum.

Futurum primum formatur à tertia persona singulari Aoristi primi, addendo σομαι, & amovendo augmentum, ut ἐτύφθη, τυφθήσομαι.

Paulò post Futurum.

Paulò post futurum formatur à secunda persona præteriti, posito ομ ante αι, ut τέτυφαι, τετύφομαι.

Reliqui modi formantur ab Indicativo, & tempora à suis temporibus.

Verbum Medium.

Verbum Medium dicitur, quia mediam inflexionem & mediam significationem, partim passivam, partim activam, habet.

Activam habet terminationem in perfecto & plusquam perfecto, in reliquis temporibus passivam.

Hæc verba non dicuntur Media propter significationem, quasi ubivis Activè vel Passivè arbitrio nostro accipi possint, ut communia apud Latinos; sed quod saltem nonnulla, & in quibusdam temporibus, utramque significationem habeant, ut ἄγομαι, duco & ducor.

Activa significatio tribuenda est (ut aliqui volunt) Præteritis, Aoristis & Futuris Mediis, & Activè sunt interpretanda, nisi figurata locutio aliud suadeat, aut per se passionem significent, ut τέτηκα à τήκω, contabui: σέσηπα à σήπω, computrui: μέμηνα à μαίνω, insanivi: ὄλωλα, ἀπόλωλα, perii, & similia.

Cognata Tempora in voce Media

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	τύπτομαι	τύπτε	τυπτοίμην	τύπτωμαι	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
Imperf.	ἐτυπτόμην					
Aor. β	ἐτυπόμην	τυπῆ	τυποίμην	τύπωμαι	τυπέσθαι	τυπόμενος
Fut. β	τυπήσομαι		τυποίμην		τυπεῖσθαι	τυπησόμενος
Perf.	τέτυπα	τέτυπε	τετύποιμι	τετύπω	τετυπέναι	τετυπὼς
Pluſq.	ἐτετύπειν					
Fut. α	τύψομαι		τυψοίμην		τύψεσθαι	τυψόμενος
Aor. α	ἐτυψάμην	τύψαι	τυψαίμην	τύψωμαι	τύψασθαι	τυψάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	λέγομαι	λέγε	λεγοίμην	λέγωμαι	λέγεσθαι	λεγόμενος
Imperf.	ἐλεγόμην					
Aor. β	ἐλεγόμην	λεγοῦ	λεγοίμην	λέγωμαι	λεγέσθαι	λεγόμενος
Fut. β	λεγοῦμαι		λεγοίμην		λεγεῖσθαι	λεγησόμενος
Perf.	λέλογα	λέλογε	λελόγοιμι	λελόγω	λελογέναι	λελογὼς
Pluſq.	ἐλελόγειν					
Fut. α	λέξομαι		λεξοίμην		λέξεσθαι	λεξόμενος
Aor. α	ἐλεξάμην	λέξαι	λεξαίμην	λέξωμαι	λέξασθαι	λεξάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Pref.	πείθομαι	πείθε	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πιθοίμην	πίθωμαι	πιθέσθαι	πιθόμενος
Fut. β	πιθοῦμαι		πιθοίμην		πιθεῖσθαι	πιθόμενος
Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθοιμι	πεποίθω	πεποιθέναι	πεποιθὼς
Pluſq.	ἐπεποίθειν					
Fut α	πείσομαι		πεισοίμην		πείσεσθαι	πεισόμενος
Aor. α	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infin.	Particip.
Præſ.	φεύγομαι	φεύγε	φευγοίμην	φεύγωμαι	φεύγεσθαι	φεύγόμενος
Imperf.	ἐφευγόμην					
Aor. β	ἐφυγόμην	φυγοῦ	φυγοίμην	φύγωμαι	φυγέσθαι	φυγόμενος
Fut. β	φυγοῦμαι		φυγοίμην		φυγεῖσθαι	φυγόμενος
Perf.	πέφευγα	πέφυγε	πεφύγοιμι	πεφύγω	πεφυγέναι	πεφυγὼς
Pluſq.	ἐπεφεύγειν					
Fut. α	φεύσομαι		φευσοίμην		φεύσεσθαι	φευσόμενος
Aor. α	ἐφυσάμην	φεῦσαι	φευσαίμην	φεύσωμαι	φεύσασθαι	φευσάμενος

Indicat.

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	πείθομαι	πείθου	πειθοίμην	πείθωμαι	πείθεσθαι	πειθόμενος
Imperf.	ἐπειθόμην					
Aor. β.	ἐπαρόμην	πάρου	παροίμην	πάρωμαι	παρέσθαι	παρόμενος
Fut. β.	παρήσομαι		παροίμην		παρεῖσθαι	παρησόμενος
Perf.	ἔπορα	ἔπορθι	ἐπόροιμι	ἐπόρω	ἐπορέναι	ἐπορὼς
Pluſq.	ἐπόρειν					
Fut. α.	πεσοῦμαι		πεσοίμην		πεσεῖσθαι	πεσούμενος
Aor. α.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πεισαίμην	πείσωμαι	πείσασθαι	πεισάμενος

	Indicat.	Imperat.	Optat.	Subjunct.	Infinit.	Particip.
Præſ.	ἀκούομαι	ἀκούου	ἀκουοίμην	ἀκούωμαι	ἀκούεσθαι	ἀκουόμενος
Imperf.	ἠκουόμην					
Aor. β.	ἠκοόμην	ἄκουε	ἀκοοίμην	ἀκόωμαι	ἀκοέσθαι	ἀκοόμενος
Fut. β.	ἀκούσομαι		ἀκοοίμην		ἀκοεῖσθαι	ἀκουόμενος
Perf.	ἤκουα	ἤκουε	ἠκούοιμι	ἠκούω	ἠκουέναι	ἠκουὼς
Pluſq.	ἠκούειν					
Fut. α.	ἀκούσομαι		ἀκουσοίμην		ἀκούσεσθαι	ἀκουσόμενος
Aor. α.	ἠκουσάμην	ἄκουσαι	ἀκουσαίμην	ἀκούσωμαι	ἀκούσασθαι	ἀκουσάμενος

Formatio

Aor. 2.	ἡκασάμην	ἄκασαι	ἀκασάμην	ἀκέσωμαι	ἀκέσαιο	ἀκασάμεθα

Formatio temporum in voce Media.

Præsens est idem cum præsenti passivo.
Imperfectum est idem cum imperfecto passivo.

Aoristus secundus

Formatur ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in μην, ut ἔτυπον, ἐτυπόμην.

Aoristus primus

Formatur ab Aoristo primo Activo, addendo μην, ut τυψα, ἐτυψάμην.

Sing. ἐτυψάμην, ἐτύψω, ἐτύψατο. Dual. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην. Plur. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Futurum primum

Formatur à futuro primo activo, vertendo ω in ομαι, ut τύψω, τύψομαι. Sed in quinta conjugatione in οῦμαι, ut ψαλῶ, ψαλοῦμαι.

Futurum secundum

Formatur à futuro secundo activo, mutando ω in οῦμαι, ut τυπῶ, τυποῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται.

Sing. τυποῦμαι, τυπῆ, τυπεῖται. Dual. τυπούμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον. Plur. τυπούμεθα, τυπεῖσθε, τυποῦνται.

Excipe πίομαι, *bibam*: ἔδομαι, *edam*: φάγομαι, *edam*, φάγεσαι φάγεται: *& Poetica illa*, βέομαι, *ibo*: νέομαι, *per Crasin* νεῦμαι, *ibo*

Præteritum Medium

Formatur à præterito Activo, assumendo Characteristicam Aoristi secundi pro sua, ut τέτυφα, τέτυπα.

In sexta conjugatione tollitur κ, ut λέλυκα, λέλυα, à λύω.

Iones item tollunt κ *è præterito Medio, & penultimam corripiunt, ut* γάω, *nascor*, γήσω, γέγαα *pro* γέγηκα: μάω, *valde cupio*, μήσω, μέμαα *pro* μέμηκα: *unde participia* γεγαὼς *&* γεγὼς μεμαὼς *&* μεμώς.

Imperat. Aorist. α.

Sing. τύψαι, τυψάσθω. Dual. τύψασθον, τυψάσθων. Plural. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Optat.

Optat. Aoriſt. α.

Sing. τυφαίμην, τύφαιο, τύφαιτο. Dual. τυφαίμεθον, τύφαισθον, τυφαίσθων. Plural. τυφαίμεθα, τύφαισθε, τύφαιντο.

Regulæ.

Penultima præteriti medii eſt eadem cum penultima præteriti activi plerumque.

Sed in penultima præſentis activi {ει, αι, α} mutatur in {οι, η, η}

ut {πείθω, πέποιθα, perſuadeo. / φαίνω, πέφηνα, appareo. / θάλλω, τέθηλα, germino.}

Sed α aliquando ſervatur, ut ἔφαλα.

Diſſyllaba quæ habent ε in penultima futuri, mutant ε in ο in penultima præteriti Medii, ut λέγω, λέξω, λέλογα· & ἀπείρω, ἀπερῶ, ἔσπορα, ſero.

Cum χ vel φ ſit characteriſtica thematis, idem eſt præteritum Activum & præteritum Medium, ut γέγραφα.

Præteritum pluſquam perfectum Medium.

Formatur à præterito, mutando α in ειν, & præponendo ε, ſi verbum incipiat à ſimplici conſonante, vel à muta cum liquida, ut τέτυπα, ἐτετύπειν, ut in voce Activa.

Paradigma primæ Conjugationis per omnes modos, tempora, & participia.

Modus Indicativus.

	Activum.	Paſſivum.	Medium.
Præſens.	τρέπω	τρέπομαι	τρέπομαι
Imperfect.	ἔτρεπον	ἐτρεπόμην	ἐτρεπόμην
Perfect.	τέτροφα	τέτραμμαι	τέτροπα
Pluſquam.	ἐτετρόφειν	ἐτετράμμην	ἐτετρόπειν
Aoriſtus α.	ἔτρεψα	ἐτρέφθην	ἐτρεψάμην
Aoriſtus β.	ἔτραπον	ἐτράπην	ἐτραπόμην
Futur. α.	τρέψω	τρεφθήσομαι	τρέψομαι
Futur. β.	τραπῶ	τραπήσομαι	τραποῦμαι
Paulò poſt		τετράψομαι	

Modus

Modus Imperativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr.& Imp.	τρέπε	τρέπου	τρέπου
Perf. & plu.	τέτροφε	τέτραφθι	τέτροπε
Aoristus α.	τρέψον	τρέφθητι	τρέψαι
Aoristus β.	τράπε	τράπηθι	τραποῦ

Modus Optativus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέποιμι	τραποίμην	τραποίμην
Perf. & plu.	τετρόφοιμι	τετραμμένος εἴην	τετροποίμι
Aorist. α.	τρέψαιμι	τραφθείην	τραψαίμην
Aorist. β.	τράποιμι	τραπείην	τραποίμην
Futur. α.	τρέψοιμι	τραφθησοίμην	τραψοίμην
Futur. β.	τραποῖμι	τραπησοίμην	τραποίμην
Paulò po.		τετραφοίμην	

Modus Subjunctivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπω	τρέπωμαι	τραπωμαι
Perf.& plu.	τετρόφω	τετραμμένος ὦ	τετροπω
Aoristus α.	τρέψω	τραφθῶ	τρέψωμαι
Aoristus β.	τράπω	τραπῶ	τράπωμαι

Modus Infinitivus.

	Activum.	Passivum.	Medium.
Pr. & Imp.	τρέπειν	τρέπεσθαι	τρέπεσθ
Perf.& plu.	τετροφέναι	τετράφθαι	τετροπέναι
Aoristus α.	τρέψαι	τραφθῆναι	τρέψασθ
Aoristus β.	τραπεῖν	τραπῆναι	τραπέσθ
Futur. α.	τρέψειν	τραφθήσεσθ	τρέψεσθ
Futur. β.	τραπεῖν	τραπήσεσθ	τραπεῖσθ
Paulò post		τετράψεσθ	

Partici-

	Activum	Passivum	Medium
Præs. & Imp.	τρέπων	τρεπόμενος	τρεπόμενος
Perf. & pluf.	τετραφὼς	τετραμμένος	τετροπὼς
Aoriſtus α.	τρέψας	τραφθεὶς	τρεψάμενος
Aoriſtus β.	τραπὼν	τραπεὶς	τραπόμενος
Futur. α.	τρέψων	τραφησόμενος	τρεψόμενος
Futur. β.	τραπῶν	τραπησόμενος	τραπεῖμενος
Paulò poſt		τετραψόμενος	

Verba Circumflexa ſive Contracta.

Verba circumflexa ſic dicuntur, quia habent circumflexa in ultima ſyllaba præſentis.

Oriuntur è verbis ſextæ conjugationis in έω, άω, όω; unde tres ſunt circumflexorum conjugationes:

{Prima in έω / Secunda in άω / Tertia in όω} Fut. in {ήσω / ήσω / ώσω} Præt. in {κα / κα / κα}

Exceptiones in prima conjugatione.

Quædam Verba primæ conjugationis formant futurum atque præteritum & in ήσω & έσω, κα & εκα, cum η & ε, ut καλέω voco, αἰνέω laudo, φρονέω ſapio, φορέω geſto, χορέω ſatio, τελέω perficio, πονέω, laboro, &c.

Diſſyllaba formant futurum in δ'σω, ſcilicet, χέω fundo, ῥέω fluo, πνέω flo, πλέω navigo. Excipitur δέω, δήσω, ligo, ligas.

Exceptiones in ſecunda conjugatione.

Verba quæ habent ε vel ι ante άω, ut ἐάω permitto, θεάω ſpecto, κοπάω laboro; item triſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, modo immediate præcedat vocalis, non conſona; ut περάω tranſeo, γελάω rideo; & diſſyllaba quæ habent λ vel ρ ante άω, etiam præcedente conſonâ, ut θλάω tundo, κλάω frango, δράω facio, formant futurum in άσω, & præte-

præteritum in αχα. Hæc tamen, χαίω vel χάω uro, & κλαίω vel κλάω fleo, formant futurum καύσω & κλαύσω.

Exceptiones in tertia conjugatione.

Verba in όω, quæ à nomine deſcendunt, formant futurum in ώσω, præteritum in ωχα, per ω, ut à χρυσὸς, χρυσόω, χρυσώσω, κεχρύσωκα reliqua per ο.

Contrahuntur præſens & imperfectum in Indicativo, in reliquis modis ſolummodo præſens.

Verba circumflexa carent Aoriſto ſecundo, futuro ſecundo, & præterito Medio.

Exceptio.

Quæ in ω impurum poſt contractionem deſinunt, in prima & ſecunda conjugatione habent Aoriſtum ſecundum, futurum ſecundum, & præteritum Medium, ut δρέπω, δρέπῶ, ἔδραπον, δέδραπα, ſono.

In diſſyllabis primæ conjugationis, prima ſingularis, prima quoque & tertia pluralis non contrahuntur, ut πλέω, πλέομεν, πλέουσι, non πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι, uti nec Optativis, nec Subjunctivis. In diſſyllabis ſecundæ conjugationis omnes perſonæ contrahuntur.

Ratio contrahendi.

In prima conjugatione { εε / εο } contrahitur in { ει / ου }

Si vocalis longa aut diphthongus ſequitur ε, fit contractio tollendo ε.

In ſecunda conjugatione.

Si ο vel ω ſequitur α, fit contractio in ω.

Si quævis alia vocalis vel diphthongus ſequitur α, fit contractio in α.

Dores contrahunt ἀεις in ῆς, ἀει in ᾶ, & ἀειν in ᾶν, ut ὁρᾴεις, ὁρᾷς· ὁρᾴει, ὁρᾷ· ὁρᾴειν, ὁρᾶν· & Attici in his quatuor, ζῶ, ζῇς, ζῇ, vivo: θεινῶ, νῇς, νῇ, eſurio: διψῶ, ᾗς, ᾖ, ſitio: χρῶμαι, χρῇ, χρῆται, χρῆσθαι. utor.

Æoles vertunt in Infinitivo ᾶν in ᾱις, ut γελᾱις pro γελᾶν.

Poeta

Poëtæ in ſecunda hac conjugatione poſt contractionem in ω præponunt ο, ut χαρηκομῶντες, χαρηκομόωντες, *a* χαρηκομάω, caput comatum habeo; & α nonnunquam geminant, ut πιμάασ pro πιμᾶσ.

In tertia conjugatione,

Si ω vel η ſequitur ο, fit contractio in ω.

Si ε vel α vel ο ſequitur ο, fit contractio in ου.

Si quævis alia ſequatur vocalis, fit contractio in οι, niſi in Infinitivo, qui contrahitur in οῦν, ut χρυσόειν, χρυσοῦν.

Paradigma Verborum circumflexorum.

Verbum Activum. Præſens Indicativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	ἐεις, εῖς	ἐει, εῖ	ἐε, εῖ		ἐο, οῦ	ἐε, εῖ	ἐα, οῦ
2	βοάω, ῶ	ἀεις, ᾷς	ἀει, ᾷ	ἄε, ᾶ, τον	τον	ἄο, ῶ, μεν	ἄε, ᾶ, τε	ἄα, ῶ, σι
3	χρυσόω, ῶ	όεις, οῖς	όει, οῖ	ό́ε, οῦ		ό́ο, οῦ	ό́ε, οῦ	ό́α, οῦ

Impertectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
Imperf. 1	ἐποίεον, ουν	ἐες, εις	ἐε, ει	ἐε, εῖ		ἔο, οῦ	ἔε, εῖ	ἔεον, ουν
2	ἐβόαον, ων	ἀες, ας	ἀε, α	ἄε, ᾶ, τον	την	ἄο, ῶ, μεν	ἄε, ᾶ, τε	ἄαον, ων
3	ἐχρύσοον, ουν	όες, ους	όε, ου	ό́ε, οῦ		ό́ο, οῦ	ό́ε, οῦ	ό́εον, ουν

| | | |

Imperativus.

Imperativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιῆσε, ει	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί	έε, εῖ	εέ, εί
2	βόασε, α	αέ, ά, τω	άε, ᾶ, τον	αέ, ά, των	άε, ᾶ, τε	αέ, ά, τωσαν
3	χεύσοε, υ	οέ, ύ	όε, ῦ	οέ, ύ	όε, οῦ	οέ, ού

Optativus.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέοιμι, οῖ	έοις, οῖς	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ	έοι, οῖ
2	βοάοιμι, ῶ μι	άοις, ῷς	άοι, ῷ	άοι, ῷ τον την	άοι, ῷ μεν	άοι, ῷ, τε	άοι, ῷ εν.
3	χευσόοιμι, οῖ	όοις, οῖς	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ	όοι, οῖ

Subjunctivus. ἐὰν

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, ῶ	έης, ῆς	έη, ῆ	έη, ῆ	έω, ῶ	έη, ῆ	έω, ῶ
2	βοάω, ῶ	άης, ᾷς	άη, ᾷ	άη, ᾶ τον τον	άω, ῶ, μεν	άη, ᾶ, τε	άω, ῶ, σι.
3	χευσόω. ῶ	όης, οῖς	όη, οῖ	όη. ῶ	όω, ῶ	όη, ῶ	όω, ῶ

Infinitivus.

Præsens primæ conjugationis, 1 ποιέειν, ποιεῖν. 2 βοάειν, βοᾷν. 3 χευσόειν, χευσοῦν.
Perfect. & Pluſquam Perfect. 1 πεποιηκέναι. 2 βεβοηκέναι. 3 κεχευσωκέναι. Aor. α. 1 ποιῆσαι. 2 βοῆσαι. 3 χευσῶσαι. Fut. α. 1 ποιήσειν. 2 βοήσειν. 3 χευσώσειν.

Particip.

Participium.

	Masc.		Fœm.		Neut.
1	ποιέων, ῶν	έον ⊖, ῶν ⊖	ποιέυσα, ῦσα	έύσης, ύσης	ποιέον, ποιοῦν
2	βοάων, ῶν	άον ⊖, ῶν ⊖	βοάυσα, ῶσα	άύσης, ώσης	βοάον, βοῶν
3	χρυσόων, ῶν	όον ⊖, ῶν ⊖	χρυσόυσα, ῦσα	όύσης, ύσης	χρυσόον, χρυσοῦν

Verbi Passivi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέο, ῦ	έη, ῆ	έε, εῖ	έό ύμεθον	έε, εῖ	έό ύ	έε, εῖ	έον ῦν	
2	βοάε, ῶ, μαι	άη, ᾶ	άε, ᾶ, ται	άό ώμεθον	άε, ᾶ, σθον	άύ ώμεθα	άε, ᾶ, σθε	άον ῶν,	
3	χρυσόε, ῦ	όη, οῖ	όε, ῦ	όό ύμεθον	όε, ῦ	όό ύ	όε, ῦ	όον ῦν	

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ἐποιέό, ύ	ούμ, ῦν	έε, εῖ	έό ύ	έε εῖ	έό ύ	έε εῖ	έον ῦν	
2	ἐβοάό, ώ, μην	άύ, ῶ	άε, ᾶ, το	άό ώ, μεθον	άε ᾶ, σθον	σθην	άό ώ, μεθα	άε ᾶ, σθε	άον ῶν, το
3	ἐχρυσοό ύ	όυ, ῦν	όε, ῦ	όό ύ	όε ῦ		όό ύ	όε ῦ	όον ουῦ

Perfect.

| | | |

Perfect.	Aor. 1.	Fut. 1.	Paulò post f.

	Perfect.		Aor. α.		Fur. α.		Paulò post f.	
1	πεποίημαι	1	ἐποιήθην	1	ποιηθήσομαι	1	πεποιήσομαι	Omnia ut in Barytonis.
2	βεβόημαι	2	ἐβοήθην	2	βοηθήσομαι	2	βεβοήσομαι	
3	κεχρύσωμαι	2	ἐχρυσώθην	2	χρυσωθήσομαι	3	κεχρυσώσομαι	

Imperativus Præsens.

	Sing.		Dual.		Plural.	
1	ποιέω, οῦ	ἐε, εῖ	ἐε, εῖ	ἐά, εί	ἐε, εῖ	ἐέ, εί
2	βοάω, ῶ	ἀέ, ἀ, άθω	ἀέ, ἀ, άθον	ἀέ, ἀ, άθων	ἀέ, ἄ, άτε	ἀέ, ἀ, άθωσαν.
3	χρυσόω, οῦ	όε, ό	όε, οῦ	όε, ό	όε, οῦ	όε, ό

Optativus Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιεοί, οί	έοι οῖ	έοι οῖ	οίμεθον	έοι οῖ	οί	εοί οί	έοι οῖ	έοιν οῖν
2	βοαοί, ώ, μην	άοι ῷ, ο	άοι ῷ, το	ώμεθον	άοι ῷ, δον	ῴ, δην	αοί ῷ, μεθα	άοι ῷ, δε	άοιν ῷν, το
3	χρυσοί, οί,	όοι οῖ	όοι οῖ	οίμεθον	όοι οῖ	οί	οοί οί	όοι οῖ	όοιν οῖν

Perfectum Optativi.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	πεποιήμην	πεποιῆο	οἰῆτο	οἰήμεθον	οἰῆσθον	οἰήσθην	οἰήμεθα	οἰῆσθε	ἷεν
2	βεβοήμην	βεβοῆο	οἰῆτο	οἰήμεθον	οἰῆσθον	οἰήσθην	οἰήμεθα	οἰῆσθε	ἷεν, το
3	κεχρυσώμην	κεχρυσῷο	ῷτο	ᾠμεθον	ᾠσθον	ᾠσθην	ᾠμεθα	ᾠσθε	ᾠντ

Subjunctivi præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.		
1	ποιέω, ῶ	έω, ῆ	ῆ	ώμεθον	ῆτον	ω	ῶμεν	ῆτε	ῶσι
2	βοάω, ῶ, μαι	άω, ᾷ	ᾷ, ται	ώμεθον	ᾶτον, ᾶσθον	ώ, μεθα	ᾶτε, σθε	ῶσθε	ῶσι, νται.
3	χρυσόω, ῶ	όω, οῖ	ῶ	ώμεθον	ῶτον	ώ	ῶσι	ῶσθε	ῶσι

Perfectum.

1	πεποιῶμαι	πεποιῇ	πεποιῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον. ώμεθα, ῆσθε, ῶνται.
2	βεβοῶμαι	βεβοῇ	βεβοῆται	
3	κεχρυσῶμαι	κεχρυσῇ	κεχρυσῆται	

Pars eighth.

Infinitivus.

Præs.	1	ποιέεσθαι, εἶσθαι	2	βοάεσθαι, ᾶσθαι	3	χρυσόεσθαι, ῶσθαι.
Perfect.	1	πεποιῆσθαι	2	βεβοῆσθαι	3	κεχρυσῶσθαι.

Perfect.	1	πεποίημαι	2 βεβόημαι	3 κεκρυσταίνηται.

Participium.

Præſens	1 ποιεόμενος	ή	μὴν	μένη, μόνον.
	2 βοαόμενος	ώ	μὴν	
	3 χρυσοόμενος	ή	μὴν	

Verbum Medium.

Aoriſtus primus.

Indic.	1 ἐποιησάμην	2 ἐβοησάμην	3 ἐχρυσωσάμην.
Imper.	1 ποίησαι	2 βόησαι	3 χρύσωσαι.
Optat.	1 ποιησαίμην	2 βοησαίμην	3 χρυσωσαίμην.
Subju.	1 ποιήσωμαι	2 βοήσωμαι	3 χρυσώσωμαι.
Infin.	1 ποιήσασθαι	2 βοήσασθαι	3 χρυσώσασθαι.
Partic.	1 ποιησάμενος	2 βοησάμενος	3 χρυσωσάμενος

Futurum primum.

Indic.	1 ποιήσομαι	2 βοήσομαι	3 χρυσώσομαι.
Optat.	1 ποιησοίμην	2 βοησοίμην	3 χρυσωσοίμην.
Infin.	1 ποιήσεσθαι	2 βοήσεσθαι	3 χρυσώσεσθαι
Partic.	1 ποιησόμενος	2 βοησόμενος	3 χρυσωσόμενος.

Verba in μι.

Quatuor ſunt conjugationes verborum in μι, quæ profluunt è verbis ſextæ conjugationis in { έω, άω, όω, ύω } ut à { τίθω, πίθημι, pono. ἱστάω, ἵστημι, ſtatuo. δίδωω, δίδωμι, do. ζεύγνύω, ζεύγνυμι, jungo. }

Fiunt verba in μι { mutando ω ultimam ſyllabam in μι. vertendo penultimam in ſuam longam, ſi fit mutabilis, ut τίθω, τίθημι. præponendo reduplicationem. }

Reduplicatio est duplex.
- Propria cum vel
  - repetitur prima consonans thematis cum ι, ut δί-δωμι.
  - tenuis pro aspirata ponitur, ut θέω, πίθημι.
- Impropria, cum ι tantùm præfigitur, idque fit vel
  - cum verbum incipiat à σ, ut στάω, ἵστημι.
  - cum verbum incipiat à vocali, ut ἔω, ἵημι.

Æoles mutant η in ε, geminato μ, ut πίθεμμι, pro πίθημι. Bœoti mutant η in ει, factâ reduplicatione per ε, πιφίλειμι.

In quarta conjugatione nulla est reduplicatio, sed tantum ω mutatur in μι.

Quædam alia sunt etiam sine reduplicatione, ut φῆμι, ῥῆμι, γνῶμι, ἄλωμι, σβῆμι, &c.

Destituuntur Verba in μι Futuro secundo, Præterito Medio, & Aoristo secundo Passivo.

Peculiarem habent inflexionem Præsens, Imperfectum, & Aoristus secundus.

Verba quartæ conjugationis, si dissyllaba sunt, Futurum habent, & Aoristum secundum; si trissyllaba, non ultra Imperfectum flectuntur. Carent etiam Modo Optativo & Subjunctivo.

Paradigma Verborum in μι.

Indicativi Præsens.

	Sing.			Dual.			Plural.	
1	πίθημι	ης	ησι	ετον			ε̃μεν	
2	ἵστημι	ης	ησι	ατην			α̃τε	
3	δίδωμι	ως	ωσι	οτον	τον	μεν	τε	ασι
4	ζεύγνυμι	υς	υσι	υτον			ῦ̃μεν	

Imper-

Imperfectum.

Sing.		Dual.			Plural.
1 ἐπίθην	ης η	ε			
2 ἵςην	ης η	α	τον, την		μεν, τε, σαν.
3 ἐδίδων	ως ω	ο			
4 ἐζεύγνυω	υς υ	υ			

Perfectum.

1 τέθεικα pro τέθηκα, Bœoticé.

2 ἕςακα pro ἕςηκα, à futuro ςήσω, ad differentiam ἕςηκα præteriti Medii, ab ἐςήκω.

3 δέδωκα.

Plusquam perfect.

1 ἐτεθείκειν. 2 ἐςάκειν. 3 ἐδεδώκειν.

Aoristus α.

1 ἔθηκα. 2 ἔςησα. 3 ἔδωκα.

Aoristus β.

Sing.		Dual.			Plural.	
1 ἔθην	ἔθης	ἔθη	ετον	ἔτην	εμεν	ετε	εσαν
2 ἔςην	ἔςης	ἔςη	ητον	ήτην	ημεν	ητε	ησαν
3 ἔδων	ἔδως	ἔδω	οτον	ότην	ομεν	οτε	οσαν

Aoristus secundus similis est Imperfecto in omnibus, excepto quod in Plurali ac Duali vocalem retinet longam: præter ἔθην, ἔδων, & ὦ à verbo ἵημι, mitto.

Imperativus.

Præsens.

1 πίθεπ	έ			
2 ἵςαθι	ά	τω	τον, των,	τε, τωσαν.
3 δίδοθι	ό			
4 ζεύγνυθι	ύ			

Aoristus secundus.

1 θὲς, θέτω. 2 σῆθι, ςήτω. 3 δὸς, δότω.

Optativus.

Præsens.

1 πθείην				εἶ
2 ἰσαίην, ης, η	ητον, ήτην,	ημεν, ητε, ησαν, &		αῖ, εν.
3 διδοίην				οῖ

Aoristus C.

1 θείην. 2 ἰσαίην. 3 δοίην.

Subjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πθῶ, ῆς, ῆ	τον, τον,	ῶμεν	ῆ
2 ἰσῶ, ᾷς, ᾷ			ᾶ, τε, ῶσι.
3 διδῶ, ῷς, ῷ			ῶ

Aoristus C.

1 θῶ, θῇς, θῇ. 2 σῶ, σῇς, σῇ. 3 δῶ, δῷς, δῷ.

Infinitivus.

Præsens.

1 πθέναι. 2 ἰσάναι. 3 διδόναι. 4 ζδγνυῶναι.

Aoristus β.

1 θεῖναι. 2 σῆναι. 3 δοῦναι.

Participia.

Præsens.

1 πθεὶς	εῖσα	ἐν
2 ἰσὰς	ᾶσα	ὰν
3 διδοὺς	οῦσα	ὸν
4 ζδγνὺς	ῦσα	ὼ

Aor. C.

1 θεὶς, θεῖσα, θὲν.
2 σὰς, σᾶσα, σὰν.
3 δοὺς, δοῦσα, δὸν.

Vox Passiva.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πθέμαι			
2 ἵσαμαι	σαι, ται	μεθον, σθον, σθον	μεθα, σθε, νται.
3 δίδομαι			
4 ζδίγνυμαι			

Imperfectum.

Sing.	Dual.		Plural.
1 ἐπλέμην			
2 ἱσάμην	σο, το	μεθον, σθον, σθην,	μεθα, σθε, ντο.
3 ἐδιδόμην			
4 ἐζεύγνυμην			

Præteritum.

1 πέθειμαι. 2 ἕσαμαι. 3 δέδομαι.

Pluſquam perf.

1 ἐπεπείμην. 2 ἐσάμην. 3 ἐδεδόμην.

Aor. α.

1 ἐπέθην. 2 ἐσάθλω. 3 ἐδόθλω.

Futurum α.

1 πεθήσομαι. 2 σαθήσομαι. 3 δοθήσομαι.

Paulò poſt Futurum.

1 πεθείσομαι. 2 ἐσάσομαι. 3 δεδόσομαι.

Imperativus.

Sing.	Dual.		Plural.
1 πάθεσο			
2 ἵσασο	σθω σθον, σθων		σθε, σθωσαν.
3 δίδοσο			
4 ζεύγνυσο			

Perf. & pluſq. δέδοσο.

Optativus Præſens.

Sing.		Dual.	Plural.
1 παθείμην	εῖ		
2 ἱσαίμην	αῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 διδοίμην	οῖ		

Præteritum.

Sing.		Dual.	Plural.
1 πεθείμην	εῖ		
2 ἑσαίμην	αῖ, ο, το	μεθον, σθον, σθην	μεθα, σθε, ντο.
3 δεδοίμην	οῖ		

Subjuncti-

Subjunctivus.

Præsens.

1 πάθω	ῇς, ῇ		
2 ἱστῶμεν, ᾖτον, ᾖτε, στασι	ὡμέθον, άτον, άτην	μέθα, άτε, νται.	
3 δίδῶ	ῷς, ῷ		

Perfectum.

1 πεπάθω	ῇς, ῇ	ᾖτον	ᾖτε,
2 ἑστῶμεν, ᾖτον, ᾖτε, ὦσι	ὡμέθον, ᾶτον, άτον	ὡμέθα, ᾶτε, ὦν
3 λελύω	ῷς, ῷ	ῶτον	ῶτε.

Infinitivus.

1 πάθεναι	
2 ἵστανας	
3 δίδοναι	
3 ζεύγνυναι	

Participium.

Præsens.

1 παθέμενος	
2 ἱστάμενος	
3 διδόμενος	νη, νον.
4 ζευγνύμενος	

Conjugatio Verbi Medii.

In Indicativo.

Aoristus α.

1 ἐθηκάμην. 2 ἐστησάμην. 3 ἐδωκάμην.

Aoristus ϛ.

Sing.	Dual.	Plural.
1 ἐπάθέ		
2 ἐστά, μην, σο, το	μέθον, άτον, άτην	μέθα, άτε, ντο.
3 ἐδό		

In Imperativo.

Aoristus ϛ.

Sing.	Dual.	Plural.
1 πάθέ		
2 στά, σο, άτω	άτον, άτων	άτε, άντωσαν.
3 δό		

In Optativo.

Aoristus β.

	Sing.		Dual.		Plural.
1	θεί	εῖ			
2	σαί, μλω,	αῦ, ο, το,	μῦθον, δον, θλω,		μῦθα, δε, ντ.
3	δοί,	οῖ			

In Subjunctivo.

Aoristus secundus.

	Sing.		Dual.		Plural.
1	θῶ	ῆ, ῶ			
2	σῶ, μαι, ᾷ, ᾷ, ται,		ώμῦθον, δον, δον,		ώμῦθα, δε, ῶν Ϳ.
3	δῶ	ᾖ, ῶ			

In Infinitivo.

Aor. C.	
1 θέ	
2 σά θς	
3 δό	

Participia.

Aor. C.

1 θέ	
2 σά	μλω Θ, μλη, μλον.
3 δό	

Formatio temporum verborum in μι.

De præsenti jam supra dictum est.

Imperfectum

Formatur à præsenti mutando μι in ν, & præponendo augmentum, nisi verbum incipiat ab ι positione longa, ut τίθημι, ἐτίθλν· sed ἵστημι, ἵστην.

Observatio.

Numerus singularis & tertia pluralis contrahuntur in Imperfecto verborum in μι, ut ἐτίθεον, ἐτίθει· ἐτίθεες, ἐτίθεις· ἐδίδοον, ἐδίδου. Secundæ etiam personæ Imperativi sæpe contrahuntur, ut τίθει, ἵστα, δίδε, pro τίθεθι, ἵστασθι, δίδοθι.

Aoristus secundus

Deducitur ab Imperfecto rejiciendo reduplicationem, & præponendo ε, ut ἐτίθλν, ἔθλν· sed ἵστλν, ἔστην,

ἔσην, quod ut præteritum ἔσαχα (quod & ἔσαα neutram seu passivam habet significationem, scilicet sseti, jacui, vel positus sum.

Si verbum caret reduplicatione, idem est Imperfectum & Aorist. 2. ut σβῆμι, ἔσβλω, extinguo.

Anomala in μι.

Verbum εἰμὶ Sum. *Indicativus.*

	Sing.	Dual.	Plural.
Præs.	εἰμὶ, εἶς vel ἐῖ, ἔσι	ἐσὸν, ἐσὸν	ἐσμὲν, ἐσὲ, εἰσί.
	ἐμμὶ D. ἔμ, ἔει A. ἐντὶ D.		εἰμὲς D. ἐτὲ P. ἔασιI.
	ἦμι Æ. ἐανὶ P.		ἐιμὴν P. ἔυπι Æ.
			εἰμὴν P. ἐντὶ D.

Imp.	ἰῶ, ἦς, ἦ, ἰῶ At.	ἦτον, ἤτην	ἤμὴν, ἦτε, ἦσαν.
	ἔα I. ἦδα Æ.	ἦσον, ἦσην	ἦμες D. ἔσαν
	ἦ A. ἔηδα P.	Pleon. Pleon.	Systol.
	ἦα P. ἦες P. ἦε P.	ἔστν, ἔστην	ἔασαν
	ἔην P. ἔης P. ἔην P.	Syst. Syst.	Poet.
	ἔσκον P. ἔσκες P. ἔσκε P.	ἔσον, ἔσην	ἦν Sync.
	ἔον P. ἔες P. ἦς D.	Poet.	ἔσκον
	εἶν P. εἶς P. ἔη P.		Poet.
	ἤνν A. ἔεις I. ἤην P.		

Pluiq. ἤμην, ἦσο, ἦτο ‖ ἤμὴν, ἦδον, ἤδην ‖ ἤμεδα, ἦδε, ἦντο.

Fut. ἔσομαι, ἔσῃ, ἔσε) ‖ ἐσόμὴν, ἔσεδον, εδον ‖ ὁμὴθα, εδε, ον).
ἔασομαι P. ἔασῃ P. ἔασε) P. ἔασον) P.
ἐσῦμαι D. ἔσει A. ἔσαι Sync.
ἐσεῦμαι D. ἔσῃ D. ἐσεῖ) D.
ἔσεαι I. ἐασεῖ) P.
ἔασεαι P.

Imperativus.

Præs. ἴωδι vel ἔωδι vel ἔσο, ἔσω ‖ ἔσον, ἔσων ‖ ἔστε, ἔσωσαν.
ἔωδι P. ἔασο, ἔασω P. ἔσων
ἴ Cras. Po. ἤτω D. Atticè
Optat.

Optativus

Præſ. εἴην, εἴης, εἴη ‖ εἶητον, εἰήτην. ‖ εἶημεν, εἴητε, εἴησαν.
ἔοιμι, ἔοις, ἔοι P. ‖ ‖ εἷμεν, εἶτε, εἶεν, Syn.
Fut. ἐσοίμην, ἔσοιο, ἔσοιτο ‖ &c.

Subjunctivus Præſ. ἐὰν

ὦ, ἦς, ἦ, ἦτον, ἦτον | ὦμεν, ἦτε, ὦσι.
εἰω P. εἴης P. εἴη p. εἴητον p. &c. | εἴωμεν p. εἴητε p. εἴωσι A. I.
ἔω I. ἔῃς I. ἔῃ I. ἔητον I. &c. | εἰωμεν Syſt. εἴωσι p.
ᾖδα Æ. ᾖσι I. | ἔωμεν I. ἔητε I.
ἔῃσι I. | ὦμες D.

Infinitivus. *Participium.*

Præſ. εἶναι. Com. Fut. ἔσεσθαι. Præſ. ὤν, οὖσα, ὄν. F. ἐσόμενος.
ἔμεν I. ἐὼν I. ἐοῦσα I. ἐὸν I. ἐσόμενος P.
ἦμεν & ἦμες D. εἶς Æ. ἔασα D. εἶσα Æ.
ἔμμεναι A. ἐν Æ.
ἔμμεναι Æ.
εἰμμεναι P.

Εἶμι, Eo & Ibo.

Præſ. εἶμι, εἶς vel εἶ, εἶσι ‖ ἴτον, ἴτον ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴσι.
εἶθα Æ. ἴμες, D. ἴασι I.
Imper. εἶν, εἶς, εἶ ‖ ἴτον, ἴτην ‖ ἴμεν, ἴτε, ἴσαν.
ἦον, ἧες, ἧε P. ἴμες D. ἔϊσαν P.
Perf. εἶκα.
Pluſq. εἶκειν, & ᾔκειν Att. Aoriſt. α. εἶσα inuſitatus, unde 3. Dual. εἰσάτην & ἐεισάτην, Att. εἶσαν 3. plural. inde verò ἦσαν & ἤϊσαν, Poet.
Per. med. εἶα, εἶας, εἶε ‖ εἴατον, εἰάσθον ‖ εἴαμαι, εἴατε, εἴασι.
ἧα, ἧας, ἧε, &c.
ἤϊα, ἤϊας, ἤϊε, I.
Pluſq. ἧειν, ἧεις, ἧει. ‖ ἧεισθον, ἠείσθην ‖ ἧειμεν, ἧειτε, ἧεισαν.
ἧεα I. ἧμεν, ἧτε, ἧεσαν At.
Aor. β. ἷον, ἷες, ἷε ‖ ἷσθον, ἰέσθην ‖ ἷεμεν, ἷετε, ἷον.
ἧιον.
Fut. α. εἴσομαι.

Imperat.

Imperativus.

Præſ. Ἰθι, vel ἴ, ἴτω. ‖ ἴτον, ἴτων. ‖ ἴτε, ἰτωσαν.

Aor. C. ἶε, & Cræſ. ἶ, ſolummodo in compoſitis, ut ἔξει, δῦθι, exi, tranſi. Optativus & Subjunctivus non ſunt in uſu.

Infinitivus.

Ἰναι, vel ἶ), & ἰέναι in compoſitis.

Ἰμεν I. Ἰμεναι D. A.

Ἰεμὴν I. Ἰέμὴναι A. & D.

Ἰημι, vado, eâdem plane ratione declinatur. Ab Oratoribus tantum uſurpantur ἀπίασιν in Indicativo, ἀπιῶσιν in Subjun. ἀπέναι in Infin.

Participium.

Ἰὼν, ἰοῦσα, ἰὸν, ut χιὼν & ἐών.

Ἵημι, Mitto.

Indicativus.

Præſ. Ἱημι, ἵης, ἵησι. ‖ ἵετον, ἵετον. ‖ ἵεμὴν, ἵεσθε, ἱεῖσι, ἱέασι I. ἱάσι A.

Imper. Ἵων, ἵης, ἵη. ‖ ἵετον, ἱέτων. ‖ ἵεμὴν, ἵεσθε, ἵεσαν. Ἵεσον, ἵεν, ἵεις, ἵει, contracta. ἵεν B.

Perfect. Εἷκα, εἷκας, εἷκε, B. Dicitur etiam ἔωκα Attic.

Aor. α. Ἧκα, ἧκας, ἧκε. Dicitur etiam ἔηκα Att.

Aor. β. Ἧν, ἧς, ἧ. ‖ ἕτον, ἕτην. ‖ ἕμὴν, ἕτε, ἕσαν.

Fut. α. ἥσω.

Imperativus.

Præſ. Ἰεθι, ἱέτω. Aor. C. ἕς, ἕτω. Perf. εἷκε, εἱκέτω.

Optativus.

Præſ. Ἰείην, ἰείης, ἰείη. Aoriſt. C. εἵην, εἵης, εἴη.

Subjunctivus.

Præſ. Ἰῶ, ἰῇς, ἰῇ. Perf. εἵκω, εἵκῃς, εἵκῃ. Aor. C. ὦ, ᾖς, ᾖ. ἕω, ἕῃς, ἕῃ I. & P. εἷω, εἷῃς, εἷῃ.

Infini-

Infinitivus.

Præſ. Ἰέναι. Perf. εἰκέναι. Aor. C. εἶναι.
Ἰέμεναι D. ἔμεναι A. D.
Ἰεμεν I. ἔμεν I.

Participium.

Præſ. Ἰεὶς, ἰεῖσα, ἰέν. Perf. εἰκὼς, υῖα, ὸς. Aor. C. εἷς, εἶσα, ἕν.

Vox Paſſiva. Indicativus.

Præſ. Ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται.
Imper. Ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Aor. α. ἔθην, & εἴθην.
Perf. Εἷμαι, εἶσαι, εἶται. εἵμεθον, εἶσθον, εἷσθον. εἵμεθα, εἶσθε, εἶνται.
ἕω A. ἕων A.
Pluſq. Εἵμην, εἶσο, εἶτο. *Imperativus.* Ἰέσο, ἰέσθω.
Infinit. εἶσθαι. ‖ Aor. α. ἑῆναι & εἰῆναι. ‖ P. A. α. ἑθείς.

Vox Media.

Aor. α. Ηκάμην, ἵκω, ἵκετο. Aor. C. Εμην, ἕσο, ἕο, & ἕ, ἕτο.
Imperativus. *Optativus.*
Præſ. Εσο, ἕσθω, &c. ἑμην, εἷο, εἷτο.
ἕο I.
ἕ A.
Subjunctivus. *Infinitivus.* *Participium.*
Præſ. Εὰν, ὦμαι, ᾖ, ᾖται.
Aor. C. ἑῆναι. Aor. C. ἑμενος.

Ἵημι, Concupiſco.

Eandem habet inflectionem, præterquam quod format Aor. α. ἧσα, non ἧκα.

Ημαι, Sedeo.

Præſ. Ημαι, ἧσαι, ἧται. ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἧστον. ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧνται.
ἕαται I.
ἧαται & εἵαται P.
Imper. Ημην, ἧσο, ἧτο. ‖ ἥμεθον, ἧσθον, ἧστην. ‖ ἥμεθα, ἧσθε, ἧντο.
P. ἧσο. ἕατο Ion.
ἧατο & εἵατο P.

Imperativus.

Imperativus.

Præs. ἧσο, ἧσθω. *Infinitivus* ἧσθαι. *Participium* ἥμενος.

Κάθημαι, inde compositum.

Præs. κάθημαι, κάθησαι, κάθηται. Imperf. ἐκαθήμην
κάθεαι I. καθῆτο & καθῆσο
κάθη A.

Imperativus.

Præs. κάθησο, καθήσθω. Ion. κάθευ, & κάθεο Syst. Att. κάθου

Κεῖμαι, jaceo.

Præs. κεῖμαι, σαι, ται ‖ μεθον, σθον, σθην. ‖ μεθα, σθε, κεῖν(ται
κέαται I. κείαται P.

Imper. ἐκείμην, ἔκεισο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι, σῃ, σεται
3. Plur. κέατο I. κεισοῦμαι & κεισεῦμαι D.
κείατο P.

Indicativus.

Ἴσημι, scio.

Præs. ἴσημι, ἴσης, ἴσησι ἴσταον, ἴσταον ἴσαμεν, ἴστε, ἴασι.
ἴσαμι D. ἴσατι D. ἴστον, Sync. ἴστμεν Sync. ἴσμεν D.

Imp. ἴσην, ἴσης, ἴστην. ἴστον, ἰστάτην ἴσαμεν, ἴστε, ἴσασαν
ἴσαν Sync.

Imperativus.

Præs. ἴσθι, ἰστάτω. ‖ ἴστον, ἰστάτων. ‖ ἴστε, ἰστάτωσαν.
ἴσθι, ἴστω, &c. Sync.

Infinitivus.

Præs. ἰστάναι, ἰστάμεναι, & ἴσμεν D. ἴσαμεν I. ἴσμεν Sync.
Partcipium ἵστας, ἵστασα, ἵστασαν.

Verbum Passivum. *Indicativus.*

Præs. ἴσταμαι & ἵσταμαι, σαι, ται. Comp. ὑπίσταμαι, σαι, &c.
ὑπίστη A. ὑπίστηαι I.

Imper. ἱστάμην, ἵστασο, ἵστατο. Comp. ὑπιστάμην, ὑπίστασο, ατο.
ὑπίσταμην A. ὑπίστατο I. & ὑπίστω A.

Imperativus.

Imperativus.

Ἴσασον. Compositum, ὄπίσασον, ὄπίσαο Io. ὄπίσω Att.

Infinitivus. *Partic.*

Ἴσασθαι. Compositum, ὄπίσασθαι. ἐπισάμενος.

Εἶμαι, Indutus sum, ab Ἕω.

Perfect. Εἶμαι, εἶσαι, & ἕασαι P. εἶται & εἵαται. Tertia P. εἵαται.

Particip. εἰμένος.

Plusq. Εἵμην, εἶσο & ἕασο, εἶτο & εἵατο & ἕατο. Tertia pl. εἵατο.

Aor. α. Act. Εἶσα, εἶσας, εἶσε.

P. ἕασα, ἕασας, ἕασε.

Infinitivus. Εἶσαι & ἕασαι, quod etiam est collocare.

Aor. α. me. Εἰσάμην & ἑασάμην, & ἐεισάμην. Part. Ἑασάμενος.

Φημὶ, Dico. *Indicativus.*

Præsens. Φημὶ, φὴς, φησὶ,	φατὸν, φατὸν,	φαμὲν,	φατὲ, φασί.
Φαμὶ, D. φατὶ D.			φαντὶ & φατὶ D.
Imperf. Εφην, ἔφης, ἔφη,	ἔφατον, ἤτην,	ἔφαμεν,	ἔφατε, ἔφασαν.
Aor. ϛ. Εφην, ἔφης, ἔφη,	ἐφήτην, ἤτην,	ἐφήμεν,	ἔφητε, ἔφησαν.
φῆδα Æ.			ἔφαν & φὰν B.

Φλῶ, φῇς, φῇ, & λῶ, ᾖς, ᾗ P.

Futur. Φήσω, φήσεις, φήσει. Aoriſt. α. ἔφησα. *Imperat.* Φάθι.

Φασῶ, φασεῖς, φάσεῖ D.

Optativus.

Præsens. Φαίλω. Aoriſt. α. φήσαιμι. Futur. α. φήσοιμι.

Subjunct. ἐὰν φῶ, φῇς, φῇ. *Infinit.* φάναι, nam φᾶναι, est apparuiſſe.

Participium. Φὰς, φᾶσα, φάν.

Verbum Medium.

Præsens. Φάμαι. Imperf. ἐφάμην. *Participium.* Φάμενος.

Institutio Græcæ

VERBALIA.

Verbalia omnia ferè deducuntur vel

- A prima persona præteriti passivi in
  - μα, ut γεγράμμα, litera.
  - μος, ut δεσμὸς, vinculum.
  - μη, ut γραμμὴ, linea.
  - μων, ut νοήμων, intelligens.
- A secunda persona præteriti passivi in
  - ις, ut ποίησις, poësis.
  - ια, ut δοκιμασία, probatio.
- A tertia persona præteriti passivi
  - Masculina in
    - της, ποιητὴς, poëta.
    - τ-, ἀκουστὸς, audibilis.
    - της, χαρακτὴρ, character.
    - τωρ, κοσμήτωρ, princeps.
    - κ-, κριτικὸς, judicialis.
  - Fœminina in
    - τις, πίστις, fides.
    - τυς, ὀρχηστὺς, saltatio.
    - τειρα, ὀρχήστειρα, saltatrix.
    - τρα, ὀρχήστρα, illa Theatri par in quâ chorus saltabat.
  - Neutra in
    - τήριον, ποτήριον, poculum.
    - τρον, Διδακτρον, Minerval.
    - Adverbia positionis in έ-, έα έον, ut γραπτέ-, γραπτέα γραπτέον.
- A præterito Medio in
  - -, λόγ-, sermo.
  - η, ἐπιστολὴ, epistola.
  - ιον, λόγιον, oraculum.
  - ις, τομὶς, sector.

Paucula quædam descendunt ab ipso themate, ut λευκὸς candidus, à λεύσω, video; & ab Aoristo secundo, ut φυγὴ fuga, ab ἔφυγον.

Impersonalia.

Ἀνήκει & προσήκει convenit, ἀνῆκε & προσῆκε conveniebat
Ἀρέσκει placet, ἤρεσκε placebat, ἀρέσει placebit, ἤρεσε placuit
Δεῖ oportet, ἔδει oportebat, δεήσει oportebit, ἐδέησε oportuit.

tuit. Infin. δεῖν oportere. Particip. Δέον quod oportet.

Δοκεῖ videtur, ἐδόκει videbatur, δόξει videbitur, ἔδοξε visum est.

Μέλει curæ est, ἔμελε curæ erat, μελήσει curæ erit, ἐμέλησε curæ fuit.

Χρὴ oportet, ἐχρῆν oportebat, χρήσει oportebit, χρῆναι oportere.

Compositum ἀπόχρη sufficit, ἀπέχρη sufficiebat, Fut. ἀποχρήσει sufficiet, A.1 ἀπέχρησε sufficit, Inf. ἀποχρῆν sufficere.

Passiva Impersonalia sunt, ἐνδέχεται accidit, εἵμαρται & πέπρωται in fatis est, à περατόω demnio.

Verba defectiva.

Verba defectiva sunt, quæ solùm usque ad præteritum imperfectum communiter conjugantur, & si quæ tempora habent præter ea, mutuantur illa à verbis aliis, quorum præsens non est in usu.

Illa autem sunt in βω gravitona, quæ penultimam habent vel in ε solum, vel cum immutabili: ut, ῥέμβω, φέρβω, σίβω.

In άνω gravitona, λαμβάνω.

In σκω, γινώσκω· præter θνήσκω, quod facit θνήξω, & ἀλύσκω, ἀλύξω.

In άθω, ut καίθω· έθω, ut τελέθω· ύθω, ut μινύθω· θω cum implicatione consonantis, ut ἄκθω.

Είνω, hyperdisyllaba, ut φαείνω· ύω hyperdiss. facientia verba in μι, ut κεφαννύω, ῥηγνύω, σβεννύω, στρωννύω, στορεννύω.

Item quæ ante ω duas habent consonantes, quarum altera est liquida, δάκνω.

Quæ in ω purum desinunt, præcedente ι diphthongo, ut ἀσπίω.

Quæ in λω, si præcedat ν vel λ, ut σπένδω, μέλδω.

Item in είω, derivata à præsenti vel futuro: ut à τελέω, τελείω ἐλλείσιον· γαμέω, γαμήσω, γαμησείω· à βρώσω, βρώσω, βρωσείω· ὄπτω, ὄψω, ὀψείω· πολεμέω, πολεμήσω, πολεμησείω. quæ appetentiã connotant, edere, cernere cupio, nupturio, bellaturio.

Sic quæ ex contractis Attici fecerunt incontracta, αὐξέω, αὐξῶ, αὐξῶ, ἤυξον· ἀλεξέω, ἀλεξῶ, ἀλέξω· ἐψέω, ἑψῶ, ἕψω· quæ à circumflexis suis reliqua tempora mutuantur, αὐξήσω, ἀλεξήσω, ἑψήσω.

Sic quæ propter consonantem aliquam injectam ε mutârunt in ι: ut μίμνω, μίμνον· τέκω, πίκλω· ἐνέπω, ἐνίσπω· γείνομαι, γίγνομαι. at ἕπω, ἕσπω, ἕπομαι, ἕσπομαι, ε non mutant; amittunt tamen illud subinde, ut σπέτε pro ἕσπετε, σπέσθαι pro ἕσπεσθαι, σπόμην pro ἐσπόμην.

Verba Anomala.

A

Miror	Ἄγαμαι, fut. ἀγάσομαι, ab ἀγάζω, aor. ἠγάσθην, aor. α. med. ἠγασάμην.
Ago	Ἄγω, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 2 ἦγον, Att. ἤγαγον.
Sicco	Ἄζω, aor. 1 ἄσθην, & ἀάσθην.
Frango	Ἄγνυμι, fut. ἄξω, præt. ἦχα, Att. ἀγήοχα, aor. 1 ἔαξα, unde κατέαξα, præt. med. ἦγα, inusitat. unde ἔαγα, Att. & κατέαγα.
Dico	Ἀγορεύω, fut. ἀγορεύσω, aor. 1 ἠγόρευσα, præt. εἴρηκα ab εἴρω.
Cano	Ἀείδω, fut. ᾄσω, aor. 1 ἦσα. Ἀέω placeo, præt. med. ἧσμαι & ἔασμαι.
Capio	Αἱρῶ, fut. αἱρήσω, aor. 2 εἷλον ab ἕλω inusit.
Eligo	Αἱρέομαι, fut. αἱρήσομαι, præt. ᾕρημαι, aor. 1 ᾑρέθην, aor. 2 med. εἱλόμην ab ἕλομαι inusit.
Sentio	Αἰσθάνομαι, fut. αἰσθήσομαι, præt. ᾔσθημαι, aor. 2 med. ᾐσθόμην, ab αἰσθέομαι, αἰσθέσομαι inusit.
Arceo	Ἀλέξω, fut. ἀλεξήσω, ab ἀλεξέω, ἀλεξῶ, inusit.
Erro	Ἀλάλημαι, ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι, cum reduplicatione ἀλάλημαι.
Tollo	Αἴρω, fut. ἀρῶ, aor. 1 ἦρα vel ἦρα, aor. 2 ἦρον, præt. ἦρκα.
Capior	Ἁλίσκομαι, fut. ἁλώσομαι, aor. 2 ἥλων, ἥλως, ἥλω, & ἑάλων Attic. ab ἁλόω, ἁλῶ, ἅλωμι, unde participium, ὁ ἁλούς, τοῦ ἁλόντος.
Consumo	Ἀναλίσκω, fut. ἀναλώσω, præt. ἀνήλωκα, & ἀνάλωκα, & in passivo ἀνήλωμαι.

Pecco

Pecco Αμαρτάνω, fut. ἁμαρτήσω, præt. ἡμάρτηκα, aor. 2 ἥμαρτον, ab ἁμαρτέω inusitato.

Induo Αμφιέννυμι, fut. ἀμφιέσω, præt. ἠμφίεσμαι.

Renuo Ἀναίνομαι, præt. ἀνήνημαι, aor. 1 ἠνηνάμην.

Aperio Ἀνοίγω, fut. ἀνοίξω, aor. 1 ἀνέῳξα, præt. med. ἀνέῳγα, pass. ἀνέῳγμαι, aor. 1 ἀνεῴχθην.

Lego Ἀναγινώσκω, impert. ἀνεγίνωσκον, fut. ἀναγνώσομαι, præt. ἀνέγνωκα, aor. 2 ἀνέγνων, ab ἀναγνέω, ῶ, & ἀνάγνωμι, inusitato.

Odio sum Απεχθάνομαι, fut. ἀπεχθήσομαι, præt. ἀπέχθημαι, aor. 2 med. ἀπεχθόμην, ab ἀπεχθέομαι, οῦμαι inusitato.

Admoneo Ἀναμιμνήσκω, fut. ἀναμνήσω, aor. 1 ἀνεμνήσθην.

Renuo Ἀπαναίνομαι, aor. 1 ἀπηνηνάμην.

Perdo Ἀπλέω, λῶ, & ἀπολλύω & ἀπόλλυμι, fut. ἀπολῶ ab ἀπόλλω, ἀπολέσω, præt. ἀπόλεκα, & Atticè ἀπολώλεκα, & præt. med. Attice ἀπόλωλα.

Privo Ἀπαυράω, ῶ, aor. 1 ἀπηύρων.

Placeo Ἀρέσκομαι, fut. ἀρέσομαι.

Inhonoro Ἀπίζω, fut. ἀπίξω.

Ægre fero Ἀχθομαι, fut. ἀχθήσομαι & ἀχθέσομαι, aor. 1 ἠχθέσθην.

Augeo Αυξάνω & αὔξω, fut. αὐξήσω, aor. 1 ηὔξησα.

Trilitor Ἀχῶ, præt. ἤκαχα.

B

Mitto Βάλλω, fut. βαλῶ, præt. βέβληκα, aor. ἔβαλον, & ἀ βλῶ, βλήσω.

Vado Βαίνω, fut. βήσομαι, aor. 2 ἔβην, à βῆμι inusit.

Germino Βλαστάνω, fut. βλαστήσω, aor. 2 ἔβλαστον.

Vivo Βιόω, fut. Βιώσω, aor. 2 ἐβίων, ἐβίως, ἐβίω, particip. ὁ βιὺς, à βίωμι.

Edo Βιβρώσκω, fut. βρώσω, aor. 1 ἔβρωσα.

Volo Βούλομαι, fut. βουλήσομαι, præt. βεβούλημαι, pluſq. ἐβεβουλήμην, & aor. 1 ἐβουλήθην.

Comedo Βρώσκω, fut. βρώσω.

Γ

Duco uxorem — Γαμέω, ῶ, fut. γαμήσω, aor. 1 ἔγημα.
Gigno — Γείνομαι, fut. γενοῦμαι, aor. 1 med. ἐγεινάμην.
Lætor — Γήθω, f. γήσω, p. med. γέγηθα, & γηθέω, ῶ, γηθήσω.
Senesco — Γηράσκω, fut. γηράσω, à γηράω, γηρῶ.
Fio, fum — Γίνομαι & γίγνομαι, fut. γενήσομαι, pr. γεγένημαι, aor. 1 med. ἐγενάμην, aor. 2 med. ἐγενόμην, à γενάομαι inuſit. p. med. γέγονα, à γείνω γενῶ.
Cognoſco — Γινώσκω, ἐγίνωσκον, fut. γνώσομαι, aor. 1 ἔγνωσα, præt. ἔγνωκα, aor. 2 ἔγνων, à γνόω & γνῶμι, unde & præt. med. γέγωνα, exauditus ſum, pro γέγνωσα, per Metath. Euſtath.
Vigilo — Γρηγορέω, fut. γρηγορήσω, præt. med. ἐγρήγορα, pluſquam, ἐγρηγόρειν.

Δ

Scio — Δαίω, fut. δαήσω, à δαέω, præt. med. δέδηα, aor. 2 ἐδάην.
Divido — Δαΐζω, fut. δαΐξω, & δαΐω, fut. δαΐσω, præt. δέδασμαι, & δεδαίημαι, aor. 2 ἐδάην.
Mordeo — Δάκνω, ἔδακνον, fut. δήξω, aor. 2 ἔδακον, à δήκω.
Oportet — Δεῖ, fut. δεήσει, aor. ἐδέησε, Imperf. ἔδει vel εἴδει, Infin. δεῖν.
Timeo — Δείδω, fut. δείσω, præt. δέδοικα, med. δέδοικα, Ionicè δέδια, pluſq. ἐδεδίειν, imperat. δέδιθι, ab inuſitato δέδιμι.
Rogo — Δέομαι, fut. δεήσομαι, præt. δεδέημαι, aor. 1 ἐδεήθην, à δέεσθαι, δεῦμαι.
Suſcipio — Δέχομαι, fut. δέξομαι, præt. δέδεγμαι, aor. 1 med. ἐδεξάμην.
Ligo — Δέω, δήσω, δέδεκα, aor. 1 ἔδησα, præt. paſſ. δέδεμαι & δέδεσμαι, unde δεσμός.
Doceo — Διδάσκω, ἐδίδασκον, fut. διδάξω, à διδάχω, aor. 1 ἐδιδάξα.
Anfugio — Διδράσκω & διαδιδράσκω, A. 1 δίδρασα & ἀπέδρα
Exiſtimo — Δοκέω, ῶ, fut. δόξω, à δόκω, aor. 1 ἔδοξα, præt. δεδόκηκα, à δοκέω, δοκήσω.

Facio

Facio Δρᾴω, ῶ, fut. δρᾴσω, præter. δέδρακα, aoriſt. 1 ἔδρασα.

Subeo Δυώω, & δύω, & δῦμι, fut. δύσω, aor. 2. ἔδυν, unde καταδῦναι, & ἀνέδυν.

Poſſum Δυάμαι, δύασαι, & δύῃ, imperf. ἐδυνάμην, Attic. ἠδυνάμην, præt. paſſ. δεδύνημαι, aor. 1 ἐδυνάσθην, ſeu ἠδυνάσθην, potui, valui, à δυνάζω, ἐδυνήθην, ſeu ἠδυνήθην, à δυνάω.

E

Sino Εάω, ῶ, fut. ἐάσω, aor. 1 εἴασα.

Cucurri Ἔδραμον, à τρέχω, δραμοῦμαι, aor. 2 ἔδραμον, à δρέμω.

Edo Ἔδω vel ἐδήω, præt. ἐδήδοκα.

Volo Ἐθέλω, fut. ἐθελήσω, ab ἐθελέω.

Solitus ſũ Ἔθω, præt. med. εἴωθα, pro εἶθα, per pleonaſm. ω.

Excito Ἐγείρω, fut. ἐγερῶ, aor. 1 ἤγειρα.

Infundo Ἐγχέω, ῶ, fut. ἐγχεύσω, ab ἐγχεύω, aor. 1 ἐνέχεα, & ἐνέχευα, Æolicé.

Polliceor Ἐγγυάω, ῶ, fut. ἐγγυήσω, aor. 1 ἐγγύησα, præt. ἐγγεγύηκα.

Scio Εἴδω, fut. εἴσω, & εἰδήσω, præt. med. οἶδα, pluſq. ᾔδειν, aor. 2 εἶδον, poët. ἴδον ſine ε, præt. infin. εἰδέναι, partic. εἰδώς, pro εἰδηκέναι, & εἰδηκώς.

Dixi Εἶπα, aor. 1 & εἶπον, aor. 2 ab inuſitato ἔπω.

Abigo Ἐλαυνω, fut. ἐλάσω, ab ἐλάω, præt. ἤλακα, At. ἐλήλακα, aor. 1 ἤλασα, perf. paſſ. ἤλαμαι, At. ἐλήλαμαι, aor. 1 ἠλάθην, particip. ἐλαθείς.

Venio Ἐρχομαι, vel ἐλεύσω inuſit. fut. ἐλεύσομαι, præt. med. ἦλυθα, At. ἐλήλυθα, aor. 2 ἦλυθον & ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε, per Syncopen.

Operor Ἐργάζομαι, per. paſſ. εἴργασμαι, part. εἰργασμένος, aor. 1 εἰργάσθην, fut. 1 med. ἐργάσομαι, aor. 1 εἰργασάμην.

Facio Ἔργω, præt. med. ἔοργα & ἔοργμα, pluſq. ἐόργειν.

Facio Ἔρδω, fut. ἔρξω, vide ῥέζω.

Dico Ἐρέω, abſolutum futur. ἐρῶ & ἐρήσω, perf. εἴρηκα,

pass. εἴρημαι, aor. 1 pass. ἐρρήθην, partic. ῥηθείς, Imperf. act. ἔιεσν.

Interrogo Ερομαι, fut. ἐρήσομαι, aor. 2 ἠρόμην.

Sortitus sum Εμμορα, præt. med. à μείρω, μερῶ, μέμορα, & ἔμμορα.

Incendo Εμπίμπρημι, fut. ἐμπρήσω.

Cûro Εμπάζω, fut. ἐμπάσω.

Vado Εἶω, & ἔω, fut. εἴσω, præt. εἶκα, præt. med. εἶα, pluſq; ἤειν.

Speravi Εολπα, ab ἔλπω, præt. med. ἦλπα & ἔολπα.

Fĕreo Ερρω, fut. ἐρρήσω.

Invenio Εὑρίσκω, fut. ἑυρήσω, præt. ἔυρηκα, aor. 2 ἔυρον, ab ἑυρέω, ἑυρῶ.

Habeo Εχω, fut. ἕξω & σχήσω, præt. ἔσχηκα, aor. 2 ἔσχον, a σχέω, ῶ, inuſit. imperf. εἶχον.

Z

Jungo Ζεύγνυμι & ζεύγνύω, fut. ζεύξω à ζεύγω, per. ἔζευχα

Vivo Ζάω, ζῶ, fut. ζήσω, tert. ſing. ζῇ pro ζᾷ.

Cingo Ζωννύω, ζώννυμι, fut. ζώσω, ab antiquo ζώω, perf. ἔζωκα, perf. paſſ. ἔζωμαι, & ἔζωσμαι.

H

Lætor Ηδομαι, fut. ἥσομαι, perf. ἧσμαι, aor. 2 ἥδην, med. ἡσάμην.

Iveram Ηειν, ἤεις, ἤει, præt. pluſq. ab εἶω.

Triſtavit Ηκαχεν, ab ἄχω.

Inclino Ημύω, fut. ἡμύσω.

Θ

Sepelio Θάπτω, fut. θάψω, perf. τέταφα, aor. 1 ἔθαψα, perf. paſſ. τέθαμμαι, aor. 2 ἐτάφην à τάφω, fut. 1 ταφθήσομαι.

Volo Θέλω, fut. θελήσω, à θελέω, aoriſt. 1 ἐθέλησα, Att. ἠθέλησα.

Morior Θνήσκω, ἔθνησκον, fut. θανοῦμαι, perf. τέθνηκα à θνάω, θνῶ, Ion. τέθναα, Bœot. τέθνειμα, & τέθνεια, ex quo τεθνεὼς, τεθνειὼς & τεθνηὼς, P pro τεθνηκὼς, Infin. τεθνάναι, aor. 2 ἔθανον

Pervenio

I

Pervenio Ικνέομαι, ῆμαι, fut. ἵξομαι, aor. 2 ἰκόμην ab ἵκομαι, perf. ἶγμαι.

Placo Ιλάσκομαι, fut. ἱλάσομαι ab ἱλάομαι.

Volo Ἵπταμαι, fut. πτήσομαι,, præt. πέπταμαι, aor. 2 ἔπτην ab ἵπτημι, med. ἐπτάμην & ἐπτόμην, Infin. πτάσθαι & πτέσθαι, partic. πτάμενος.

Eundum Ιτέον, & Pleonasmo ἰτητέον, ab εἶμι vado, præt. act. esset εἶκα, pass. εἶμαι, εἶσαι, εἶται, unde εἰτέον, & ε ablato ἰτέον.

K

Sedeo Καθέζω, καθέζομαι, fut. 2 καθεδοῦμαι.

Sedeo Κάθημαι, fut. καθήσομαι.

Demitto Καθίημι, aor. 1 καθῆκα.

Purgo Καθαίρω, aor. 1 ἐκάθηρα.

Voco Καλέω, fut. καλέσω & καλῶ, perf. κέκληκα, Sync. pro κεκάληκα.

Laboro Κάμνω & κάμω, fut. καμοῦμαι, aor. 2 ἔκαμον, perf. κέκμηκα.

Tondeo Κείρω, fut. κερῶ, aor. 1. ἔκειρα, perf. κέκαρκα.

Misceo Κεραννύω & κεράννυμι, fut. κεράσω, & Sync. κρᾶσω, perf. κέκρακα, Infin. κεκρᾶσθαι per Sync.

Clango Κλάζω, fut. κλάγξω, à κλάγγω, aor. 1 ἔκλαγξα, perf. κέκλαγκα, aor. 2 ἔκλαγον, præt. med. κέκλημαι à κλήζω.

Fleo Κλαίω vel κλάω, fut. κλαύσω à κλαύω, & κλαιήσω à κλαιέω inusitato, aor. 1. ἔκλαυσα, perf. κέκλαυμαι.

Audio Κλῦμι a κλύω, fut. κλύσω, perf. κέκλυκα, imperf. & aor. 2 ἔκλυον, imper. κλῦθι, particip. κλύς, κλυόντος.

Saturo Κορεννύω & κορέννυμι, fut. κορέσω & κορῶ, aor. 1 ἐκόρεσα, perf. κεκόρηκα à κορέω, perf. med. κέκορημαι.

Clamo Κράζω, fut. κράξω, perf. κέκραγα, aor. 1 ἔκραξα, Attic. ἐκέκραξα, fut. 2 κράγω, aor. 2 ἔκραγον, perf. med. κέκραγμαι.

Suspendo

Suspendo Κρεμάζω, fut. κρεμάσω à κρεμάω, per. κεκρέμακα, pass. κεκρέμασμαι.

Pendeo Κρέμαμαι, fut. κρεμάσομαι.

Dormio Καταδαρθάνω, fut. καταδαρθήσομαι, aor. 2 κατέδαρθον, à καταδάρθω.

Abscondo Κρύπτω, fut. κρύψω, perf. κέκρυφα, aor. 2. ἔκρυβον, pass. ἐκρύβην.

Sum Κύρω, fut. κύρσω, aor. 1 ἔκυρσα, partic. κύρσας, Æolica sunt: est quoque κυρέω, fut. κυρήσω, aor. 1 ἐκύρησα, Infin. κυρῆσαι.

Λ

Sortior Λαγχάνω, fut. κληρώσομαι, à κληρόω, ῶ, perfect. med. λέλογχα, quasi a λέγχω, præt. act. λέλαχα, Attice εἴληχα, aor. 2 ἔλαχον à λήχω, fut. λήξω.

Capio Λαμβάνω, fut. λήψομαι à λήβω, unde aor. 2 ἔλαβον, perf. λέληφα, Att. εἴληφα.

Lateo Λανθάνω, fut. λήσομαι à λήθω, perf. med. λέλησμαι, aor. 2 ἔλαθον, perf. pass. λέλησμαι, aor. 2 med. ἐλαθόμην.

Linquo Λείπω, fut. λείψω, aor. 2 ἔλιπον.

M

Insanio Μαίνομαι, fut. μανοῦμαι, præt. med. μέμηνα, aor. 2 ἐμάνην.

Disco Μανθάνω, fut. μαθήσομαι à μαθέω, perf. μεμάθηκα, aor. 2 ἔμαθον à μήθω.

Pugno Μάχομαι, fut. μαχοῦμαι, & μαχέσομαι, & μαχήσομαι à μαχέομαι inusit. aor. med. ἐμαχεσάμην.

Curo Μέλω, fut. μελήσω à μέλει, aorist. 2 ἔμελον, perf. med. μέμηλα, poëticum.

Recordor Μιμνήσκω, fut. μνήσομαι, præt. μέμνημαι à μνάω, plusquam, ἐμεμνήμην, aor. 1 ἐμνήσθην.

Maneo Μένω, fut. μενῶ, aor. 1 ἔμεινα, perfect. μεμένηκα, à μήνω inusitato.

Misceo Μιγνύω & μίγνυμι, fut. μίξω, aor. 2 ἐμίγην, à μίγω inusitato.

Abstergo Μοργνύω, fut. μόρξω.

Nuo

N

Nuo Νέω, fut. νεύσω.
Pasco Νέμω, fut. νεμῶ, perf. νενέμηκα, aor. 1 ἔνειμα.

Ξ

Intelligo Ξυνίημι, fut. ξυνήσω, aor. 1 ἐξυνῆκα & ξυνέηκα, Attice.
Lacero Ξαίνω, fut. ξανῶ.

O

Oleo Οζω, fut. ὄσω, præt. med. ὦδα, & Atticè ὄδωδα.
Eo Οἴχομαι, fut. οἰχήσομαι, aor. 2 med. ᾠχόμην.
Puto Οἶομαι & οἶμαι, οἴει, οἴεται, fut. οἰήσομαι, aor. 1 ᾠήθην, imperf. ᾠόμην, Sync. ᾤμην.
Juro Ομνύω, & ὄμνυμι, & ὀμόω, fut. ὀμόσω & ὀμοῦμαι, perf. ὤμοκα, Attice ὀμώμοκα.
Ululo Ολολύζω, fut. ὀλολύξω.
Abstergo Ομόργνυμι, fut. ὀμόρξω.
Debeo Οφείλω, fut. ὀφειλήσω, & ὄφλω ὀφλήσω, per. ὤφληκα, aor. 2 ὤφελον, Sync. ὤφλον.
Inquino Ονόω, fut. ὀνόσω.
Perdo vel (Pereo Ολλύω sive ὄλλυμι, perf. med. ὤλα, Atticè ὄλωλα, Aorist. 2 ὤλον, med. ὠλόμην.
Video Οράω, fut. ὄψομαι, præt. ἑώρακα.
Moveo Ορω, fut. ὀρῶ, Æol. ὄρσω, præt. med. ὦρμαι, Atticè ὄρωρα.

Π

Patior Πάσχω, fut πείσομαι à πείθω perf. med. πέπυσμαι, aor. 2 ἔπαθον à πάθω.
Acquiro Πάομαι, ῶμαι, fut. πάσομαι, perf. πέπαμαι.
Populor Πέρθω, aor. 2 ἔπραθον & ἔφραδον.
Sum vel fio Πέλω, verbum poeticum, imperf. ἔπελον, & ἔπλε, augmento remoto πίλε, Ionice πίλεσκον, imperfect. pass. ἐπελόμην, ἐπέλε, & Ion. ἐπέλεο, Sync. ἔπλε & ἔπλεο, Dor. ἔπλω, eras; tertia persona ἐπέλετο, Sync. ἔπλετο, & detracto aug. πλέτο, erat, à πέλομαι, πέλη, πέλεται.
Extendo Πετανύω, fut. πετάσω, præt. πεπέτακα, & per Sync.

Sync. πέπλακα, unde pass. præt. πέπλαμαι, à πετάω inusit.

Coquo Πέπω, fut. πέψω, à verbo Poët. πίπτω.

Figo Πήγνυμι & πηγνύω, fut. πήξω, aor. pass. ἐπάγην à πήγω.

Bibo Πίνω, ἔπινον, fut. πώσω, præt. πέπωκα, passivum πέπωμαι, à πόω πῶμι inusitato, aor. 2 ἔπον.

Incendo Πίμπρημι, fut. πρήσω.

Cado Πίπτω, fut. πεσοῦμαι, præt. πέπτωκα ab antiquo πτόω, aor. 2 ἔπεσον.

Fingo Πλάττω, fut. πλάσω, præt. πέπλακα.

Percutio Πλήττω, aor. 2 ἔπληγον, cum ad corpus, ἔπλαγον, cum ad animum refertur.

Vendo Περάω fut. περάσω, præt. πέπερακα: nam περάω, ξω, facio.

Projicio Πρίεμαι, aor. 1 med. πρηκάμην.

Volo Πτάω, aor. 1 med. ἐπτάμην.

Interrogo Πυνθάνομαι, fut. πεύσομαι à πεύθομαι, præt. πέπυσμαι, aor. 2 med. ἐπυθόμην.

P

Facio Ῥέζω vel ἔρδω, fut. ῥέξω, & Metathesi ἔρξω, aor. 1 ἔρξα.

Fluo Ῥέω, fut. ῥεύσω & ῥυήσω, præt. ἐρρύηκα, aor. 2 pass. ἐρρύην, à ῥεύω.

Rumpo Ῥηγνύω & ῥήγνυμι, fut. ῥήξω, præt. med. ἔρρωγα, aor. 2 pass. ἐρράγην.

Roboro Ῥώννυμι, fut. ῥώσω.

Valeo Ῥωννύομαι, fut. ῥώσομαι, præt. ἔρρωμαι, Imperat. ἐρρῶσο.

Σ

Extinguo Σβεννύω & σβέννυμι, fut. σβέσω & σβέσομαι, aor. 2 pass. ἔσβην, à σβῆμι, inusitato.

Concitor Σεύω, aor. 1 ἔσευα, pass. σεύομαι, præt. ἔσσυμαι, aor. 1 pass. ἐσύθην.

Putresco Σήπομαι, fut. σήψομαι, aor. 2 ἐσάπην.

Vello Σπάω, fut. σπάσω, præt. ἔσπακα.

Libo

ibo	Σπένδω, fut. σπείσω à σπείδω inusitato, aoriſt.1 ἔσπεισα.
tillo	Στάζω, & σταλάζω, fut. στάξω & σταλάξω.
Gemo	Στένω & στενάζω, fut. στενάξω.
Pungo	Στίζω, fut. στίξω.
Privo	Στερίσκω, fut. στερήσω, præt. ἐστέρηκα.
sterno	Στορεννύω & στρέννυμι, fut. στορέσω, aor.1 ἐστόρεσα, à στορέω.
Sterno	Στρωννύω & στρώννυμι, fut. στρώσω, aor.1 ἔστρωσα.
Cohibeo	Σχέω, fut. σχήσω, aor.2 ἔσχον, unde imper. σχές, σχέτω, à σχῆμι.

T

Extendo	Τανύω, fut. τάσω, præt. τέτακα.
Seco	Τέμνω, fut. τεμῶ, & τμήξω à τμήγω, aor.2 ἔταμον.
Fabrico	Τέυχω, aor.2 ἔτυχον.
Liquefacio	Τήκω, fut. τήξω, præt. τέτηκα.
Pario	Τίκτω, fut. τέξω, aor.2 ἔτεκον, præt. med. τέτοκα.
Solvo	Τίνω vel τίω, fut. τίσω.
Vulnero	Τιτρώσκω, ἐπίτρωσκον, fut. τρώσω, aor.1 ἔτρωσα, præt. τέτρωκα, à τρόω, ῶ.
Perforo	Τιτράω, fut. τρήσω a τράω.
Tolero	Τλάω, fut τλήσω, aor.2 ἔτλην à τλῆμι.
Nutrio	Τρέφω, fut. θρέψω, aor.1 ἔθρεψα, præt. med. τέτροφα, paſſ. τέθραμμαι, aor.2 ἐτράφην.
Curro	Τρέχω, fut. θρέξω, præt. δεδράμηκα à δραμέω, aor.2 ἔδραμον ab antiquo δράμω.
Timeo	Τρέω, fut. τρέσω.
Comedo	Τρώγω, fut. φαγῶμαι, aor.2 ἔφαγον, à φήγω.
Sum, Sortior, Nanciſcor	Τυγχάνω, ἐτύγχανον, fut. τεύξομαι à τεύχω, præt. τετύχηκα à τυχέω, aor.2 ἔτυχον.

Υ

Pluit	Υει, fut. ὕσει, aor.1 ὕσεν.
Suſtineo	Υπέχω, fut. ὑφέξω, præt. ὑπέσχηκα, aor.2 ὑπέσχον.
Promitto	Υποχνῶμαι, fut. ὑποχήσομαι, præt. ὑπέσχημαι, aor.2 ὑπεσχόμην.
Dormito	Υπνώω, fut. ὑπνώσω.

Dico

Φ

Dico Φάσκω, imperfect. ἔφασκον, cæteris caret.
Fero Φέρω, Fut. οἴσω ab οἴω, præt. ἐνήνοχα, Aor. ἤνεγκα, Aor. 2 ἤνεγκον ab ἐνέγκω.
Fugio Φεύγω, fut. φεύξομαι & ξοῦμαι, præt. med. πέφυγα Aoriſt. 1 ἔφυγον.
Aio Φημὶ, fut. φήσω, aoriſt. 1 ἔφησα, aoriſt. 2 ἔφλω Infinit. φάναι.
Prævenio Φθάνω, ἔφθανον, fut. φθάσω à φθάω, præt. ἔφθα κα, aoriſt. 1 ἔφθασα, & aoriſt. 2 ἔφθω à φθῶ μι, participium φθάς.
Tabeſco Φθίνω, fut. φθίσω à φθίω.
Corrumpo Φθείρω, fut. φθερῶ, præt. med. ἔφθορα.
Cruento Φοινίκω & φοινίζω, fut. φοινίξω.
Horreo Φείσσω, fut. φείξω, præt. πέφεικα.
Produco Φύω, fut. φύσω, præt. πέφυκα, aoriſt. 2 ἔφυν à φῦμι

X

Gaudeo Χαίρω, fut. χαρήσομαι, aoriſt. 2 paſſ. ἐχάρην.
Sævio Χαλεπαίνω, fut. χαλεπανῶ, aor. 1 ἐχαλέπηνα.
Dehiſco Χάσκω, fut. χανοῦμαι, præt. med. κέχηνα, aor. 2 ἔχανον à χαίνω.
Fundo Χέω, fut. χεύσω à χεύω, aor. 1 ἔχεα, Infinit. χέαι.
Coloro Χρωννύω & χρώννυμι, fut. χρώσω, præt. paſſ. κέχρωσμαι.
Fundo Χυῶ, à χύω, fut. χύσω.
Obruo aggere Χωννύω & χώννυμι, fut. χώσω à χώω inuſitato.

Ω

Pello Ωθω & ὠθέω, fut. ὤσω & ὠθήσω, aoriſt. 1 ἔωσα, præt. ἔωσμαι.
Emo Ωνέομαι, fut. ὠνήσομαι, præt. ὤνημαι, & ἐώνημαι Attice, unde ἐωνημένος.
Concitavi Ωρσα, ab ὀρόω, fut. ὀρόσω, aoriſt. 1 ὦρσα, & per Sync. ὦρσα vel ὄρω, ὄρσω, ὦρσα, Æolicé.

ADVER-

ADVERBIUM.

Adverbium eſt aut primarium, ut νῦν nunc, τότε, tunc: aut derivativum in σι, ut ἑλληνιστὶ Græcè, ῥωμαϊστὶ Latinè; item in δον, ut κωπηδὸν caninè; in ην, ut κρύβδην ſecretò; in ει, ut παντοδαπεῖ, omnino, prorſus.

A genitivo plurali nominis adjectivi ducitur adverbium in ως: ut τῶν ἀληθῶν, ἀληθῶς, verè; τῶν ὀξέων, ὀξέως, acutè.

Porrò δε, σε, ζε, adjectiones ſyllabicæ, notæ ſunt ad locum; θεν, θε, de loco, θι, σι, χῆ, χῇ, in loco: ut οὐρανόνδε ad cœlum; οὐρανόθε de cœlo; πάντοθι, παντα χῆ, παντα χῇ, ubiq; ubivis. ἀει, ἐει, ἀμα, βει, δα, ζα, βυ, λα, λι, aliis præfixæ dictionibus, earum adaugent ſignificata: ut δῆλος manifeſtus, ἀεί δηλος vel ἐεί δηλος valdè manifeſtus: νη & νε in compoſitione privant α facilitatem, δυς difficultatem ſeu malignitatem indicat.

Αλφα in compoſitis privat, conjungit & auget; ut χάεις gratia, ἀχάεις ingratus, πάντες omnes, ἅπαντες omnes ſimul, ἄξυλος lignis plenus.

Adjectiva neutralia ſæpe adverbiaſcunt.

CONJUNCTIO.

Conjunctiones copulativæ; κὴ, & τε, que, ἠδὲ, poëticè, atque, κὴ μέντοι, atque, κὴ μὴν κὴ, quinetiam, καίτοι κὴ, atque adeò, κὴ γὰρ αὖ, rurſus etiam, ἠμὲν, ἠδὲ poëtice, tum tum.

Connexivæ ſeu conditionales: εἰ cum compoſ. ἐὰν, ἂν, ἤν, κε ſi: ὅτε, εἰ δὴ, εἰ δήτε, ſiquidem: ἐπεί τε, ἐπειδή, ἐπειδήτε, ἐπειῆν, ἐπειὴ, ſi, cum, poſtquam, quandoquidem: εἰμὴ, ὅτι μὴ, niſi; εἰ δὲ μὴ, ſin minus, alioqui: εἰγ' ἤν, ſi ſaltem: εἰδ' ἄρα, ſin verò.

Diſcretivæ: μὲν, quidem; δὴ, verò: γε, ἀτὰρ, ἀλλὰ, ſed, verùm; μήτοι, ſanè, ſed; μήτοι πε, μήτοι γε, nimirum, tamen; δέγε, δέπε, δέτοι, autem; δὴ, δὴν, porrò, autem.

Adverſativæ; καίπερ, εἰ κὴ, κἤν, κἤν εἰ, etſi.

Redditivæ; ὅμως, δήπε, γεδήπε, ἔμπης, tamen; ἀλλὰ γὰρ, ἀλλὰ δὴ, ἀλλὰ μὴν, ἀλλὰ ἤν, at enim, ſed tamen, atqui, at verò; καίτοι, καίτοιγε, atque, ſed quanquam.

Diſ-

Disjunctivæ ; ἢ, ἤτοι, ἤπου, vel, aut, sive.

Causales : γὰρ cum præpositione, καὶ γὰρ, ἢ γὰρ, γάρτοι, γὰρ αὖ, γάρ που, γὰρ δήπου, nam, enim, etenim ; ἀ γὰρ ἀλλὰ, enim vero ; ὅπι, διὸ, διότι, καθότι, ἕνεκα, poëticè, quid, quod ; ἐπεὶ, postquam ; ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, poëticè, ὥστε, ut.

Rationales seu collectivæ : ἦν, ἆρα, τοιδὴ, τοιγάρτοι, τοιγαροῦν, ἔκοιον, τοίνυν, καὶ δὴ, τἄνεκα, poëticè, quare, ideo, igitur, idcirco, ergo.

Dubitativæ : ut ἆρα, num ? μῶν, nunquid ?

Potentiales : ut ἄν, κε vel κεν.

Expletivæ, quæ nihil significant, sed carmen explent : ῥα, θεν, νυ, που, τι, πω, ἀρ, κάν, &c.

PRÆPOSITIO.

Præpositiones sunt octodecim.

Monosyllabæ sex :
- ἐν, & Poëticè ἐνὶ, *in.*
- εἰς, & Atticè ἐς, *ad, in.*
- ἐκ, ἐξ *ex,* ante consonantem. ante vocalem.
- σὺν, *cum.*
- πρὸ, *ante.*
- πρὸς, *ad, à, coram.*

Dissyllabæ duodecim :
- ἀνὰ, *per.*
- κατὰ, *secundum, contra.*
- διὰ, *propter, per.*
- μετὰ, *cum, post.*
- παρὰ, *à, apud, contra.*
- ἀντὶ, *pro.*
- ὑπὲρ, *in, super, propter, ad.*
- περὶ, *de, circa.*
- ἀμφὶ, *de, circum.*
- ἀπὸ, *à,* vel *sub.*
- ὑπὸ, *sub.*
- ὑπὲρ, *super, pro, supra.*

SYNTAXIS.

Convenientia Nominativi & Verbi.

Verbum cohæret cum Nominativo numero & personâ: ut, Πολλάκι τοι κ) μωρὸς ἀνὴρ καταιρίσιον εἶπε, *Sæpe etiam stultus opportuna loquitur.*

Exceptio.

Neutra pluralia gaudent verbo singulari, aliquando etiam masculina & fœminina: ut, τῷ ἀργυρίῳ ὑπακούει τ) πάντα, *Pecuniæ obediunt omnia.*

Ἄμφω & δύω, quamvis dualia, sæpe junguntur plurali: *Aristoph.* ἐξ ἀμφοῖν ψευδῶν, *ex utrisque falsis. Isoc.* δύω ποιῶ καιρὼ τ) λέγειν, *duo loquendi tempora constitue.*

Regula.

Genitivus per Antiptôsin ponitur loco Nominativi Atticè: ut, εἴθε μοι τότε γένοιτο, pro τοῦτο, *utinam illud fiat.*

Convenientia Substantivi & Adjectivi.

Adjectivum cum substantivo casu, genere & numero consentit: ut, χρηστὸς ἀνὴρ ὅτι κοινὸν ἀγαθὸν, *Vir bonus est commune bonum.*

Exceptio.

Poëticè & Atticè nec casu, nec genere, nec numero consentit: ut, κόσμι@ γυνὴ, *Ornata mulier*; Ἱππότα Νέστωρ, *Eques Nestor.*

Observatio.

Adjectiva composita & derivata in @ desinentia ferè communiter accipiuntur: ut, ποινεία ἀδικίας ἀκόλουθ@, *Pœna injustitiæ comes est.*

Adjectiva sæpe permutant suum Substantivum in genitivum: ut, pro φαῦλοι ἄνθρωποι, φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων, *impii homines.*

Sæpe usurpantur Substantiva pro Adjectivis: ut μάγ☉ τέχνη, *ars magica*; ἔ ἑλλάδα φωνὴν ἔξ μαθον, *Græcam linguam didici.*

Convenientia Relativi & Antecedentis.

Relativum cum Antecedente concordat genere numero & personâ: ut, χάειν οἶδα τ τιμῆς ἣν με π μᾶτε, *gratias ago pro honore quo me honoratis. Halica*

Atticè Relativum & Antecedens eodem cas ponuntur: ut, χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω, *utor libri quos habeo.*

Syntaxis Substantivi.

Ponitur Genitivus sæpe per Eclipsin in nominibu propriis: ut, Νηλεὺς ὁ Κόδρε, subaudi υἱὸς· εἰς ᾍδ *ad inferos*, subaudi δῖκον· & per defectum vocis ἕνε κα, ut, μακάριος ☉ τ πίστεως, *beatus propter fidem.*

Genitivus per se positus est abominantis: ut, ἀναιδείας, *O impudentiam!*

Adjectiva.

Adjectiva neutralia nòn rarò fiunt Adverbia: ut ὀξὺ *celeriter*, καλὰ *pulchrè*, τὰ πρῶτα *primùm*, τὰ ἀρ χαῖα *olim*, μέσια *mediocriter*, ἀλυπότατα *latissimè*

Genitivus post Adjectiva.

Adjectiva quæ desiderium, notitiam, ignorantiam, copiam, inopiam, dignitatem, differentiam, damnationem, &c. denotant, Genitivum adsciscunt, ut, δυσέρως τ δόξης, *Gloriæ perditè cupidus*; ἄπειρος πραξέων, *rerum imperitus.*

Regula.

Nomina partitiva, infinita, interrogativa, & numeralia, item comparativa & superlativa, genitivo gaudent: ut, ἕκαστον τῶν ζώων, *unumquodq; animalium.*

Comparativa cùm exponuntur per quàm genitivum

vum adſciſcunt: ut, τῆς πολυπραγμοσύνης ἐδὲν χυσιώτερον ἄλλο, *Nihil vanius curioſitate.*

Nomina etiam quæ ſuperlativorum naturam induunt gaudent genitivo: ut, ἔξοχος πάντων, *præcipuus omnium*; Δῖα θεάων, *Diva dearum.*

Adjectiva.

Adjectiva quibus commodum, incommodum, ſimilitudo, diſſimilitudo, contrarietas, &c. ſignificantur, in dativum tranſeunt: ut, φίλος σοι, *amicus tibi*; ἐναντίος νόμῳ, *adverſus legem.*

Huc referuntur adjectiva ex σῳ & ὁμῦ compoſita: ut, σώφρος, ὁμόγλωσσος.

Quædam quæ ſimilitudinem ſignificant etiam genitivo gaudent: ut, ὅμοιος ἀνθρώπου.

Accuſativus poſt Adjectiva.

Adjectiva, ſi ſubintelligitur κατὰ, accuſativum regunt: ut, πάτριος Ῥωμαῖος, *Romanus patriâ*; Theog. Οὐδεὶς ἀνθρώπων αὐτὸς ἅπαντα σοφός, *Nemo hominum in omnibus ſapiens eſt.*

Conſtructio Pronominis.

Genitivus pronominis primitivi loco poſſeſſivi ponitur: ut, πατήρ μου, pro πατὴρ ἐμός.

Regula.

Pronomina quandoque conſtruuntur in loco adverbiorum: ut, ταῦτά τοι, ταῦτ' ἄρα, *proinde*; ταύτῃ, *hoc pacto*; ταύτῃ τοι, *itaque.*

Nominativus poſt Verbum.

Verba ſubſtantiva τυγχάνω, εἰμὶ, ὑπάρχω, γίγνομαι, & illa Poetica, πέλω, πέλομαι, τελέθω κυρῶ, *ſum*, item verba vocandi paſſiva, & verba geſtûs, utrinq; nominativum expetunt: Κακῶν ἐπικάλυμμά ὄζιν ὁ πλοῦτος, *Malorum operculum ſunt divitiæ.*

Obſervatio.

Verbo πυϛάνω eleganter poſtponitur participium ὢν cum alio nominativo: ut, Σωκράτης πυϛάνει ὢν σοφὸς, *Socrates eſt ſapiens.* Sin participium ſequatur, omittitur ὢν, ut, Σωκράτης πυϛάνει περιπατῶν, *Socrates ambulat.*

Obſervatio.

Mutatur nominativus poſt verbum in genit. ut, Κροῖσός ἐϛι τῶν πλουσίων, i. πλούσιος, *Cræſus eſt dives.*

Genitivus poſt Verbum.

Verba incipiendi, definendi, appetendi, amandi, recordandi, participandi, admirandi, accuſandi, parcendi, privandi, abſtinendi, contemnendi, imperandi, fruendi, egendi, conſequendi, implendi, differendi, excellendi, vendendi, genitivo gaudent: ut, ἀπὸ τῆς λύπης ἀρχόμεθα, *A dolore vitam auſpicamur.*

Verba ſenſûs gaudent genitivo, præter illa quæ ad viſum pertinent. Atticè verò omnia verba ſenſûs accuſativum regunt.

Quibuſlibet verbis additur genitivus abſolutè ſumptus, ut, ἐμοῦ διδάσκοντος, & Atticè Accuſativus.

Dativus poſt Verbum.

Verba acquiſitivè poſita, item ſequendi, certandi, precandi, utendi, gaudendi, juvandi, dandi, reprehendendi, exprobrandi, conveniendi, colloquendi, dativum exigunt: ut, ἕπομαι τοῖς παλαιοῖς, *Veteres ſequor.*

Quodvis etiam Verbum admittit dativum ſignificantem cauſam, aut inſtrumentum, aut modum actionis: ut, Ἀργυρέαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις, *Argenteis pugna telis, ac omnia vinces.*

Accuſativus poſt Verbum.

Accuſativus ſequitur verba activa & eorum ſignificati-

ficationem habentia, ut νεκρὸν ἰατρεύειν, καὶ γέροντα νουθετεῖν, ταυτόν ἐστι, *Mortuum curare, & senem erudire, idem est.*

Hæc variam habent constructionem, ut ἐπιλείπει μοι καί με τόδε, *hoc mihi deest*; ἄρχει τῆς πόλεως καὶ τῇ πόλει, *præest civitati*; λοιδορῶ σοι καὶ σε, *convicior tibi*; προσκυνῶ τὸν Θεῶν καὶ τὸ Θεόν, *adoro Deum*: cum multis aliis hujusmodi.

Verborum Passivorum Constructio.

Passiva exigunt genitivum cum præpositione, ὑπὸ, ἀπὸ, παρὰ, πρὸς, ut ὁ νῆς ὑπὸ οἴνου διαφθείρεται, *mens à vino corrumpitur.* Genitivus vero iste nonnunquam in Dativum vertitur, ut πεποίηταί μοι.

Regula.

Passiva per Synecdochen accusativo junguntur, ut, πλήττομαι τὴν κεφαλήν.

Passiva regunt accusativum activorum suorum, ut Μωρῷ ἃ πιστεύεται τὰς ἀρχὰς, quia dicimus, Μωρῷ ἃ πιστεύομεν τὰς ἀρχὰς, *stulto imperium non committimus.*

Regula.

Plurima activa passivè sæpe significant, & passivam habent constructionem, ut ἀπαλλάττω ὑπό σου, *liberor à te*: sic τελῶ, *censeor*, ἀναλαμβάνω, *recreor*, ἀναγνάμπτω, *reflector*, ῥίπτω, *jactor*, συνάπτω, *conjungor*, ἀσκῶ, *exerceor*, κρύπτω, *occultor.*

IMPERSONALIA.

Impersonalia exigunt

- Genitivum, δεῖ, δεῖται, προσήδει, *opus est.*
- Genitivum & Dativum, δοκεῖ, μέλει, μεταμέλει. προσήκει, διαφέρει, μέτεστι, ἐνδέχεται, *fieri potest.*
- Dativum, δοκεῖ, συμβαίνει, ἔξεστι, πρόσεστι, γίγνεται, πρέπει.
- Accusativum cum Infinitivo, χρὴ, πρέπει, δεῖ, *oportet.*

Gerundia & Supina.

Pro Gerundiis & Supinis usurpant Græci Infinitivum cum articulo, vel sine articulo: ut, λέγειν ἀγαθὸς, *dicendi peritus*; χαιρὸς τοῦ βοηθεῖν, *opportunitas auxiliandi*; ἐν τῷ σπουδάζειν, *in studendo*; πρὸς τὸ προσκαλεῖν, *ad orandum*, vel *oratu*; ποιεῖν αἰσχρὸν, *factu inhonestum*.

Cum significatur necessitas, utuntur Græci Adverbiis positionis, quæ regunt plerunque Dativum vel Accusativum: ut, ἰτέον μοι, *eundum est mihi*. Sæpe regunt casus suorum verborum: ut, μνημονευτέον Θεοῦ, *de Deo cogitandum*.

PARTICIPIA.

Participia regunt casus suorum Verborum: ut, ὀλιγωρῶν τῆς παιδείας, *contemnens disciplinam*.

Participia ponuntur loco nominum: ut, τόξων δ' εἰδὼς, pro εἰδήμων, *arcuum peritus*.

Nonnunquam participia vice Verbi Infiniti ponuntur, plerunque verò in Verbis perseverandi & desistendi: ut, ἀγαπῶν με διατέλει, *perseverat me amare*; οὐ παύσομαι γράφων, *non cessabo scribere*; μέμνημαι ἰδὼν, *memini vidisse*.

De Articulo Præpositivo.

Articulo præpositivo utimur in { Exponendo, ut ὁ Κύριος Ἰησοῦς, *Dominus ille Jesus*. Demonstrando, ut ὁ ποιητὴς, i. e. *summus Poeta*, pro Homero. Distinguendo, ut κύων ὁ οὐράνιος, οὐχ ὁ γῆς, *canis ille cœlestis, non terrestris, Diogenes*.

Articulus, si præponitur infinitivo, pro nomine sumitur in omni casu: ut, τὸ φρονεῖν, *sapientia*; τῷ φρονεῖν, *sapientiæ*; ἐν τῷ φρονεῖν, *in sapientia*.

Item Adverbium cum articulo fit adjectivum: ut, τὰ ἔξω, *externa*; οἱ πέλας, *vicini*; τῷ πλησίον, *vicino*.

Arti-

Grammatices.

Articulus cum περὶ, ἀμφὶ, κατὰ, ὑπὲρ, & similibus, vel cum nomine proprio, idem significat quod nomen ipsum, vel comitatum: ut οἱ περὶ ἱερέα, *sacerdotes*; οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα, *Plato vel Platonici*; οἱ μετ' Ἀχιλλέως, *socii Achillis*; οἱ κατ' ἀγορὰν, *causidici*.

Ponitur articulus præpositivus pro subjunctivo: ut, τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, pro ὃ ῥᾷστον, *quod factu facillimū*.

Articulus cum genitivo substantivi significat possessionem: ut, τὰ μητρὸς, *facultates matris*, τὰ Πλάτωνος, *opera Platonis*.

Articulus cum conjunctionibus μὲν & δὲ habet locum in divisionibus: ut, οἱ μὲν καλοὶ, οἱ δὲ κακοὶ, *hi boni, illi mali*.

Item adverbialiter: ut, τῇ μὲν, τῇ δὲ, *partim*.

Articulus neutrius generis præponitur quibuscunque dictionibus τεχνικῶς, id est, pro seipsis acceptis: ut, τὸ ἄνθρωπος, id est, *hæc dictio* ἄνθρωπος, τὸ γυνὴ, *hæc vox* γυνή.

De Tempore.

Quæ significant partem temporis usurpantur frequentius in genitivo, nonnunquam in dativo & accusativo: ut, νυκτὸς καὶ ἡμέρας, *nocte dieque*; εἴκοσιν ἔτεσιν, ὅλους ἔτεσιν, ὅλων ἡμερῶν.

De Loco.

Græci sæpissime in locis designandis utuntur proprio nomine loci cum præpositione: ut, ἐξ Ἀθηνῶν, εἰς Βρεταννίαν.

Aliquanda usurpant Adverbia

- in θι & σι pro in loco, ut οὐρανόθι, *in cælo*, Ἀθλώνπι, *Athenis*.
- in χεῖ & χῆ, ut παντα χεῖ, *ubique*, παντα χῆ, *ubivis*.
- in δε, σε, & ζε, pro ad locum, ut οἶκαδε, *domum*, οὐρανόσε, *in cælum*, Ἀθλώαζε, *Athenas*.
- in θεν pro de loco, ut οἴκοθεν, *domo*.

ADVERBIA.

Adverbia loci, temporis, numerandi, ſeparandi, copulandi, ordinis, cauſæ, comparationis & indignationis, genitivum poſt ſe recipiunt.

Ἅμα & ὁμοῦ gaudent dativo.

Μὰ & νὴ jurandi accuſativo gaudent: *μὰ Δία, non per Jovem; νὴ Δία, ita per Jovem.*

Ὦ gaudet nominativo, genitivo, accuſativo & vocativo: & eſt admirantis, vel dolentis.

Ὦ circumflexum cum nominativo conſtruitur, & eſt vocantis, vel exclamantis.

Aliquando ſolus genitivus ponitur, omiſſo adverbio, ut *τῆ τύχης*, pro *ὦ τῆ τύχης, O fortunam!*

Regula.

Duæ negativæ apud Græcos plerumque vehementiùs negant.

Οὕτω ante conſonantes, ὅπως & ὅπωσιν ante vocales locum habet.

Optandi particulæ, αἴθε, εἴθε, & ὡς præponuntur præter. Imperfect. ὤφειλον, ſeu ὄφειλον, & Aor. 2. ὤφελον, ſive ὄφελον, ſequente Infinitivo, ut Ἦλυθες ἐκ πολέμου, ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι, *Veniſti ex pugna, utinam ibi periiſſes.*

Ἕως pro quamdiu gaudet omnibus modis, præterquam Imperativo.

Ὅταν Subjunctivo, ὁπόταν Optativo gaudet.

Regula.

Multa adjectiva fœminina adverbiorum naturam induunt, ut ἰδίᾳ, *privatè*, δημοσίᾳ, *publicè*; ſic & ἀρχῶ. & τὴν ἀρχὴν, *in principio prorſus.*

CONJUNCTIO.

Subjunctivo junguntur, ἐὰν, ἐπειδὰν, ἵνα, ὄφρα, ὅπως, ὅταν, ὁπόταν, κἂν & ἂν pro *licet*; ὅπως pro πῶς, Indicativo.

Ὅτι

Ὅτι *quòd* gaudet Indicativo, & aliquando Optativo & Subjunctivo: sic ὁτὸτι, καθότι.

Ἐπεὶ & ἐπειδὴ gaudent Indicativo & Infinitivo.

Ἐφῷ *ob quod, propter quod*, Indicativo & Infinitivo.

Ὡς & ὥστε Subjunctivis & Infinitivis inserviunt.

Ἐι præcipuè Indicativi præteritis, aliquando Subjunctivo annectitur.

Ἂν potest præponi & postponi: cùm accipitur { ὁυνητικῶς, omnibus modis inservit nisi Imperativo. / Indefinitè, Subjunctivo construitur, aliquando Optativo.

Ἂν sæpissimè redundat, aliquando deest.

Ἂν præteritis perfectis, nunquam adjungitur.

PRÆPOSITIONES.

Præpositiones sunt, { Sex monosyllabæ, / Duodecim dissyllabæ, } quæ serviunt Genitivo, vel Dativo, vel Accusativo.

Ἐν soli dativo jungitur, ut ἐν οἴκῳ, *in domo*. Sed per Eclipsin genitivo, ἐν ᾍδε, subaudi οἴκῳ, *in domo Plutonis*.

Composita *in* significat, ut ἐμβάλλω, *injicio*.

Εἰς, & ἐς Attice, *in*, accusativo, ut εἰς ὕδωρ γεάφω, *in aquam scribo*.

Composita *in* cùm accusativi significationem habet, ut εἰσάλλομαι, *insilio*.

Ἐξ sequente vocali, sed ἐκ sequente consonante, genitivo gaudet, ut ἐξ ἀποραξίας πράγματα, *ex otio negotium*.

Composita auget, ἐκπίνω, *ebibo*: & idem significat quod ἔξω, *extra*, ut ἐκβάλλω, *ejicio*.

Σὺν & ξὺν Attice semper cum dativo ξὺν θεῷ, *cum Deo*.

Composita conjungit, ut συμβάλλω, *conjicio*.

Περὶ

Πρὸς cum genitivo à, ut πρὸς Θεῦ; officium, ὃ πρὸς φιλοσόφυ, non est Philosophi; coram, πρὸς ὀπισκόπυ; jurandi quoque est notâ, ut πρὸς χαείτων, per Gratias.

Cum accusativo ad, ut πρὸς γυμνάσιον, ad scholam & adversum, ut πρὸς Ῥωμαίυς, contra Romanos.

Composita significat ad, ut προσκαλῶ, advoco.

Πρὸ ante, soli genitivo, ut πρὸ θυρῶν, præ foribus.

Composita præ significat, ut προβάλλω, præpono.

Præpositiones dissyllabæ.

Παρὰ cum genitivo à, ut παρὰ κυείυ, à Domino; excellentiam, παρὰ πάντων τυγχάνει, omnes excellit; Contrarium, παρὰ λόγυ, contra rationem.

Dativo juncta prope vel juxta, παρὰ τῷ κυείῳ ἔλεος,

Cum accusativo motum ad rem, ut παρὰ σε; immorationē in aliqua re, παρὰ τὰ μαθηματικὰ, in studiis mathematicis; item præter, παρὰ πρέπον, præter decorum.

Composita minuit, παράσημος ῥήτωρ, malæ moneta, i. e. adulterinus, orator. Significat & comparationem, παραβάλλω, confero. Contrarium quoq; παράνομος, iniquus. Et propè, παρακολυθῶ, proximè sequor.

Ἀνὰ per cum solo accusativo, ut ἀνὰ στρατὸν, per exercitum. Sed Poëticè cum dativo.

Composita re significat, ut ἀναβοάω, recurro.

Διὰ cum genitivo per, ut διὰ βίυ, per vitam; cum, ut διὰ μαχαιρῶν, cum gladiis; Potentiam, ut δι' ἑαυτῦ, suis viribus.

Accusativo juncta propter, ut διὰ φόβον, propter timorem.

Composita dis significat, ut διαιρῶ, dividere.

Κατὰ cum genitivo contra, ut κατὰ χριστιανῶν, contra Christianos; de, ut κατὰ σπυδαίων, de studiosis; per in jurando, ut κατὰ Θεῶν per Deos; præ, ut κατὰ χειρὸς, præ manibus; supra, ut κατὰ πετρῶν, supra petras.

Accusativo secundùm, ut κατὰ τύπον, ad exemplar; pro, ut κατὰ δύναμιν, pro viribus.

Com-

Composita *deorsum* significat, ut καταβαίνω, *descendo.*

Μετὰ cum genitivo *cum*, ut μετὰ φίλων, *cum amicis*; cum dativo poëticè *inter*, μετὰ πρώτοισιν, *inter primos.*

Accusativo *post*, ut μετὰ τὸ πόλεμον συμμαχία, *post bellum auxilium.*

Composita *mutationem* significat, ut μεταφέρω, *transfero.*

Ἀντὶ cum genitivo *pro*, ut ἀντὶ ἀγαθῶν ἀποδιδόναι κακὰ, *mala pro bonis reddere.*

Composita *contra* significat, ut ἀνθιστάφω, *inverto.*

Περὶ cum genitivo *de*, ut περὶ ψυχῆς, *de anima*; *præ*, περὶ ἁπάντων, *præ omnibus.*

Accusativo *circa*, περὶ τὰ φοβερὰ ἡ ἀνδρεία, *Fortitudo est circa terribilia.*

Dativo *ex*, ὃν περὶ κηρὶ φιλῶ, *quem ex animo amo*, Homer.

Composita *circum* significat, ut περιπατέω, *obambulo*; item *excellentiam*, ut περικαλλὴς, *admodum venustus*, περιγίνομαι, *præsto.*

Ἐπὶ cum genitivo *in* vel *circa*, ut βοῦς ὀπὶ γλώσσης, *bos in lingua*; *super*, ut ἐφ' ἵππου, *super equo.*

Cum dativo *propter*, ut ὀπὶ τῷ κέρδει, *propter lucrum*; *in*, ὀπὶ τῇ βασιλείᾳ, *in regis potestate*; *super*, ὀπὶ τῷ θεμελίῳ, *super fundamentum*; *post*, ut ὀπὶ τούτοις, *post hæc.*

Accusativo *ad*, ut ὀπὶ τοὺς διδασκάλους, *ad præceptores*; *propter*, ὀπὶ τοῦτο; *contra*, ἐπ' ἐμὲ *adversus me.*

Composita *in* seu *super* significat, ut ἐπιγράφω, *inscribo*; item *serò*, ut ὀπιμυθέομαι, *post factum consulo.*

Ἀμφὶ cum genitivo *de*, ut ἀμφὶ ἀστέρων, *de astris.*

Cum dativo *pro* poëtice significat, ut ἀμφὶ Ὀδυσσῆι, *pro Ulysse.*

Cum accusativo *circa*, ἀμφὶ τὸ λυκαυγὲς, *circa diluculum.*

Composita *circum* significat, ut ἀμφιβάλλω, *circumjicio.*

Ἀπὸ

Ἀπὸ cum genitivo *à*, ut ἀπὸ τ κεφαλῆς, *à capite*; ἀπ' ἀρχῆς, *ab initio.*

Composita *auget*, ut ὑποτείνω, *extendo. Contrarium significat*, ut εὔχομαι, *precor*, ἀπεύχομαι, *imprecor. Exemplum etiam significat* ἀπὸ, ut ὑποτύφω, *describo.*

Ὑπὸ cum genitivo *sub*, ut ὑπὸ κόλπε, *sub sinu*: *propter*, ὑπὸ αἰδῶς, *propter pudorem.*

Dativo *sub*, ut ὑπὸ τῇ λεοντῇ πίθηκ@, *sub pelle leoninâ simia.*

Accusativo *subter*, ut ὑπὸ γῆν, *subter terram.*

Composita *diminutionem* notat, ut ὑποδείδω, *subvereor*: *Improbitatem materiæ*, ut ὑπόχρυσ@, *aurum nequam.*

Ὑπὲρ cum genitivo *pro*, ut ὑπὲρ ἡμῶν, *pro nobis*: *de*, ut ὑπὲρ ὄνε σκιᾶς, *de umbra asini*: *supra*, ὑπὲρ κήπων ὄρ@ κεῖται, *supra hortos mons est.*

Accusativo *supra*, ut ὑπὲρ ἄνθρωπον φρονεῖ, *supra hominem sapit*: *præter*, ut ὑπὲρ μοῖραν, *præter fatum.*

Composita significat *defensionem*, ut ὑπαμύνω, *defendo*: *augmentum*, ut ὑπομαίνομαι, *nimis insanio.*

Præpositiones aliquando suis casibus postponuntur, ut εἰρωνίης πέρι, tonúsque retrahitur.

Translato accentu, præpositiones fiunt verba, ut ἔξεστι pro ἔξεσι, *licet*; ἔστι pro ἔστσι, *inest*, *adest*; πέρι pro περίεσσι, *supra modum*, *supereſt*: sic ἄνα, *surge*, pro ἀνάστηθι.

Poetæ sæpe præpositiones per Tmesin dissolvunt, ut κατὰ γαῖα κάλυψε, pro κατεκάλυψε.

Figurata Constructio.

Figuræ constructionis sunt communes Græcis cum Latinis, sed usitatissima est in Græca lingua Enallage, qua una pars cum alia, modus cum modo, tempus cum tempore, itemq; genus cum genere, casus cum casu, numerus cum numero permutatur.

Infinitivus sæpissimè loco Imperativi usurpatur

patur per Enallagen modi, ut,

Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑποείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
Semper optimè te gere in bello, & esto aliis præstantior.

De accentibus Regulæ quædam generales.

Si ultima syllaba sit brevis, accentus erit in antepenultima, ut φιλάνθρωπος.

Si ultima fuerit longa, acutus erit in penultima, ut μισανθρώπου.

Excipiuntur Attica, participia præteriti passivi, verbalia in τός, & composita cum nomine à præterito medio, &c. Sed compesita à κλείνω & τρέφω, si activè capiuntur, acuunt penultimâ, ut μητροκτόνος, matricida: passivè, antepenultimâ, ut μητρόκτονος, à matre occisus.

Longa naturâ ante finalem brevem, si tonum habuerit, circumflectitur, ut σῶμα.

In contractione ex acuto & gravi fit circumflexus, ut πολέεις πολεῖς.

Ex gravi & acuto fit acutus, ut πολέε̃ω πολέω.

Αι & οι diphthongi in fine dictionis in ratione accentuum pro brevibus habentur.

Adverbium οἴκοι *domi excipitur: nam* δίκοι *sunt ædes, ab* οἶκος.

In tribus prioribus declinationibus nominum simplicium

- Si acutus sit in ultima syllaba,
  - Genitivus & dativus circumflectitur in omnibus numeris, ut θεὸς, θεοῦ, θεῷ, θεῶν, θεοῖς.
  - Acutus in reliquis casibus manet, ut θεὸν, θεοὶ, θεούς.
- Si accentus erit in penultima, ubiq; manebit, ut λόγος, λόγου, λόγῳ.
- Si circumflexus fuerit in penultima, mutatur in acutum quoties ultima sit longa, ut οἶκος, οἴκου, οἴκῳ.
- Acutus in antepenultima transfertur in penultimam, cùm ultima sit longa, ut ἄνθρωπος, ἀνθρώπου.

Genit.

Genitivus pluralis primæ & secundæ declinationis in ultima circumflectitur, nisi in genitivis foeminininis adjectivorum, quæ descendunt à masculinis tertiæ declinationis, ut, μαχάων μαχαίων.

In quinta declinatione

Acutus in ultima recti, erit in penultima obliquorum, ut, πρίαις, πρίασι, πρίασι: sin penultima fuerit longa naturâ, circumflectitur quoties ultima sit brevis, aut anceps, ut σωτῆρ σωτῆρς.

Acutus in penultima recti transfertur in antepenultimam obliquorum, cum ultima sit brevis, at circumflexus mutatur in acutum ut βῆμα, βήματι, μάρτυς, μάρτυρι.

Acutus in antepenultima recti permanet, quoties ultima sit brevis vel anceps, ut ὄπισθεν ὀπίσθεμα ὀπισθέμασι. sed cum ultima sit longa, accentus occupabit penultimam, ut ὀπισθέμων γεφυμάτων.

Monosyllabæ quintæ declinationis acuuntur in genitivo & dativo singulari & dativo plurali in ultima, ut τῆ χειρὸς, τῇ χειρὶ, ταῖς χερσί.

In genitivo plurali, & genitivo & dativo duali in ultima circumflectitur, ut χειροῖν, χειρῶν.

In accusativo singulari, in nominativo, accusativo, vocativo duali & plurali, penultima circumflectitur, si sit naturâ longa, ut χεῖρα, χεῖρε, χεῖρες, χεῖρα.

Excipe participia δείς, δέντος, δέντι; ὤν, ὄντος, ὄντι: *item genitivos,* παίδων, πρώων, πάντων, δαίδων, δμώων, ῥώπων, *luminum; nam monosyllaba circumflexa retinent tonum in priore. Sic* πᾶσι à πᾶν: *item* τίς *interrogativum tonum habet in priore per omnes casus: sed* τις *indefinitum & encliticum tonum habet semper in posteriori syllaba, præterquam ubi amittit eum ratione inclinationis.*

Nullo accentu notantur ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐς, ἐν, ἐκ, ἐξ, ἐ, ἐκ, εἰ, ὡς.

Encli-

Encliticæ Dictiones.

Enclitica dictio eſt, quæ proprium accentum ansfert in dictionis præcedentis finalem ſyllabam, m acuens, ut ἤκουσά τινος.

Dictiones encliticæ

- Nomine, τὶς *quidam*, indefinitum, ſed τίς interrogativum acuitur in prima.
- Pronomine, μοῦ, μοὶ, μὲ; σοῦ, σοὶ, σὲ; οὗ, οἷ, ἕ. *Poſt præpoſitiones autem,* ἕνεκα *vel* εἵνεκα, & *disjunctionem* ἤ, *non inclinant.*
- Verbis, εἰμὶ & φημὶ in omnibus perſonis indicativi præſentis, exceptâ ſecundâ ſingulari.
- Adverbiis, ποτὲ, πού, πῆ, πώ, πως, πῃ, indefinitis habentibus accentū in ultima. *Hæc interrogativa in pēultima habēt accētū, & nō inclināt.*
- Conjunctiones duæ copulativæ, κε, τε, expletivæ innumeræ, ῥα, γε, νυ, περ, τοι, &c.

Inclinant, id eſt, tranſferunt accentum ſuum in dictionem præcedentem, quando præcedens dictio habet vel

- Acutum in antepenultima, ut ἄνθρωπός τις.
- Circumflexum in penultima, ultimâ exiſtente brevi, ut σῶμά τι.

Amittunt vero accentum encliticæ dictiones, cū præcedens habet vel

- Acutū in pēultima, ut λόγος σε.
- Circumflexum in ultima, ut ὁρᾶ σε.
- Acutū in ultima, ut ἀγαθόν τι.

Verbum ἐστὶ

- Habet acutum in prima, quando eſt initium orationis, vel poſtponitur immediatè adverbiis, ὄκ, ὡς, κῆ, εἰ, ἀλλὰ, & τοῦτο.
- Amittit accentum poſt dictionem quæ vel acuitur vel circūflectitur in ultima, ut ἐρημῆς ἐστι.
- Retinet tonum in ultima, quando dictio præcedens habet acutum in penultima, vel circumflectitur in penultima, cujus ultima poſitione longa, ut λόγος ἐστὶ, φοῖνιξ ἐστί.
- Inclinat accentum, ſi præcedens dictio ſit circumflexa in penultima, ultimâ exiſtente brevi, ut φαῦλός ἐστι; vel acuitur in antepenultima, ut ἄνθρωπός ἐστι.

Figuræ

Figuræ Dictionũ.

Prothesis.

Prothesis est litera vel syllaba principio dictio addita, ut τετραγὼν pro ταγὼν, à τάζω, *apprehendo*, μικρὸς, *parvus*, pro μικρός.

Aphæresis.

Aphæresis est cùm litera vel syllaba principio dictionis subtrahitur, ut ὁρτὴ pro ἑορτὴ, *festum*; ἱερὸς pro ἱερὸς, *sanctus*.

Syncope.

Syncope literam vel syllabam è medio dictionis subtrahit, ut εὑρήμλιν pro εὑρησάμλιν, *inveni*; γένναο pro ἐγεννήσατο, *natus est*.

Epenthesis.

Epenthesis est cùm medio dictionis litera aut syllaba interseritur, ἔλλαβε pro ἔλαβε, ὁππότερος pro ὁπότερος, *uter*.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, δῶ pro δῶμα, *domus*; Ποσειδῶ pro Ποσειδῶνα, *Neptunum*; βεῖ pro βειαρεῖ.

Paragoge.

Paragoge est cùm extremæ syllabæ aliquid adjungitur, ut ἦδα pro ἦς, *eras*; τύπτεσκε pro ἔτυπτε, *verberabat*.

Metaplasmus.

Metaplasmus est mutatio ultimæ syllabæ in eodem casu, ut κλαδὶ pro κλάδῳ, *ramus*. Metaplasmus verò generis est quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antithesis.

Antithesis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) est literæ commutatio, ut πόρσω pro πόρρω, *procul*; δαπλα pro δάλαασα.

Met

Metathesis.

Metathesis est literarum ordo immutatus: ἕξω, *faciam*, pro ῥέξω; ἔπερσα δον, pro ἔπαρδον, à πέρδω, *vasto*; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, à δέρκω, *video*; καρτερὸς, pro κρατερὸς, *fortis*; κάρ ϛ Θ, pro κρά τΘ, *robur*.

Synalœpha.

Synalœpha est elisio quædam vocalis ante alteram in diversis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, *mea*; τὄνομα pro τὸ ὄνομα; ἁμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, *vestimentū*; ὦ 'τὰν, pro ὦ ἑταν ab ἕτης, *O amice* vel *amici*.

Anadiplosis.

Anadiplosis (i. reduplicatio) est primarum vel secundarum syllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι; ἀταρτηρὸς pro ἀτηρὸς; ἐπίτυμον pro ἔτυμον.

Prosodia, sive de Carminum ratione.

QUid sit pes, quid tempus, quid syllaba, quid scansio, præterimus tanquam nota ex Prosodia Latina. Hîc tantum meminerint pueri, ε, ο, breves esse; η, ω, cum diphthongis omnibus, longas esse naturâ; & α, ι, υ, ancipites.

Scansioni accidunt apud Græcos Apostrophus, Synecphonesis, Diæresis & Cæsura.

Apostrophus est cum eliduntur α, ε, ι, ο, αι, οι, sequente dictione à vocali vel diphthongo incipiente. Sed hoc pro carminis ratione vel observant vel omittunt Græci, ut Homerus.

Ὦ γύναι, ἦ μάλα τῆτο ἔπΘ νημερτὲς ἔειπες.
O mulier, maximè hoc verbum dixisti verum,

Sæpe etiam ante consonantes abjiciuntur vocales & diphthongi, ut,

Παρ' μοὶ οἱ ὥεια κεῖται ὅσα δενδρὸς ἀνθρωφέρεπ.
Adsunt ei fructus quotquot tempestivè ferunt arbores.

Aliquando eliditur prima vocalis sequentis dictionis: ὦ 'γαθὲ, *O bone*, ὦ 'ναξ, *O rex*, ὦ ἀνθρωπος, *O homo*; pro ὦ ἀγαθὲ, ὦ ἄναξ, ὦ ἄνθρωπΘ.

Συνίζησις } Synecphonesis est duarum syllabarum
Σύζευξις } in unam contractio, ut Homer.

Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς.
Cum aureo sceptro, & supplicavit omnibus Achivis.

Diæresis est ubi ex una syllaba dissecta fiunt duæ, ut παΐς pro παῖς, εὔφρων pro ἔυφρων.

Cæsura est cum post pedem absolutum syllaba brevis in fine dictionis extenditur, eaque fit apud Græcos post primum, secundum, tertium, quartum, & etiam quintum pedem.

Ancipitum vocalium quantitas decem modis cognoscitur.

Positione.	Derivatione.
Vocali ante vocalem.	Compositione.
Accentu.	Incremento.
Contractione.	Regulâ.
Dialecto.	Exemplo seu authoritate
	Positio.

Vocalis brevis ante duas consonantes aut duplicem in eadem dictione, aut in diversis, positione longa est.

s tamen aliquando eliditur nullâ positione factâ. Aratus

Ὥρῃ ἑσπερίῃ κρώζει πολύφωνος κορώνη.

Horâ vespertinâ crocitat clamosa cornix. Et nonnunquam apud Latinos, ut Cicero in Aratum,

Delphinus jacet haud nimio lustratus nitore.

Vocalis brevis ante mutam sequente liquidâ communis redditur, ut ante πλ, κλ, μν, & nonnunquam ante solam liquidam, ut apud Homerum,

Αὐτὸς δ' ἑλώρια τεῦχε κυσίν.
Fecit ipsos escas canibus.

Vocalis ante vocalem.

Vocales longæ & diphthongi breves esse possunt pro arbitrio, si modò subsequens dictio à vocali aut diphthongo incipiat.

Vocalis brevis ante longam vel diphthongum cor-

corripiuntur, nisi producatur licentiâ Poeticâ. Licentiâ enim cum ante, tum post liquidas sunt communes.

Accentus.

Ultima brevis est, quando penultima circumflectitur, ut μῦσα; cùm penultima naturâ longa accentum acutum habeat, anceps quæ est in ultima producitur, ut ἡ ὥρα, *hora*; quando masculinum habet accentum in antepenultima in ος & ον purum, fœminium ejus longum est in ultima, ut ἄγιος, ἁγία.

Si anceps habet acutum in penultima, ultima brevis erit, ut ἡ φύσις, *natura*.

Omnis syllaba circumflexa longa est naturâ, ut, πῦρ, *ignis*.

Contractio.

Omnis syllaba ex contractione facta longa est, ut ὁρῶσι, ὁρῶσα.

Dialectus.

A { Doricum natum ex η longum est.
Æolicum breve est, ut νύμφα pro νύμφη.
Ionicum breve est in penultimis præteritorum, & in tertiis personis pluralibus passivis, τετύφαται; & in penultima Ionicorum præteritorum, ut γέγαα.

Verbum α Ionicè interpositum verbis in αω, longâ syllabâ antecedente, producitur, uti etiam in tertiis personis Ionicis verborum in αι, ut πεπέασι.

Derivatio.

Derivativa eandem cum primitivis quantitatem plerumque sortiuntur, ut νικάω, vinco, νίκη, victoria, νικητὴς, victor. Sed producuntur ὁ ἀϊδιος, æternus, & ὁ ἢ ἀένναος, perennis, ab ἀεὶ semper, primâ brevi.

Compositio.

Composita simplicium quantitatem ferè sequuntur, ut ἡ τιμὴ, honor, ὁ ἢ ἄτιμος, inhonorus.

A privativa particula in compositione corripitur, ut ἄτιμος, inhonorus, ἀκλεὴς, inglorius. Particulæ

etiam ζα, ἀει, ἐει, βει, δυς, in compositione repertæ corripiuntur.

Incrementum nominum.

A Incrementum Æolicum genitivorum longum est, ut Αἰνείαο, Μυσάων.

A Incrementum quintæ declinationis breve est in
- Neutris in α, ας, αρ, ut σῶμα, *corpus*, κρέας, *caro*, νέκ|αρ, *nectar*; excipe ψᾶρ, ψαρὸς, *sturnus*.
- Fœmininis & Masculinis in ας, ut Παλλὰς, *Pallas*, ὁ μέλας, *niger*; in nominibus in ψ, ut Ἄραψ, βος; & plurimis in ξ, ut κόλαξ, κος, *adulator*.
- Masculinis & fœmininis in ρ & λς, ut ὁ μάκαρ, *beatus*; ἡ ἅλς, *mare*.

Genitivus in αος longus est, quod patet ex accentu, ut Τιτὰν, πτᾶνος: præter πάλαιος & μέλαινος.

Genitivus in αος, à nominibus in αυς, brevis est, ut ναῦς *navis*, νεὸς; & nominibus quæ Syncopen patiuntur, sic παρέα, ἀνδρέσσι, μηρέσσι, brevia sunt.

Incrementum.

I incrementum breve est in
- Nominibus neutrius generis, ut τὸ μέλι, μέλι|ος.
- Fœmininis & masculinis Barytonis in ις, ιδος, & ις, ut ἔρις, ἔριδος, παρὶς, παρίδος.
- Fœmininis acutitonis in ἰδος, ut ἡ παρὶς, παρίδος.

I incrementum longum est in
- Fœmininis & masculinis quæ duas habent terminationes in recto, ut ἀλφὶς, ἀλφῖν, ἀλφῖνος, ἀκὶς, & ἀκὶς, ἀκῖνος.
- Monosyllabis, ut ὁ vel ἡ δὶν, δῖνος, *littus*; ἡ ῥὶν, *nasus*; ἡ ἶν vel ἶς, *fibra*; ὁ λὶς vel λῖν, Gen. λῖος, *leo*; λῖς, λῖτος, *linum*; sed Δὶς, Διὸς, *Jupiter*, corripitur. Item ὄρνις, ὄρνιθος, *avis*, penultimâ longâ, & εὐκνήμιδες passim apud Homerum.

I incr

I incrementum nominum in ιξ & ιφ, in quam plurimis breve est, ut ὄνειξ, πτιχὸς, *capillus*; ὁ χέρνιξ, χέρνιβος, *pollubrum*.

ϒ incrementum.

ϒ incrementum breve est à
- Nominibus monosyllabis in υς, ὁ μῦς, *mus*, μυός.
- Neutris in υ, τὸ γόνυ, γόνυος, *genu*.
- Paroxytonis, oxytonis & circumflexis in υς & υρ, ὁ νέκυς, νέκυος, *mortuus*, ὁ μάρτυρ, μάρτυρος, *testis*.

Nomina in ων, quæ etiam in υς desinunt, producuntur, ut φόρκυς, & φόρκων, φόρκωνος, *Phorcys*.

Nomina in ξ, φ, ferè habent breve incrementum, ut ὁ ὄνυξ, ὄνυχος, *unguis*; ὁ χάλυφ, χάλυβος, *Chalybs*. Excipiuntur γρὺφ, γρυπὸς, *gryps*; γὺφ, γυπὸς, *vultur*.

Quantitas verborum.

Mutabilis vocalis eandem quantitatem habebit in imperfecto tam activo quàm passivo omnium modorum, etiam in participiis, quam habet in præsenti; ut κείνω, *judico*, ἔκεινον, κείνομαι, ἐκεινόμην, κεινόμενος, syllabâ κει ubique longâ.

Verba in ύνω producunt penultimam in præsenti & imperfecto, ut μολύνω, *contamino*.

Verba in άνω penultimam corripiunt, nisi formentur à futuro, ut αὐξάνω, ab αὐξήσω.

Verba in ύω & ίω quodammodo in penultima sunt communia.

Quantitas in Futuris & Aoristis.

Quantitas Futurorum & Aoristorum ex Verborum formatione satis constat. Nonnulli tamen observant Aorist. prim. in quarta conjugatione penultimas α, ι, vel υ habere breves, cùm sint breves in futuro. Idem volunt in verbis in αω, nisi ρ vel vocalis præcedit α, tunc α longum erit.

Quantitas in præteritis

Sin anceps sit brevis in Futuro vel Aoristo primo,

mo, brevis quoque est in præterito perfecto activo & passivo, & in Aoristo, & in Futuro primo passivo omnium modorum, ut γελάω, γελάσω, γεγέλακα, *rideo*.

Tertia persona pluralis præteriti in ασι semper longa est, ut Mimnermus,

Οὐκ ἀγαθόν· κῆρες δ' παρεστήκασι μέλαιναι.
Non bonum: Parcæ autem nigræ nobis astant.

Participium fœmininum Aor. α, in ασα longum est.

Quantitas verborum in μι.

Propria reduplicatio verborum in μι, nisi obstet positio, brevis est.

A secundæ conjugationis corripitur in plurali activæ vocis ubique, & in singulari imperativi, ut ἵστατον, ἱστάτω, ἵστασαν, ἔστασαν, ἵσταμαι, ἐστάθην, σταθείς.

Υ quartæ conjugationis in singulari activæ vocis producitur in duali & plurali: & in toto passivo & medio corripitur.

In Imperativo singulari corripitur υ in polysyllabis, in dissyllabis producitur, ut κλῦθί μευ ἀργυρότοξε, *Audi me Apollo.*

Regulæ de primis & mediis syllabis nominum.

Anceps vocalis ante aliam, sive brevem, sive longam, non corripitur necessario, ut apud Latinos.

A in superlativo semper corripitur, ut σοφώτατος.

Nomina in ια acutitona, quæ habent ultimam longam, penultimam corripiunt, ut σοφία, Μαεία.

Excipe ἀνία, *tristitia*; κονία, *pulvis*; κλιὰ, *nidus*; ἑρμιὰ, *linea piscatoris.*

I brevis est in
- Diminutivis in ιον, ut κοράσιον, *puellulus.*
- Comparativis neutris, ut ἥδιον, *suavius.*
- Multis adjectivis in ιος, ut ἄξιος, *dignus.*
- Multis substantivis, ut βίος, βίοτος, *vita.*
- Nominibus possessivis & materialibus in ινος, ut ἀνθρώπινος, *humanus*; λίθινος, *lapideus.*
- Illis item quæ tempus significant, ut ἐαρινὸς, *vernus*; θερινὸς, *æstivus.*

υ in pronominibus producitur, ὑμεῖς, ὑμᾶς, ὑμῖν, ὑμᾶς.

In nominibus polysyllabis in ωὴ & ὑτης υ corripitur, ut, γηθοσωὴ, *gaudium*; βραδὺτης, *tarditas*; γλυκὺτης, *dulcedo*.

Exemplum seu authoritas.

Ultima ratio cognoscendæ quantitatis syllabæ est exemplum seu authoritas, eademque optima, certissima, & facillima, quam Poetarum lectio multò faciliùs quam regularum multitudo suppeditabit.

De ultimis syllabis.

A finita corripiuntur, ut, ἡ τράπεζα, *mensa*, item μαῖα, μοῖρα, τύψασα, τέτυφα, ἵνα.

Producuntur
- Nomina in εα, ut θέα, *spectaculum*, in δα & θα, in εια à verbis in δ́ω, ut θεοφητεία, & in ια, præter Δία, μία, πύτνια.
- Polysyllaba in αια, ut στελλωαία, cum adjectivis in εια,
- Nomina in ρα non præcedente diphthongo, ut χαρὰ, *gaudium*.
- Articuli fœminini numeri dualis, ut τά.
- Vocativus nominum in ας primæ declinationis, ut ὦ Αἰνεία.
- Dualis primæ & secundæ declinationis.
- Vocativi Poetici, ut ὦ πολυδάμα.
- A Doricum in Genitivo, ut τῦ Αἰνεία pro Αἰνείω.

Αν finita corripiuntur, ut τράπεζαν, ἔτυψαν, μέλαν.

Excipiuntur
- Πᾶν, nisi in compositis; nomina masculina in αν, ut Τιτὰν, & Adverbia, ut πέραν, *ultra*, λίαν, *valde*.
- Αν primæ, ut Αἰνείαν, & secundæ declinationis, si habet acutum in penultima, ut φιλίαν.

Αϛ finita corripiuntur, ut νέψαϛ, ὄναϛ, ἀυτὰϛ, *cæterùm*, ἄφαϛ.

Monosyllabæ χὰς, φὰς, producuntur.

As finita producuntur, ut Αἰνείας, τὰς μέσας, ὁ Αἴας, τύφας.

Corripiuntur
- Fœminina in ας, ut λαμπὰς; masculina, ut ὁ μέλας, μέγας; neutra, ut τὸ σέλας, *lumen*.
- Item adverbia, ut ἐκὰς, ἀβρέμας.
- Item accusativi plurales quintæ declinationis simplicium, ut Τίτᾶνας, & ἡμέας, ὑμέας, σφέας.

I finita brevia sunt, ut μέλι, ὅπι, βίηφι.

Producuntur
- Adverbia & pronomina aucta per paragogen, ut νυνὶ, ὑτοσί.
- Item ι ab Atticis ex ε factum, ut ὁδὶ pro ὅδε, ταυτὶ pro ταῦτα.
- Item κεῖ, & nomina literarum, ut ξῖ, πῖ.

Iν finita corripiuntur, ut πρὶν, πάλιν, ἕειν, μὶν, νὶν, πὶν, τεῖν; & syllabæ quibus ν additur, ut τύπτουσιν, ἔστιν.

Nomina duarum terminationum, ut ῥὶν, λῖν, ἀδελφὶν, ἀκτὶν, producuntur.

Ις finita corripiuntur, ut πόλις, ἔεις ἕεισος, τυραννὶς τυραννίδος, δῖς, τρὶς, cum ejusmodi adverbiis.

Producuntur
- Quorum augmentum est longum, qualia sunt, ῥῖς, ἀδελφὶς, ὄρνις, κνημὶς, σφραγὶς & κλητὶς.
- Item monosyllaba, præter τὶς indefinitum.

Υ finita corripiuntur, ut σὺ, φάκελυ, γλυκύ.

Producuntur
- Τὺ & adverbia fictitia ὑ, & νεύ.
- Nomina literarum, ut μῦ, νῦ.
- Tertiæ personæ singulares quartæ conjugationis in μι, in Imperfecto & Aoristo secundo, ut ἔδυ, ἔφυ.

Υν finita corripiuntur, ut πολιὼ, βραδιὼ, σιὼ πίνω, conjunctio.

Pro-

Grammatices.

Producuntur
- Circumflexa, νῶ, nunc, μῶ, &c.
- Dicatalecta, quæ duas habent terminationes in recto.
- Item quæ υς in nominat. habent longum, ut ἰλὺς, limus: ἰχθὺς, piscis.
- Primæ personæ verborum in μι, ut ἐζάγνυμι.

Τς finita longa sunt, ut ὁ ψίθυρος, susurrus: τὸ πῦρ, ignis, quod tamen in obliquis breve.

In υς desinentia corripiuntur, ut βαθὺς, profundus, βαρὺς, gravis, κόρυς, galea.

Producuntur
- Κώμυς κώμυθος, fasciculus, ἄρχυς, ἄγλυς, & monosyllaba, ut μῦς.
- Participia in υς, ut ζαγνύς.
- Quæ declinantur per ος purum, ut ἰλὺς; sed in ἰχθὺς, υ est anceps.

Poetica Licentia.

Hæ sunt regulæ observatione dignissimæ de syllabarum quantitate, sed quodammodo infinita est Poetarum licentia, qui interdum longas corripiunt, aut breves producunt, metri necessitate coacti; aut cùm tres vel plures breves concurrant in aliquo vocabulo, ut in his, ἀνδράσι, τριαμίδης, primam syllabam, quæ per se brevis est, extendunt. Ad hæc, ancipitem in eadem dictione, in eodem versu & producunt & corripiunt: ut,

Ἄρης, Ἄρης, βροτολοιγέ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα.
Mars, Mars, homicida, sanguinarie, mœnium subverſor.

Figuræ Poeticæ.

Systole (i. e. contractio vel correptio) cum syllaba longa corripitur, ut,

Φαιήκων μηδ' ἕτερον φίλον Διὶ πατρὶ γένοιτο.

Ectasis

Ectasis (id est extensio) quæ syllabam brevem p
ducit, ut, Δὸς μὴ ὀδυσσῆα πολίπορον οἶκαδ' ἱκ
Synecphonesis, de qua supra in scansione.
Catalexis, (i. e. terminatio) quâ syllaba termin
ad justam metri perfectionem desideratur ; hu
usus est in Iambicis & Trochaicis, sicut & seque
tium duarum, ut, μάρτυρες σοφώτατοι, Pinda
Brachycatalexis, quâ syllabæ finales duæ, hoc e
integer pes, desiderantur, ut,
Ζεῦ, τεαὶ γὰρ ὧδε ῥᾳ, Pindar.
Hypercatalexis, (i. e. superabundans terminati
quâ syllaba super justam dispositionem super
bundat, ut, Ἐν ἀμέρᾳ φαεινὸν ἄστρον.
Enallage, quâ pes pro pede ponitur, ut cum Spond
us in quinto loco constituitur, cujusmodi ver
Spondaici vocantur, ut, Ἀμφότερον, βασιλῆς
ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής.
Dialysis (id est dissolutio) quâ dictio in fine pos
ita distrahitur, ut una pars in præcedente sit ve
su, altera in principio sequentis, ut,
ἐξ' ἀπήθησέ νιν, ἀλ-
λ' ἤρως ἐπ' ἀκταῖσι θορῶν.

FINIS.

Tabellæ Dialectorum.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialec
sive loquendi formæ præcipuæ, pro nume
præcipuarum Græciæ gentium, quæ à lingua comm
ni in nonnullis variant, nimirum, Attica, Ionica, D
rica, Æolica: præter quas suam Dialectum & Idiom
in quibusdam habuerunt Poetæ: quæ omnes, quod a
terminationes partium orationis spectat, sequentib
tabellis subjiciuntur. In reliquis verò, cùm tanta s
varietas, ut regulis comprehendi vix possit, singularu
proprietates insigniores breviter proponere sufficia

Atti

Attici mutant { σ in ξ, ut ξωὴ pro σωὴ; αν in η, ut θάλαση pro θάλασσα; σ in ρ, ut ἄῤῥην pro ἄρσην, vir: & contractionibus imprimis gaudent.

Iones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia. ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo. & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, seco.

Ex consonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς, π pro φ, ut ἀπαιρέομαι pro ἀφαιρέομαι: contractionibus prorsus abstinent, & diphthongos resolvunt.

Dores usurpantur { α { pro η, ut φάμα pro φήμη, fama. pro ε, ut πάζω, pro πέζω, premo: γα pro γε, ut ἔγωγα pro ἔγωγε. pro ω, ut μισᾶν pro μισῶν, musarum. πρᾶτος pro πρῶτος, primus. pro ει, ut κλᾷδας pro κλεῖδας, claves. η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν; & pro ει, ut κοσμιῶ pro κοσμεῖν. ω pro ᾱ, ut μῶσα pro μᾶσα, musa; & pro ε, ut ἕινεκα pro ἕνεκα, propterea. αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam. ᾳ pro ᾱ, ut ἁλεῦμαι pro ἁλᾶμαι, saliam. οι pro ᾱ, ut τύπτοισα pro τύπτᾱσα.

Ex consonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω; σ pro θ, ut σεὸς pro θεός; κ pro τ, ut πόκα, ὄκκα, pro πότε & ὅτε, aliquando; & contra τ pro κ, ut τῆν pro κεῖνος, ille.

Æoles mutantur { ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puellus. & contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor. ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia. αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex consonantibus ππ pro μμ, ut ὄππατα pro ὄμματα, oculi; & β ante ρ, ut βεάχας pro ῥάκος, cento.

Accentum in priores syllabas retrahunt, ut κάλος pro καλὸς; & aspirationem rejiciunt, ut ἥλιος pro ἧλιος;

ἥλιος; atque pro ι consonantem sequentem geminant, ut ἀσσέρρω pro ἀσείρω; χέρρες pro χεῖρες.

Poëtæ non solùm peculiarem in quibusdam habent Dialectum, sed etiam dialectos commiscent. Homerus Ionicæ, quâ maximè utitur, reliquas admiscet; Pindarus Doricus, alias etiam dialectos adjungit; Aristophanes Atticus, ut etiam Euripides; Sophocles & Æschylus in choris & cantilenis subinde sunt Dorici.

Varietas Dialectorum in terminationibus.

Articulus præpositivus.

	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	Nom.	Gen.	Voc.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ὁ	τοῦ,	τῷ,	τόν.	τὼ,	τοῖν,	τώ.	οἱ,	τῶν,	τοῖς,	τούς.
	τοῖο Ion. & Att.				τοῖϊν Ion.			τοὶ Dor.		τοῖσι I. A. P.	
	τῶ & τεῦ Dor.									τὼς Dor.	
	τέο Poet.										
Com.	ἡ,	τῆς,	τῇ,	τλώ.	τὰ,	ταῖν,	τά.	αἱ,	τῶν,	ταῖς,	τάς.
	ἃ, τὰς, τᾷ, τᾶν, Dor.							ταὶ, τὰν, Dor.			
								τάων Æ. τῆς & τῆσι P.			
								ταῖσι A. I. Æ.			
Com.	τὸ,	τοῦ,	τῷ,	τό.	τὼ,	τοῖν,	τώ.	τὰ,	τῶν,	τοῖς,	τά.
	τοῖο Ion. & Att.				τοῖϊν Ion.			τάων Æ.	τοῖσι I. A. P.		
	τῶ & τεῦ Dor.										
	τέο Poet.										

Articulus Subjunctivus.

	N.	G.	D.	A.	N.	G.	N.	G.	D.	A.
Com.	ὅς,	οὗ,	ᾧ,	ὅν.	ὥ,	οἷν.	οἱ,	ὧν,	οἷς,	οὕς.
	ὅ, P.	ὅτευ, ὅτῳ, A.					ὁτέων, ὁτέοισι, Ion.			
		ὅτευ, D. ὅτεο, P.								
		ὁτέω, Ion.								
		ὅπεο, Æol.								
		ᾧ, τῷ, τοῦ, I. D.								
Com.	ἣ,	ἧς,	ᾗ,	ἥν.	ἃ,	αἷν.	αἱ,	ὧν,	αἷς,	ἅς.
		τοῦ, τῇ, τοῦ, I.								
		ἇ, τᾶς, τᾷ, τὰν, D.								

Prima

Prima Declinatio.

	Sing.					Dual.		Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ας,	ᾱ,	ᾳ,	αν,	α.	α,	αιν.	αι,	ων,	αις,	ας,	αι.
	ης,	ᾱ,	ῃ,	ην,	η.							

ης, εω, η, ην, & εα,
αϱ, α, ᾳ, αν,
αο Æ.
ω per Crasin ex εω Poët.

ἑων, ης & ηϭι, εας, Ion.
ᾶν, αῖϭι Dor.
ἑων Æ.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ος,	ου,	ῳ,	ον.		ω,	οιν.	οι,	ων,	οις,	ους,	οι.
	ος,	ε.						α,			α,	α.

η, ης, ῃ, ην.
α, ας, ᾳ, αν.

έων, ης & ηϭι I.P.
ᾶν, αϭι, Dor.
έων, Æ.

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ος,	ος,	ῳ,	ον,	ε.	ω,	οιν.	οι,	ων,	οιϭι,	ους,	οι.
	ον,				ον.			α,			α,	α.

οιο, Ion.
ω Dor.

οῖιν Poët.

οιϭι Ion.
ως & οϭ Dor.

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ως,			ως.		ω,	ῳν.	ω,	ων,	ῳϭι,	ως,	ω.
	ων,	ω, ῳ, ων,		ων.				ω,			ω,	ω.

ωο & ῳο, Poet.

Quinta Declinatio simplicium.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	G.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ι,	ι,	υ.									
	ω, ϱ, ξ, οϭ, ϱ, α.					ε,	οιν.	εις,	ων,	ϭι,	ας,	εις.
	ϭ, ξ, ψ,				γ.			α,		ξι,	α,	α.
										ψι.		

εϭι & εϭι, Poet.
ϭις in Masc. in ας, Æ.

Prima

Prima Declinatio Contractorum.

	Sing.					Dual.				Plural.				
	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D. V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ης,	εος,	εῖ,	εα,	ες.	ε̃ε,	έοιν,		εε.	εες,	έων,	εσι,	εας,	ε
	ε̃ς,		η,		ες.	η,	οῖν,		η.	εις,	ῶν,		εις,	ε
	ος,	ους,	ει,		ος, ος.					εα,			εα,	ε
										η,			η,	η.

d Æ. & D. *ιω* At. ης At. εασι I.

Secunda Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D. V.	N.	G.	D.	A.	V
Com.	ις,	ιος,	ιϊ,	ιν,	ι.	ιε,	ίοιν,		ιε.	ιες,	ίων,	ισι,	ιας,	ι
Neu.	ι,		ι,		ι.					ια,			ια,	ι

εος, εϊ, I. εως, ει, A. εε, έοιν, εε, εες, εων, εσι, εας, εες,
ηος, ηϊ Poet. η, η, εις, εις, εις, A

ι, Att. εως, εϊ, ει, ιε, η, ίων, ιε, ι, ια, ι. ια, ια. ι, ι. εα, εα, A. η, η, A.

Tertia Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.A.	G.D.V.	N.	G.	D.	A.	V
Com.	ευς,	έος,	έϊ,	έα,	εῦ.	έε,	έοιν, έε.	έες,	έων,	εῦσι,	έας,	έες
	ει,							εῖς,			εῖς,	εῖς

d ις, Æ. έως, At. ευς, At.
ῆ Ͻ, ῆι, ῆα, ῆε, ήοιν, ῆε, ῆες, ήων, ήεσσι, ῆας, ῆες, I.
εῖ Ͻ, Ion. ῆσι.
εῦς, Dor. ῆ, Poet. έσσι, Poet.
η Ͻ, Æ. ει Ͻ, Æ. ί Ͻ, B.

Quarta Declinatio.

	N.	G.	D.	A.	V.	N.	A.	G.	D. V.	N.	G.	D.	A.	V.
Com.	ώ,	όος,	όϊ,	όα,	οῖ.	ώ,	οῖν,		ώ.	οἱ,	ῶν,	οῖς,	ὰς,	οί.
	ὼς,	ῶς,	οῖ,	ώ.										
	ῶς, Æ. ῶν, Æol.									ες, *Metapl. apud Poet.*				
	ῶν, Ion.													
	ὼ, At.													

Quinta

Quinta Declinatio.

N. G. D. A. V. | N.A.G.D.V. | N. G. D. A. V.

m. ας, αι | ος, αι | ι, ας, ας | αι | ε, άτων, αι | ε | αι | α, άτων, ασι, αι | α, αι | α

αῦ, αϊ, ως, α. | αε, άοιν, ας, αα, άων, α, ῶν, α, α, ῶν, | αα, αα. α, α.

	Sing.				Dual.			Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N.A.	G.D.	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.
Com.	ἐγὼ per Aph.	ἐμέ μέ	ἐμοὶ μοὶ	ἐμὲ μὲ	νῶ	νῶν	ἡμεῖς	ἡμῶν	ἡμῖν	ἡμᾶς
Att.	ἔγωγε	ἐμέθεν ἐμέθεν ἐμοῖο	ἔμοιγε							
Dor.	ἐγών ἐγών ἔγωγα	ἐμεῦ	ἐμίν		ἄμμε		ἄμμες ἄμμες	ἀμέων	ἄμμιν	ἄμμας
Æol.	ἐγών	ἐμεῦ			ἄμμε		ἄμμες	ἀμμέων ἀμμείων ἀμμίων	ἄμμιν ἄμμι	ἄμμας
Ion.	‖	‖ ἐμέο	‖	‖	‖	‖	‖ ἡμέες	‖ ἡμέων ‖		‖ ἡμέας
Poet.	‖	‖ ἐμεῖο	‖	‖	‖ νῶϊ	‖ νῶϊν ‖		‖ ἡμείων ‖ ἡμιν ‖		
Æol.	ἰάγα ἰάγγα									

	Sing.				Dual.		Plural.			
	Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	N. A.	G. D.	Nom.	Gen.	Dat.	Accuſ.
Com.	Σὺ	σοῦ	σοὶ	σὲ	σφῶ	σφῶν	ὑμεῖς	ὑμῶν	ὑμῖν	ὑμᾶς.
Dor.	Τὺ	σεῦ	τοὶ	τὲ	ὔμμε		ὔμμες		ὔμμιν	ὔμμας.
	Τύγα	τεῦ		τὺ					ὔμμι	
	Τυίη	τεοῖο								
Æol.		σεῦ			ὔμμε		ὔμμες	ὑμμῶν	ὔμμιν	ὔμμας.
		τεῦ						ὑμμέων	ὔμμι	
Ion.		σοῖο					ὑμέες	ὑμέων		ὑμέας.
		σέο								
Poët.		σεῖο	πὶν, τεὶν		σφῶι	σφῶϊν	ὑμεῖες	ὑμείων	ὑμὶν.	
		σέοθεν								
		σέθεν								

ARCHIVE

Com.	Sing. Nom.	Gen.	Dat.	Acc.	Dual. N.A.	G.D.	Plural. Nom.	Gen.	Dat.	Accul.
		ἕ	οἷ	ἑ	σφὲ	σφὶν	σφεῖς	σφῶν	σφίσι	σφᾶς
Dor.		εὗ		* μὶν νὶν			σφὲς			σφὲ
Æol.		ἔϝ								
Ion		ἕο		ἑὲ			σφεῖς	σφέων	σφὶν	σφέας
Poët.		εἷο ἕθεν ἕοθεν			σφωὲ σφεὲ	σφωὶν		σφείων	σφὶ σφὶν	σφὲ

* μὶν pro ejus, ipsius, vel illius, indeclinabile, & significat ipsum, ipsam, ipsos, ipsas.

I

Com.

Com. Masc. Fœm. Neut
‖ Σὸς ‖ σὴ ‖ σόν.
Dor. ‖ τεὸς ‖ τεὰ ‖ τεόν
Com. ‖ ὃς ‖ ἣ ‖ ὅν.
Poet. ‖ ἑὸς ‖ ἑὴ ‖ ἑόν.

τῆν ☉ pro ἐκεῖν ☉ D. A plurali, ἡμέτερ ☉, ἡμετέρα, ἡμέτερον; Dor. ἁμὸς, ἁμὰ, Poet. ἀμὴ, ἀμόν· ὑμὸς, ὑμὴ, seu ὑμὰ, ὑμὸν, pro ὑμέτερ ☉, ὑμετέρα, ὑμέτερον· σφὸς, σφὴ, seu, σφὰ, σφὸν, pro σφέτερ ☉, σφετέρα, σφέτερον· ἑοῦ & ἐκεῖν ☉, κεῖν ☉, Æol.

Attici cum rem præsentem quasi digito indicant, addunt ι in fine, ut ὅτοσὶ, τυτὶ, τυτονὶ, in neutro verò τυ∫ὶ, & ∫æpiùs τυπὶ, in plurali pro ταῦτα, ταυτὶ, sic ἐκεινοσὶ, ἐκεινυὶ, &c. Iones ante vocales longas ultimæ ſyllabæ horum pronominum interponunt ε, ut ὅδε, τυτέω, τυτέῳ, Duali, τυτέω, τυ∫έοιν, Plur. τυτέων, τυτέοισι, τυτέας: ſic αὐτέω, ταυτέης· ſic αὐτὸς, αὐτέω, αὐτέῳ. Et etiam in pronominibus compoſitis, ut ἐμαυτέω, ἐμαυ∫έῳ, & ἐμωϋτέω, ἐμωϋτέῳ σεαυ∫έω, σεωϋτέῳ, ἑωϋτέῳ.

Dialecti Verbi Activi.

Modus Indicativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſens.	ω, εις, ει.	ετον, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.
	ης, η, Æol.		
	ες, ε.		ομες, ουτι, Dor.
	Sing.	Dual.	Plural.
Imperf. &	ον, ες, ε.	ε∫ον, ότην.	ομεν, ετε, ον.

Aoriſt. C. σκον, σκες, σκε, ſine augmento, I. & P. τύπτον, τύπτεσκον, &c. σκεμεν, σκον, Ion. & P. οσαν, Bœot.

	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. α.	ω, εις, ει.	επιν, ετον.	ομεν, ετε, ουσι.

ιῶ, ιεῖς, ιεῖ. ιεῖτον, ιεῖτον. ιεῖμεν, ιεῖτε, ιεῖσι. A verbis in ίζω pluſquam diſſyllabis.

ῶ, εῖς, εῖ. εῖτον, εῖτον. { ῦμες / εῦμες } { εῖτε } { ῦντι / εῦντι } D

έω, έεις, έει, Ion. & Poet. in verbis quintæ conjugæ

Aori

	Sing.	Dual.	Plural.
Aoriſt. α.	α, ας, ε.	ατον, άτην.	αμεν, ατε, αν.
	ασκον, ασκες, ασκε, I. P. Æ.	αμες, Dor.	ασκον, Ion. ασαν, Boeot.
	Sing.	Dual.	Plural.
Præter.	α, ας, ε.	ατον, ατον.	αμεν, ατε, απ.
			αμες, αντι, Dor. αν, Boeot.
	αα, αας, αε.	άατον, άατον.	άαμεν, άατε, άασι. I. in quibuſd.
	Sing.	Dual.	Plural.
Pluſq.	ειν, εις, ει.	ειτον, είτην.	ειμεν, είτε, εισαν.
	ην, η, At. & Dor. εα, εε, Ion.		ειμες, D. εσαν, A. & I.
	Sing.	Dual.	Plural.
Futur. C.	ῶ, εῖς, εῖ.	εῖτον, εῖτον.	οῦμεν, εῖτε, οῦσι.
			οῦμες, οῦντι, εωῦσι, Dor.
	έω, έεις, έει.	έετον, έετον.	έομεν, έετε, έουσι. Ion.

Modus Imperativus.

	Sing.	Dual.	Plural.
Præſ. &	ε, έτω.	έτον, έτων.	έτε, έντων, Att.
Præt.			
Aoriſt. α.	ον, άτων.	άτον, άτων.	άτε, άντων, Att.
Aoriſt. C.	ε, έτω.	έτον, έτων.	ετε, έντων, Att.
	ον, Ion.		

Modus Optativus.

Præſ. Præ.	Sing.	Dual.	Plural.
Aor. C. fut.	οιμι, οις, οι.	οίτον, οίτην.	οιμεν, οίτε, οιεν.
α. & C.			οιμες, Dor.
Aor. α.	αιμι, αις, αι.	αίτον, αίτην.	αιμεν, αίτε, αιεν.
	ειαν, ειας, ειε.		εί αμεν, εί άτε, ειαν, Æ. αιμες, Dor.

Modus Subjunctivus.

In omnibus temporibus.

Sing.	Dual.	Plural.
ω, ῃς, ῃ.	‖ . ητον, ητον.	‖ ωμεν, ητε, ωσι.
ῃσι, I.		ωμες, ωντι D.

Modus Infinitivus.

Præs. Fut. α. ειν. Perf. έναι. Aor. α. αι. Aor. β. & Fut. β. εῖν.
έμεν I. έμεν I. έμεν I. έειν, έμεν I.
έμεναι A.D. ἔμμαι D. & A. ἔμμαι A.D. έμεναι A.D.
εν D. εν D.
έμμμαι P.

Participia.

Præsens ων, ουσα, ον. Perf. ὼς, ῖα, ός.
οισα D. ὼν Æ. ut εἰρηκὼν pro εἰρηκώς.
ὼς, ῶσα, ὼς A.
Aorist. α. ας, ασα, αν. Fut. β. ῶν, ῶσα, ῶν.
αις, αισα, αιν, Æ. έων, έουσα, έον, I.
Aorist. β. ὼν, ῶσα, όν. Fut. α. ων, ουσα, ον.
οῖσα D. οισα D.

Dialecti in voce Passiva.

Præsens ομαι, ῃ, εται. ‖ όμμθον, εσθον, εσθον. ‖ όμμθα, εσθε, ονται.
εαι I. & ει A. όμεσθα, D. I.
όμμθεν Æ.
Imperf. όμην, ου, ετο. ‖ όμμθον, εσθον, εσθον. ‖ όμμθα, εσθε, οντο.
ετο I. όμεσθα, D.
ο D.
σκκ, σκετο. σχοντο P. Æ.
Aorist. β. λω, ῃς, ῃ. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
Fut. β. & εν B.
Pau. p. Fut. ομαι, ῃ, εται. ‖ όμμθον, εσθον, εσθον. ‖ όμμθα, εσθε, ονται.
εαι I. όμεσθα D.
Præ. p. μαι, σαι, ται. ‖ μμθον, σθον, σθον. ‖ μμθα, σθε, νται vel μμύοι εἰσί.
μεσθα D. αται Ion.
Plusq. μλω, σο, το. ‖ μμθον, σθον, σθην. ‖ μμθα, σθε, ντο vel μμύοι ἦσαν.
μεσθα Dor. ατο Ion.
Aorist. α. σην, σης, ση. ‖ σηλον, σήτην. ‖ σημεν, σητε, σησαν.
σεν B.

Fut.α. θήσομαι, θήσῃ, θήσεται. ‖ θησόμεθον, θήσεσθον, θησον. ‖ θησόμεθα, εσθε, σονται.
θήσεαι, Ion. μεσθα, D.

Imperativus.

Præsens ϑ, ἔσθω. ‖ εσθον, ἔσθων. ‖ εσθε, ἔσθωσαν.
εο, Ion. ἔσθων, Att.
ᾰ, Dor. Cætera tempora nullâ Dialecto variantur.

Optativus.

Præs. Fut. (οιντο.
α. Fut. C. & οίμην, οιο, οιτο. ‖ οίμεθον, οισθον, οίσθην. ‖ οίμεθα, σθε,
Pau. p. Fut. οίμεσθα, D. οίατο, I. & P.
Aor. α. εἴην, εἶης, εἴη. ‖ εἶτον, ήτην. ‖ εἶμεν, ητε, ησαν.
& β. εἶμεν, εἶτε, εἶεν, Sync.
εἶμες, D.

Subjunctivus.

Præsens ωμαι, ῃ, ηται ‖ ώμεθον, ησθον, ησθον. ‖ ώμεθα, ησθε, ωνται.
ναι, I ώμεσθα, Dor.
Aor. α. & β. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῶμες, Dor. ῶντι, Dor.
έω, έῃς, έῃσι. ‖ έητον, έητον. ‖ έωμεν, έητε, έωσι, Ion.

Infinitivus.

Aor. α. & β. ῆναι. ήμεναι Dor. ῆμεν Ion.

Dialecti in voce Media.

Aoriſt. α. ἄμην, ω, ατο. ‖ ἄμεθον, ασθον, άσθην. ‖ ἀμέθα, ασθε, αντο.
αο Ion. μεσθα, Dor.
α Dor.
Aoriſt. C. όμην ϑ, ετο ‖ όμεθον, εσθον, έσθην. ‖ όμεθα, εσθε, οντο.
εο Ion. μεσθα Dor.
Futur. α. ομαι, ῃ, εται. ‖ ούμεθον, εσθον, εσθον. ‖ ούμεθα, εσθε, ονται.
ϑμαι, ῇ, ειται. Dor.
εῦμαι D. εαι Ion.
Fut. C. οῦμαι, ῇ, εῖται. ‖ ούμεθον, εῖσθον, εῖσθον. ‖ ούμεθα, εῖσθε, ῦνται.
ναι Ion.
Par. Fut. β. τυπήσομεν Θ, τυπήσομεν Θ, D. & I.

Imperativus.

Aor. α. αι άσθω. ‖ ασθον, άσθων. ‖ ασθε, άσθωσαν.
άσθων At.

In cæteris habent Dialectos communes cum Activis & Paſſivis.

Dialecti Verborum Contractorum.

Præſ. 1. έω, ῶ, εῖς, εῖ. ‖ εἶτον, εἶτον. ‖ ἔμεν, εἶτε, ἔσι.
Conjug. εῦμες, D. εωῦπ & ἔνπι, D. εῦπι, Æ.
Præſ. 2. ά̱ω, ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῶς, ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῶμες, ῆτε, ῶνπι, Dor.
ό̱ω, ώ̱ᾳς, ώ̱ᾳ. ό̱ωμεν, ώ̱ατε, ό̱ωσι, P.
έω, έεις, έει, &c. Ion.
Præſ. 3. ό̱ω, ῶ, οῖς, οῖ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶμες, ῶνπι, D.
Imperf. 1. ων, εις, ει. ‖ εῖτον, εἴτην. ‖ ἶμεν, εῖτε, οων.
εσκον, εσκες, εσκε, P. I. εων, Dor.
Imperf. 2. ων, ας, α. ‖ ᾶτον, ά̱την. ‖ ᾶμεν, ᾶτε, ων.
ης, η. ῆτον, ήτην, Dor.
ασκον, &c. I.
αα, P.
Imperf. 3. ων, ως, ω. ‖ ῶτον, ώτην. ‖ ῶμεν, ῶτε, ων.
οσκον, σκες, σκε, Ion.

Imperativus.

Præſ. 1. ει, είτω. ‖ εῖτον, είτων. ‖ εῖτε, είτωσαν.
ούντων, Att.
Præſ. 2. α, ά̱τω. ‖ ᾶτον, ά̱των. ‖ ᾶτε, ά̱τωσαν.
αα, Poet. άντων, Att.
Præſ. 3. ω, έτω. ‖ ῶτον, έτων. ‖ ῶτε, έτωσαν.

Optativus.

Præſ. 1. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν,
ώην, ώης, ώη, &c. Dor.
Præſ. 2. ώ̱μι, ώ̱ς, ῷ ‖ ῷτον, ώ̱την. ‖ ῷμεν, ῷτε, ῷεν.
ώην, ώ̱ης, ώ̱η. ώ̱ητον, ώ̱ήτην. ώ̱ημεν, ώ̱ητε, ώ̱ησαν, Do
Præſ. 3. οῖμι, οῖς, οῖ. ‖ οῖτον, οίτην. ‖ οῖμεν, οῖτε, οῖεν.
οίην, οίης, οίη. οίητον, οιήτην. οίημεν, οίητε, οίησαν,
ώην, ώης, ώη, D.

Subjunctivus.

Præſ. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
ῇσι, Ion. ῶνπι, Dor.

Præ

Præſ. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
ῇς, ῇ. ῆτον, ῆτον. ῆτε, ῶντι, Dor.
Præſ. 3. ῶ, οῖς, οῖ ‖ ῶτον, ώτον. ‖ ῶμϑυ, ῶτε, ῶσι.

Infinitivus.

Præſ. 1. εῖν, έμϑναι, Att. εν, Dor. ιων & εις, Æol. ήμϑναι, Poët.
Præſ. 2. ᾶν, άμϑναι, At. ην, Dor. αις, Æol. άαν, Po. ήμϑναι, Po.
Præſ. 3. ῦν, ήμϑναι, At. οῖς & οῖν, Æol. ευῶν, Dor. όμμϑναι, Po.
Deſunt Voces Paſſiva & Media.

Dialecti Verborum in μι.

Præſ. 1. ημι, ης, ησι. ‖ ετον, ετον. ‖ εμϑν, ετε, εῖσι.
Conjug. ητι, Dor. έαμϑν, Ion. εντι, Dor.
έασι, Ion.
ηϛον, ηϛον. ημϑν, ηϛε, εντι, D.
Præſ. 2. ημι, ης, ησι. ‖ αϛον, αϛον. ‖ αμϑν, αϛε, ᾶσι.
ατι, D. άντι, D.
έασι, I.
Præſ. 3. ωμι, ως, ωσι. ‖ όϛον, όϛον. ‖ ομϑν, όϛε, οῦσι.
ωτι, D. ωντι, D.
όασι, I.
Præſ. 4. υμι, υς, υσι. ‖ ύϛον, ύϛον. ‖ υμϑν, ύϛε, ῦσι.
υντι, D.
ύασι, I.
Imperf. & ην, ης, η. ‖ εϛον, έτην. ‖ εμϑν, εϛε, εσαν.
Aor. 𝒞. 1. εα, I. εε, I. εν, B.
ᾰν, εις, ει.
σκον, σκες, σκε, P. & I.
Imperf. & ιων, ης, η. ‖ αϛον, άτην. ‖ αμϑν, αϛε, ασαν.
Aor. 𝒞. 2. ασκον, σκες, σκε, P. & I. αν, B.
ων, ας, α, At.
Imperf. & ων, ως, ω. ‖ όϛον, ότην. ‖ ομϑν, όϛε, οσαν.
Aor. 𝒞. 3. σκον, σκες, σκε, P. & I. ον, B.
ων, ως, ω.
Imperf. & ιων, υς, υ. ‖ ύϛον, ύτην. ‖ υμϑν, ύϛε, υσαν.
Aor. 𝒞. 4. ψκον, &c. Ion.

Perf. 2. ἔσαχα. ἔσαα I.
Aor. 6. 2. ἔσλω, ης, η. ‖ ητον, ήτην. ‖ ημεν, ητε, ησαν.
σάσκον I. ἔσαν B.
Fut. α. 2. σήσω. σασῶ D.

Imperativus.

Præs. 1. επ, έτω. Aor. β. ὲς, έτω. ‖ ετον, έτων. ‖ ετε, έτωσαν.
α D.
η Æ. P.
ει, ειτο, A.
Præs. 2. αδι, άτων. ‖ ατον, άτων. ‖ ατε, άτωσαν.
η A. α D.
Præs. 3. οδι, ότω. Aor. δὸς, ότω. ‖ οτον, ότων. ‖ οτε, ότωσαν.
ω A. contract. ωδι P.
οι D.
Præs. 4. υδι, ύτω. ‖ υτον, ύτων. ‖ υτε, ύτωσαν.

Optativus.

Pr. 1. είλω, είης, είη. ‖ είητον, ειήτλω. ‖ είημεν, είητε, είησαν.
& per Sync. εἶμεν, εἶτε, εἶεν.
Pr. 2. αίην, αίης, αίη ‖ αίητον, αιήτην. ‖ αίημεν, αίητε, αίησαν.
ήην ήης, ήη P. αἶμεν, αἶτε, αἶεν, per Sync.
Pr. 3. οίην, οίης, οίη.
ῴην, ῳης, ῴη. Att. οἶμεν, οἶτε, οἶεν, per Sync.

Subjunctivus.

Præs. 1. ῶ, ῇς, ῇ. ‖ ῆτον, ῆτον. ‖ ῶμεν, ῆτε, ῶσι.
έω, έης, έησι, &c. Ion.
Præs. 2. ῶ, ᾷς, ᾷ. ‖ ᾶτον, ᾶτον. ‖ ῶμεν, ᾶτε, ῶσι.
έω, έης, &c. Ion.
Præs. 3. ῶ, ῷς, ῷ. ‖ ῶτον, ῶτον. ‖ ῶμεν, ῶτε, ῶσι.
ῶσι Ion.
ώω, ῴης, ῴη P.

Infinitivus.

Præs. 1. έναι. Aoriſt. 2. εἶναι.
έμεναι D. έμεναι D.
έμεν Ion. έμεν Ion.
Præs. 2. άναι Aoriſt. 2. ῆναι, ήμεναι D. ῆμεν Ion.
άμεναι D. άμεν Ion.

Perf.

Perf. ἑσταχέναι, & ἑστάναι per Sync. Ion.

Præſ. 3. όναι Aoriſt. 2. εῖναι.

όμεναι A. & D. όμεναι A. D.

όμεν Ion. όμεν Ion.

Præſ. 4. ῦναι.

ύμεναι A. D.

ύμεν Ion.

Dialecti Vocis Paſſivæ Verborum in μι.

Præſ. 1. εμαι, εσαι, εται.

conjug. η Att.

εαι Ion.

Præſ. 2. αμαι, ασαι, ασται ‖ άμεθον, ασθον, ασθον ‖ άμεθα, ασθε,

conjug. η Att. (αντται.

εαι I. έαται I.

Imperf. 1. έμην εσο, ετο.

ήμην, &c. Æ. εο I.

ᾰ D.

ᾱ A.

Imperf. 2. άμην, ασο, ατο. 3. Plur. ίσταο I.

αο I.

ω A.

Imperf. 3. όμην, οσο, οτο.

ᾱ A.

Imperativus.

Præſ. in 1. εσο, έσθω. Præſ. in 2. ασο, άσθω.

ᾱ A. ω A.

εο I. αο I.

ᾰ D.

Præſ. in 3. οσο, vel ᾱ Att. όσθω.

οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. 1. 1. έμην, εσο, ετο. Aor. 1. 3. όμην, οσο, ατο.

εο I. ᾱ A.

ᾱ A.

ᾰ D.

Fut. a. 2. σήσομαι. σασεῖμαι D.

Impera-

Perf. ἑσταλέναι, & ἑστάναι per Sync. Ion.

Præſ. 3. όναι Aoriſt. 2. ῆναι.

όμεναι A. & D. όμεναι A. D.

όμεν Ion. όμεν Ion.

Præſ. 4. ῦναι.

ύμεναι A. D.

ύμεν Ion.

Dialecti Vocis Paſſivæ Verborum in μι.

Præſ. 1. εμαι, εσαι, εται.

conjug. ῃ Att.

εαι Ion.

Præſ. 2. αμαι, ασαι, ασται ‖ άμεθον, ασθον, ασθον ‖ άμθα, ασθε, (αντται.

conjug. ῃ Att. έαται I.

εαι I.

Imperf. 1. έμην εσο, ετο.

ήμην, &c. Æ. εο I.

ό D.

ᾱ A.

Imperf. 2. άμην, ασο, ατο. 3. Plur. ισταο I.

αο I.

ω A.

Imperf. 3. όμην, οσο, οτο.

ᾱ A.

Imperativus.

Præſ. in 1. εσο, έσθω. Præſ. in 2. ασο, άσθω.

ᾱ A. ω A.

εο I. αο I.

ό D.

Præſ. in 3. οσο, vel ᾱ Att. όσθω.

οι D.

Dialecti Vocis Mediæ.

Aor. 6. 1. έμην, εσο, ετο. Aor. 6. 3. όμην, οσο, ατο.

εο I. ᾱ A.

ᾱ A.

ό D.

Fut. α. 2. σήσομαι. σασεῖμαι D.

Impera-

Imperativus.

Aorist. C. 1. εσω, έαθω.
έο, I.
ὐ, A.
ὰ, D.

Aor. C. 3. όσω, όαθω.
ὐ, A.

Dialecti anomalorum in *μι* suprà suo loco adnotantur.

In Adverbii & Conjunctionis terminationibus paucæ observantur Dialecti: scilicet ᾶεν & ᾶε pro ᾶην & ᾶη; & contrà in Adverbiis localibus, ut ἔπαθεν, ὄπαθεν, *retro*; βαβαὶξ *papæ*, pro βαβαὶ; μόγις *vix*, pro μόλις; ᾶὶ pro ᾶὴ, Atticè; ἐνθαῦτα pro ἐνταῦθα, *hîc*; ἀληθέως pro ἀληθῶς, &c. Ionicè; πόκα pro πότε, *quando*; ὄκα & ὅκκα pro ὅτε, *aliquando*; μὲς pro μὴν, *quidem*; αἰὲς pro αἰεὶ, *semper*; ἐνδὸν pro ἔνδον, *intus*; κάλως pro καλῶς; εἰκὰ pro εἰκεν, *si*; ἔμπροσθεν pro ἔμπροσθεν; ἄλλοτα pro ἄλλοτε, Doricè.

In præpositione inveniuntur ἐνὶ, ἔνι; εἰν pro ἐν; ἀπαὶ pro ἀπὸ; παραὶ pro παρὰ; καταὶ pro κατ'; ὑπαὶ pro ὑπὸ; Poeticè: ποτὶ pro πρὸς, πὰρ pro παρὰ, Doricè; ἀμπὶ pro ἀμφὶ, ζὰ pro διὰ *in compositione*, ut ζαβάλλειν pro διαβάλλειν, calumniare, Æolicè.

Huc minimè pertinent (cum varietas non sit in terminatione) *illa*, πώμαλα pro ὁμαλῶς, nequaquam, ἀμηχέτη, quodammodo, *quæ sunt propriæ voces Atticorum*; ut κάρτα admodum, ἀναγκαῖως sedulò ἐπιτρεφέως dolosè, ἐκτοπίως absurdè, *sunt Ionum*; ἦμος & τῆμος, cum & tum, *Doricorum*: τόφρα, ὄφρα, tamdiu, quamdiu, ἄλλη, alibi, *pro* ἀλλαχῆ, ἀλλαχόσε; ἄντα contra, *pro* ἐναντίον; ἄντην coram, *pro* ἐνώπιον; πάρος ante, *pro* ἔμπροσθεν; ἀντικρὺ è regione, *pro* ἀπαντικρὺ & καταντικρὺ, *atque ejusmodi alia quæ sunt Poëtica.*

DAMOCHARIS.

Μὴ νεμέσα βαιοῖσι, χάεις βαιοῖσιν ὀπηδεῖ.
Ne parva averseris, ineit sua gratia parvis.
Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

pri

Primitiva, ſi non omnia, ſaltem præcipua, Græcæ linguæ vocabula, ad quæ reliqua reduci poſſunt.

Per *I. SURSINUM* collecta.

Adjectis ex optimis Authoribus Etymologiis quam plurimis, quæ Aſteriſcis notantur.

A

Ἀ'ζω, exhalo, à ſono quem inter exhalandum edimus.

Ἀάσκω, noceo, lædo.

Ἀβάσκαν@, non invidus, benevolus.

Ἀβολέω, ῶ, i. Ἀντίβολέω, occurro, obvius fio.

*Ἀβρὰ ſive ἄβρα, ἡ, ancilla, famula.

Ἀβύρηλ@, vanus, inanis.

Ἁβρὸς, mollis, delicatus.

Ἀγαθὶς, ίδος, ἡ, faſciculus filii.

*Ἀγαδὸς, bonus, quaſi ἀγαστὸς, admirandus.

*Ἄγαν, nimis, immodicé.

Ἀγανακτέω, doleo, affligor.

Ἀγαπάω, diligo, amo.

Ἀγάπη, ἡ, charitas, dilectio.

Ἀγάω, demiror, invideo.

Ἀγαλλω, ornò, inſignio.

*Ἄγγαροι, Regum nuncii.

Ἀγγέλλω, nuncio.

A

*Ἄγγ@, τὸ, nomen generale, vas.

Ἀγείρω, ago, congrego.

Ἀγορὰ, ἡ, forum.

*Ἄγυεις, εως, ἡ, idem.

Ἀγέλη, ἡ, armentum, grex, propriè boum.

*Ἄγκιστρον, τὸ, hamus.

*Ἄγκ@, τὸ, vallis.

Ἀγκύλη, jaculi genus.

Ἀγκυλομήτης, ὁ, obliqua conſilia animo agitans.

*Ἄγκυρα, ἡ, anchora.

Ἀγκὼν, ῶν@, ὁ, cubitus, ſive cubitum, locus curvaturæ.

Ἀγκαὶ, ulnæ, plur. num.

Ἀγκάλη, ἡ, ulna.

Ἀγκοίνη, idem.

Ἀγοστέω, immundus & ſordidus ſum.

Ἀγοστὸς, ὁ, palma, vel cubitus, ulna.

*Ἀγρὸς, ὁ, ager, rus, ab Ἀρῶ, aro.

Ἀγείζο-

᾽Αγείζομαι, irritor.
᾽Αγεα, ἡ, captura, venatio.
᾽Αγρωον, τὸ, rete, ſeu reticulum.
᾽Αγχε ſive ἀγχῦ, propè, juxta.
᾽Αγχω, ſtrangulo, ſuffoco.
᾽Αγω, duco, affero, veho.
᾽Αγυὰ, ᾶς, ἡ, vicus, via.
᾽Αγω & ἄγνυμι, ab ἀγνύω inuſit. frango, rumpo.
᾽Ακτὴ, ῆς, ἡ, litus.
᾽Ακτὶν, ῖνος, ἡ, radius ſolis.
᾽Αξων, ονος, ὁ, axis rotæ.
᾽Αγὼν, ῶνος, ὁ, certamen, ſolennes ludi.
᾽Αγωνία, ἡ, certamen, angor, fractio.
᾽Αδρὸς, ὁ, multus, magnus, abundans.
᾽Αεθλος, ὁ, certamen, labor.
*᾽Αεθλον, τὸ, præmium certaminis, ex α intenſivo, & ἐθέλω, volo; vel ex τλῶ, tolero.
᾽Αεὶ, ἀιεὶ, * αὶὲν, ſemper, quaſi ἀεὶ ὄν.
᾽Αει, i. ζήτει, quære, in Imperat.
᾽Αείδω, cano, carmine celebro.
᾽Αδω, canto.
᾽Αζα, ἡ, fuligo, cinis & pulvis.
᾽Αζηὸς, αὐζηὸς, juvenis, quaſi ἀεὶ ζέων, ſemper fervens.
᾽Αγος, τὸ, res veneratione habens; & ſcelus, piaculum.
᾽Αγιος, ſanctus.
* ᾽Αὴρ, ἀέρος, aër, ab ἄω, ſpiro.
* ᾽Αθήνη & ᾽Αθηνᾶ, & ᾽Αθηνάα, Minerva, quaſi ἄθηλος lacte non nutrita.
᾽Αθρέω, video, cerno, conſidero.
᾽Αθρόος, confertus, coacervatus, in unum collectus, aut denſus, frequens.
Αἰ pro εἰ, ſi.
Αἲ vel αἰαῖ, hei, heu, eheu.
᾽Αιάζω, lugeo.
᾽Αιγλη, fulgor, ſplendor, nitor.
* Αἰδὼς, οῦος, ἡ, veneratio, pudor, ab α & εἴδω, quia pudor oculos dejicit.
᾽Αιθω, uro, incendo, accendo, interdum ardeo, fulgeo, unde αἰθὴρ æther.
᾽Αιλυρος, catus, felis.
*᾽Αιμα, ατος, ſanguis, cruor, ab αἴθω.
᾽Αιμος, dumus.
᾽Αιμύλος, blandus, feſtivus, circumſpectus.
᾽Αινὸς, gravis, horrendus.
᾽Αινος, apologus, dictum fabuloſum, aut proverbialis ſermo. Item laus.
Αἴξ, ἡ, capra, & ὁ Αἴξ, caper. Item

Item ſignum cœleſte, avis.

Ἀιόλος, varius, variegatus.

Ἀιονάω, aſpergo, perfundo.

Ἀιπὺς, altus, excelſus.

Ἀειρω, apto.

Ἀιρέω, capio, invado, eligo, antepono.

Ἀιρω, tollo, elevo, offero.

Ἀείρω, i. εἰς ἀέρα αἴρω, erigo, attollo; item affero, præbeo; etiam necto, copulo.

Ἀερσις, elevatio, ſublatio, erectio.

Ἀῤῥιχος, loculus, arcula, crumena.

Ἄρτος, panis, ex ἄειρω, offero.

Αἶσα, parca, fatum, quaſi ἀεὶ ἶσα.

Ἀισιμόω, inſumo, impendo.

Ἀισθάνομαι, ſentio, de ſenſu corporis.

Ἀΐσσω, ruo, irruo, proſilio.

Ἀΐσσω, proſilio, ſubſulto.

Ἄισυλος, iniquus, nefarius.

Αἶσχος, εος, τὸ, turpitudo, fœditas.

Αἶσυς, mendicus.

Αἰτέω, peto, poſtulo.

Αἴτιος, αἰτία, αἴτιον, autor alicujus rei, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt.

Ἀκαχμὴ, ῆς, cuſpis, mucro.

Ἀκαχμὴ, ῆς, Acco mulier quæ ad ſpeculum cum imagine ſua ſolebat confabulari; a cujus nomine verbum ἀκχίζομαι, fingo, ſimulo nolle, ſimulate recuſo.

Ἀκόλουθος, pediſſequus, comes.

Ἀκέω, audio, auribus percipio.

Ἀκροάομαι, audio, intelligo.

Ἀκρος, ſummus, extremus.

Ἀλάομαι, vagor, erro.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator, glorioſus.

Ἀλδέω, augeo, augmentum do.

Ἀλέα, locus apricus & ſole calens, calor, tepor.

Ἀλέγω, curo, rationem habeo alicujus.

Ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Ἀλείφω, ungo, lino.

Ἀλέω, έσω, molo.

Ἀλέω,

Ἀλέω vel ἀλέομαι, vito, caveo.
Ἀληθὴς, verus.
Ἄλης, sive Ἀλὴς, condensus, confertus.
Ἄλις, satis, abunde.
Ἁλίσκω, capio.
Ἀλκὴ, robur, vires.
Ἀλλὰ, sed.
Ἄλλος, alius.
Ἀλλᾶς, ᾶν, ᾶδος, farciminis genus.
Ἅλλομαι, salio, salto.
Ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare: ὁ Ἅλς, sal.
Ἄλες, sal, sales, sermonis lepos, convictus.
Ἄλσος, εος, τὸ, lucus.
Ἅλυσι, lictores.
Ἅλφω vel Ἀλφάνω, invenio.
Ἀλφός, albus.
Ἀλώπηξ, ηκος, vulpes.
Ἅμα, simul, una cum.
Ἅμαξα, currus, plaustrum.
Ἀμάω, meto, ex quo infinit. voc. pass. ἀμᾶσθαι.
Ἄμη, falx messoria, etiã ligo.
* Ἀμάρα & Ἀμάρη, aquæductus, sulcus, παρὰ τὸ ἄμῃ ἄρεσθαι, quod ligone fiat.
Ἁμαρτάνω, aberro, pecco: ex Ἁμαρτέω.
Ἀμαυρὸς, obscurus, etiam inanis, ignobilis.
Ἀμείβω, muto, permuto, alterno & transeo.
Ἀμέργω, exsugo, ex quo Μόργυμι & Ὀμόργυμι, abstergo, exprimo.
Ἀμέλγω, mulgeo.
Ἅμιλλα, certamen, contentio.
Ἄμμος, ἡ, arena; Ψάμμος idem.
Ἀμνὸς, agnus.
Ἀμόργη, herba quædam purpurea.
Ἀμὸς, Doricè, unus, ullus, aliquis.
Ἄμπελος, ἡ, vitis, vinea.
Ἅμπυξ, catena, funiculus auratus, quo sparsæ in quorum frontibus comp colliguntur: etiam rota.
Ἀμυδρὸς, obscurus.
* Ἀμύμων, inculpatus, qui si ἄμωμος, sine reprehe sione.
Ἀμύνω, auxilior, defendo.
Ἀμφὶ, circa.
Ἄν, si.
Ἀνὰ, per, cum.
* Ἀνάγκη, necessitas, ἀνάγω, quia imperat.
Ἀναλίσκω, absumo.
* Ἄναξ, Rex, ab ἄνω, qu Rex super alios. (spi
* Ἄνεμος, ventus, ab ἄ
Ἄνδηρον, summitas, seu cumen; & fluviorum labr seu aggeres.
Ἀνέδλω, quasi ἀναίδλω imp

impudenter, licenter.
Ἀνά, sine, absque.
Ἀνεψιὸς, consobrinus, patruelis, fratris vel sororis filius.
Ἀνέω, perpurgo.
Ἀνέω, ex quo ἀνίημι, laxo, remitto, etiam reveho.
* Ἀνὴρ, vir, homo, ab ἀνύω, perficio.
Ἀνήνωρ, Poët. non virilis.
* Ἄνθος, flos, ab ἀνωθεῖν, quòd citò crescat.
Ἄνθραξ, carbo, ulcus.
Ἀνθρήνη, crabro, vespa.
* Ἄνθρωπος, homo, ab ἄνω ἀθρεῖν, quia sursum vultum tollit.
* Ἀνία, mœror, ex ἰάω, sano.
Ἄντα, Poët. coram, palam.
Ἀντάω, obvius fio, occurro.
Ἀντὶ, pro.
Ἄντιος, adversus, ex adverso.
Ἄντλος vel ἄντλον, & ἀντλία, sentina.
Ἄντρον, antrum.
Ἀντλυξ, υγος, ἡ, Poët. ambitus circumferentia.
Ἀνύω, Poët. ἀνύτω & ἀνύπω, Orator. perficio, perago.
Ἄνω, supra, sursum.
Ἀνώγω, jubeo, suadeo, instigo.
Ἀξίνη, ascia, securis.
Ἄξιος, dignus.
Ἄορ vel ἄορος, ὁ, τὸ, ensis.
Ἅπαξ, semel.
Ἀπατάω, decipio, seduco.
Ἀπαυρέω, eripio, aufero.
Ἀπειλὴ, comminatio, minæ.
Ἁπλόος, ἁπλοῦς, simplex.
Ἀπὸ, ab vel abs.
* Ἀπόλλων, quasi ἀπολύων, quia malis liberat.
Ἅπλω, necto, alligo.
Ἁπαλὸς, tener, delicatus.
Ἅπλω, accendo.
* Ἀπείξ, firmiter, à πείω.
Ἄρα, utique, profecto, itaque.
Ἀρὰ, precatio, preces, etiam noxa, damnum.
* Ἄριστον, prandium, quòd non nisi Deos precati veteres ad prandiũ accederent.
Ἄρης, Mars.
* Ἀρετὴ, virtus, quasi ἐραστὴ, amabilis.
* Ἀραβος, strepitus.
Ἀρύσσω, amputo, abscindo, etiam mulgeo, ut Ἀμέλγω ῥάσσω, item & ῥήσσω, frango, rumpo.
ῥάκος, εος, τὸ, lacera vestis.
Ἀραιὸς, rarus, tenuis, unde ἀράχνης, araneus.
Ἀργὸς, ὸν, albus, candidus.
Ἀργῆς, ῆτος, idem.
* Ἄργυρος, argentum, ab ἀργὸς, quòd candidum.
Ἀρδω, irrigo, potum præbeo.
Ἀρκέω, arceo, sufficio, duro, permaneo.
Ἄρκιος, sufficiens.

Ἄρκτος,

* ᾽Αρκτ⊖ vel ἄρκ⊖, ursus vel ursa, ab ἀρκῶ.
᾽Αρκυς, rete.
᾽Αρνέομαι, recuso, nego.
᾽Αρόω, ώσω, aro.
᾽Αρπη, falx.
᾽Αρρίω, ἄρσω, mas.
᾽Αρνυμαι, capio, recipio.
᾽Αρτηία, spiritûs semita, arteria.
᾽Αρτι, modò, paulò antè.
᾽Αρχὴ, principium, exordium.
Ὑπάρχω, initium do, sum.
᾽Αρω, apto, congruo.
᾽Αρθρον, artus, articulus.
᾽Αρτάω, appendo, suspendo.
᾽Αρτ⊖, integer, incolumis.
᾽Αρτύω & ἀρτύω, apparo, adorno.
᾽Αρέσκω, placo, amicum reddo, etiam placeo.
᾽Αρμὸς, apta commissura, compages, coagmentatio.
᾽Αρωμα, odoramentum, aroma.
᾽Ασελγὴς, έ⊖, petulans, improbus.
᾽Ασις, ἡ, limus.
᾽Ασβολ⊖ & ἀσβόλη, fuligo.
᾽Ασκέω, exerceo.
᾽Ασκὸς, utris, saccus.
᾽Ασπάζομαι, amplector, amplexor.
᾽Ασπὶς, ἡ, clypeus rotundu ut cyclopis oculus.
᾽Ασπίζω, defendo.
* ᾽Αστὴρ, stella, quasi ἄστα⊖ semper in motu.
᾽Αστυ, τὸ, urbs.
᾽Ασω⊖, qui servari nequi
᾽Ατάλὸς, tener, de ætate.
᾽Ατάω, lædo, noceo.
᾽Ατάθαλ⊖, improbus.
᾽Ατη, noxa, damnum, cl des.
᾽Ατρεκὴς, verus, certus.
᾽Α⊖ pro ἀα⊖, insatiabili
᾽Ατύζω, terreo, & perturb
Αὖ, rursus, retro.
᾽Αυγὴ, splendor, lux.
* ᾽Αρτεμις, Diana, quasi ἀ ερα τέμνουσα, quia aera sci dit.
᾽Αυχὴν, ένο⊖, cervix.
᾽Αυω & ἀύω, clamo.
᾽Αφελὴς, έ⊖, simplex, in teger.
᾽Αφύω, haurio.
᾽Αφρὸς, spuma.
᾽Αφροδίτη, Venus, quia e spuma nata.
᾽Αχλὺς, caligo.
᾽Αχ⊖, τὸ, dolor, mœror.
᾽Αω, flo, spiro.
᾽Αυλὸς, tibia.
᾽Αυλὴ, area, locus apertus.
* ᾽Αυω, flo, splendeo, fulgeo unde ἠὼς, aurora.

Βάζω, Poet. loquor.
Βάκχος, furore percitus.
Βαβάζω, inarticulatè loquor.
Βάθος, τὸ, profunditas.
Βαίνω, ex Βάω, eo, gradior.
Πρόβατον, pecus.
Ἀμφισβητέω, dubito, ambigo.
Βάλανος, glans.
Βάλλω, jacio, jaculor.
Βέλος, τὸ, telum, jaculum.
Ἀμβλὺς, obtusus.
Βαλλίζω, tripudio.
Βάπτω, mergo, immergo.
Βάρβαρος, barbarus, inusitatâ pronunciatione utens.
Βάρος, τὸ, pondus, onus.
Βάσανος, ἡ, lapis index.
* Βασιλεὺς, Rex, quasi βάσις λαῶν, quòd in Rege salus populi fundata est.
Βασκαίνω, fascino, quasi φάεσι καίνω, oculis occido.
Βαστάζω, porto.
Βάτος, ἡ, rubus, sentis.
Βαῦνος, fornax, caminus.
Βδάλλω, mulgeo, sugo.
Βδέω, flatum ventris emitto.
Βδόλος, crepitus ventris: etiam fœtor extinctæ lucernæ.
Βέβαιος, stabilis, firmus.
Βεμβέω, ῶ, circumago, in gyrum ago.
Βηλὸς, limen domûs.
Βὴξ, ἡ, tussis.

Βία, vis, virtus, robur.
Βίκος, urna.
Βίος, vita.
* Βιὸς, arcus; ex Βία.
Βλαὲξ, ὁ, abjectus præ luxu, vel fatuitate.
Βλάπτω, lædo, ex βλάβω.
Βλαστάνω, ex βλαστέω, germino.
Βλέπω, aspicio, intueor.
Βλοσυρὸς, terribilis aspectu.
Βλεσὸς, cui membra sunt resoluta, propriè ψαυλὸς, balbus, cui lingua est impedita.
Βληχὼ, balatus ovium.
Βληχάομαι, balo.
Βλύζω & Βλύω, scaturio, mano.
Βοάω, clamo, vocifero.
Βοηδέω, ad clamorem accurro, auxilior, suppetias do.
Βάτραχος, rana.
Βορὰ, pabulum, propriè brutorum.
Βότρυς, botrus, uva.
Βούλομαι, volo, malo.
Βουνὸς, ὁ, collis, tumulus.
Βοῦς, Doricè βῶς, bos, vacca.
Βόω, pro quo Βόσκω, pasco.
Βραβεὺς, judex certaminis.
Βραδὺς, tardus.
Βράζω & βράσσω, ferveo.
Βραχὺς, brevis.
Βρέμω, fremo, murmuro.

Βρέχω, madefacio, irrigo.
Βρόχθος, guttur.
Βρῆγμα, id quod tussiendo exputur.
Βρίθω, ingravesco, sum gravis.
* Βροτὸς, ὁ, mortalis, quasi φροτὸς, a φρέω, fluxus, quod nihil sit magis fluxum.
Βρύχω, frendeo, strideo dentibus.
Βρύω, scateo, abundo.
Βύβλος, ἡ, papyrus.
Βυθὸς, fundum, profundum.
Βύρσα, corium, pellis, bursa.
Βύω, obturo, obstruo.
Βύζω, idem.
Βῶλος, gleba.
* Βωμὸς, basis, ara, ex βαίνω.

Γ

ΓΑῖα, & αἶα, Poët. tellus. γῆ in prosa.
Γαίω, glorior, efferor.
Γάλα, κτος, τὸ, ut à γάλαξ, lac.
Γαλέη, & γαλῆ, felis, catus.
Γαμέω, uxorem duco.
Γάνος, εος, τὸ, lætitia, item splendor.
Γαργαρεὼν, ῶνος, gurgulio.
Γαστὴρ, ἡ, venter, ventriculus.
Γὲ, quidem, certè, utique.
Γείνω, gigno, pario.
Γελάω, rideo.
Γέλγη, idem quod φάπτης, merces, sarcina variarum mercium.
Γέμω, plenus sum.
Γένυς, mentum.
Γέρας, τὸ, præmium, honor.
* Γέρων, quasi γλιῶν ὀρῶν, quia terram spectat.
Γεραιὸς, senex, senilis.
Γέρανος, ἡ, grus, avis vigilans, prudens.
Γεύομαι, gusto, degusto.
* Γέφυρα, pons, γῆ ἐφ' ὑγρῇ, terra super aquam.
Γηθέω, gaudeo, lætor.
Γῆρυς, υος, vox.
Γηρύω, dico, loquor.
Γινώσκω, cognosco.
Γλάφω, cavo, fodio, scalpo.
Γλαφυρὸς, cavus, elegans.
Γλεῦκος, εος, mustum.
Γλυκὺς, έος, dulcis.
Γλάμη, seu γλήμη, idē quod Λήμη, unde Γλαμάω, oculorum pituitâ laboro.
Γλίσχρος, lentus, tenax, lubricus.
Γλίχομαι, appeto, cupio.
Γλῶσσα, lingua.
Γλαύσσω, cerno, intueor.
Γοάω, & γοάομαι, gemo, deploro.
Γόνυ, υος, & γενὸς, τὸ, genu.
Γόμφος, cuneus, clavus.
Γοργὸς, terribilis.
Γράφω, scribo, insculpo.
* Γείπος & γεῖφος, rete: etiam con

convivalis quæstio ænigmatica, ab ἀγείρω, vel ἀγερέτης, piscator.

Γέφω, ἐδίω, comedo.

Γῆ vel γῆν, fordes quæ sunt sub ungue.

Γρυπὸς, qui naso vel rostro est adunco.

*Γρώνη, caverna, ex γέφω.

Γύη & γύα, arvum, via, fossa.

Γῦον, membrum.

Γιόω, membra frango.

Γυὸς, claudus, mutilus.

Γύαλον, cavitas.

Ἐγγύη, sponsio ex promisso.

Ἔγγυος, præs.

Γυμνὸς, nudus.

*Γυνὴ, αικὸς, mulier: quasi γονὴ, quia parit.

Γυρὸς, curvus, rotundus.

Γωνία, angulus.

Δαίω & δάω, disco, doceor, intelligo.

Δαίω & δαίομαι, divido.

δαὶς, τὸ, ἡ, epulum.

δαὶς, ἴδος, ἡ, fax.

Δαίω, comburo, incendo.

Δάκνω, à δήκω, mordeo.

Δαμάω, δαμάζω, & δαμνάω, ex quo δάμνημι, etiam inusit. δέμω, unde ἐδάμην, domo, affligo, conficio, occîdo.

Δάνος, τὸ, donum, munus.

Δάπεδον, pavimentum, solum.

Δάπτω, voro, dilanio.

Δαρδάνω, dormio, à δαρθῶ.

Δασὺς, densus, confitus.

Δάφνη, laurus.

Δὲ, autem, verò.

Δεῖ, oportet.

Δέομαι, & δέομαι, egeo, indigeo.

Δείδω, timeo, metuo.

Δείελος, ὁ ϗ ἡ, pomeridianus, vespertinus.

Δείκνυμι, à δείκω, ostendo.

Δεῖνα, vocabulum quo utuntur præfixo articulo, loco nominis, de quo fit sermo, ut ὁ δεῖνα.

Δεῖναι & δῖναι, aquarum vortices.

*Δεινὸς, terribilis, à δέος, terror: item peritus, prudens.

Δεῖπνον, cœna.

Δέκα, decem.

Δέλτα, literæ nomen.

Δελφὺς, ύος, ἡ, uterus.

Δέμω, extruo, ædifico.

Δένδρεον, arbor.

Δένος, probrum, contumelia.

Δέρκω, video, aspicio.

Δέρρις, τὸ, pellis, corium.

Δέρω, excorio.

Δεσπόζω, dominor.

Δεῦρο, huc.
δεῦτε, huc agite.
Δέυτερος, secundus.
Δεύω, rigo, madefacio, tingo.
Δέρω, excorio, pelle nudo.
Δέχομαι, capio, susscipio.
δεξιὰ, dextera manus.
δοχὸς, ὁ ἡ ἡ, capax : δοχὴ, convivium.
Δέω, ligo, alligo, vincio.
Δὴ, sané : δῆθεν, videlicet.
Δηλέω, lædo, decipio.
Δῆλος, manifestus, perspicuus.
* Δημήτηρ, Ceres, quasi γῆ μήτηρ, terra mater.
* Δῆμος, populus, quasi δέσμος, a δέω.
Δήν, δηρὸν, & δηθὰ, diu.
Διὰ, per.
Δίαιτα, vitæ institutũ, victus.
Διδάσκω, doceo.
Δίδωμι, ex δόω, do, dono.
* Διηνεκὴς, ές, continuus, perpetuus : fortè ex διὰ, ἀνὰ, & ἔχω.
Δίκη, jus, justitia, fas.
Δίκω, jacio, dejicio.
Δίνη, vortex, gurges.
Δὶς, bis.
δίδυμος, geminus, duplex.
δίκρος, δίκρους, bifidus.
Διὸς, Διὸς, Jupiter, aër.
Δίψα, sitis.
Δίω, δίομαι, expello, abigo.

Δοίδυξ, ὁ, pistillum.
Δοκέω, videor ; ut δοκεῖ μοι, videtur mihi.
Δόκος, ἡ, opinio : δοκὸς, ἡ, trabs, tignum.
Δολιχὸς, longus, prolixus.
Δονέω, agito.
Δορὸς, saccus, culeus.
Δόρπον, cœna, ut δεῖπνον.
* Δοῦλος, servus, à δόλος, quia servi astuti.
Δοῦπος, sonitus.
Δοχμὸς, obliquus.
Δράπω & δρέπω, prehendo.
Δρᾶω, facio, ago.
Δρέμω, curro.
Δρέπω, decerpo, colligo.
Δρῆμυ, fugio.
δρᾶω, inusit. idem.
Δριμὺς, acris, acutus in sapore.
Δορὰξ, κὸς, capra sylvestris, dama.
Δρόσος, ἡ, ros.
Δρῦς, ὑος, quercus.
Δυνάμαι, possum.
Δύω, & δύω, & δύομαι, & δῦμι, subeo.
Δύο, & Poet. δύω, duo.
Δοιὴ, ῆς, dubium, dubitatio : cùm duabus menti propositis viis, nescit utram sequi debeat.

E

Ἐ ἐ, dolentis adverbium.
Ἔλεγος, lamentatio, Elegia cum

legiacum carmen.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica.
Ἑ, ſe, pronomen.
* Ἔαρ, ver; ab ἔω, mitto, quòd tunc terra emittit omnia.
Ἐάω, ſino, permitto.
Ἐγείρω, expergefacio, excito.
Ἔδω, edo.
Ἔδω & ἐδίω, idem.
Ἕζομαι, ſedeo.
ἵζω, ſedere facio.
ἱδρύω & ἵδρυμι, idem.
Ἐθέλω, volo.
* Ἐθλὸς, bonus; quia omnes bonum volunt.
ἐθελόκακος, ſponte malus.
Ἔθος, εος, τὸ, mos, conſuetudo.
Εἰ, ſi: ἐὰν, idem.
Εἶδω, video.
εἶδος, facies.
ἀΐδης & ᾅδης, orcus, tartarus.
ἄϊς, ἄϊδος, idem.
Εἰδέω, ῶ, & aliquando εἴδω, ſcio.
Εἴκω, ſimilis ſum.
εἰκὼν, ὀνος, imago.
ἔκηλος, quietus.
ἑκὼν, volens.
Εἴκω, cedo, non repugno.
Εἰλέω, ήσω, & εἴλω, coarcto, concludo.
εἰλέω, verſo, volvo.
Εἴλαρ, αρος, τὸ, propugnaculũ.
Εἰμὶ, ſum; Εἶμι, eo, & ibo.
εἶπος, υος, circumferentia & umbo.
Εἴρω, necto.
Εἴρω, dico, interrogo, nuncio.
εἴρων, diſſimulator.
ἐρωτάω, interrogo.
Εἰς vel ἐς, ad.
Εἷς, unus; μία, una; ἕν, unum.
* ἄφενος, divitiæ, redditus proprie unius anni.
Εἶτα, poſtea, deinde, tum.
Ἐκτὸς, extra, exterius, extrinſecus.
ἔξω, extra, foras.
Ἕκας, quiſque.
Ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκατὸν, centum.
Ἐκεῖνος, ille.
Ἐλαία, olea, oliva.
Ἐλαύνω, ab ἐλαύω, agito, incito, abigo, duco, progredior, evado.
Ἔλαφος, ὁ vel ἡ, cervus, cerva.
Ἐλαχὺς & ἐλαχὸς, parvus.
Ἔλδομαι & ἐέλδομαι, cupio.
Ἐλέγχω, arguo.
Ἔλεος, ὁ ἡ τὸ, miſericordia.
Ἐλεὸς, ὁ, menſa coquinaria.
Ἐλεύθερος, liber.
Ἐλεύθω, venio.
Ἐλέφας, elephas, ebur.
Ἔλη, calor ſolaris.
ἐλάνη, fax.

Δείλη, pomeridianum tempus.
Σέλας, fulgor, lumen.
Ἑλίσσω vel ἑλίττω, volvo, verso.
Ἕλκω, traho.
Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura.
Ἑλώειον, idem.
Ἕλλην, Hellen, à quo Græcus.
Ἕλος, τὸ, palus.
* Ἐλπὶς, ίδος, spes, quia ἕλκει ἡμᾶς, nos trahit.
Ἐμέω, vomo.
Ἐναίρω, occîdo, spolio, corrumpo.
Ἔναρα, τὰ, spolia, exuviæ.
* Ἐναργὴς, clarus, evidens; ab ἀργὸς, i. albus.
Ἐν, ἐνὶ & εἰν Poët. in.
Ἔνδε, hic.
Ἔνδον, intus.
Ἐντὸς, intus, intra.
* Εἰρήνη, pax, quod εἴρει εἰς ἕν, in unum connectit.
Ἔριος, lana, quod connectitur.
Ἕνεκα, propter, causâ.
Ἔνη, trigesima dies mensis.
Ἐνιαυτὸς, ὁ, annus.
Ἐννέα, novem.
Ἐνυὼ, ἡ, Enyo, Bellona, dea belliça.
Ἐνόω, concutio, agito.
Ἐξὴς, deinceps.
Ἑορτὴ, ῆς, festum, festus dies.
Ἐπεὶ, postquam.
Ἐπείγω, urgeo, impello.
Ἐπὶ, super, in, &c.
Ἐπίκουρος, auxiliator.
Ἐπιπολῆς, in superficie, in summitate.
Ἐπιτηδὴς, idoneus.
Ἕπω, operor, tracto.
Ἔπω, dico.
* Ἐράω, amo, ab ὁράω, video; ab aspectu nascitur amor.
Ἔρανος, collatitia cœna.
Ἔργον, opus, factum, res.
Ἀργαλέος, difficilis, molestus.
Ἐργάω, operor.
Ἔργω, unde εἴργω, εἴργω, includo, figo, contineo.
Ἐρείδω, firmo, fulcio.
Ἐρείκω, frango, contundo.
Ἐείκω, idem.
Ἐρέπω, edo, vescor, de brutis.
Ἐρεύγω, ructo, eructo.
Ἐρέσσω vel ἐρέττω, remigo.
Ἐρυθρος, rubor.
Ἐρεύνάω, indago, inquiro.

Ἐρέ

Ἐρέφω, tego, tectum impono.
Ἔρεβος, τὸ, Erebus, Orcus.
Ἐρέθω, irrito, lacesso.
Ἔρημος, ὁ, & ἐρημαῖος, desertus, solus.
Ἔρις, contentio, concertatio.
Ἐρινύς, ύος, ἡ, Erinnys, furia.
* Ἑρμῆς, Mercurius, ab ἐρῶ, vel εἴρω, dico.
Ἕρπω, serpo, repo, repto.
** Ἔρση, ης, ros, ab ἄρδω, ἄρσω rigo.
Ἐρύκω, contineo, detineo, impedio.
Ἕρύω, traho.
εἰρύω, idem.
ἀρύω, haurio.
ῥύω, idem quod ἐρύω.
Ἐρύω, custodio, tueor.
Ἔρχομαι, venio, eo.
Ἕσπερος, vesper, hesperus.
Ἑστία, focus, lar.
Ἑτάζω, examino, scrutor.
Ἑταῖρος, sodalis.
* Ἐτεὸς, verus, ex εἰμὶ, sum.
Ἕτερος, alter.
Ἔτι, adhuc, etiam.
Ἑτοιμος & ἑτοῖμος, promptus, paratus.
Ἔτος, εος, τὸ, annus.
Εὖ, bene, recte.
* Εὐθὺς, rectus, ab εὖ & πίθημι, bene pono.
Εὐθλωέω, prosperâ fortunâ utor.
Εὐμαρὴς, ές, facilis, promptus, expeditus, ut εὐχερὴς ῥᾴδιος, εὔκολος.
Εὐνὴ, cubile.
Εὑρίσκω, invenio.
Εὐρὺς, latus, amplus.
Εὔχομαι, precor.
Ἔχθος, τὸ, odium.
Ἔχω, habeo, possideo.
Ἴσχω & σχέθω, habeo.
Ὄχλος, ους, retinaculum.
Ὄχη, cibus: εὐωχία, convivium.
Ὄχθη, ripa.
Ἔσχατος, ultimus, postremus.
Ἰσχυρὸς, munitus, firmus, tutus.
Ἑστία, focus.
Ἔγχος, εος, τὸ, hasta.
Αὔξω, augeo, accumulo.
Ἕψω, coquo, elixo.
Ἕω, ἕννυμι, induo.
Ἑανὸς, indutu pulcher.
Ἕω, colloco, idem quod ἵζω.

Z

Ζάω & Ζώω, vivo.
* Ζεὺς, Jupiter, à ζάω, quia pater vitæ.

Ζέα & Ζειὰ, ὄλυρα, hordeum.
Ζεύγνύω & Ζεύγνυμι, jungo, copulo.
* Ζέω, ferveo, à ſono literæ ζ, *to ſeeth.*
Ζῆλος, æmulatio.
Ζημία, damnum, jactura.
Ζητέω, ῶ, quæro.
Ζόφος, caligo.
Ζύμη, fermentum, farina ſubacta.
Ζωμὸς, jus, jus eſculentum.
Ζωννύω, Ζώννυμι, à Ζώω, fut. ζώσω, cingo.
Ζωρὸς, merus, meracus.

H

Ἢ Vel, aut, ſive, an, quam.
Ἦ, certè, profecto.
Ἡβη, pubes, pubertas.
Ἡγέομαι, duco, præeo.
Ἤδη, jam.
ἠδὲ, &, atque.
Ἡδὺς, jucundus, ſuavis, dulcis.
Ἀδέω, placeo, gratificor.
Αὐθάδης, εος, ſibi placens, arrogans, ſuperbus, ſibi pulcher.
Ἀδόλως, abunde, ad ſatietatem uſque.
Ἀδω, ſatio, expleo.
Ἁδω, ſuavitate afficio, delecto, oblecto.
Ἔδνα & Εἰδνα, τὰ, munera quæ ſponſus dat ſponſæ, ut dos; unde ἄεδνος, i.e. Ἀπροίκος, indotata.
Ἠθέω, colo, per colum mitto, ſacello, ab ἐθέω & ἐθίζω, *to ſtrain liquor.*
Ἥκω, venio.
Ἠκὴ, idem quod ἀκὴ, acies.
ἥκιστος, minimus.
Ἠλιθα, fruſtra, in vanum.
Ἡλίκος, quantus.
* Ἥλιος, ſol: quaſi σῆλος, clarus.
Ἠλύγη, id eſt, σκία, σκότος, umbra.
Ἡμέρα, dies.
Ἥμερος, manſuetus.
Ἧμος, quum, quando: cui reſpondet τῆμος, tum.
Ἡνία & Ἡνίον, habena.
Ἡνίκα, quum, quando.
Ἧπαρ, hepar, jecur.
Ἤπειρος, ἡ, terra continens.
Ἤπιος, lenis, clemens, benignus.
* Ἥρα, Juno, ab ἀὴρ, aër.
Ἠρέμα, quietè.
* Ἥρως, heros, ſemideus; ab ἀρετὴ, virtus.
Ἧσσων, ἧσσον, minor; uſitatius in neutro genere ἧσσον.
Ἡσυχος, quietus.
* Ἥφαιστος, Vulcanus, ab ἅπτω, accendo.
* Ἠὼς, aurora, ab ἀὼ, ſplendeo.
Ἦχος, ὁ, ſonus.

Θαάσσω,

Θ Αάσσω, ſedeo.
* Θάλασσα, θάλαττα, mare, ab ἅλς, quia ſalſũ.
Θάλλω, vireo, floreo.
Θάλπω, foveo.
Θάλαμος, thalamus, cubiculum mariti & uxoris.
Θαμὰ, crebro, frequenter.
Θάπτω, ſepelio, inhumo.
* Θάρσος, τὸ, audacia, animi præſentia, à θέρω, calefacio.
Θεάομαι, ſpecto.
Θαυμάζω, miror, admiror.
Θέλγω, mulceo.
* Θεὸς, ὁ καὶ ἡ, Deus & Dea, à θεάω, quia Deus videt omnia.
Θεωρὸς, oraculi conſultor.
Θεράπων, miniſter, ſervus.
Θέρω, calefacio, medeor.
Θέρομαι, calefio, uror.
Θέρος, τὸ, æſtas.
Θέω, θεύσομαι, curro.
Θοὸς, velox.
Θήγω, acuo, exacuo.
Θηλὴ, papilla.
Θῆλυς, fœmineus, etiam mollis.
Θήπω, ſtupeo, admiror.
Θὴρ, ὁ, fera, bellua.
Θὴς, ητὸς, ὁ, operarius.
Θίασος, chorus mulierum Baccho aut Bonæ Deæ operantium.
Θίγω, tango, attingo.

Θὶν, vel θὶς, ὁ vel ἡ, littus, cumulus.
Θλάω, contundo, elido.
* Θάνατος, mors, à τανύω, quia corpus extendit.
Θραύω, frango, tero.
Θνήσκω, morior, ex θνάω.
Θοίνη, epulum, convivium.
Θολὸς, ſordes turbidæ.
Θόρω vel θορέω, ſalio, inſilio.
Θορύσσω & θορύπτω, perturbo.
Θρόω, ſedeo.
Θρέω, tumultuando clamo.
Θρύλος, ſuſurrus, rumor.
Θόρυβος, tumultus, turbæ.
Θρῆνος, luctus, planctus.
Θρᾴξ, θρῇξ Poet. Thrax.
Θρησκεία, cultus deorum, ſuperſtitio: etiam vera religio.
Θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.
βόστρυχος & βόστρυξ, cincinnus, capilli certo modo plexi.
Θρίσκος, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus.
Θρίον & θρῖον, ficûs folium, folium generaliter, & edulium.
Θρύπτω, frango.
Θυγάτηρ, filia.
* Θυμὸς, animus, ira, à θύω, quia impetu fertur.
Θύρα, janua, oſtium.
Ἀθύρω, ludo, luſito.
Θύω, macto, ſacrifico.

Θύω & Θυώω, impetu quasi furibundo feror, propero.
Θωὴ, mulcta, damnum.
Θώπω, assentor, colo: etiam cavillor, irrideo.
Θώρηξ, thorax, pectus.

I

Ἰ Ἄομαι, medeor, sano.
Ἰαύω, commoror.
* Ἐνιαυ⟨ὸς, tempus longum; annus, qui in se volvitur.
Ἴδιος, peculiaris.
* Ἱδρὼς, sudor, ab ἵδρω.
Ἱερὸς, sacer, sacrosanctus.
Ἵέω, jaceo, mitto, immitto.
Ἵημι, jaceo, jaculor.
Ἔνεμα, infusum.
Ἔφεσις, provocatio de judicio ad judicium, translatio causæ.
Ἐφε⟨μὸν, mandatum, jussum.
Ἰὸς, missile, sagitta.
Ἶος, solus, unus.
Ἶον, viola.
Ἰάλλω, mitto.
Ἰάπτω, idem.
Ἧλος, clavus.
Ἑσμὸς, examen, apum congregatio.
Ἰθὺς, rectus, directus.
Ἰκμὰς, ἰδος, ἡ, humor, vapor.
Ἵκω, venio.
Ἱκανὸς, ideneus,

I

Ἧκω, venio, accedo.
Ἱλαρὸς, hilarus vel hilaris.
* Ἰλὸς, oculus, ab εἰλεῖν, volvere.
* Ἰλὺς, limus, lutum, ab εἰλύω, involvo.
Ἱμείρω, desidero, cupio.
Ἱμὰς, lorum, corrigia.
Ἵνα, ut.
Ἰξὸς, viscum.
Ἰὺ, hei, heu, eheu.
Ἵππος, ὁ ϗ ἡ, equus, equa, ab Ἵπταμαι, volo.
Ἵπταμαι, volo, as.
Ἵπτομαι, & πέτομαι, idem.
Ἵπτω sive ἴπτω, noceo, lædo.
Ἵπος, muscipula; etiam officina fullonis.
Ἶπος, pressura, onus.
Ἰπύω, premo.
Ἰπνὸς, furnus, caminus.
Ἶς, ἰνὸς, fibra, ex quo vis.
Ἶσος vel ἴσος, æqualis, par.
Ἥμισυς, εος, υς, dimidius.
Ἵστημι, ἱστάω & ἱστάνω, statuo.
Στάδιον, stadium, mensura pedum sexcentûm.
Στατὴρ, stater, pondus 4 drachmarum.
Σταυρὸς, crux, vallus.
Στήλη, lapis è terra erectus.
Στύλος, columna.
Στηρίζω, figo, firmiter statuo.
Ἱστὸς, ὕ, malus, navis.

Ἰσχὶς

Ἰσχις, lumbus, unde ἰσχίον, coxa.
Ἰσχὺς, robur, vires.
Ἰταλὸς, taurus, bos, vitulus.
Ἰτης, υ, temerarius, audax.
Ἰυγξ, mulier venefica.
Ἰφι, validè, fortiter.
Ἰχθὺς, piscis.
Ἴχνος, τὸ, vestigium.
Ἰχὼρ, tenuis & aquosa humiditas.

K

Κάδος, mensuræ frumentaceæ genus, unde κάδη cibus.
Καγχάζω, cachinnor, effuse rideo.
Κάδος & Κάδδος, cadus.
Καθαίρω, purgo, mundo.
Καινὸς, novus.
Καιρὸς, occasio, opportunitas.
Καῖρος, licium.
Καίρω, stamen connecto.
Κάλαμος, calamus, arundo.
Καλάμη, stipula, culmus.
Καλέω, voco, accerso.
Κᾶλον, lignum.
Κάλαθος, calathus, quasillum.
* Καλὸς, pulcher, formosus, à καλέω, quia pulchra nos amore sui vocant.
* Κάλως & κάλως, ω vel ως, rudens, funis nauticus, à χαλάω, ῶ, laxo, demitto.

Καλύπτω, tego, abscondo.
Κάλυξ, flos, vel animal quo tingitur purpura.
Κάμινος, ὁ καὶ ἡ, caminus: etiam ignis.
Κάμνω, lassesco, deficio.
Κάμπτω & κναμπτω & γναμπτω, flecto.
Ἄγναμπτος, non flexilis, rigidus.
Γνάθος & γναθμὸς, ὁ, mala, maxilla.
Καυδὸς, oculi angulus, hirquus.
Κάνδων, ωνος, asinus.
Κάννη vel κάννα, vel κάνα, storea, teges, matta.
Κάπρος, aper.
Κάπω, comedo, avidè comedo.
* Καπνὸς, fumus, à κάπω, spiro.
Κάρηνον, caput, vertex, summitas.
Κάρη, per Apocopen, & κάρα, idem.
Κραναὸς, asper.
Κάρος, sopor cum gravedine.
Καρύα, nux arbor, juglans.
Καρύκη, intritum, conditura.
* Κραιπάλη, crapula, παρὰ τὸ κάρα πάλλειν, vibrans capitis dolor ex nimio vino, ebrietas.

Καρπὸς,

Καρπὸς, junctura manûs cum cubito, id est, cum duobus ossibus, quorum uni nomen est πῆχυς, alteri κερκίς.

Καρπὸς, fructus de stirpibus.

Κάρφω, sicco, arefacio.

Κάσις, frater, soror, consobrinus.

* Κακὸς, malus, à χάζω, fugio, quia mali fugiendi.

Κατὰ, adversus, in.

Καυλὸς, caulis, scapus, thyrsus.

Κέαρ, κῆρ, τὸ, cor.

Καρδία & κραδία, idem.

Κράτος, τὸ, robur.

Κείρω, tondeo, scindo.

Κορμὸς, truncus.

Κόρος, satietas.

Κέλλω, appello, vel appellor, pervenio in portum.

* Κέλευθος, ἡ, via, ab ἐλεύθω, venio.

Νωχελὴς, tardus.

Κέλω, jubeo, hortor.

Κενὸς, vacuus, inanis.

Κεντέω, pungo, stimulo.

Κέραμος, terra figularis.

Κεραμεὺς, figulus.

Κέρας, cornu.

Κεράννυμι, à Κεράω, misceo.

Κεραυνὸς, fulmen.

Κέρδος, τὸ, lucrum, quæstus, dolus.

Κερκὶς, ίδος, ἡ, radius textorius.

Κέρκος, cauda.

Κέρχω, exaspero.

Κεύθω, occulto, abscondo.

Κεφαλὴ, caput.

Κέω, inusit. ex quo κεῖμαι, jaceo, situs sum.

Κέω & κείω, κεάζω, findo.

Κέω & κείω, & κήω & καίω, uro, incendo.

Κηδέω, curo, curam gero.

Κηκίω, salio, cum saltu sursum feror.

Κηλέω, mulceo, permulceo.

* Κὴρ, ῆ, fors, fatum, à κείρω, scindo.

Κηρὸς, cera.

Κήρυξ, præco, caduceator, à γηρύω, loquor: etiam κήρυξ, piscis buccinum.

Κηρύσσω, prædico.

Κῆτος, εος, τὸ, cetos, seu cetus.

Κίδδης, lutum, ut πηλός.

Κιθάρα, cithara.

* Κίνδυνος, periculum, quasi κινῶν ὀδύνας, movens dolores.

Κινέω, moveo.

Κίσσα, pica.

Κισσάω, fastidio laboro.

Κισσὸς & κιττὸς, hedera.

Κίστη, ης, cistula, capsula.

Κιχέω, & κιχάνω, & κίχημι, invenio, assequor.

Κίω, vado, eo.

Κίων, ονος, ὁ vel ἡ, ἰωνικῶς

κῶς, columna.
κλαίω vel κλαύω, lacrymor, fleo.
κλάδος ramus.
κλάω, frango, & κολούω.
κλάζω, clamo.
Κλείω, claudo, quasi καλύπτω.
κλέπτω, furor.
κλῆρος, ὁ, sors.
κλίνω, reclino, inclino.
κλίμαξ, ἡ, scala, gradus.
κλόνος, ἡ, motus, tumultus.
κλύζω, abluo, eluo.
κλύω, audio.
Κλέος & κλεῖος, τὸ, fama, rumor.
Κληδὼν, & κληηδὼν, idem.
κλώθω, neo.
νάω, & κνέω, & κνῆμι, idem. quod κόπτω, scindo.
κνήθω, scalpo, frico.
κνίζω, seco, rado.
κνύω, idem.
κνῆκος, ὁ, flavus, rutilus, luteus.
κνήμη, tibia, crus.
κόβαλος, i. πανοῦργος, κακοῦργος, σωμύλος, λάλος, ποδοσὴς, ἀπατεὼν, vafer, maledicus, blaterator, loquax, adulator, impostor.
κοῖλος, cavus.
κοινὸς, communis.
κύριος, princeps, dominus.
κολάζω, punio, castigo.

Κολάπτω, tundo, excavo.
Κόλλα, ης, gluten, glutinum.
Κόλον, i. ἔδωδὴ, cibus.
Κόλαξ, adulator, assentator.
Κολούω, amputo, trunco.
Κόλπος, sinus, gremium.
Κολυμβάω, nato, urinor, & generaliùs, aquas subeo.
Κολωνὸς, tumulus, collis.
Κομέω, curo, curam gero.
κομίζω, idem: etiam porto, fero.
κομὴ, coma, compta cæsaries.
κομψὸς, scitus, elegans.
Κόνδυλος, digiti articulus, & junctura quâ digitus flectitur.
Κόνις, ἡ, pulvis.
Κονέω, festino, curro.
διάκονος, Minister.
Κόπρος, ὁ ϗ ἡ, stercus, fimus.
Κόπτω, scindo, seco.
Κόμπος, crepitus, propriè apri dentes acuentis.
Κορέω, verro, purgo.
κόρος, puer, juvenculus, & novellum germen.
κορείζομαι, blandior.
Κόρος vel κορὸς, niger.
κόραξ, corvus.
Κόρυς, υθος, ἡ, galea: etiam avis nomine alauda.
Κορυνὴ, clava.

Κορυ-

Κορυφή, vertex.
* Κόσμος, ordo, ornatus, mundus, ex κομῶ, id est ἐπιμελοῦμαι, curo.
* Κότος, ira vetus, à κεῖται, quia mente reposita.
Κοτύλη, vas cavum, cavitas.
Κοῦφος, levis.
Κράδη, ramus ficulnus.
* Κραίνω, & κρανάινω, impetro, efficio, perficio, secundum Etymolog. à κάρα.
Κρέας, τὸ, caro.
Κρέκω, pectine seu radio pulso.
Κρεμάω, suspendo.
Κρημνὸς, præcipitium.
Κρήνη, ης, fons.
Κρίζω, strideo.
Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum.
Κρηπὶς, ἡ, basis, fundamentum.
Κρίνω, secerno, judico.
Κριὸς, aries, ovium gregis dux.
Κρόκη, trama, subtegmen.
κροκὶς, ἡ, idem: etiam floccus, seu filum in veste prominens.
κροκάλη, calculus litoralis.
Κρόκος, vel κρόκον, crocus: etiam vitellus ovi.
Κρόνος, Saturnus.
Κρούω, pulso.
κρότος, pulsus.

κρόταφος, tempus, *the temples of the head.*
κρυνὸς, scatebra.
Κρύος, τὸ, frigus, rigor.
Κρύπτω, abscondo, abdo.
Κτάομαι, acquiro, comparo.
κτῆνος, τὸ, jumentum.
Κτεὶς, ενὸς, pecten, pubes.
Κτίζω, condo, creo, fabrico.
Κτῶ, interficio.
Κύαμος, faba.
Κύανος sive κυανὸς color caeruleus, seu nigricans.
Κυβερνάω, guberno, navem rego.
Κύβος, tessera.
* Κῦδος, τὸ, gloria, decus quia κύει δέος, parit timorem.
Κύδος, ὁ, convitium, probrum.
Κυέω & κύω, uterum gesto oscular.
Κυκάω, misceo.
κῦμα, fluctus.
Κυλίω, volvo, voluto.
κύκλος, orbis, circulus.
Κυλλὸς, i. χωλὸς, καμπύλος claudus, curvus.
Κύμβος, cavus recessu unde κύμβη, cymba.
Κύπτω, pronus sum, demitto oculos.
Κύπελλον, poculi genus, cyathus.

Κῦφ⊖, gibbus, vas concavum.
Κυρτὸς, curvus, gibbosus.
* Κῦρος, τὸ, authoritas, authoritas plena, unde κύει⊖.
Κύρω, incido.
κυρῶ, contingo, & sum.
Κυσὸς, ὕ, πυγὴ, αἰδοῖον.
Κύτ⊖, ε⊖, τὸ, omne quod cavum est.
* Κύων, νὸς, ὁ κ̓ ἡ, canis, à κύω, quia amat dominum.
Κώδων, ωνος, tintinnabulum, nola.
Κῶλον, membrum, specialiter pes.
Κωλύω, impedio.
Κῶμα, somnus profundus.
* Κῶμ⊖, compotatio convivalis, ex qua incidit aliquis in κῶμα.
* Κώμη, pagus, vicus, à κῶ, cubo.
Κωμῳδὸς, qui per pagos cantat carmina: unde comœdia.
* Ἐσκώμιον, laudatio, quasi in vicis.
Κῶν⊖, conus, turbo, meta.
Κώπη, remus.
Κώρυκ⊖, pera, saccus coriaceus.
Κῶς, ovinum vellus.
Κωτίλλω, fabulor, garrio.
Κωφὸς, surdus.

ΛΑ', auget in compositione.
Λᾶας, lapis, saxum.
* Λαίφ⊖, nimium vorax, quasi λίαν βορός.
Λαγαρὸς, laxus, gracilis.
Λάγνος & λάγν⊖, libidinosus, lascivus.
Λαγχάνω, sortior, sorte accipio, ex λήχω inusitat.
Λάχ⊖, ε⊖, sors.
* Λαγωὸς, lepus, à λα & ὦς, i. longis auribus.
Λάζομαι, prehendo, arripio.
λάζυμαι, idem.
λάζω, autem injurius sum, ex quo fortè Latinè, Lascivus.
Λαικάζω, decipio, & scortor.
Λαιμὸς, guttur, gula.
Λάκκ⊖, fossa, fovea.
Λαλέω, loquor.
Λαμβάνω, accipio, ex λήβω.
Λάμπω, luceo, splendeo.
Λαμυρὸς, loquaculus, facetus.
* Λαὶξ, calce, seu calcibus, extremo pede, à λήξω, F. verbi λήγω, desino.
* Λαὸς, turba, populus, à λᾶας, lapis.
Λάπτω, lambendo bibo.
Λαπάζω, evacuo.
Λαφύσσω, avidè deglutio.

Ἐιλα-

Ἐιλαπίνη, epulum, convivium opiparum, compotatio.

Λάσιος, hirsutus, hispidus, setosus.

Λάτρις, ὁ ἡ, servus, serva; famulus, famula, ancilla.

Λαύω, fruor, pro quo ἀπολαύω, à, λάω. unde λαμώς.

Λαχαίνω, fodio.

Λάχανον, olus.

Λάχνη, lanugo, pili molles.

Λέγω, lego, colligo, deligo, numero, percenseo.

λέγομαι, etiam differo, loquor.

λόγος, dictum, verbum, sermo, oratio, ratio, proportio, mens.

Λεία, præda, corpora quæ capta sunt.

Λῃΐζω, prædor.

Λειον, λήϊον seu λαῖον, seges, triticeæ fruges.

Λείβω, libo, i. σπένδω.

Ἐίβω, idem.

λέβης, lebes.

λειμών, ῶνος, pratum, locus irriguus, εἰς ὃν ὕδωρ λείβεται.

λίβω, idem quod λείβω.

λὶψ, petra, unde aqua stillat.

Λεῖος, lævis.

Λείπω, linquo.

* Νωλεμὴς, à νὼ, privativa partic. & λείπω, indesinens, assiduus.

Λείχω, lambo, lingo.

λιχανὸς, index digitus; quod eum in obsonia immissum lingimus.

Λέπω, decortico.

λεπτὸς, tenuis.

λεπρὸς, scaber, asper.

Λέσχη, sermocinatio, confabulatio.

Λυγαλέος, pernicios us, difficilis, gravis: etiam malus.

Λεύσσω, Poet. video, aspicio.

λευκὸς, albus, candidus.

Λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λέων, οντος, leo.

Λήγω, cesso, desino.

Λῆδος, εος, τὸ, vestis è panno raro aut detrito.

Λήθω, lateo.

* Ἀλάστωρ, qui ἄλαστα, perpetravit, id est, non oblivisc enda: etiam furia, diabolus.

λανθάνω, idem quod λήθω.

λανθάνομαι, ut λήθομαι, sæpius obliviscor.

Λήϊτος, i. δημόσιος, publicus.

Ληχέω, sono, plaudo.

* Λῆμα, præsens seu virile animus, à λῶ, volo.

* Λῆμμα, quod accipitur assumptum, à λαμβάνω.

Λήμη, gramiæ, lippientes oculi, seu sordes oculorum.

Λιωδὸς, lacus torcularii preli.
Λιῶος, εος, τὸ, lana.
* Λῆρος vel λῆροι, nugæ, ineptiæ, à λα & ἐρῶ, i. valde dico.
Λιάζω, agito, jacto, turbo.
Λίαν & λίλιω, valde, admodum.
* Λιμὴν, portus, à λίαν μένειν.
Λίμνη, ſtagnum, palus.
Λίγγω, ſtrideo, ſeu ſtrido.
Λιγὺς, ſtridulus, jucundus, dulcis.
Λικμὸς, ventilabrum.
Λίθος, lapis.
* Λιμὸς, fames, eſuries, à λείπομαι, deficio, ὁ, ἡ, Dor.
Λίνον, linum.
Λίπος, τὸ, pinguedo, adeps.
Λῖς, ὁ, leo, accuſat. λῖν, leonem.
Λίασομαι, ſupplico, precor. λιτὴ, ſupplicatio.
Λιτὸς, ſimplex, nudus, vilis, tenuis, non exquiſitè elaboratus.
Λόγχη, i. λῆξις, μοῖρα, ſors, portio: etiam lancea.
Λοίδορος, conviciator, maledicus.
* Λοιμὸς, peſtis, à λείπομαι, deficio.
Λοίθιος & λοῖδος, ultimus.
Λοξὸς, obliquus, non rectus.
Λορδὸς, curvus, incurvus, cui caput & dorſum in anteriora inclinant.
Λόω, lavo.
* Λόφος, cervix in jumentis, ſeu ea pars colli cui jugum imponitur, à λέπω.
Λωφάω, reſpiro, interquieſco.
Λόχος, cohors: etiam inſidiæ.
* Λυγρὸς, λίαν ὑγρὸς, nimium humidus, difficilis, funeſtus, triſtis, exitioſus.
Λύζω, ſingultio, ſingulto.
Λύθρον, cruor, pulverulentus ſanguis, pulvis ſanguine mixtus.
Λύκος, lupus.
* Λῦμα, purgamentum, ſordes: quaſi λῦμα, ex λύομαι lavor.
Λύμη, lues, noxa, βλάβη.
Λύπη, dolor animi, moleſtia, à λύω, quia ſolvit corpus.
Λύρα, lyra.
* Λύσσα, rabies, furor canum, à λύω, quia diſſolvit rationem.
Λύχνος, lucerna, lumen.
Λύω, ſolvo.
Λύτρον, redemptionis pretium.
* Αλυσις, εως, catena, vinculum.
Λώβη, injuria, contumelia, dedecus.

* Λώϊος & λῶς Θ, optimus, à χῶ, λῇς, λῇ, volo.

M

MΑζὸς, mamma.
Μαστὸς, Doricè, idem: etiam lævis, glaber, depilis.
μαστάω, quæro, vestigo; ut pueri mammam.
* Μαίνομαι, furo, insanio, à μάω.
μάνης, ου, servus, famulus.
* Μάκαρ, beatus, quasi μὴ κὴρ, non sorti subjectus.
Μάλα, valdè, multùm.
Μαλάσσω, mollio.
Μάλθα, cera emollita.
* Μαλλὸς, vellus, à μῆλον, ovis.
Μανθάνω, disco.
Μάντις, vates, divinus.
Μαραίνω, marcescere facio.
Μάρσ Θ, ὁ, insanus, stolidus.
Μαρμαίρω, resplendeo.
Μάρπτω, capio, corripio.
Μασάομαι, mando, manduco.
Μάσσω, pinso; etiam abstergo.
Μαγδὸς, pistor.
Μάζα, maza, panis genus.
Μάγειρος Θ, coquus.
Μάστιξ, ῐγος, flagrum, scutica.
Μάτην, frustra, in vanum.
Μασχάλη, axilla, ala, armus.

Μάχη, pugna, prælium.
Μάχλος Θ, libidinosus, lascivus.
Μάω, vehementer cupio, quæro.
μαῖα, obstetrix, nutrix, avia.
μήτηρ, mater.
* Μοῦσα, musa, quasi μέλουσα, canens.
* Μετέωρος Θ, sublimis, à μὴ ἀείρω.
Μεγαίρω, invideo.
Μέγαρον, domus.
Μέγας, magnus.
Μέδω, impero.
Μέθυ, vinum, temetum.
Μειδάω, vel έω, rideo, subrideo.
Μεῖον, minus.
Μείρω, divido, partior.
μόρος Θ, portio, fatum.
μοῖρα, pars, sors, conditio.
μέρος Θ, εος Θ, τὸ, pars.
μέτρον, modus, mensura.
μέριμνα, cura, sollicitudo.
μερμαίρω & μερμήρω, curo, anxiè, curiosè cogito.
μέρδω, privo; & intueor, obtueor.
Μειόω, ῶ, minuo, ἐλαττόω.
Μέλαθρον, domus.
Μέλας, niger, ater.
Μέλδω, liquefacio, consumo.

Μελε-

Μελεδαίνω, ὀπιμελέομαι, curo.

Μέλει, impersonal. curæ est.

Ἀμέλει, adverb. atqui, certè, ne cures.

Μελία & μελίη, fraxinus arbor.

Μέλι, mel.

Μελίσσω, mellitum reddo.

μέλισσα, apis.

Μέλλω, futurus sum.

Μέλος, τὸ, membrum: etiam carmen.

Μέλπω, canto, ludo.

Μέμφομαι, conqueror, accuso.

Μὲν, quidem.

Μένω, maneo, permaneo.

Μένος, εος, τὸ, animi ardor quidam, seu impetus: etiam robur.

Μενεαίνω, cupio vehementer.

Μέσος, medius.

Μεστὸς, plenus, refertus.

Μετὰ, cum, una cum, post.

Μεταμώλιος & μεταμώνιος, vanus, inutilis.

Μεταξὺ, inter, in medio.

Μέχει vel μέχεις, usque ad.

Μὴ, ne, nec, non, nequaquam.

Μῆκος, τὸ, longitudo.

Μῆδος, εος, τὸ, cura, consilium.

Μηλέα, malus, arbor: μῆλον, malum, pomum.

Μῆλον, ovis, pecus.

* Μηὼ, νὸς, ὁ, mensis, à μήνη, luna.

Μήνη, luna.

* Μῆνις, ira permanens, à μένω, maneo.

Μηνύω, indico, significo.

Μηρὸς, femur, fœmen.

Μηρύω, revolvo, rumino.

Μῆτις, ιος, consilium, prudentia, intelligentia, sapientia.

Μηχανὴ, artificium.

Μιαίνω, inquino, contamino.

Μίγω, inusit. à quo μίσγω, Poët. pro quibus, μιγνύω, & μίγνυμι, misceo.

Μίγα, mixtim.

Μικρὸς, parvus.

Μιμέομαι, imitor.

Μινύθω, minuo.

Μιτύλλω, in minutas partes seco.

Μισθὸς, merces.

Μίσος, εος, τὸ, odium.

Μίτος, licium.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, in memoriam reduco.

Μόγις, vix, ægrè.

μόχος, labor, ærumna.

Μοιχὸς, mœchus, adulter.

Μολέω, venio, advenio.

μολίσκω, idem.

Μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, vix, idem quod μόγις.

Μολυνω, polluo, contamino.

Μόνος, solus, unus, unicus.

Μορμὼ, οῦς, mulier horrenda

facie, ut strix fuisse dicitur: & sumitur pro larva & terriculo.

Μόρφη, forma.

μορφνὸς, obscurus, tenebrosus.

Μόσχος, vitulus, vitula.

Μόχθος, labor, molestia.

Μυδάω, humore putresco.

Μυελὸς, medulla.

* Μῦθος, verbum, consilium, à μυέω, doceo.

Μῦα, musca.

Μυχάομαι, mugeo.

Μυχὸς & μύδος, surdus.

Μύλη, mola.

Μυλλὸν, i. χυλλὸν, curvum.

Μύειοι, decies mille; μυρίοι, infiniti.

Μῦρμος & μύρμηξ, formica.

Μύρομαι, fleo, lamentor.

Μῦς, υὸς, mus.

μύσσον & μυσίλη, panis excavatus, buccea panis cava.

Μυχὸς, penetrale, recessus.

Μύζω, clausis labris quendam ex naribus sonum emitto, qualis est gementium: etiam fugo.

μυκτὴρ, naris.

μυττὶς, ίδος, nasus.

Μύω, conniveo, nicto.

* Μῦσος, scelus, ad quod oculos claudimus.

Μυέω, doctrinâ instituo, præsertim eâ quæ ad rēs sacras pertinet.

Μυστήριον, sacramentum.

* Μῶλος, ὁ, bellum, à μολυνω.

Μῶμος, dedecus, infamia, reprehensio.

Μῶν, num, numquid, utrúm.

* Μωρὸς, & Atticè Μῶρος, stultus, fatuus, quasi μὴ ὁρῶν, nihil videns.

N

Ναὶ, næ, ita, etiam.

Ναίω, habito, incolo.

Νάκη, ης, & νάκος, εος, vellus.

* Ναὸς, templum, à ναίω, quasi habitatio Dei.

Νάρθηξ, ηκος, ferula, baculus,

Νάρκη, torpedo piscis.

ναρκάω, torpeo.

Ναύω, flo, mano.

* Ναῦς, ὰος, navis, à νέω, no.

* Νεῖκος, τὸ, rixa, jurgium, a νὴ & εἶκω.

* Νεκρὸς, mortuus, defunctus, à νὴ & κῆρ.

Νέκταρ, τὸ, murina, potionis genus, vinum ex permixtis favis & odoratis floribus concinnatum.

Νεμεσάω, indignor, irascor.

Νέμω, tribuo, distribuo: etiam possideo; & pasco, administro.

νέμη-

νέμησις, distributio, justitia.
νέμεσις, vindicta.
νομὴ, distributio, pastus.
* Νόμος, lex, quia suum cuique distribuit.
Νέμος, εος, τὸ, locus arboribus densus & pascuus, nemus.
* Νέος, novus, à νέω, venio.
νεῖον, nuper.
νεάζω, juvenesco.
Νέρθε & νέρθεν, subter, infra.
Νάω, nuo, annuo.
* Νέφος, τὸ, nubes, nebula, à νὴ & φάος.
Νέω, no, nato.
Νῆσος, ἡ, insula.
Νέω & νοστῶ, eo, redeo, venio.
Νέω & νήθω, neo, filum duco.
Νέω & νηέω, & νηνέω, glomero, accumulo.
Νὴ, privandi particula in compositis: etiam intendendi, & concedentis, & affirmantis.
* Νήπιος, infans, ex νὴ & ἔπω.
Νηδὺς, ἡ, venter, uterus.
* Νῆστις, jejunus, ex νὴ & σῖτος.
Νήφω, sobrius sum.
* Νικάω, vinco, supero, à νὴ & εἴκω.
Νίπτω, lavo.
Νίφω, ningo.
Νόθος, nothus, spurius.
* Νόος, οῦς, mens, animus, à νέω, quia nihil mente celerius.
Νόσος, ἡ, morbus.
Νοστέω, ῶ, redeo.
Νόσφι & Νόσφιν, seorsim.
Νοτὶς, ίδος, ἡ, humor, humiditas.
Νύμφη, sponsa, nova nupta: etiam Nympha, Dea.
Νῦν, nunc.
* Νὺξ, nox, à νύσσω, quia ad somnum quasi pungit.
Νύσσω, pungo, vulnero.
Νυστάζω, dormito, propriè dormito capite nutans.
* Νωθὴς, ές, tardus, à νω privat. & θέω.
Νωμάω, moveo, agito, verso; interdum etiam vibro.
Νῶχαρ, torpor.
Νῶτος, dorsum, νῶτα, in plurali.

Ξ

Αἴνω, carmino, carpo.
Ξανθὸς, flavus, luteus, rufus, quasi ἀνθος.
Ξένος, peregrinus, hospes.
* Ξέω, rado, scalpo, ad sonum literæ ξ.
Ξύω, idem.
Ξυάλη & Ξυήλη, radula.
Ξηρὸς, aridus, siccus.
Ξύλον, lignum.
Ξίφος, τὸ, ensis, gladius.
Ξιφίας, cometes, & piscis.
Ξιφίζω, manu in altum sublatâ salto.
Ξυθὸς, idem quod Ξανθὸς,

flavus, & πυῤῥὸς, rufus.
Ξυνὸς, i. κοινὸς, communis, Atticè.

O

Ὁ Ἀρ, ἡ, idem quod ἄορ, uxor, conjux: unde ἀορείζω, colloquor, confabulor.
Ὄγκος, tumor, & moles: & magnitudo, amplitudo.
Ὄγκη, angulus, seu uncus.
Ὁδὸς, ἡ, via.
* Ὀδὰξ, ὀδόντος, ὁ, dens, ab ἔδω.
* Ὀδύνη, dolor, propriè corporis, ab ἔδω, quia cor edit.
Ὀδύρομαι, ploro, gemo.
Ὀζος, nodus, ramus arboris.
Ὀζω, oleo.
Ὀθνη, cura, ratio.
Ὀθέω, & Ὀθόω, curo.
Οἱ, adverb. quo, ubi.
ὅπη, idem.
Οἴγω, οἰγνύω, aperio.
Οἰζὺς, ὑς, ærumna, miseria.
οἶτος, idem, ab οἴ, hei.
Οἰδέω, vel οἰδάω, tumeo.
Οἶκος, domus.
Ἀοικος, dotis expers, indotata.
Οἶκτος, misericordia.
Οἶμος, via, semita.
Οἰμώζω, ploro, ejulo.
* Οἶνος, vinum, ab ὄνημι, juvo.

O

Οἷος, qualis: & οἶος, solus.
Οκεις, idem quod ἄκεις, cacumen.
Οἶς, οἰὸς, & ὄϊς, ὄϊος, ovis.
Οἶστρος, asilus, œstrus, tabanus.
Οἰστρέω, & οἰστράω, œstro agitor.
Οἴχομαι, abeo, proficiscor.
Οἶω, & οἴω, existimo, puto, opinor.
Οἰωνὸς, avis; propriè de majoribus & carnivoris.
Ὀκλάζω, in genua procumbo.
Ὀκνος, pigritia.
* Ὄλβος, beatitudo & opes: quasi ὅλος βίος, integra vita.
Ὀλίγος, paucus.
Ὀλισθος, lapsus.
Ὄλλυμι, sive ὀλλύω, perdo, amitto, perniciem infero.
Ὀλολύζω, ululo, cum alto clamore ploro, ejulo.
Ὅλος, totus.
ἕλος, sanus, & crispus; item noxius.
* Ὀλοφύρομαι, lamentor, lugeo, ex ὀλοὼς φύρομαι.
* Ὄλυμπος, Olympus, mons Thessaliæ; sumitur & pro cœlo, quasi ὁλόλαμπρος, totus lucidus.
Ὁμαλὸς & ὁμαλὴς, planus.
* Ὄμβρος, imber, pluvia, quasi

quasi ὁμόθροος, simul defluens.

*Ὄμηρος, obses, & ὄμηρον, pignus, quod est velut obsidis loco, ab ὁμοῦ εἴρειν, vel ab ὀμηρεῖν, significante, ἀχολυθεῖν.

Ὅμηρος, Homerus, à quo, ceu fonte perenni, Vatum Pieriis ora rigantur aquis.

Ὄμνυμι & ὀμνύω, juro; ex ὀμόω, ῶ, inusit. Fut. ὀμόσω.

Ὁμὸς, similis, & idem.

Ὅμιλος, cœtus, multitudo.

Ὀμφαλὸς, umbilicus.

Ὄμφαξ, ὁ ϗ ἡ, uva acerba.

Ὄναρ, somnium, insomnium.

Ὄνημι, juvo, prosum.

Ὄνειαρ, ατος, τὸ, emolumentum.

Ὄνος, asinus.

Ὄνομα, nomen.

Ὄνυξ, unguis, ungula.

Ὀξὺς, acutus.
ὀξὺ, mucro, acumen.
ὄξος, τὸ, acetum.

Ὀπάζω, persequor, præbeo.

Ὀπηδὸς, & ὀπηδέω, comitor.

*Ὀπὶς, ultio, vindicta, quâ Deus aliquem prosequitur, ex ὀπάζω, vel ἕπομαι.
ὄπιθεν, à tergo.

Ὅπλον, ὅπλα, arma.
ὁπλότερος, junior.

Ὀπὸς, succus, humor.

Ὁπότε, quando: ὅπου, ubi.

Ὀπτάω, torreo, asso.

Ὀπτω, video, aspicio.
ὤψ, ὀπὸς, oculus, aspectus, vultus.

*Ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus, quasi ὠπὸς θάλαμος, cubiculum visûs.

Ὀπυίω, conjugem habeo.

Ὀπώρα, autumnus.

Ὁράω, video, cerno.

*Ὀργὴ, ira, ab ὀρέγω.
ὀργάω, impatienter appeto.
ὄργια, sacra Liberi.

Ὀρέγω & ὀρέγνυμι, porrigo.
ὀρέγομαι, appeto.

Ὀρθὸς, rectus, porrectus.

Ὄρθρος, tempus matutinum.

Ὁρμὴ, impetus.

*Ὄρνις, θος, ὁ & ἡ, avis, ales.

Ὄρος, τὸ, mons.

Ὅρος, ὁ, terminus, limes.

Ὀρὸς, serum lactis.
ὄρος, pars corporis.

Ὀρπαλὶς, pullastra, gallina.

Ὀρύσσω, fodio.

Ὀρφανὸς, orbus, pupillus.

*Ὀρφνὴ, tenebræ, ab ἐρέφω, tego.

Ὀρχέομαι, salto, tripudio.

Ὄρχις, testiculus, testis.

Ὄρω, (ex quo Latinè orior) excito, concito.

Ὄτλος, ærumna, labor.

Οὖρος, ventus secundus: etiam custos, inspector.

ὄχεὸς, alveus.
Ὅς, qui, Ὅστις, quicunque.
ὅϒ, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, ſanctus, juſtus.
Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
Ὄστρακον, teſta.
Ὄσσα, vox.
* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ἐυφραίνομαι, quâ voce includitur etiam vox ῥὶν, naris.
Ὀτρύνω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὐδαρ, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὰ, cauda.
* Οὐρανὸς, cœlum, quaſi ὁρατὸς, quod ſit viſui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
ὦσ, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero.
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: aliàs augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, ſerpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, ſupercilium.
Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.
Ὀχδέω, admiſſarium admitto, quum de fœmineo ſexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
ὀχλδέω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
* Ὄψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὄσσα, vox, fama.
Ὀψὲ, ſerò, longo poſt tempore.
Ὄψον, obſonium, omne id quo, præter panem, veſcimur.

Π

ΠΑῖς, δὸς, & παῖς, δὸς, ὁ ϰὴ ἡ, puer, vel puella.
* Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulſo.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rurſus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲϰ, extra, foris.
Παραδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ᾶς, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ ϰὴ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poet. antè, prius: idem quod πρὶν vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inſpergo, conſpergo.
Πάσχω, quod ſumit ſua tempora à πάθομαι, patior, & ago, facio: etiam, accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Πα-

ὀχεὸς, alveus.
Ὅς, qui, Ὅστις, quicunque.
ὅθ, ubi, ὅτε, quando.
Ὅσιος, sanctus, justus.
Ὀστέον, ὀστοῦν, os.
Ὀστρακον, testa.
Ὄσσα, vox.
* Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio, ab ὀσμὴ & ὀυφραίνομαι, quâ voce includitur etiam vox ῥὶν, naris.
Ὀτρωίω, incito, adhortor.
Οὐ, οὐκ, οὐχ, & οὐχὶ, non.
Οὐδας, τὸ, uber, propriè in belluis.
Οὐρὴ, cauda.
* Οὐρανὸς, cœlum, quasi ὁρατὸς, quod sit visui pervium.
Οὖρον, urina.
Οὖς, ὠτὸς, auris.
ὦσ, ατος, τὸ, idem.
Οὐτάω, vulnero, ictum infero.
Οὗτος, hic.
Ὀφείλω, debeo.
ὀφέλλω, idem: aliàs augeo, adaugeo, amplifico.
Ὄφις, serpens, anguis.
Ὀφρὺς, ύος, ἡ, supercilium.
Ὄφρα, i. ἵνα, ὅπως, ut, quo.
Ὀχετὸς, canalis, aquæductus.
Ὀχεύω, admissarium admitto, quum de fœmineo sexu dicitur.
Ὄχλος, turba, multitudo hominum.
ὀχλεύω & ὀχλέω, moveo.
Ὄχος, currus, vehiculum.
* Ὀψ, ὀπὸς, vox, ab ἔπω, dico.
Ὄσσα, vox, fama.
Ὀψὲ, serò, longo pòst tempore.
Ὄψον, obsonium, omne id quo, præter panem, vescimur.

Π

ΠΑῖς, δὸς, & παῖς, δὸς, ὁ ἡ, puer, vel puella.
* Παίζω, à παῖς, jocor, ludo.
Παίω, percutio, pulso.
Πάλαι, olim, quondam.
Πάλη, lucta.
Πάλιν, iterum, rursus.
Πάλλω, vibro, agito.
Πάππας, pater, vox puerorum.
Παρὰ, à, ab, apud, ad.
παρὲξ, παρὲκ, extra, foris.
Παραδεισος, hortus, viridarium.
Παρειὰ, ας, mala, maxilla.
Παρθένος, ὁ ἡ, virgo.
Πάρος, adverb. Poet. antè, prius: idem quod πρὶν vel ἔμπροσθεν.
Πάσσω, inspergo, conspergo.
Πάσχω, quod sumit sua tempora à πάθημαι, patior, & ago, facio: etiam, accidit mihi.
Πατέω, calco, ambulo.

Πα-

Παπάζω, cum ſtrepitu palpito, vehementer palpito.

* Πατὴρ, pater, ſenex, quaſi παῖδας τηρῶν, i. ſervans pueros.

πατρωὸς, vitricus; πατρῷος, paternus.

Παῦρος, Poet. idem quod ὀλίγος, paucus.

Παύω, finem impono, deſiſtere facio.

Παχὺς, craſſus.

Πάω, poſſideo, acquiro.

Πέδη, pedica, compedes.

* Πέδον, ſolum, terra, à πούς, ποδὸς, pes.

Πέζα, malleolus pedis, vel planta pedis.

Πείθω, perſuadeo.

Πίστις, fides.

Πείκω, pecto, carmino.

Πόκος, vellus.

Πεῖνα, fames, eſuritio.

Πεῖρα, conatus, experimentum, documentum.

Πείρω, tranſadigo, tranſfigo: & tranſeo, pertranſeo.

πόρος, tranſitus, trajectus.

Ἀπορέω, ῶ, ad anguſtias, è quibus me explicare nequeo, redactus hæſito; vel ſimpliciter hæſito, dubius animi ſum.

Ποιέω, aditum patefacio, excogito, acquiro, præbeo.

ἔμπορος, vector, qui mare trajicit, viator, mercator.

Πορθμὸς, fretum, ſinus maris in anguſtias coarctati, quod facilè trajici poteſt.

Πέλας, propè, ut πλησίον, ἄγχι.

Πελάω & πελάζω, propinquo

* Πέλαγος, pelagus, à πέλας, & γῆς.

Ἄπλαγος, & Ἄπλητος, immenſus, inacceſſus.

Πέλεκυς, ſecuris, bipennis.

Πελὸς, niger, fuſcus.

Πέλτη, ſcutum brevius.

Πέλω & πέλομαι, Poët. ſum.

Πέλωρ, ωρος, monſtrum immane.

πελώριος, ingens.

Πέμπω, mitto, mando.

Πομπὴ, miſſio, deductio.

Πέμφιξ, ιγος, ἡ, flatus.

Πενέω, ſum pauper, inops.

Πενία, πενίη, paupertas.

Πένθος, τὸ, luctus, mœror.

Πένω, πένομαι, ſtudioſe aliquid facio.

Πόνος, labor, ſtudium.

Πέπλος & πέπλον, indumentum muliebre è ſubtili ſtamine, cæteris veſtibus ſuperinjici ſolitum.

Πέπτω, coquo.

Πέρας, τὸ, finis, terminus.
Πέρα, ultra.
Περάω, transeo; etiam vendo.
Πέρδω, pedo; unde πορδὴ, crepitus.
Πέρθω, diruo, vasto.
Περὶ, de, propter, circa.
Περιαὸς, nimius.
Πέρκη, & περκνὸς, niger, nigris distinctus maculis, varius.
* Πέρπρη, quasi πέρφορος, seu à περιφέρειν, levis, temerarius, inanis.
Πέρυσι, anno præterito.
Πετάω, πετάζω, πεταννύω, πετάννυμι, pando, explico: πετάζω etiam tendo.
Πέταυρον, pertica, tignum super quo gallinæ dormiunt.
Πέτρη, lapis, saxum.
Πεύκη, picea, larix.
Πήσσω, πηγνύω, πήγνυμι, compingo, fabrico, struo.
Πάγη, collis, tumulus.
Πάγη, fixus, firmus.
Πάχνη, ros, glacies, pruina.
Πηδάλιον, gubernaculum, seu clavus navis.
Πηδάω, salio, salto.
Πηγὴ, fons, scatebra.
Πίδαξ, idem.
Πλαγισμὸς, illusio, contumelia: ut ὕβρις.

Πηλὸς, lutum, cœnum, limus.
* Πῆμα, damnum, exitium, à πάθω, patior.
Πῆνη, textum, seu tela.
Πλώη, idem: etiam pannus.
Πήρα & πήρη, saccus, pera.
Πηρὸς, mutilus, mancus.
Πῆχυς, ὁ, cubitus, χειρίς.
Πιέζω, premo.
Πίθη, dolium.
Πικρὸς, amarus.
Πῖλη, pileus, seu pileum.
Πιμελὴ, id est, πῖαρ, seu λίπος, pinguedo, seu pingue.
Πίναξ, tabula scriptoria, libellus.
Πίνος, sordes, squalor.
Πίνω, bibo, poto.
Πιπάσκω & ποτίζω, potum præbeo.
Ποτὸς, potulentus.
Πότη, potatio, convivium.
Ποτὸν, aqua potui apta.
Πίπτω, cado, labor.
Πεσσὸς sive πεττὸς, calculus, scrupus lusorius.
Πίσσα sive πίττα, pix.
Πίτυς, υος, ἡ, pinus arbor, quæ picem fundit.
Πίτυρον, furfur.
Πίων, ονος, pinguis, obesus.
Πλάζω, errare facio, propri de pluribus dicitur, dispergo, errabundus huc illu agito.

Πλάγιος, obliquus, transversus.
Πλάνη, error, erratio.
Πλαξ, ακὸς, tabula ex lapide.
Πλάσσω, fingo.
Πλατὺς, ύος, ὁ, latus.
Πλέκω, plico, plecto, necto.
Πλέος & πλεῖος, plenus.
Πλευρὰ, latus, & πλευραὶ, costæ.
Πλέω, πλεύσω, navigo.
Πλήθω, impleo, repleo.
Πίμπλημι, idem.
Πλήρης, εος, plenus.
Πλὴν, præterquam.
Πλημμελὴς, ές, qui est contra modulationis normam, inconcinnus, incompositus.
Πλήσσω, percutio, ferio.
Πλίνθος, ὴ, later.
Πλίσσω, sive Πλίσσομαι, gradior.
* Πλοῦτος, divitiæ, quasi πολύετος, i. multis annis opes collectæ.
Πλυνῶ, lavo, de vestimentis; ut λούω, de corpore.
Πνέω, flo, spiro, respiro.
Πνίγω, suffoco, strangulo.
* Πόθος, desiderium, à ποθέω.
Πόα & ποίη, herba.
Ποιέω, facio, efficio, ago.
Ποικίλος, varius.
* Ποιμὴν, pastor, propriè ovium, upilio; etiam dux, imperator; & generaliter quilibet curator: quasi ἡ ποίη μήλων.
Ποινὴ, pœna, ultio, injuria.
Ποιπνύω, sedulò opus facio, satago.
Ποῖος, ποία, ποῖον, qualis & quale: interdum etiam quis.
οἷος, qualis.
Ποιφύσσω, spiro, flatum emitto.
* Πόλεμος, bellum, pugna, à πολὺ & αἷμα, quia multus sanguis in bello effusus.
Πολέω, verto, verso.
Πόλτος, puls, pulmentum.
Πολιὸς, canus.
* Πόλις, urbs, civitas, à πολὺς, quia civitas constat e multitudine civium.
Πολὺς, multus, numerosus.
* Πόντος, pontus, mare, à πόνος, labor.
Ποππύζω, sibilo, labris compressis acutiorem quendam sonum edo.
Πόποι, Dii, Papæ.
Πόρτις, vitulus, juvencus.
* Ποσειδῶν, Neptunus, à σείειν τὸ πέδον, quia terram concutit.
Πόδη, ἀκροπόδιον, præputium.

Πόσος,

Πόσος, quantus.
ὅσος, quantus.
τόσος, tantus.
* Ποταμὸς, fluvius, flumen, à ποτὸς, quod potabilem præbeat aquam.
* Πότμος, id eſt, μόρος, ſors, fatum, à πίπτω, cado.
Πότερος, uter.
Πότνιος, venerandus, auguſtus, à πίπτω, cado.
Πούς, ποδὸς, pes.
Πρᾶος, lenis, mitis.
Πραπίδες, præcordia.
Πράσσω, facio, ago.
Πρέμνον, ſtipes, ſtips.
Πρέπω, decorus ſum, conſpicuus ſum, & excello.
Πρέσβυς, εως, ὁ, legatus.
Πρέσβυς, υος, ὁ, ſenex.
Πρήθω, incendo, inflammo.
Πρηνὴς, ἐος, pronus, præceps.
Πρίαμαι, emo: idem cum ἀγοράζω & ὠνέομαι.
Πρὶν, prius, anté.
Πρίω ſeu πρίζω, ſerro, ſerrâ ſeco, vel findo, frendere dentibus.
Πρὸ, ante, præ, coram.
πρῶτος, primus.
* Πρόϊαω, porrectâ manu præbeo, ex ἴαω, præbeo.
πρόϊξ, ἵκος, donum, dos.
Πρὸς, à, ab, prope, ad.
Πρόφασις, cauſa, occaſio.

Πρυμνὸς, extremus, ultimus.
πρύμνα, puppis.
Πρύτανις, rector, adminiſtrator.
Πρωΐ, mane.
πρωΐ, idem.
Πρῴρα, anterior navis pars.
Πταίω, impingo, offendo.
Πτάρω & πταίρω, ſternuo, ſternuto.
Πτέρνα, calx, calceamentum.
* Πτέρον, ala, à πέτομαι, volo, as.
πτέρυξ, γος, ὑ, ala.
Πτήσσω, metu contrahor.
πτώσσω & πτοέομαι, idem.
πτωξ, ωκὸς, pavidus, timidus.
πτωχὸς, mendicus.
Πτίσσω & πτίττω, tundo, decortico, pinſo.
Πτύσσω, plico, complico.
πτυχὴ, plica, plicatura.
πυὲξ, pugnó.
πυγμὴ, pugnus; etiam menſura ſex digitis brevior quàm cubitum, unde πυγμαῖος, æquans ſeu explens πυγμήν.
πύκα, idem quod πυκνῶς, denſe, ſpiſſé: etiam prudenter.
Πύω, ſpuo, excreo.
πυγὴ, nates, pyga.
Πύθω, putrefacio.
Πυθὼ, οῦς, & πυθὼν, ῶνος, urb

urbs Phocidis, quæ & Delphi appellabatur, unde πύθιον, Apollinis in ea urbe templum.

Πύλη, porta, propriè aditus in urbem, ut θύρα aditus in domum. Latine Foris, seu Fores, Janua, Ostium, in ædificiis dicuntur; Porta verò, & in ædificiis, & in urbe, ac munitionibus muro cinctis.

Πυλὼν, ῶνος, atrium.

Πυνθάνομαι, & πεύθομαι, audio, intelligo: etiam cognosco, rescisco, interrogo, quæro.

Πεῦσις, εως, ἡ, interrogatio.

πεύσεις, nuncii sermones.

πύσις, εως, ἡ, auditio, fama.

Πύος, τὸ, primum lac post partum in animalibus: πύον, pus. πύελος, locus ubi lavatur, Balneatoria vasa.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυρεῖον & πύειον, igniarium, materies arida ad ignem accendendum.

πυρὰ, rogus.

πυῤῥὸς, rufus, rutilus.

Πύρος, qui secundò assatur.

πύργος, turris.

Πυρὼν, ῶνος, ὁ, nucleus, vel

quod in pomo ligneum osseumve est, ut saxa in olivis. Os quoque & lignum dicitur.

Διπύρηνον, instrumentum Chirurgicum; id est, specillum duas cuspides habens, seu duo capitula.

Πυρὸς, triticum, frumentum.

Πώγων, ωνος, barba.

Πωλέω, vendo, venundo.

Πῶλος, ὁ καὶ ἡ, pullus, sæpe de pullo equino, qui equuleus à Cicerone nominatur.

Πῶμα, operculum.

Πῶρος, luctus, ut πίνθος: etiam callus, id est, corpus durum & siccum, & album, ossa fracta conjungens.

Πῶς, quomodo, qua via? ὅπως, ut.

P

*Ῥάβδος, & ῥαβδὸς, virga, ramus, hastile, à ῥαπίζω, verbero.

Ῥᾴδιος, facilis, proclivis, à ῥέω.

Ῥαίω, profligo, perdo.

Ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga, & fortè ensis.

Ῥάπτω, suo, sarcino.

Ῥάχις, εως, ἡ, spina dorsi.

Ῥάχες, cauliculi, ramuli: etiam fibræ radicum in arboribus.

Ραχία, crepido littoris petrosa: etiam strepitus, & restagnatio maris in Oceani littore.

Ρέγχω vel ῥέγκω, sterto: factum per Onomatopœiam.

Ρέζω, facio, etiam sacrifico.

Ρέμβω, in gyrum circumago, circumvolvo.

Ρέμβη, vagatio, erratio.

Ρέπω, vergo, propendeo; propriè de statera.

Ῥόπαλον, clava.

Ῥέω, fluo, etiam fundo.

Ρεῦμα, fluentum.

Ραίνω & ῥαζω, perfundo, aspergo, irroro.

Ραδάμιγξ, gutta.

Ρόθος, undarum sonitus.

Ρὶν, ινὸς, & ῥὶς, ῥινὸς, nasus.

Ρινὸς, ὁ, ἡ, pellis, corium.

Βροτὸς, mortalis.

Βρότος, sanies.

Ρίζα, ης, radix.

Ρὶν, ινὸς, ὁ, ovis.

Ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus vehemens.

Ρίνη, ης, lima.

Ρίπω, projicio, præcipito.

Ῥόδον, rosa, Æol. Βρόδον.

Ροῖζος & ῥοῖδος, stridor: *Rushing of waters.*

Ράζω, & ῥοίζω, latro.

Ῥόδος, coccineus & flammeus color, qualis rubricæ sinopicæ, russeus sive russatus.

Ροφέω & ῥοφάω, sorbeo.

Ρυθμὸς, numerus.

Ρύπος, ὁ, sordes.

Ρύπτω, sordes eluo.

Ρώω, confirmo.

Ρώμη, robur.

Ἐῤῥωμαι, valeo.

Ῥῶψ, ῶπὸς, virgultum.

Ῥῶπος, merces parvi momenti.

Σ

Σάλος, salum, maris ora, & jactatio, ab ἅλς, ἁλός.

Σάλπιγξ, ἡ, tuba, buccina.

Σὰρξ, caro.

Σάττω, onero, onus impono.

Σαφὴς, manifestus, perspicuus.

Σβέννυμι seu σβεννύω, extinguo, comprimo.

Σέβω, veneror, adoro, colo.

* Σειρὰ, catena, aut funis, restis: etiam linea de progenie; & obex forium, ex εἴρω.

Σειρῶ, σειρόω & σειραίνω, & σειραίνω, desicco, arefacio; unde σείριος, Sirius stella, canicula.

Σείω, concutio, quasso, agito,

σέω, ex quo σβέω, cieo.
σήθω, excutio, cribro.
σαίνω, caudam quatio.
σάω, ex quo Doricum ἀπέσσυα, unde illud, ἔρρει τὰ καλὰ, Μίνδαρος ἀπέαυε, id est, ἀπῶλε, τέθνηκε, periêre honesta, Mindarus interiit.
σαίρω, scopis purgo, verro.
Σηκὸς, stabulum, receptaculum.
Σῆμα, signum, nota, vexillum, sepulchrum. Ἄσημος, non signatus, ignobilis.
Σήπω, putrefacio.
Σῆρες, Seres populus, vel vermiculi qui nent sericum.
* Σῆτες, Dor. Σᾶτες, Atticè Τῆτες, hoc anno, quasi τῷ ἔτει.
Σὴς, τὸς, tinea.
Σθένω, valeo, possum.
Σιγάω, taceo, sileo.
* Σίδηρος, ferrum, à σίζω, strideo.
Σίελος, ὁ, & σίελον, τὸ, saliva.
Σίζω, strideo, de ferro candenti dum aquâ extinguitur.
Σίκυος, vel σικυὸς, ὁ, cucumis.
σικύα, cucurbita.
Σιμαλίζω, digitum infamem porrigo, per contemptum & ignominiam.
Σκολιὸς, tortuosus, obliquus.
Σιμὸς, simus, qui pressis est naribus.
Σίνω, noceo, lædo.
* Σίνηπι, παρὰ τὸ σίνεσθαι τοὺς ὄπας, i. quod lædat oculos, sinapi.
Σῖτος, frumentum, cibus.
Σιωπάω, sileo, taceo.
Σκάζω, claudico, ex σκάω, σκαιὸς, lævus, sinister.
σκαμβὸς, qui obliquus in latus procedit, incurvus, distortus.
σκάνδαλον, i. σκῶλον, quòd objectum offendiculum cogat claudicare, & ad ruinam tendere: etiam lignum incurvum, quo tendicula seu decipula sustinetur, & in quod impingens animal ipsam decipulam in se subitâ ruinâ evertit.
Σκαίρω, salio, tripudio.
σκαρίζω, idem.
Σκάλλω, fodio, & dirumpo, findo.
Σκάπτω, idem cum σκάλλω, i. fodio, fossam duco.
Σκεδάω, dissipo, dispergo.
Σκέλλω, exicco, arefacio, ex σκλέω & σκλῆμι, inusit.
Σκέλος, crus.
Σκέπτομαι, circumspicio, despicio,

ſpicio, perpendo, viſito.

Σκοπὸς, ſignum ad quod tela dirigunt ſagittarii, ſcopus.

Σκέπω, tego, operio.

Σκεῦος, εος, τὸ, vas, etiam inſtrumentum.

σκευάζω, inſtruo, orno.

Σκλωνὴ, tabernaculum, tentorium; domicilium temporarium ex frondibus, culmis, tabulis, pellibus, pannis laneis, aut ſimili materia.

Σκήπτω, nitor, incumbo; etiam prætexto, aliquâ ratione nitens; & fingo, ſimulo; etiam cado, decido, irruo: hinc σκηπτὸς, fulmen, quod in terram impetu violento illiſum decumbit; illinc σκῆπτρον, baculus, ſceptrum.

Σκιὰ, umbra.

Σκιρτάω, ſalto, exulto, ſubſilio.

Σκόλοψ, ὁ, præacutus palus, vallus, idem cum σαυρὸς & χάραξ.

* Σκορπίος, ſcorpius, à σκορπίζω, diſpergo.

Σκότος, ὁ vel τὸ, εος, tenebræ, caligo; ſæpe de tenebris nocturnis.

Σκύζω, ad iram concito, irrito.

Σκυθρωπάζω, ſum vultu tetrico & mœſto, moleſtiam vultu ſimulo.

Σκύλαξ, ὁ vel ἡ, catulus, proprie canis.

Σκύμνος, catulus leonis.

Σκύτος, τὸ, corium, pellis: etiam loreus funis, ſcutica.

Σκώληξ, ὁ, vermis.

Σκώπτω, cavillor, illudo, irrideo aliquem dicteriis.

Σμάω, ſive σμέω, abſtergo.

Σμίλη, ſcalper, ſeu ſcalprum, ſcalper inciſorius.

Σμιλόω, ſcalpello amputo.

Σμύχω, attero, abſumo, corrumpo, etiam uro.

σμυγερὸς, ærumnoſus.

Σορὸς, ἡ, loculus, conditorium.

Σοφὸς, ἡ, ſapiens, prudens.

Σπάθη, rudes ſeu rudicula, gladius, enſis.

Σπανὸς, & σπάνιος, rarus.

Σπαράσσω, lacero, lanio.

Σπαργάω, tumeo, lacte diſtentus ſum.

Σπάρτος, ſive σπάρτον, ſpartum.

Σπάω, traho, attraho.

Σπάσμα, τὸ, mucro in gladio; in corpore humano, quod convulſum eſt.

Σπεῖρα, ſpira, ἕλιξ, linea flexuoſa orbes faciens in ſeſe non redeuntes.

Σπω

Σπείρω, semino, sero.
Σπένδω, libo, sacrifico.
Σπέρχω, urgeo, propello.
Σπεύδω, festino.
σπουδή, festinatio, studium.
Σπῖλος, macula, labes.
Σπλάγχνον, viscera, præcipua interanea & vitaliora, ut cor, pulmo, jecur, & similia, quæ in cæsis victimis aruspices considerabãt.
Σπλὴν, ῆνος, splen, lien.
Σπόγγος, spongia.
Σποδὸς, ἡ, cinis.
Σπόνδυλος, spondylus, vertebra; sunt 24. ossa quibus tota ἡ ῥάχις, constructa est.
Στάζω, stillo.
στάγμα, gutta.
Σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.
Στάχυς, υος, spica.
Στέαρ, τὸ, sebum sive sevum.
Στέγω, tego, occulto.
Στείβω, calco, tero.
Στεῖρα, ας, sterilis, quæ non parit; carina navis; & coma certo quodam modo intorta.
Στείχω, eo, vado, proprie ordine.
στοχάζομαι, collimo, & recta ad scopum tendo: rationem habeo, & conjicio.
Στέλεχος, εος, τὸ, truncus, caudex; etiam stirps.
στελεχόω, caudicem emitto.
Στέλλω, mitto: etiam instruo, paro, & orno, exorno; propriè de corporis cultu.
Στενὸς, angustus, arctus.
στένω, gemo, suspiro.
Στέργω, naturali quadam charitate amplector.
Στερεὸς, solidus, integer, firmus, durus.
Στερέω, privo, orbo.
* Στέρνον, pectus à στερεός.
Στέφω, corono, redimo.
* Στηρίζω, figo, ab ἵστημι.
Στίζω, pungo, stigmata inuro.
Στίλβω, splendeo, luceo.
Στλεγὶς, ίδος, strigil.
στλεγίζω, strigili rado, seu abrado.
Στοὰ, ας, porticus regia Athenis.
* Στόμα, ατος, os, à τέτομα, scindo.
στόμαχος, stomachus.
Στορέω, sterno, solo æquo.
Στροφὶγξ, γγὸς, gutta, seu stilla.
* Στρατὸς, οῦ, ὁ vel ἡ, exercitus, à στερρῶς ἵστημι, i. e. firmiter sto.
Στρέφω, verto, flecto, torqueo.
στρεβλὸς, tortus.
στρέπω, torqueo, verto.

σεσλὸς, obliquus: idem quod σκολιός.

Στελεινὸς, έος, asper: item acutus. At στελεῶς, luxus, fastus, deliciæ; unde στενιάω, lascivio.

* Στρουθὸς, passer, passerculus, ἀπὸ τῆς μεσ' οἴστρου θεῖν, viz. ad venerem; Avis est admodum veneri dedita: etiam ὄσπριον, leguminis species.

Σπέρας, ατος, cuspis teli: etiam arbor.

Στυγέω, F. στύξω, à στύγω, odio prosequor, odi.

Στυφελὸς, durus, asper.

στύπη, stupa, qua rimulæ & foramina stipantur.

Συκῆ, ficus arbor.

Σῦκον, ficus fructus.

Σύλη, præda, spolium.

Σὺν, Atticè Ξὺν, cũ, unà cum.

Συρίσσω, sibilo, sibilum edo.

Σύρω, traho.

Σῦς, υὸς, ὁ vel ἡ, sus, porcus.

σῦς, σὸς, ὁ καὶ ἡ, idem.

σῖς sive σῦννις, vomer: etiam capra.

Συχνὸς, frequens, creber.

Σφαδάζω, pedes agito, jacto.

Σφάζω, jugulo, macto.

Σφαῖρα, sphæra, globus.

Σφάκος, salvia.

Σφάλλω, supplanto, everto.

Σφάραγος, guttur.

Σφενδόνη, funda.

Σφὶν, lis, cuneus.

Σφὴξ, vespa.

Σφίγγω, stringo, constringo.

Σφραγὶς, ίδος, signum, sigillum.

Σφριγάω, turgeo, propriè de mammis.

Σφύζω, salio, pulso, eâ significatione qua arterias pulsare dicimus; & mico, palpito.

Σφῦρα, malleus, piscis marinus.

Σφυρὸν, malleolus pedis.

Σχάω, scarifico, scalpro aperio seu incido; aut pertundo, laxo, remitto, relinquo.

σχάζω, idem: etiam transfero, & tenorem instituti vel moris abrumpo: & solvo, desino.

Σχέτλιος, miser, sceleſtus, sævus.

Σχίζω, findo, scindo, dissecо.

Σχῖνος, ἡ, lentiscus, dentiscalpium.

Σχοῖνος, juncus, funis ex junco plexus; mensura Ægyptiaca stadia capiens sexaginta.

Σχολὴ, otium, vacatio.

Σωλὴν, ῆνος, canalis, tubus.

* Σῶμα, corpus, quasi σῆμα τῆς ψυχῆς, sepulchrum animæ.

Σῶς, salvus, incolumis, sospes.

Σώω, servo, & concito.

Σῶκος, Mercurii epithetum, ex σώιοικ⊖, i. σῴζων τοὺς οἴκους.

T

TΑλάω, τλάω, τλῶ, ſuffero.

Τάλας, αν⊖, miſer, ærumnoſus.

Ὤιμοι τάλας, hei mihi miſero.

Ταλάσιον & ταλασία, lana.

Τάλις, μελλόγαμ⊖, παρθέν⊖, μελλονύμφη, Nuptiis apta, quòd puellæ uſque ad nubilem ætatem lanificia exercere ſolerent.

Ταμίας, promus condus, diſpenſator eorum quæ promenda & condenda ſunt, à τέμνω, diſtribuo.

* Ταπεινὸς, quaſi πατεινὸς, depreſſus, humilis, non multùm à terra aſſurgens; cui opponitur ὑψηλὸς, procerus, altus. Aliquando de homine dicitur, & ad animum transfertur, & tunc oppoſitum habet ὑπερήφανος, ὑψηλόφρων, ſuperbus.

Τάπης, ητ⊖, ὁ, tapes.

Ταρράσσω, commoveo, turbo.

Τάρβ⊖, τὸ, terror, metus.

τάρταρ⊖, infernum.

Τάριχ⊖, υ, vel ε⊖, ὁ, vel τὸ, ſalſamentum.

Τάρχεα, inferiæ, juſta.

τάρχαι, idem.

Τάσσω, ordino, colloco.

Ταῦρ⊖, taurus.

Ταχὺς, pernix, celer, velox.

Τέγγω, tingo, humecto, mollio.

Τείνω, tendo, extendo.

τόν⊖, tenor, tentio, contentio.

Τείρω, vexo, affligo, infeſto.

τέρλω, tener.

τερόμων, ον⊖, mollis.

τραύω, vulnero, faucio.

τραυλὸς, blæſus, balbus.

τρύω, tero, attero, terebro.

τρύω, τρύσκω & τρύχω, τρυχόω, & τρίβω, τρώσκω, pro τρώω, idem.

τρώγω, edo, rodo: unde

* τράγος, ob voracitatem, caper, hircus.

* Τεῖχ⊖, τὸ, murus, mœnia, à τεύχω, fabrico.

Τέκμαρ, τὸ finis: etiam ſignum, prodigium, oſtentum.

Τέλλω, oriri facio.

τέλλομαι, exiſto, orior.

Τέλ⊖, τὸ, finis, exitus.

Τέμνω, ſcindo, ſeco.

Τένδω ſive τένθω, comedo, rodo, ſeu arrodo.

Τέρας, τὸ, ſignum, prodigium, monſtrum.

Τερθρεύς, έω⊖, præſtigiator, impoſtor.

Τέρμα, terminus, meta, finis.

Τέρπω, delecto, oblecto.
Τέττιξ, ιγος, cicada.
Τεύχω, fabrico, ſtruo.
Τυγχάνω, ſum, conſequor.
* Τέφρα, cinis, cui ἀποδὸς & μαείλη ſynonyma ſunt, à τύφω, incendo.
Τέχνη, ars.
Τήκω, liquefacio, liquo.
τήγανον, ſartago, patella.
Τῆλε, procul.
Τηρέω, ſervo, conſervo, tueor.
Τιθανὸς, cicur, mitis.
τιθανόω, cicuro.
Τιθὴ, nutrix, & mamma.
τιθεύω, nutrio.
Τίθημι, à τιθέω, pono, colloco, propono, compono, ſuppono, ſumo, vendico, tribuo: aliquando facio, efficio.
θεσμὸς, lignorum ſtrues: tiam θεσμοὶ, leges.
θέμις, lex, inſtitutum, jus, fas.
Τίκτω, pario, procreo.
Τίλλω, vello, vellico.
Τίλος, i. κόπρος, ſtercus.
Τινάσσω, quatio, concutio, vibro.
Τίς, quis, uter, quotus?
Τὶς, aliquis, quiſpiam.
Τίω, honoro, magni æſtimo.
τίομαι, ulciſcor.
τιμωρία, ultio, vindicta.
τίμιον, mulcta, pœna, etiam cenſus.
* Τιτᾶνες & πίλιῶες, Dæmones quidam à Iove è cœlo ſub terram detruſi, à πίλαίνω, ulciſcor.
Τοῖχος, paries, murus, ſed lateralis, ſeu tranſverſarius.
Τόλμα, audacia.
τολμάω, audax ſum, audeo.
Τολύπη, lana depexa.
τολυπεύω, conglomero.
Τόξον, arcus.
Τόπος, locus.
[ἄτοπος, locum non habens, abſurdus.
* Τράπεζα, menſa; quaſi τετράπεζα, à quatuor pedibus.
Τράχηλος, collum, cervix.
Τραχὺς, aſper, confragoſus; cui opponitur λεῖος, lævis.
* Τίγλη, mullus, quoniam τρὶς πίλει τὸ ἔτος, ter parit in anno.
Τείβω, tero, abſumo.
τρίβος, ου, via.
Τρέπω, verto, converto.
Τρέφω, nutrio, alo.
τροφὸς, ε, τὸ, alumnus.
τρόμος, grumus, propriè rei in unam maſſam concretæ fruſtum.
Τρέχω, curro, propero.

Ἀναστρωμὴ,

Ἀναδρομὴ, Sublatio in altum.

Τροχὸς, rota.

Τρέμω, trepido, tremo.

* Τρήρων, ὁ, columba, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, quòd sit timida.

Τείζω, strido.

Τρύγη, δημητριακὸς καρπὸς, Cereales fruges.

τρυγάω, vindemio.

Τύλος, callus, seu callum: τύλοι quoque superciliorum pili.

Τύμβος, bustum, sepulchrum.

Τύπτω, verbero, percutio.

* Τύραννος, rex, tyrannus, à τρύω, vexo.

Τύρβη & Σύρβη, turba, tumultus.

* Τυρὸς, caseus, à τηρεῖν, quia est lac servatum.

Τυρόω & τυρδόω, in caseum cogo: etiam agito, turbo.

Τυτθὸς, ὁ καὶ ἡ, parvus.

Τωθός, idem.

Τυφλὸς, cæcus.

Τύφω & τυφόω, fumum excito; unde τύφος, & τῦφος, fumus.

* Τύχη, fortuna, à τυγχάνω, i. accido.

Τωθάζω, dicteriis seu convitiis incesso, irrideo, opprobriis mordeo.

Υ

Ὑάκινθος, Hyacinthus: etiam flos purpureus, & gemmæ nomen.

Ὕαλος & ὕελος, ὁ vel ἡ, vitrum: etiam κρύσταλλος, crystallus.

* Ὕβρις, injuria, sed gravior, quasi ὑπερβαρὺς, admodum gravis.

Ὑγιὴς, ἐος, sanus, bene valens, integræ valetudinis.

Ὑγρὸς, ὑγρὰ, ὑγρὸν, humidus, madidus; interdum liquidus, fluidus: cui opponitur ξηρὸς, aridus, siccus.

Ὑδω, celebro, canto.

Ὕμνος, hymnus, carmen, propriè in honorem Dei.

Ὑιὸς, filius, natus.

Ὑλάω, ῶ, latro, de canibus.

Ὕλη, materia, sylva.

Ὑπὲρ, super, pro, per.

* Ὕπατος, Consul, quasi supremus.

* Ὕπνος, somnus, quasi λύπονος, quia solvit labores.

Ὑπὸ, à, ab, præ, per.

ὕστερος, posterior.

Ὑπόδρα, torvè, torvis oculis.

Ὕπτιος, supinus, resupinus.

Ὑφάω, & ὑφόω, texo.

Ὕψος, τὸ, altitudo, celsitudo.

Ὕω, pluo.

ὕδωρ, & ὕδατος, τὸ, aqua, pluvia.

ἱδρὼς, sudor.

ἵδρως, sudor: sed denotat sudorem ex æstivo calore.

Φ

Φ Α΄γω, φήγω, edo, comedo.

Φαιδρὸς, hilaris, alacer.

Φάλαι, ornamentum quoddam galeæ.

Φαλακρὸς, calvus.

Φάος & φῶς, τὸ, lux, lux solis.

Φάω, φαέθω, luceo: φαείνω & φαίνω, in lucem edo, & φαίνομαι, in lucem prodeo.

* Φάρμακον, medicina, quasi φέρων ἄκος, i. ferens medicinam, venenum.

Φάρυγξ, ὁ vel ἡ, guttur.

Φάτνη, præsepe, stabulum.

Φαῦλος, vilis: etiam malus, improbus.

Φαύλως, malè, difficulter.

Φάω, pro quo φημὶ, dico, aio.

Φεύζω, dico, memoro, commemoro, expono. At φεύζομαι, cogito.

Φάω & φάζω, occîdo.

Φένω & φονεύω, idem.

Φέβομαι, fugio, metuo.

Φέγγος, τὸ, splendor, lux, lumen.

Φείδομαι, parco, ignosco, misereor.

Φελλὸς, suber.

Φέναξ, impostor: etiam derisor.

Φεναξίζω, decipio, fallo: & impono, fucum facio, illudo.

* Φέρβω, pasco, alo: quasi φέρω βίον, fero victum.

* Φερνὴ, dos, & quæ sponsæ donat maritus ante nuptias, ἀπὸ φέρω.

Φέρω, F. οἴσω, ab οἴω, P. M. ἐνήνοχα, ab ἐνέχω, Aorist. 1 & 2 ἤνεγκα, & ἤνεγκον, ab ἐνέγκω, fero, affero, porto; etiam aufero, rapio, & teneo, & refero; etiam pendo.

Εἰσφέρω, admitto intus.

Φεῦ, heu, eheu.

Φεύγω, fugio, fugam capio.

Φέγγομαι, loquor, vel sonum edo.

Φθέω, pro quo φθείρω, corrumpo, labefacto, perdo.

Φθίω & φθίνω, idem quod φθείρω, deficio, tabesco.

φθεὶς, ἐὸς, pediculus.

* Φθόνος, invidia, invidentia: quasi φόνος, cædes.

* Φιάλη, ὃθεν τὸ πεῖν ἄλις, quasi πάλη, phiala, poculum, patera.

Φίλος, amicus, qui amat & qui amatur, charus, placidus, placens, gratus.

Φιμὸς vel φίμος, camus, fiscella,

ſcella, capiſtrum.

Φλάω, contundo, contero.

Φλέγω, uro, incendo, inflammo.

Φλέω, nugor.

Φλύω, φλύζω, idem.

Φλύαξ, nugator.

Φλὲψ, βός, ἡ, vena.

Φλοιὸς, cortex.

* Φοῖβος, purus, Phœbus, ſol: quaſi φῶς βίου, lux vitæ.

Φοῖνιξ, ruber: etiam palma arbor, & Phœnix avis, & Phœnix qui eſt è Phœnicia.

Φοιτάω, ventito, venio.

Φολὶς, ίδος, ſquama: ſed qualis eſt ſerpentis.

Φόνος, cædes, à φένω.

Φόρμιγξ, ιγγος, ἡ, Poët. cithara.

* Φορμὸς, ſporta, corbis, cophinus, calathus, ex φέρω.

* Φόρτος, onus, a φέρω.

Φράσσω & φράττω, ſepio, munio.

Φράγμα, ſepimentum.

Φρέαρ, ατος, τὸ, puteus.

Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρένες, præcordia, mentis ſedes.

Φρονέω, mente ſum præditus, ſapio.

Φρόνησις, ἡ, cogitatio, cura.

Φρὶξ, ικὸς, ἡ, fremitus maris.

Φρίσσω & φρίττω, horreo, horreſco.

* Φρύδδος, quaſi πρόοδος, evanidus, qui abiit, diſparuit.

Φρυάττομαι, fremo, de equo.

Φρύγω, φρύσσω & φρύττω, torreo.

Φρῦνος, rubeta, rana venenoſa.

Φῦκος, εος, τὸ, alga, radicula qua ſe fucant mulieres, unde Fucus Latinè: etiam metalli genus.

Φυλάσσω, cuſtodio, ſervo, caveo, vito.

Φυλὴ, tribus.

Φύλλον, folium, frons frondis.

Φύρω, miſceo, inquino, fœdo.

Φυσάω, ſufflo, inflo.

Φύω, gigno, produco: etiam naſcor, ut φύομαι, orior, exorior, enaſcor.

Φύσις, enaſcentia, natura.

Φωσφύω & φώσφυμι, torreo, uro.

Φωλεὸς ſive φωλεὰ, luſtrum, antrum.

* Φωνὴ, vox; quaſi φῶς νοῦ, lux animi.

* Φὼρ, ωρὸς, fur, & fucus, à φέρω.

Φὼρ, φωρὸς, ſive φῶρος, ου, ſpeculator, explorator.

Φωριαμὸς, ſcrinium, arcula.

Φῶς, φωτὸς, τὸ, lux.

Φὼς, φωτὸς, ὁ, vir.

Χ Α'ζω, vel potius χάζομαι, recedo, retrocedo, capio.

Χαίνω, hiſco, dehiſco, ex χάω inuſitato.

χάος, τὸ, hiatus, chaos.

χάσμη, hiatus, oſcitatio: etiam oſtrei genus, & menſura liquidorum.

Χλὼ, χλωὸς, ὁ ἡ χλωή, anſer.

Χαίρω, lætor, gaudeo.

χαίρομαι, idem.

Χάρις, gratia, venuſtas, lepos, elegantia: etiam amicitia, beneficiũ, præmium.

χάριτες, veneres.

Χαίτη, juba, propriè equi.

Χάλαζα, grando.

Χαλάω, laxo, remitto.

Χάλιξ, ſilex.

* Χάλις, merum, ἀπὸ τοῦ χαλᾶν ἶνας.

Χαλίφρων, merus, purus, vel ita temperatus ut laxet animum.

Χαλινὸς, habena, frænum.

Χαλέπτω, damno afficio; etiam everto, labefacto.

Χαλεπὸς, pernicioſus, noxius, gravis, moleſtus, acerbus, durus, difficilis, iracundus, aſper, ſævus, immitis.

* Χαλκὸς, æs, ab ἀλκή.

Χαμαὶ, humi, in terra.

Χαράσσω & χαράττω, ſculpo, inſculpo, inſcribo, imprimo.

χάραξ, ſulcus, foſſa.

Χάρτης, charta ex papyro.

Χατέω, egeo, opus habeo.

Χαυῶν, laxus, fungoſus.

Χέζω, caco.

Χεζανάσκη, cacandi neceſſitas.

Χεῖλος, τὸ, labrum, labium.

* Χείρ, χειρὸς, manus, ab ἔχω, teneo.

Χείρων & χερείων, deterior, pejor.

* Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo, quaſi χείλεσιν ᾄδων, canens.

Χέλυς, ύος, teſtudo: & inſtrumentum muſicum, lyra, cithara, chelys.

Χέρρος, ſive Χέρσος, deſertus incultúſque, aſper: & ſubſtantivè pro χέρσος γῆ, ſolum ſterile, deſertum.

Χέω F. χέσω & χόω, fundo, effundo, diffundo.

Χοῦς, έος, & χοῦς, οὸς, congius, menſura liquidorum.

Χοῦς, ὁ, etiam terra egeſta: ἡ, aqualis, vas aquarium.

Χόω, & χώννυμι, F. χώσω, educo, aggerem duco.

* Χεῖμα, Poet. Hyems, quoniam multas effundit pluvias.

Χειμὼν,

Χειμών, idem, & tempestas, procella, imber, ventus.

Χύω & χυώω, idem quod χέω.

Χύτρα & Χύτρα, olla, olla fictilis, testa, cacabus.

χυλὸς, succus.

Χηλή, forfex, forceps.

Χῆρος, viduus.

Χθών, ονὸς, ἡ, terra, humus, tellus, idem quod γαῖα.

Χίλιοι, χίλιαι, χίλια, mille.

Χιλὸς, ὁ vel ἡ, pabulum, propriè jumentorum, ut fœnum, avena, &c.

* Χιών, όνος, ἡ, nix, à χέω.

Χλδή, risus, seu derisio, illusio, ludibrium, cavillatio.

Χλιαίνω, tepefacio, calefacio; unde Χλαμὺς, ύδος, chlamys.

Χλίω, idem quod θρύπτω, deliciis frango, luxu effœmino.

Χλόα & χλόη, herba virens, germen viride, gramen: etiam generaliter herba, folium: unde χλοηρὸς, viridis, herbaceus.

Χναύω, carpo, vellico.

Χοῖνιξ, ικος, ἡ, mensura continens sextarios duos, seu cotylas quatuor.

Χοῖρος, i. ὗς, σὺς porcus, sus.

Χολὴ, bilis, fel, omnis humor in nobis calidus & siccus.

Χόνδρος, granum: etiam cartilago.

Χορδὴ, intestinum, chorda, seu fides ex intestino: etiam nervus, seu chorda quâ arcus intenditur.

Χορὸς, chorus, vel chorea, tripudium, saltatio, tam de actione saltandi, quàm de saltantium multitudine.

* Χόρτος, fœnum, herba virens, à χείρω, quòd resecatur.

Χράω, commodo, do commodato, utendum do: etiam oraculum edo, vel reddo.

Χραίνω, polluo.

Χράομαι, utor.

χρῆμα, res.

χρήματα, pecuniæ.

Χρέος, χρέως, τὸ, & χρεῖος, & χρέως, vel χρεὼς, debitum, mutuum, æs alienum: etiam χρέος, & χρεὼν, debitum fatale, fatum, mors: χρέος, quoque causa, vaticinium, oraculum.

Χρεῖος, utilis.

Χρειὼ, Ion. χρεὼ, pro χρεία indigentia.

χρείω, autem vaticinor.

χρὴ, oportet, opus est.

Χρήζω, egeo, volo, rogo.

Χρηΐζω, Poet. idem.

Χρίω, ungo, lino, seu in ungo,

go, perungo, oblino, illino: etiam pungo, ſtimulo.

Χρόα, color.

Χρόω & χρώννυμι, coloro, tingo.

χροΐζω, idem.

Χρώς, ωτὸς, τὸ, cutis, corpus.

χρῶς, χροὸς, ὁ, idem.

Χρόνος, tempus, temporis ſpatium.

* Χρυσὸς, aurum, à ῥύω, libero, quia à multis liberat.

* Χωλὸς, claudus, à χῶλον, pes.

Χῶρος, locus: etiam ager, prædium, vel fundus.

Χώρα, itidem locus, ſolum, ager; etiam conceptaculum & regio: & χωρέω, (ex quo curro) accedo, proficiſcor.

Χωρὶς, ſeorſum, ſeparatim, etiam ſingulatim; unde χωρίζω, ſeparo vel ſejungo.

Ψ

Ψάω, tergo, abſtergo: & rado, radendo detergo, frico: & tenuo, attenuo: etiam accedo, & appropinquo. ψαίω idem. ψήχω idem.

Ψαίρω, etiam rado; & innato, attingo; & accelero, feſtino; & diſtraho, & diſſolutus ſum, diffluo.

Ψάλλω, chordam tango: etiam moveo, quatio, concutio.

Ψαθάλλω & ψαλάσσω, tango, contrecto.

Ψόα & ψύα, lumbus.

* Ψακὰς, άδος, ros, ſtilla, gutta, quòd minutum ſit.

Ψεκὰς, ἡ, idem; à ψάω.

Ψίθυρος, ſuſurrus.

* Ψωμὸς, fruſtum rei eſculentæ, quantum bucca poſſit ſemel capere.

Ψέγω, reprehendo, vitupero.

Ψελλίζω, balbutio.

Ψεύδω, fallo, fruſtro.

Ψεῦδος, τὸ, mendacium, falſum commentum.

Ψευδὴς, mendax.

Ψῆφος, ἡ, lapillus, calculus, quo ſuditur, vel quo ſuffragium fertur; etiam ipſum ſuffragium.

Ψίαθος, ἡ, ſtorea, teges; peculiariter eæ tegetes quæ è junco aut vitili contexuntur.

Ψόλος, fumus, flamma, fuligo.

Ψόφος, ſtrepitus, crepitus, fragor.

Ψύλλος & ψύλλα, pulex.

Ψύχω, frigefacio, refrigero, ſpiro.

Ψῦχος, εος, τὸ, frigus, cui opponitur

ponitur θάλπος, τὸ, æstus, seu calor.

Ψυχὴ, anima, spiritus vitalis, & intellectualis, quo vivimus.

Ψώρα, scabies, à Ψάω, scalpo.

Ω

Ω Pro fine, quod sit ultima litera.

Ὠδὴ, tribus, populi pars.

Ὠθέω, F. ὠθήσω & ὤσω, tanquam à them. ὤθω, trudo, pello.

ὠθίζω, idem.

ὦθις, impulsor.

Ὠκὺς, celer, velox, pernix.

Ὠκεανὸς, ὁ, Oceanus, à celeritate.

Ὠλένη, cubitus, brachium, ulna.

Ὤμοι pro οἴμοι, hei mihi.

Ὠμὸς, crudus, propriè de fructibus, qui sole nondum sunt cocti: & crudelis.

* Ὦμος, humerus, quasi ὠνωμώων, quia sustinet onera.

Ὠνέομαι, οῦμαι, emo, mercor, ut ἀγορεύζω, πείαμαι.

* Ὠὸν, ovum, quasi οἶον, quod solum pariatur.

Ὥρα, tempus anni, veluti vernum tempus pro vere; etiam generaliter tempus.

Ὥρα, φροντὶς, cura.

Ὠρύω sive ὠρύομαι, ululo, vox canum propriè & luporum.

Ὡς, ut, velut, sicut, tanquam, quasi.

ὥσπερ, quemadmodum.

ὥστε, ut, ita ut.

Ἕως & Εἵως, donec, usque dum, tantisper, quoad. Cui respondet τέως, tamdiu.

Ὠφελέω, juvo.

Ὠχρὸς, pallidus, ut pallidus color, quum flavo miscetur album.

ὠχρὸς, pallor.

Ὠχρα, coloris genus.

Ὠχράω, palleo, pallidus sum, pallesco, pallidus fio.

Ὠχραίνω, pallefacio, pallidum reddo.

Nomina Partium corporis, Animalium, Arborum, Plantarum, Locorum, &c. ex Lexicographis sunt petenda.

DE NOMINIBUS Menſium Græcorum.

QUod loci relictum eſt, ne vacuum relinqueretur, id placuit Menſium Græcorum nominibus implere, quod ipſum quoque fortè eſt nonnihil utilitatis habiturum. Iis igitur omiſſis quæ de eorum diverſa apud varias gentes ratione, numero, ordine, principio, & fine, & intercalandi ratione, (quæ omnia ex variis authoribus collecta *H. Steph.* in Appendicem ad ſuum Theſaurum retulit,) nomina tantùm duodecim menſium Græcorum proponam, eo ordine quo reperi menſibus Latinorum reſpondere, ducto ab eo qui nobis primus anni numeratur principio.

Γαμηλιὼν, Januarius, ex Gaza, aliis October, à γαμέω, quod eo menſe feſta aut convivia nuptialia fierent.

Ἐλαφηβολιὼν, Februarius, ex ἔλαφος, Cervus, Cerva, propter feſtum in honorem Dianæ venatricis celebrari ſolitum.

Μυνυχιὼν, Martius, à Μυνυχία, qui portus erat Athenienſium munitiſſimus, ubi erat Dianæ Munichiæ fanũ, in quo Deæ ſacra eo menſe celebrabantur.

Θαργηλιὼν, Aprilis, ἀπὸ τὰ θαργήλια, feſtum ex eo nominatum, quia in eo primitiæ earum frugum, quas calor ſolis θέρων καὶ θάλπων τὴν γῆν produxerat, diis offerrentur.

Σκιροφοριὼν, Maius, quod eo menſe σκιροφορία feſtum celebrabatur, quo umbraculum ex arce Athenis

nis solenni pompa deferebatur, signumq; ædificandi dabatur.

Ἑκατομβαιών, Junius, qui mensis Primus erat Atticorum, anni initium, quem à solstitio æstivo inchoabant, à sacrificiis majoribus, nempe hecatombis, quæ tunc fiebant, nomen accepit.

Μεταγειτνιών, Julius, secundus mensis, in quo Apollini Metagitnio Athenienses sacrificabant.

Βοηδρομιών, Augustus, propter βοηδρόμια, festum quoddam Athenis celebrari solitum, ob prælium à Theseo adversus Amazones feliciter gestum.

Μαιμακτηριών, September, de nomine Jovis, qui μαιμάκτης, i. Furore percitus, propter imbrium impetum. Et sacra quæ illi fiebant, ad eum placandum, μαιμακτήρια dicebantur.

Πυανεψιών, October, à festo πυανεψίων, quod celebrabatur frugibus terræ jam collectis atque conditis.

Ἀνθεστηριών, November, dictus quia ἀνθέων τροφεῖ τὴν γῆν, floribus spoliat terram.

Ποσειδεών, December, quasi Neptunius, quòd esset Neptuno sacer, in eóque sacra illi fierent. In eodem quoque ἠγωνίζοντο οἱ μέγιστοι, καθ' ὃν τῶν μεγίστων, ἀγῶνες, imitatione Neptuni & Minervæ de Attica contendentium.

Hæc sunt nomina mensium Atticorum, quanquam de iis non satis convenit inter omnes authores, ut neque de ordine. Dividunt autem suum mensem in τρία δεκαήμερα, id est, in tres decadas: primam vocant μηνὸς ἱσταμένου, sive ἀρχομένου· secundam μεσοῦντος μηνός, vel ὅτι δεκάδι· tertiam, φθίνοντος μηνὸς, sive παυομένου, aut λήγοντος, vel etiã ὅτι δεκάδι. Utuntur diebus numerandis nominibus ordinalibus πρώτη, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη seu τετράς, πέμπτη seu πέμπτης, & ita deinceps; nisi quod primi cujusque

mensis

mensis dies vocetur νεμηνία, quoniam in eo erat novilunium, lunâ menses auspicante & finiente. Decima quinta ab Hesiodo dicitur μέση, quod medium obtineat locum. Ultima ἕνη καὶ νέα. Hoc porrò discriminis est, quod in ἰσταμένου & μεσουν]Θ- μηνὸς diebus numerandis recto ordine progrediuntur, δευτέρα, τρίτη ἰσταμένου, secunda, tertia; & φθίνοντος, δευτέρα μεσοῦν]Θ-, undecima, duodecima: in φθίνοντ]Θ- autem decade utuntur ordine retrogrado, quali in suis Nonis, Idibus, & Calendis Latini, δεκάτη, ἐννάτη φθίνοντ]Θ-, vigesima prima, vigesima secunda, & ita deinceps. De intercalationibus legendus Macrob. lib. 1. Satur. c. 13.

Literarum Nexus & Scripturæ compendia, partim elegantiæ, partim brevitatis causâ usurpari solita.

αι	αι	γδ	γαὲρ	δα	δα
αλ	αλ	γαυ	γαυ	δαι	δαι
αλλ	αλλ	γγ	γγ	δαν	δαν
ἀπο	ἀπο	γε	γε	δας	δας
αρ	αρ	γεν	γεν	δαυ	δαυ
ας	ας	γην	γην	δε	δε
αυ	αυ	γι	γι	δὲ	δὲ
ἀυτῷ	ἀυτῷ	γο	γο	δη	δη
ἀυτοῦ	ἀυτοῦ	γρ	γρ	δην	δην
γα	γα	γρι	γρι	δι	δι
γαι	γαι	γυ	γυ	δο	δο
γαν	γαν	γυν	γυν	δρ	δρ
γαρ	γαρ	γω	γω	δυ	δυ

δων

ἀλλ	ἀλλ
ἀλλ᾽	ἀλλ᾽
ἀλλά	ἀλλά
ἀλλὰ	ἀλλὰ
ἀλλὰ	ἀλλὰ
ἀλλὰ	ἀλλὰ

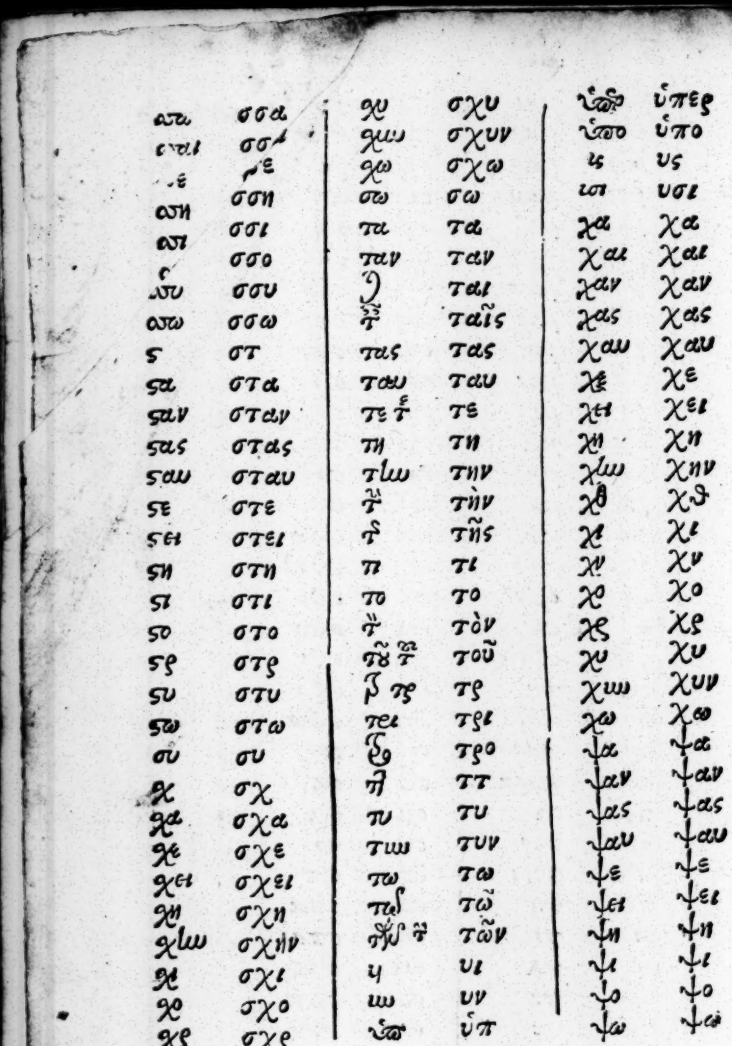

FINIS.
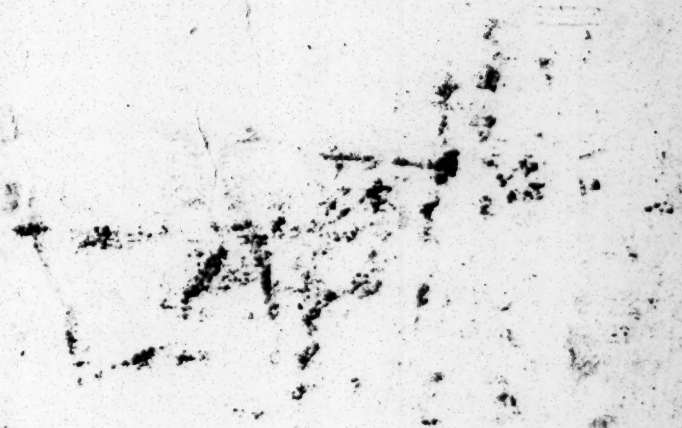
F1H1928